

INCVNABVLA

Qu

61.

1. ed. komp.

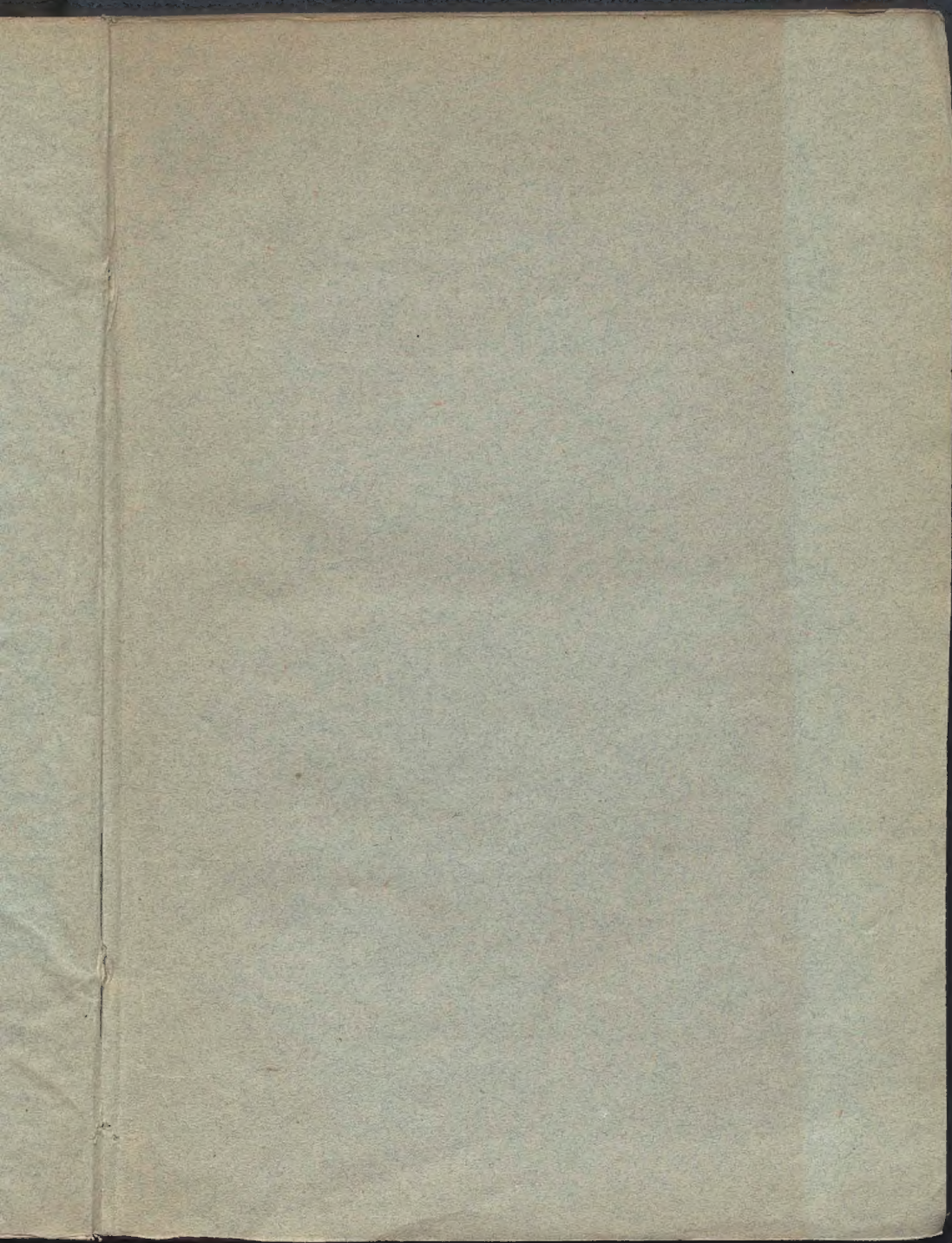
Shakespeare

Incun. 61.

Inc. 61

P. IV. 27a

Mancken, Mennigken s. Virulus
(Carolus. Epistolae s. Epistolarum
Formulae. - impress. A.D. 1493.

cf Hain Ludw. Repertorium bibli-
ographicum. N. *10,679.

Strassburg, dunkel. Cens breves
Decretalium (Gery Husner?).
(British Museum I sh. 160).

Inc. Qu. 61.

culus
larum
93.
bibl-

affidimus per in dno qm...

affidimus per in dno qm...

propositum meum
aliter non potest

Epistolae

Formule Epistola rū domini karoli

Epistolae

Epistolae

Epistolae

Epistolae

Epistolae

Epistolae

Amo...

Amo...

Incipit tabula epistolarum.

- Intimat amico iplero sue petitiōis q̄ ad collatores eplaz. ij
 Additio ad eplam pcedentē p nouā epistolā.
 Rogat amic⁹ amicu⁹ q̄ frequēt⁹ scribat ne p nō scriptiōez ij
 amicitia minuat⁹ ij
 Responsio ad epistolā pcedentem
 Eius rogat curiale vt q̄ i cursa secreta agāt et denelare dī. ij
 Responsio ad pcedentem ij (gnetur. ij
 Responsio in aliā sententiā. ij
 Excusat se amic⁹ de rara scriptiōe intremiscēs pauca de ha ij
 bitudine sui status ij
 Cōsulit amicus amico ne in patriā redeat belli furore tur ij
 batam. ij
 Intimatio nouoz cisalpini super dirstrate belloz ad amicū ij
 in ytalīa cōmorantem. ij
 Responsio amici in ytalīa cōmorantis ad cisalpini eodem
 Rur⁹ cisalpini scribit ad amicū ytalū mala mal⁹ pādo. ij
 Victoriā intimat modū cū plurib⁹ mal⁹ belloz p̄ditiōib⁹. ij
 Scribit m̄gr⁹ vt p̄plero tā artū cursū libz legū p̄ p filio
 Ep̄la scolare p̄i cōmendās idēq̄ vt s̄ perēs. eodē. ij
 Idem cum priorib⁹ perens ij
 R̄sio patris ad m̄grm cū qdā facecia subrisoria ij
 Responsio in idem tendens ij
 Epistola responsua idem sonans. ij
 Epistola excusatiua horum responsionum de non imputā ij
 do magistro q̄ fillus male didicerit ij
 Intimat p̄ m̄gro ne filiū studīo legū icūbere p̄mittat. eodē ij
 R̄sio ad idē cū priorib⁹. ij Ad idē sub alio mō tēdēs. ij
 Scribit amicus amico in curia p̄ncipis morantis ne taxillo ij
 rū ludis incumbat ij
 Responsio ad pcedentem ij
 Studens studentī vt libz et accomodet. ij
 Responsio ad pcedentes ij
 Deplangitur fratri matrimoniu ij
 Responsio solatoria ad pcedentem. ij
 Scholar⁹ scribit ad p̄ez vt p̄ d̄minat⁹ et pecūlas m̄ttat. ij

Tabula

Responsio patris sup filij petitiōe.	lx
Scribit scolasticus ad suū porem magistrum ut patrem inducatq; eum determinare pmittat	lx
Responsio magistri sup epistola pors	lx
Pater filiū parissius mittēs scribit regi	lx
Respondet regens collegij patri.	eodē
Scribit filio studentī ut diligenter studeat	eodē
Responsio studentis ad predicta.	lx
Scribit studens ad porem magistrū ut patrem informet qd ei denarios p studio mittat	lx
Responsio magistri sup studentis petitiōe	eodem
Intimatur atq; deplangit pestis.	eodem
Responsio consolatoria supra predictis.	eodem
Remittitur ad patrē in artib; graduat	lx
Intimat frater fratri patris obitū cū doloroso plāctu	lx
Amicus librū repetit quem tūmet venditum esse.	eodem
Remittitur liber cū excusatiōe honesta	eodem
Scribit senex se pericula climaterici anni trāssivisse.	lx
Rogat patre filij suus cū qdā discolor cōversetur.	lx
Responsio regentis sup pteutis in pcedenti epla	eodem
Dicitur filius ad amicū ut eum in collegio ponat quē pater qualificat ut ei cautius pspiciatur.	lx
Amic; meritor; aīci mēnit cū sui ppeti pūicij oblatiōe.	lx
Petit p silium z auxilium z nunciū credentia	eodem
Ad idēz pro celeri iuvamīne	eodem
Responsio ad lras bīnas pcedentes	eodem
Littere cōmendatice qbz amicus p mēdat amico	lx
Responsio ad epistolam predictam.	lx
Detestatio rai de z rare scriptiōis	eodem
Admonitio fidelis seruande super beneficiū pmutatiōe.	eodem
Habentur gratie amico. z desideratur eius aduent.	eodem
Littere deprecatorie ad pnam missam.	eodem
Amicū ut frater ex carcere liberetur	lx
Littere deprecatorie ad nuptias	eodem
Petit pmissio de fructib; qdragesimalib;	eodem
Responsio ad litteras pcedentes	eodem

Inquiritur cōditio et qualificatio eiusdē domicelle	xxv
Responsio ad epistolā precedentem,	xxv
Rogatur paternus proleuatione prolis ex sacro fonte,	xxv
Responsio ad precedentem	xxv
Rogatur amicus ut certos muto det denarios	xxv
Rñsio ad porē, xxv	Repetit denarij mutuo dati,
Littere excitatiue ad scribendū puocantes	xxv
Responsio ad pcedentem eplā,	xxv
Intimatur aduentus amici ad amicum	xxv
Excusatio rare scriptoris ex q̄litate nūcloz et rez	xx
Increpatio filij n̄ bñ vniuersi, etc.	Alte lre ad idē cū poribz,
Ad idem cū penaz cōminatiōibz,	xx
Responsio filij excusatōem continens	xx
Excusatio alia filij sup studiū repeditate	xx
Rogatur amicus ut secrete inq̄rat male fame suggestorē,	xx
Respō. amici ad pcedētē, etc.	Alia rñsio sub alio mō,
Eplā diffidatoria, etc.	Rñsio ad precedentē
Rurs⁹ alia diffidatoria, etc.	Rñsio ad pcedentēz cū duricia
Alia eplā diffidatoria et durior,	eodem
Frater ad fratrem ut a vindicta auocet	(fbi, etc.)
Alia eplā ad idem cum precedente	xxv
Adhuc alia epistola idem suadens alijs medijs	eodem
Responsio fratris in pposito suo pstantis	xxv
Responsio alia fratris p illis fraternis obedientis	eodem
Alia responsio in optimā prem adiunctis rationibz,	eodem
Iterum alia responsio in aliam sententiā	xxv
Aussatur amicus sup emulorū machinatione,	eodem
Responsio ad precedentem	eodem
Alia respōsio ad idem in aliam sententiā,	eodē
Rogatur amicus ut libros noua characterisandi stilo imp̄-	
fos emat p amico,	xxv
Rñsio ad precedentem eplā,	xxv
Petuntur littere ab amico	eodem
Alia eplā idem petens cum precedente	eodem
Responsio ad predictas	eodem

Tabula

Rogatur amicus vt certo in loco cum amico pueniat,	eodem
Petitur pssillū z luuamē in pmutatōe beneficij	xxvij
Epistola credēte cum petitiōe responsi	eodem
Responsio ad pcedētes epistolas	eodem
Arguitur amicus domi semper permanēs	eodem
Opera amici presentat amico ad urbē romā mīgnturo,	xxviij
Responsio ad epistolā precedentē	eodem
Lōmēdat causaz mīis aduocato lris recordatīcīs,	eodem
Intimatō pecuniaz leuataz cū desperatōe rēcupatōis,	xxix
Petitur frequentiores littere amiciz sua presentia	eodem
Responsio ad precedentē,	eodem
Rogatur amicus vt fratrē inducat cauti ⁹ mercari,	eodem
Lōmēdatur causa vicini amico	xxx
Excusatur scribendī ineptia cū credentia latozis,	eodem
Conquestio fit de socij immatura morte	eodem
Responsio p solatoria sup epistolā pcedentem	eodem
Responsio ad idem sub alia forma,	xxxi
Alia adhuc responsio ad idem sub alia forma.	eodem
Dantur gratie qui amico bursam munere dedit,	eodem
Excusatio sup nō responsiōe ad lras mīssas	eodem
Cōsulit amic ⁹ aīco q bononiā vēiat lectur ⁹ poeticas artes	
Responsio ad eplam pcedentem	eodem xxxij
Hec epla replicat ptra precedentē eple responsiōez,	eodem
Scribit secretari ⁹ opidi Bugn. ad regentem in Louanio vt de rectore scolariū opido prouideatur.	xxliij
Rūdet regēs in Louanio petitiōi secretarij Bernē,	eodem
Lōmēdatur filius suo magistro p patrem filiū suū pater no quodam errore laudantem,	eodem
Responsio magistri prudentius iudicātis.	eodem
Rogatur amicus vt suū statū pandat amico.	xxliiij
Responsio ad precedentē,	eodem
Ad pictorē vt iuuenē pingere doceat	eodem
Responsio ad dictam eplam	eodem
Dantur gratie ei q desideria amici impleuit	xxv
Magister ad magistrum in rure morantem	eodem

Responsio	eodem
Frater fratri scribit Louanij cōmoranti de pposito sententis	
fratris ad religionem	xxxv
Alia ep̃la ad idem in eandem sententiam	xxxvi
Responsio	eodem
Alia r̃sso sup eandē in q̃ mandat se frater secutus	eodem
Consiliū fraternū sup eodē	eodem
R̃sso fr̃s n̄ assētēs p̃silio fr̃s s̄ suadet d̃llatio	xxxvij
Assentit p̃silio fratri z d̃llatōi donec mutuo colloq̃nt	xxxvij
Rogatur amicus vt vlnū emat pro amico	eodem
Responsio	eodem
Repetitur liber cōmodato creditus	xxxvij
Conquestū est q̃ plus diuitijs q̃ amicicie tribuatur cū cre-	
dencia z petitiōe iunamīnis	xxxvij
Rogat amic⁹ vt saluū p̃ductū impetret alio migrādī	eodem
Amicus in ius vocatus consiliū petit	xxxix
Responsio	eodem
Ad idem	eodem
Iterū amicus amico	eodem
Responsio	xxxix
Alia responsio	eodem
Ad idem sub alia sententia	eodem
Rogat pedagogū magistrū pater vt eius filiū sub alio ma-	
gistro in aliam cameram collocet	eodem
Amicus amico pro famulo habendo	eodem
Responsio	xl
Alia ep̃stola interrogās habitudinē alteri⁹ famuli	eodem
Responsio	eodem
Ad idem	eodem
Responsio	xlj
Inuitatur socius vt sequat sociū Louanij pergentem	xlj
Ad idem	eodem
Petit̃ festinus aduentus amici vt astat amico	xlj
Inuitatur aduentus amici amico	eodem
Frater amico vt reducat̃ nepos profugus	eodem
Responsio	xlj
Alia responsio ad idem sed alia sententia	xlj

Tabula

Interrogatur conditio cuiusdā notarij an expediret euz in secretariū episcopi assumi	eodem
Responsio dicēs notarium illum adulatorem esse.	xlvi
Rñsio alia in aliā sententiā dicēs eundē ebriosum	eodem
Comendatur amicus amico vt ei sit adiutor	eodem
Ad idem	xlvi
Increpatur filius a patre frequentē pecuniā postulās.	xlvi
Ad idem alijs p̄bīs ⁊ sententijs	eodem
Ad idem rursus sed alio modo	eodem
Responsio filij.	eodem
Nepos ex ytalij rediens suo nepoti luniori Louanij stu-	
Responsio ad predictam	eodem (denti, xlvij)
Iteꝝ nepos nepoti eodē Responsio ad p̄cedētes.	xlviij
Epistola p̄mendatiua.	eodem
Alia epistola p̄mediatiua ad idem	eodem
Alia epistola singulariorem adhuc p̄mediatōem p̄tinēs.	xlviij
Responsio ad predicta	eodem
Quedā responsio ad lras hīc tamen nō inserta s	eodem
Debitor profugus suis creditoribz	eodem
Responsio	l
Cōgratulatio amici super dignitate adepta.	eodem
Rñsio. eod. Noua eplā rñsionis respondens.	eodem
Eplā increpatiuā amici q̄ secreta crediderit mulseri	eodem
Intimat filius patri se vestes p̄didisse veniā deprecās.	li
Rñsio patris sup̄ vestiū p̄ditōe	eodem
Alia responsio ad idem sed durior	eodem
Iteꝝ sup̄ eodē. filius ad patrē dat lras desolatorias.	eodem
Frater scribit ad fratrem super eodem	liij
Ad idem sup̄ eodem.	liij
Frater fratri rñdet.	eodem
Epistola eiusdem ad idem.	eodem
Respondet pater sup̄ lris missis a filij sui magistro.	liij
Inclatio in amiciciā ad hoīez nō oculo sed fama notū euz reclatōe nouoz.	liij
Rñsio ad p̄cedentē.	eodem
Epistola p̄mediatiua amici ad amicum	liij.
Responsio descriptiua inconstātie eius p̄ q̄ rogatū est.	liij

Si fr̄i iūmat seniore fr̄ez mīlīte creatūz ī capltācū electū, lxiij
 Ad amīcū p̄mēdatio locosa cuiusdam glorioſi hoīs, lxiij
 Epīstola cōquerēs de incēdio armīgeroz ad creditores vt
 terminos solutōis extendant, lv
 Responsio ad eplā p̄scriptā eodem
 Excusatio nō s̄criptōis p̄pter qualitatē tpm lvi
 Aliud exēplū excusans nō s̄criptōnē p̄pter mendacia pplī ec
 nuncioz lvi Cōmendať amīcus amīco. eodem
 R̄sio. eodem Responsio alio sensu eodem
 Scribitur auīculo vt reuocet nepotem amore raptū ne se
 incōsulte mīsero matrīmōio dedat lvij
 Responsio ad p̄cedentē eodem
 Responsio ad id qđ ī calce p̄cedentis eplē petebat, lvij
 Arguitur amīcus ab amīco qđ non seruauit pollicita frēq̄n
 tis s̄criptōis z noua petuntur, lvij
 Responsio. lvij
 Excusatur silentiū z petitur s̄criptio lxx
 Responsio cū petitōe qđ valitudinē intendat eodem
 Mittuntur amīco capones eodem
 Responsio ad eplā p̄dictā eodem
 Scribit vniuersitas ad p̄siliū p̄ p̄uilegioz tuitōe lxx
 Epīstola vniuersitatis ad cācellariū brabātie p̄ eodē. eodē
 Scribit particularis amīcus ad cācellariū p̄ eodē eodē
 Respondet cācellarius p̄uate p̄sone sup̄ p̄cedētibz. eodez
 Nepos nepotē excusās se sup̄ postulato ex eo ī qđā re con
 Scribit auīcul⁹ ad nepotē arguēs eū z fr̄es (filio. lxx
 qđ īsatisfabiles sint qđbz subuētiōes negat eodem
 Cōmendatur magistro scolāris ad sui seruiciū eodem
 Responsio ad eplā p̄cedentē lxxj
 Scribit ad p̄orē mōasterij ne qđdā ī donatū admittat. eodē
 Alia eplā ad idē alijs medijs. eodem
 Cōsultat aīco ne ad animū trahat oblocutio detractoris. lxxij
 Responsio ad p̄cedentē cū detestatiōe detractoris z su
 orum morum. eodem
 Scribit filius pro veste. eodem
 Responsio ī p̄ma pte seriosa ī altera derisorīa eodem

Tabula

Scribit amicus amico non posse votis suis satis esse cum ex cusat one et oblatione	lxxij
Inuitatio seriosa partim locosa ut frequens sit scriptio	lxxij
Epistola rursus excusatoria frequenter scriptis ex qualitate temporis, eodem	
Petrus consilium super ea pedere coram officiali et assistentia.	lxxv
Responsio princeps iudicis laudem	eodem
Responsio alia in aliam partem	eodem
Querela amici ad amicum qui ab hostibus captus est, eodem	
Consolatio super querela amici predicta	lxxvi
Rogatur amicus ut medicum mittat amico egroto	eodem
Responsio significans medici missionem	eodem
Rogatur pater magister ut prius inducat quod filius in collegio locetur, eodem	
Rogatur pater a filio quod eum in collegio faciat commensalem.	lxxvij
Magister scribit scolari cognatum eius collaudans.	eodem
Pater ad filium qui filium assentit desiderans,	eodem
Pater ad filium ad militiam puerum.	lxxvij
Ad idem eodem Responsio	eodem
Epistola dubitativa super militiam filii,	eodem
Alia epistola in eandem sententiam	eodem
Arguit pater filium suum militem non militanter vsuentem	lxxix
Epistola commendatoria amici ob multa merita cari,	eodem
Alia commendatoria sub alijs verbis et forma	eodem
Epistola mera credentia continens,	eodem
Epistola commendatoria amici ad amicum commendatum amicum qualificans, eodem	
Scribit pater ad magistrum filium quod determinat fiat si sic magister videat.	lxx
Rogatur scolarius magistrum suum quod prius inducat quod gaudere possit	
Pater scribit magistro super gaudium filii partim mentem	lxx
exprensus partim consilium petens	eodem
Alie epistole in eadem materia in aliam sententiam.	lxxi
Magister prior respondet scolari	eodem
Scribit pater filio suam intentionem de gaudium suscipiendo, eodem	
Bratulator vniversitas de electione summi pontificis obedi- entiam proficet oratores mittit et rotulum petit	lxxij
Itaque ad summum pontificem super eisdem in alia forma,	lxxij
Scribit vniversitas commendaticias litteras per quas docto	

re suo supposito ad summum pontificē	lxxliij
Comendatur nepos alteri nepoti vt ei adsumēto sit,	eodē
Responsio ad epistolā prescriptam	eodem
Deplangit amicus filiū suū fratris aufugisse rogatur amicus vt reductiōi studeat	eodem
Responsio ad epistolā precedentē.	lxxliij
Scribit auunculus filio pfugo inducens vt redeat,	eodē
Itē auunculus filio pfugo in altā formā.	lxxv
Responsio pfugi filij ad suū auunculū	eodem
Vt fillum pmoueat ad aliquod beneficiū	lxxvi
Responsio ad predictā	eodem
Querela rare scriptiōis	eodem
Intimatur amico ne quem proposuerat comitez capiat ut neri ad sanctam terram quia garrulus et mēdax ē.	lxxvi
Intimatur breuis vssitatio amici et leta pfabulatio.	lxxvij
Ad petitiōem amici statum suū fratrisq; suū notum facit amico	eodem
Rogatur amicus vt mittat p eū scriptor perit amico.	lxxvij
Epistola consolatoria.	eodem
Intimat amicus amico q sequenti die secum suo in reditu pransurus sit	eodem
Filius ad patrē pro subuentōe vt libros emat	eodem
Responsio patris q filio nequit subuenire ex conditione tēporis.	eodem
Conquerit pater de dura correctōe filij	lxxix
Responsio ad eplā prescriptam	eodem
Responsio ad certas litteras hic non insertas de glorioso poeta	lxxix
Inquiritur status amici et describit ipse.	lxxx
Tutores scolari studentī Louanij in artib; qui petit adire in altā vniuersitatem.	lxxx
Tutores studentī Louanij in legib; qui petit adire aliaz vniuersitatem	eodem
Iniectio iocosa in amicam raro scribentem	lxxxj

Tabula

Rursus locosa inuectio in eandem sententiam	lxxx
Excusatio super porrectis precibus pro contumace filio ad patrem	lxxx
Responsio ad epistolam precedentem,	lxxxij
Increpatio fratris super incauto modo mercandi	eodē
Responsio fratris ad precedentem epistolam	lxxxij
Suaderetur amico canonico vt grauitate omissa se aliquādo ludis ingerat ⁊ letius viuat	lxxxij
Responsio ad precedentem:	eodem
Cōsuluit amic⁹ ne vniuersitate sūcta ad p̄lāz īdeat,	lxxxij
Responsio ad precedentem,	eodem
Longratulatio ad amicū q̄ duxit vxorem	eodem
Fit detestatio amico qui anhelat vxorē ducere	eodem
Vacillatio an potius dolendum q̄ gratulandum amico q̄ duxit vxorē	lxxxv
Auisatur in secreto amicus q̄ episcopus cum officialibz creabit si roget	eodem
Responsio	eodem
Responsio negatiua	lxxxvi
Arguitur amicus q̄ nunq̄ respōdet litteris petitis q̄ p̄l oribus det responsū	eodem
Rogatur nepos vt diligentiam faciat q̄ roganti de bona ancilla prouideatur,	eodem
Responsio ad predictā epistolam,	lxxxvij
Rogatur amicus vt fideiubeat pro amico	eodem
Paret amicus desiderijs	eodem
Frater ex brigis suo fratri Louanij studēt	lxxxviii
Alia epistola sub alia forma ad eandem sententiam,	eodem
Rogatur amicus vt equos duos comodato mittat amico ambasiatam accuro,	eodem
Responsio negatiua ad predictam	lxxxix
Epistola locosa speciosa super omissione scriptionis,	eodem
Responsio cum detestatione suspicionis cadentis in amici	lxxxix

Scribitur vicario epi p luuamie vt epi curā pferat eodē
 Respōdet vicari⁹ cū oblatōe diligēte ⁊ spe voti psequēdi, cc
 Inuitat soci⁹ a socio vt in sequendo pmissa ad vniuersitatē
 veniet. eodem
 Respondet socius socio se p̄us in grāmatica firm⁹ velle fū
 dari p̄usq̄ adeat vniuersitatē eodem
 Dantur gr̄e de honesta tractatōe nunciū, Qui etiā describit
 tur secretorū esse vulgator xci
 Dolet amicus q̄ amici sui tepuerit amicicia qd̄ suspicat ex
 conuersione cum emulo euenisse. eodem
 Ad studentē interrogando habitudinē sui p̄currenti xcij
 Responsio ad eplam p̄cedentem. eodem
 Suadet studentē vt legib⁹ icūbat poetice studiū omīssis eodē
 Responsio ad epistolam p̄cedentem
 R̄nsio alia sup̄ eadē in aliam tñ sententiā. xciii
 Rogatur amicus vt adolescentem conducatur q̄ bene scribat
 atq̄ erroris arguitur cum insertione nouorū. eodem
 Congratulatur amicus q̄ receptus sit in seruicio regis Et cā
 ritatue admonet ne se amplexib⁹ imiscat ipudicis eodem
 Queritur causa cur plures dīctōes huius libelli vario mo
 do vt iam vno tā alio impresse sint eodem
 Responsio dans rationē cur multe dīuerse dīctōes in hoc
 libello vario modo impresse sint xcvi

Finis huius tabule

da in p̄stib⁹ nos redant equanimes
 dem gutten alderm wīd meister
 mit nicht gleich gedymet
 Not q̄ d̄bal sepe regit d̄m d̄almos T̄m h̄m
 expont⁹ per 3u qm d̄m alqm regit d̄m f̄m
 Exemplū bene v̄y c̄ d̄mno magis
 voluptati dem d̄m ist d̄ gutte w̄m 3u eyn
 d̄ grossen wollust

Folium. I.

Epistolarum formulare i om

ni genere scribendi, iuxta maiorū nostrorum doctrinam, et veram epistolandi artem. Per dominū karolū mēnigken studiū Bononiensis magistrum, vtiq; multarum scientiarum virum doctissimum, ex epistolis familiaribus Barci Tuliū Ciceronis (Quem merito eloquentie patrem appellant) Et Ence filii poete laureati extracte, Unicusq; exemplorum gratia pernecessarie. Et q̄ maxime vtilis, feliciter incipiunt.

Intimatur amico impletio sue petitionis quo ad collectōem epistolarum

Mutes plurimas q̄ effundere possit hic calam⁹
aut ferre papyrus. Vultis me litteris incessanter amice fidelissime, multaq; sp̄ prece prosequis.
q̄ in vnū libellū formulas aliquas epistolares. q̄
scolarib; bononie in collegio lili, pro emēdis p̄nūciari cōsueuerūt. et q̄dem correctas, tibi q; mittēdas, colligere, magis meq; illas, q̄s imitatorū. cōmuniq; scriptiōi, magis accomodas, ac ornatu, et sensu venustiores, iudicari. Quo, vel epistolas struēdi, vel inuitādi plurima tibi ad manū starēt exemplaria. Et si vix optime rem mihi factu difficilē petis, puo, cat tū me amor in te me⁹, vt tuis votis fauere velim, humanitas q̄ tua, q̄ audeā, merita in me tua, q̄ debeam. Formulas igit illas absq; ordine, put casu aliq. posteriusue in manus ceciderūt, in vnū aceruū redactas, atq; ad vnguem (vt aiunt,) castigatas, tibi missas facio. Vnus em̄ sum, q̄ valui industria, vt p̄ma harū eplaz, plecta put ex manu cōpositoris ceciderāt, assequere exēploꝝ gratia, non satis fesus scolariūz codicib; q̄ omnia scribere consueuerūt truncatim, atq; corrupte, tam connexim, tam seiunctim, vt non satis distinctas, etiam si tibi apollo sum ingenium infuderit, litteras, et syllabas, que, quib; cohereant, ex quibus egrius sensus q̄

exliminate sanguinē extraxeris. Nihil enim illis sine visco ē
q̄ vbi calam⁹ n̄ migravit. Sextus iam mensis agit ab eo
tempore quo pro te labor is impletus est. quē magistri pe-
dagogij lilij optarunt atq; rogarunt ad scholarium etiā com-
moditatem collatum iri. itaq; multiplicatiōe plurimū. impi-
sis iam litteris. collectio hec depicta est. quo facilius capiāt
z discant que correctiora videbūt. Tu felix vale et quidem
valentinus q̄ qui valētissime.

Ad ditio ad epistolam prece- dentem per nouam eplam

Dum lator harum (fidissime vtr) ad iter se accingerat tā nu-
bilosus. turpidusq; aer suboritur. vt vtr alio sub celo me po-
sitū crediderim. quo cogit abscessus suū ad crastinū prabe-
re quo latius scribendi plus mihi temporis erat et animi.
Didici enim relatu nūcū obinde hos epistolares formulas
te petere. quoniam filios duos habes. grāmaticam doctos.
quos cupis his epistolis erudiri. quo aliqua eloquēte pre-
gustamēta assequatur. vt licet forte nō certo sapore. at odo-
re tamē quodam succenti ad humanitatē studia tandem ala-
crius rapiantur. In quo non parum tuam collaudo prudē-
tiam. nihil em̄ censeo in institutione iuuenū vtilius esse q̄
q̄ aptis terminis. pulcris clausulis. dulcibusq; numeris eta-
te prima insuescāt. maximeq; illis. quarū apud priscos scri-
ptores origo est. que sono. sensuq; sint fecunde. quas mul-
tas his epistolis insemīnatas inuenies. quas doctus faci-
le nouerit. ad suaq; loca remiserit. quodcumq; enim toties
vngue (vt aiunt) sub tenero animis suis adiungunt. nouis-
sime affigant. necesse est. cū nihil sit assuetudine inatus. z si
Quintiliano credimus frequēs imitatio trāsīt in mores. z si
nisi senecam abnegemus longum est iter p̄ precepta. s; bre-
ue z efficax per exempla. non enim facile quis dixerit. quid
virium habeant imitatio z applicatio. ad quas assequēdas
nihil eque conducit. q̄ multa videre. multa quoq; vīscata.
manu legere. habent enim omnes clausule que dupliciter

Folium.II.

sonant, naturam piscis et visci suis lectoribus adhesuram. Quod
tamen non voto vituitur vno. Nec maior similitudo animo-
rum quam frontium est, sed varijs varia placent. Hinc non vnus
hic stilus obseruabitur, cum varijs auribus oblectamenta
queruntur, more vinariorum qui de quolibet vase probam
tradere consueverunt, non etiam aliter quam qui merces ven-
dunt varias oculis coram ostentant, quo tenacius mercem vnā
queque suum emptorem allexerit. Sed finem do, longius
fui, caruit freno calamus, tu letus vale quam apes in thymo quam
piscis in undis

Rogat amicus amicū quod
frequentius scribat ne per non scriptionē amicitia minuat.

Quod mens perenni fauore salutes. Nescio vñ
tibi amice percharte propter solitum in scribendo de-
sidia creuit, nisi tuus ille decreuerit amor, qui
multos tam dies versus me fuisse perlucidus cui si
adhuc scintillula superest, non cessabo donec epistolarum
clamorque flatu luminosior fiat. Clamo igitur iter, atque iterum
clamo, hortor, rogo, supplico, digneris dormientē calamū ex-
citare. Nec paritars, vel dilui, vel remitti nostrā amicitiam
tam longa fide exultam tam quoque pulcris intricis ornam:
et facias me tui loci nouorum, cuique status, tuis litteris cer-
tiores. Vale et cum satyrico tibi opto sit mens sana in cor-
pore sano.

Responsio ad epistolā prece-
dentem

Ut sepe ad te scribam nunc tuis me litteris nunc alienis nunc nūci-
orum voce excitare non desisti, Crebras ex te litteras habeo, oimque
vñ clamor, vnaque hec sententia est. Sollicite per te tibi iudicari, quod
apud nos noui defera, vagari apud nos varia ac multiplex fa-
ma nescio quibus auctoribus disseminata, quam spero suo more non nū-
cia sed sicut vanaque vulgariter erit, qui habeo quod narret me.

daçij impauid⁹ passionūq; sequar popul⁹. Qui quod nocte
sōno hausit, vel euētur optat. B̄ iā asserit euēnisse, nō facile
adducor vt credā. Nā tantā que dicunt sepe speciē habent
verissimilitudinis, quātam cignus corui gestat effigies. Nī
hīc hic loci scriptu dignū noui extat, nihilq; audio. Q̄ impu
dica mēdacia, magnis montib; grossiora. In p̄sperū ducat
omnia de⁹, letioraq; faciat, q̄ narrant, q̄ tibi dignet̄ q̄eram
p̄stare vitā cuz salute. Raptim ex p̄ssius octobris. xxvi. acta
tam cena cadente lumine solis

Ciuis rogat curialem vt que

in curia secreta agant, et reuelare dignetur
Salueto. Certū habeo inter p̄mates curie illustrissimū n̄r
p̄ncipis vbi p̄tinuo versaris, te plurimū fieri, vt facile intel
ligas q̄ nūc geratur, q̄ q̄z iā gesta sunt, etiā atq; etiā, quis re
rum cursus sit quisue futurus exit⁹. Tu in portu oīm no
uor nauigas, tam vere, tā recēter ad te oīa differunt, vt ca
geri prope videas. Te igit̄ p̄ tua incredibili in me beniuolē
tia mea q̄z itē in te pat̄ vehementissime rogo, facias me oīm
q̄ diligētissime certiorē. Longior essem s; plurimū haruz la
tor festinus erat. z more ipat̄es, vt vix mihi scribēt̄ momē
tū indulsit, q̄ fuit necesse sistere. Vale letus san⁹ atq; lōgeu⁹

Responsio ad precedentem

Salutē plurimā. Nō sum nesci⁹ viroz optime q̄to labor
freno vti deceat. facta p̄ncipū errātē, q̄tiq; sit periculi i his
linguam laxari indulgentius cui vix vnq̄ q̄s fuerit. exa
ctā satis custodiā adhibet. pro tantū periculi q̄ntitate, lucet
em̄ tā mihi velut in speculo videam, effigies p̄is, cui altissi
mus adesse dignetur. illud satiricū semp duz viueret in ore
regentis digito p̄p̄esce labellū. Noli queso, secretiores res
ex me requirere q̄s prudētiores rectissimas tenent. z quas
attingere n̄ auderē. Si quis inciderit quod tua intersit, cer
to habeam me tibi nō futurū alienū, nec abesse te putes, me p̄
sente, sed senties quid iuris habeat, inter nos amicitia vet⁹

Folium. III

z quāq̃ pauculo tempore stricti oris me videas. latissimē tū
in te cordis semp ac semp permanebo, Vale in eo qui facit
valere

Responsio in aliam sententiā.

Inter multa quē a me sedulo petuisti, hoc fuit precipuum
q̃ sepe scriberem quod multis iam datis ad te litterulis im-
plesse videoz, hac tua ex sollicitudine plane perpendo, quē
apud te amicitie gradum teneam, qui veris, angeris, elu-
as, afflictaris, z dum maxime siles, clamat humanitas tua
ubi sum, quid agam, quid moliar, quod non nisi ex amicitia
rum ditissima vena, procedere potest, De nouis autem qd
scribam, non habeo, nisi q̃ magna est apud nos belloz vis
neq̃ minor celeritas, quo ventum est, q̃ corpora iam omnes
exercent, ingentia nulli, Nos vero pauidi stamus, futurisq̃
nesci, Quolibet momento aures nostras inuolant menda-
cia mille vanis hominū confata fabellis que mox pereunt
leuitate sui, Dignetur rector ethereus nos protegere, vt qui
viris nostris stare non possumus illius misericordia cō-
seruemur, Valeto, longior fui vt scribendi raritatem proli-
xitate compensarē, Rursum vale,

Excusat se amicus de rara

scriptiōe intermiscēs pauca de habitudine sui status.

Scriptissem frequētius carissime vīr ad te de singulis ni-
si varie occupatōes animū meū in alia diuersa rapuissent, z
si interdum quid o cū nact⁹ fuerim, non erat astans nunci⁹.
S; nūc isto cū oportuno gerulo te scire exopto, me varijs, i-
uolui miseris multisq̃ curis implicauit, vt quid actur⁹ sim
q̃ cōsilia secutur⁹ incerte meres incertū faciūt, Si tibi ani-
mī mei anxias curas q̃s dira tēporū calamitas peperit, scri-
bere conabor, nō erit hec mea eplā vī modū vel exitū habi-
tura, Planius ad ea q̃ me pūgūt, pūcta descenderē, nisi qd
dam secretū obstarēt, qd nūc prestiterit illuisse, Deceat hec
omnia in tempus reliquū ptrahenda, donec alterno pfrul.

colligulo dabitur. Interea vale. superisq; carissimus esto.

Cōsultamicus amico ne pa

triam redeat, belli furore turbatam

Carissime frater. Nescio quid mihi ad aurem cecidit. q; ex
vrbe ad nos q; primum descendere paras. Frater si mihi
credas. et te ad iter nondum accinxis, tuū reditum ad hie-
mem vsq; protrahes. donec parumper nacti fuerimus tem-
poris maiore clementiam. Nā apud nos vndiq; multa sur-
gunt malorum initia. et horrenda semina belli vt vix vsq; si
ne lapsu pedem figas. Et quantum ego hanc rerum seriem p-
spicio. attentiusq; mecum singula voluo. habebitur meo iu-
dicio felix qui poterit inter tanta bellorum incendia absq;
omni proflus lesione abire. Laue. Psulo. qui honesta absen-
tia tutissimus es. ne pro festino reditu in pericula prolaba-
ris. Vale. longa die et voto felici. Ex Bon. Julij. vij. tarde-
dum lecta traheret crepuscula noctem.

Intimatio nouorū cisalpini

super diritate bellorum ad amicum in italia cōmorantem.
Plurimas (locundo corde) salutes. Frater carissime. Ro-
stra patria bellis se grauib; attenuamur. Quassatur mo-
ribus intestinis et ardet lam. prijs flammis que diu trepi-
dauit. tanq; dubia videretur. in quam partem esset casura.
Iā supina iacet. nec video. quomodo se erigere possit. Que et
si forsan aliquā in cubitum erecta. specie surgentis p-ferre
videatur. mox non nisi suorum manibus impulsa relabatur
Nec video quid restat. nisi que magna gloria floruit. misera
seruitute senescat. Nusq; viatoribus tutus est transitus. To-
ta regio obfessa est latrunculis. Fac igitur cōsulo. quod im-
munda animalia solent. sordes timentia que vbi cauernul
egressa. locum ceno obsitum vident pedē retrahunt. et intra
lacubulum suum se rursus receptant. Vane igitur vbi es.
eo felicioz quo remotioz vbi gaudeas. vbi nullo turbāte q;
escas. Vale in eo qui mare qui terras qui sidera fecit.

Folium. III.

Responsio amici in italia cō-

morantis ad cisalpinū.

Salutes felicū votoꝝ datrices. Si omnes calamitates
q̄s vndiq; in italy vidi, scribere pergo citius carebo verbis
q̄ rebus priusq; tempore q̄ animo. Castra vndiq; eq̄tes vo-
munt. strepūt arma concrepant tube. Et (vt Augustini ver-
bum est) ferree tunice viroꝝum fortis membra constringunt
Intensus geritur arcus nudus ensis ⁊ hasta leuata, sacra
spoliuntur, polluunt. ⁊ phanant. Maleficioꝝ em̄ licentia
cadūt vnũuersa in predam. Nil m̄sers relinq̄tur agricu-
lis q̄ vitā trahere terram colere, cōiuges aut liberos educa-
re possint. Jam vīdeo quid noceat belloꝝ tumultus ⁊ agi-
tans discordia ciuiliū. Si sortem patriāꝝ luctus ⁊ squalores
cerneres, vastitates ⁊ clades quib; premis paup̄ popellus
tam lucem odires. mortem optares. clamaresq; illud poeti
cum. Jam satis est superi vestro q̄ numine vixi. Parcito q̄
so lūuat de temporis iactura conqueri. ⁊ cordis angustias
denudare. Succurrat ille qui nouit planare sublimia ⁊ alti-
us eleuare p̄strata. Vale in eo q̄ dat escam omni carni

Rursus cisalpinus rescribit

ad amicum ytalum mala malis compando

Amici ciā (sup̄ q̄s scribi p̄t) p̄ salute. vbi italia crudelia bella
narrasti q̄ mlti maloz aculeis opp̄sa facit vbi tuo transitu
flāmiferas vndiq; faces voltare vīdisti. vt multa opida in
cinere ⁊ fauillā redacta sint. Vnoꝝa tñ oīa sūt. si ea ad pa-
triā n̄as acerb̄ cladib; plenā p̄pab q̄ iam ita deperūt. vt ne
domūcula salua p̄m̄st. cui? si icēsas villas cernereres. castra
diruta sāguiez p̄ riuos fluere. cadauera cesoz i cāpis p̄strata
semiuolos plerosq; fame tabescere. crudeli sup̄licio aias ex-
alare. audiresq; (vt audio) cūcta q̄rel̄ gemitu vlulatuq; p̄soa-
re. clamares p̄cūso pectore tēsisq; ad ethera palmis felix. ⁊
nīmīū sua morte felix q̄ añ has crūnas e luce excessit. nec tā-
tos vīdere dolores longiori vīta coactus est. Vale. felicēq;
te faciat p̄sa cura tonātis.

Victoriam intīmat ⁊ modū

cum pluribus malis bellorum cōditionibz

Serulcum promptissime ad queqz placita pro salute. For
san ab alijs audisti spectabilis domine quod ad te tā scri
bere pergo forsan hanc epistolam velox fama sua celerita
te ad aures tuas preuenit, nuncius has deferēs, eo tibi re
lator certior erit, quo omnia oculis vidit. O crudeles q̄ bel
la gerunt, qui in amica patria scamna mēsas seditta exurūt
vidit nuncius is domos innumeras demoliri, trabes dei
cere, cingilla detrahē, tegmina conuellere, tegulas confrin
gere. ⁊ quod omnīū impiūissimū est matronarum lectos gla
dijs decerpere, plumasqz in ventos spergere, vīrginum op
pressiones adulterisqz committere, loca sacra spoliare, ⁊ q̄
uisora que pudicus calamus ethoret depingere, Eo tamē
deuentum est, vt nūq̄z fuit, q̄z hodie de patria bene sperāds
erectior, victoriam enī plenam habemus, qui potius ali
orum imbecillitate q̄ nostra virtute triumphamus. Dul
ti in bello ceciderunt. ⁊ ex periculo pessimi omnium euase
runt, Siue quia seruat multos fortuna nocētes (vt inquit
Lucanus) Siue quia dijs aliter visum est (vt ait Virgil?)
Siue vt intelligi deī, illos inter mortis pericula tutiores
quibus vltior vita est (vt ait Petrarca, Vale in eo q̄ cum
tra potest rege dominantium,

Scribit magister vt comple

to iam artium cursu libros legum pater pro filio emat
Filius tuus generose indolis adolescēs ornatissime vīr cur
sum in artibz adimpleuit, cui acre ingenium ⁊ multiplex est
inuentionis q̄z maḡ vīs ac nobilis impetus, memoriā certe
rapacē hz (⁊ qd optimū ⁊ tenacē, q̄ cum sacratissimarū legū
aptissimū iudico auditorē. Tu igit̄ (nisi consilium spreueris
meū) sibi de corpore legū indilate prouidebis, quaz studijs
plurimū incumbere optat. Tū iam est emptōe libroz au

Folium.V.

gere conatum sponte fluentē ad quem etiā excitare deberes
rennuentem. Vale ex. A. octobris decima velocius euro.
dum nōx tulerat silentia terris.

Epistola scolarem patri con mendans idemq; vt supra petens

Libros aristotilis p gradu artū legi solitos tuus fili⁹ ami
ce dilecte plene didicit. Quoz tenorem ita hz memoriter vt
singula recitet quasi sub oculis liber esset. splendidi sibi in
genium est. cōceptus veloc. memoria seruans. atq; (vt breuē
ac succinte dixero) plurima habet nature pulcherrima dona
legib; apta Quib; se in h noua ordinatio discipuluz dabit.
me consulente. presertim si sibi de corpore legum dignabe
ris puidere. qd meo iudicio obmittere nō poteris. tua prudē
tia pseruata. Vale. z veteres nros in longū trabe fauores.

Idem cū prioribus petens

Filius tuus honorande preceptor solida sibi litteraruz fun
damenta consecit. vt pro vberiori ingenio spem sui faciant
q; prestantiam singularem in discendis legib; consecutur⁹
videatur si corpus legum sibi donando. ingenij cultum ac
cendas. tempus est q; altiozem facultatem adeat. creuit in
annos. fluunt dies. z irreparabile tempus decurrit. veloc
q; in terga reuoluitur annus. Tanti ingenij est. vt que sub
magistro scripsit nunq; relegit. edidicit illa cuz scripsit. Dū
eum sub freno tenuisti. veritus si ei liberior pes concedere
tur. q; petulantem etatis sue vigorē nō facile a voluptatū
seruaret i cursu. Sed donec ille timor prius ceciderit. ex
pectare non poteris. Aliq; nauigabit per equora qui semp
expectet. ne mare se concitet in procellaz. Vale optata. lecta.
fausta z vultudine

Respōsio patris ad magistz

cum quadam facetia subrisoria.
Quanti fecerim sq cōsilia tua carissime vtr plurimi norunt

quibus etiam quantū tribuerim. paruerimqz. tulpe profecto
nō ignoras. Sed nūc vbi pro filio meo quem tardum quē
desidem nosco. qui multū habet in capite plumbus. liberos
leguz emi. p̄sultis. tā mihi satue in aures cecidit. vt tua pace
dicerim tuū p̄sultū ac diceres. emas talpe speculū boni alas
z asello circaras. Prisdie ad me l̄ras dedit. q̄b nō erat sillar
ba sillabe nec vox vocis p̄grue iūcta. Virum quo fuerit tūc
illud candidū ingentū velamine tectū. vbi tūc (vt tuls l̄ris
vtar) p̄ceptus velox vbi memoria seruans. Prusqz ab hac
dies aderit septimus p̄sens tibi fuero de eo aliter dispositu
rus. fauente opifice summo qui te dignet felicissimū p̄serua
re. Ex. A. mane dum iam cessarūt p̄fecto sole tenebre.

Responsio in idem tendens

Benivolū obsequium loco salutis. Scias me (amice ad
cor vsqz dilecte) epistola tua plecta. risum cohberere nequiss
se. noui enim filij mei ingentū. suūqz cerebellum bonis ar
tibus proorsus inceptum cui nihil incultari potest. quez vbi di
sertum magnis sudoribus descripsisti. Nil aliud mihi dicere
videbaris. ac suam n̄ridā restudinem velocem z coruū can
didum appellasses. Verū ad me litteras dedit tam ineptas
vt eas nemo vel ignotus absqz alto cachino legere posset.
quarum inspectio (vt verum fatear) mihi dolorem peperit
z furorem nec mihi animus minus indoluit. q̄ exarsit. Po
tulisset turtius si sapuisset silentio suam ignorantia velauis
se. quo sibi p̄t minus vicij z mihi doloris minus cōstauis
set. qui eum docere contendit. nil aliud agit q̄ ceco colores
z furdo sonos ingerat. Vale. p̄eqz dīe me expecta. Interea
quoqz me infra tuū cor firmare digneris

Epistola respōsiua idē sonās

Salutes ad astra vsqz ferētes. Dū mihi oblatas l̄ras tuas
(amice colendissime) intercenandū perlegerem. multū mihi
subor̄ ē risus quē vix m̄. iū. mapaqz rep̄merē. Nō sec̄ p̄si
lūm tuū aures meas p̄sonuit. q̄ diceres. emas moliri plu

mas
les
nom
habe
lum
ges
E
resp
Fel
mgi
pue
sem
mgi
ti n
p lo
ppo
serē
tas
q̄ d
J
fili
S
adl
lab
dū
del
tur
fun
sto
les
si v
dā
rīb

Folium. VI.

mas vt volitet. Quid queso legibz incuberat. q̄ nōdū pueri
les illas regulas premis vel labijs degustasse videat q̄ vix
nomē a p̄bo secerneret. credo vix noscat. q̄t digitos manibz
habeat. quibz poti⁹ velim caudam aratri ducat. q̄ legū vo-
lumina voluat q̄ voluēdo. ferēdoqz prius oēs delenerit le-
ges q̄ vntcā intellexerit. Vale valentius q̄ q̄ felicissime

Epistola excusatiua priorum

responsionū d̄ nō imputādo ingro q̄ filius male didicerit.
Felicitatē sine cariturā loco salutis Ignosce q̄so (vengrade
ingr) si hacten⁹ me scribendi calor euexit. Scio in discendo
puero vt in serēdo agro tria req̄ri. Ut terra sit fertilis. apta
semīna perit⁹ agricola Lōptū habeo q̄ ex ingenuo vicio non
ingrī nō doctrine indoctr⁹ remāsit. Qd̄ et si male habeat. qz
tū nō est a tergo p̄liu nihil superest. q̄ q̄ ludū meū (vt aiūt)
p̄ loco teneā. p̄spectur⁹ vt remissio p̄teriti intensione futuri
p̄penser. Volo igit̄ rediscat. q̄ didicit Post malā segetē etiā
serēdū ē. Sepe qd̄ vni⁹ āni sterilitas abstulit. alseri⁹ āni v̄b
tas donauit. Magis vellem si possem filios meos sciente
q̄ diuitiaz locupletes fliq̄re. ad qd̄ meū emittre. Et bñ vale

Intimat pater magistro ne

fillum studio legum incubere pmittat

Salutes eq̄ntes maris arenas. Nolo (sincere p̄ceptor) q̄
adhuc legibz fili⁹ me⁹ incubat. donec ex fontibz artū quibz
laborē ingenuqz accomodat. qd̄ satis erit. hauerit. in q̄bo
dū satis p̄fecerit. tūc ceteris studijs opam dabit. Nō mihi
desunt. q̄ p̄sulāt q̄ artes p̄tinuando etiā ad lat⁹ q̄nqz insti-
tuta videat. put quidā sui sodales faciūt. Cui cōsilio nō pos-
sum p̄descēdere ne filio eueniat. qd̄ euenire solet. In Augu-
sto multa serētibz vt ipediāt se sato concursu. Licz em̄ sui eq̄
les pluribz sciētjs vno tpe insudē. nō tū illis inferior erit.
si vnā bñ didicerit. Nō vno agmine oīa discēda sūt. Lau-
dāt pluuiā q̄ sensim descendit in terram. Vale sanus eāqz
tibi felicibz omnia facis

Responsio ad idem cum pri oribus

Salute premissa quā tibi adesse largiter opto. Eas quae ad me litteras filius meus pridie misit (amicice carissime) sui studij suisque ingenij fideles testes tibi transmissit, ubi non sillabā videbis errore carentē. Vich videbis eruditū iuuenēque vix dū p̄mis elemētis imbutum. Videbis quoque illam p̄clarū ingenij lucē quā p̄pe diuinā tuis litteris exulisti, ubi tu varios nature splendoris sibi adesse arbitraris, quos p̄pter sic laudibus eū leuare vederis. quasi rediret eruscitat socrates ac p̄d̄ret in aciem nouus achilles omnibz p̄oribz omnē splendorē nominis et fame direpturus. Ego ex aduerso euz excuso quod vere famā suā Virgilio non eripiet, vix in eum hec nomina iustissime cadere scio, asinus stipes truncus molaris. Nam tam ouis lupum quā sp̄e librum aut odit aut metuit. Nunquā cōtempti libri non vniquē sprete līe fructum spernentibus cōtulerūt. Quod autē leges studere desiderat, non vtiqz leges, s̄ libertates et oīa querit, cui non profectus sed declinandi laboris p̄cipua cura est, breuē recordabit ad opus mechanicū disponendus. Non secus vale, quā tibi amicissimus optat. Has litteras nemo post te quā ignis videat omninoque careant lectore secundo.

Ad idem sub alio mō tēdēns

Animū ad placita paratum pro salute fescio (vir optime) quo nā rationis morbo laboras, quod tuis litteris vix adeo filij mei euehis ingenij quāsi magni cuiusdā viri futuri specimen minaret, quod potius (meo iudicio) p̄sefert dūz et rudem asellū. In grāmatice enī p̄ncipijs atqz puerilibz radicibus tenuiter nūmū est instructus, volo illum in grāmatica manere, et cū etate p̄coqui, ac maturescere, ne autē tempus creat, pomoz more quā immatura ramis decerpunt, asp̄tor euaserit non volādo sed ascendēdo discit, nihil me mouet quod sui socij tā legibz student, non volo filij mei scillas illozū flumini nec

Folium VII.

cius umbrā illoꝝ luminī pparare. q̄ nō alioꝝ est ingenjū sꝫ
suis viribꝫ est unā dꝫ. Vale letꝫ et faustꝫ optatoqꝫ voto fruarē

Scribit amicus amico in cu

ria pncipis moranti ne tarilloꝝ ludis incumbat
Plurime salutis largū affluxū. Nō exp̄ssero facile (carissī
me frater) q̄sta me ceperit admiratio q̄ q̄sto tpls fluxu līarū
ad me dederis nīhīl. Sed audio te (qđ tristī calamo scribo)
tarilloꝝ quotīdīe ludis implicari. et q̄ hīnc tua scribēdī ve
nerit intermissio. quo non minus miratꝫ iūm. ac dolui. Nā
in alioꝝ ludo (quī potius furor q̄ ludꝫ est) nūq̄ virtus fuit.
nūq̄ decor moꝝ mansit. nec p̄bī modestia nec in eo quicq̄
preter ludentiū vultꝫ humanū est. nec mihi acceptū est si dī
feris te maiores imitari. et seniores. nā oīe tūcrīcium pelꝫ
est. cui auctoꝝ pondꝫ vī annoꝝ annectī. nō erroꝝ altitudo
peccatū culpā minuit. sꝫ ad auger. Cessabis igitꝫ si sapias vī
p̄tūꝫ amore vī cura pudoris. Nā oē lucꝫ dānt exorīū ē. dī
rīp̄et mille qđ lucrās. sꝫ qđ p̄dīs restituet nemo. Tarillus
nūq̄ tibi applaudet. nisi vt dolosius fallat. et certe quo magꝫ
alludit atqꝫ blādī. eo tādē nocēbit acerbiꝫ. Scīs q̄ mlti te
colūt. et faciūt plurimī sꝫ q̄ magꝫ apud illos vales. auctorita
te et ḡra eo magꝫ tibi cauendū ne qđ mali inuidia tibi pare
at. Scīs etiā ex aduerso q̄ nō oēs tibi fauēt q̄s curia nutrit
et satꝫ noscīs q̄ mūdās manus gestare debet. quī hūit aduer
sarios. Dimittō igitꝫ hīs ludīs abstīnēdū est (carissīme frater)
si statū tuo velis salubriter eē p̄sultū. ne inimicis paucis
q̄ gaudeāt amicisqꝫ q̄ doleāt. Parco tū si forte p̄bosus nī
mis et audax fuerim. nā vīs amoris me coegit. vt hec arden
cius scriberē. Sed hec q̄ dixi oīa. p̄ tua singlari prudētia in
bonā p̄tē accīpies. Leteꝫ et hec et alia pleraqꝫ oīa p̄pe dīcm
latius vna p̄mētābimur interea me vt tuoscre. Et bñ vale

Responsio ad precedentem.

Letenas salutes millefics resūptas. Las sp̄ tuas (amātissī
me frater) video libēter. lego libentiꝫ que mihi semp̄ gratissī

me fuerūt, z tā q̄s añ gratiores, nā pre se ferūt p̄spiciū argu-
mentū singularē bentuolēte erga me tue Quibus nō frater
ne minus q̄s eloq̄nter contendis, nebulaz q̄ddā in famam
meam casuz esse nisi a me abiēcero: ludi p̄suetudinē, Facile
frater tuis monitis acq̄lescā, qui nōdū monitus tam oēm lu-
dum deuouerim, Leuauit igit̄ te atqz preuent, ne lōgo do-
lore torqueris, z vt oīs tibi in futurū timor absit, vera fide
polliceor: me nūqz fore taxill' vsuz, neqz in ill' vnqz pl' tribu-
eri q̄z p̄tuit, Fidas mibi dū fidē meā vadē p̄stuo, nūqz splē-
dori tāti nōis iurial egero, docuit me cicerō fidē ex eo dictā
qm̄ fiat qd̄ dī, Fīnē do, lēscas rogo breuisti, nā nūciū velox
abstio nō est passa, vt tecū lōgior essem, p̄suadeqz tibi nihil
me magis velle q̄z tibi me obsq̄ntissimū esse, Faust' z let' vl-
uas, sicqz i p̄p̄o valeas, vt q̄ tibi placeāt, solū cupias faciasqz

Studens studentī vt libros

et accomoder,

Plurimum forte miraberis venerabilis domine quo fidu-
cle titulo fretus te precibz meis aggredi p̄sūpserim, Cum
nihil placitū per me tibi impensū memoror, quo meritopos-
sem mutue a te bentuolentie vicissitudinem reposcere, Hāc
plane confidentiam de te mibi mansueti tui mores p̄stant,
tuaqz sepe audita prestat benignitas ad vltimum quoqz re-
gionis originisqz communio. Multa profecto, dum ocu-
los aperto amiciciarum inter nos incitamenta perspicio,
vt que nobiscum crescant z roborā sumant firmiora, te intī
me rogo, ne dedigneris prioribus tuis meritis me tibi astric-
tum reddere, qui prius oneri esse cogor q̄z seruicio potue-
rim, Tu tua bonitate huius ordinis p̄ces, q̄ ad te pri' rogans
q̄z meritis accessero, nec tibi p̄mitras fore molestū q̄ meri-
tis z p̄tutibz aīcedas, q̄ nihil fore pulcrū seneca putat, Ha-
bes Macrobiū in saturnaliis, habes etiā (vt audio) do-
natū sup therēto, q̄s libros si mibi cōcedere nō recusaueris,
magis me fauore p̄strinzeris, Ex memoria donec viuā nō ca-
suro, cosqz añ trinestre restituere fide bona polliceor, z q̄dē

Alleso
ex nō
man

R

Inci

tor, d

taffe

addi

speci

cio n

liber

abn

illos

rean

quis

lat v

uat,

post

broz

libe

ren

nim

teqz

L

mor

D

cor

mis

pue

(vt

fide

par

rec

Folium VIII.

Illeſos rupturis ⁊ maculis non labefactos. Vale, ⁊ ſi quid
ex me velis, precepe, qui mori deſiderijs tuis datur? ſacro
manus pectus ⁊ aures

Reſponſio ad precedentes

Incredibili quodam affectus ſum gaudio colende precep-
tor, dum tuas dulciſſimas litteras harum gerulus preſen-
taſſet. Pro ſelicibus auſpicijs noſtrum amorem inchoari
addi ⁊ trahi in dies q̃ longiſſimos. Nihil igit̃ moratus in
ſpectis tuis litteris petitos tibi libros eodem tuo cum nū-
cio mitto, maiora facturus dum expoſceſ, nam conſeſſione
libroz nihil ſpendo quaz bono viro nunq̃ vel incognito
abnegauit, q̃z p̃imum hac via libros ceperim poſſidere, vt
illos additos conſuſosq̃ teneam, velim lacerentur, vt pe-
reant, edax quoq̃ ignis eos in cineres vertat. Odi illū (q̃s
quis eſt) tanq̃z vltime fecis vtrum, qui libros conſuſosq̃ vel ce-
lat vel abneget, vt ſoli ſibi eos ad oſtentaōem ⁊ gloria ſer-
uat, cum damno ⁊ librozum ⁊ poſtulant̃ ⁊ cum graui ipſi
poſteritatis ⁊ auctoz inſuria, qui loculentiſſimos ſuos li-
bros multo labore editos tranſmiſerūt in poſteros. Qui ſi
libero grefſu in publicum nō occultati ambularent, conſta-
rent adhuc inſinſati in tenebris prolapſi libri quoz tam mo-
nimenta (niſi celum intereat) perire non poſſent. Vale felix
teq̃ in euū ſeruare dignetur, creator aſtroz

Deplangitur fratris matri- monium

Maximas intenſas plurimaſq̃ ſalutes. Egoz q̃ tam tibi
cordial̃ amiſce q̃ddam qd̃ me angit ⁊ vrit deuolare. Amauit
miſere p̃d̃ ſte afflictiſq̃z frater meus natus ſenior paup̃culā
puellā forma ſulgentem nō ſic moribz ⁊ animo qui tandem
(vt carnis ardorez expleret, cū id aliter nō p̃ornit) ſuam illi
fidē ſeſeq̃z coniūgē dedit, Qui caro heus nūmquā caro emit
parui momentuli voluptatē, eadem tam multis doloribus
recompenſas, Qui tam omnis vita ſupplicium eſt oneroſū

Tanto enim tam miserabilis simul vivere incipit, quanto ab
inulce minus liceat seperari. Quid enim tristius est quam hos se
ungi debere, qui animo puenire non possunt, Quid quoque
durius quam non discordie socium, vel rectius hostem dixerim, ha
bere sepatum. Erat perfectio frater meus ad alta natus, quem na
tura dum enim in luce produxit, longe ad peraltiora cogitauit, quam
quod sese in faustis nuptiis tam misere innecteret, et seipsum (ut
aiunt) tam perditio ultra sepem periceret, cui uxor (ut clare qua
si in speculo video), nil boni, nilque placiti factura est, nisi cum
ipsa morietur. Vale, deus scit quam triste, quam quam raptim hec scripsi
qui te conseruet (cedentem,

Responsio consolatoria ad pre

Salutes super quam scribi potest lectoribus. Rogo atque obtestor ami
ce carissime quod eius rei dolore exuas, que tam emendari non potest
Nam super omnes (et si omnia consilia sua in unum congererent) non
efficeret, tam factum sit, infectum, Nil in iuuentute cadit, ipso amo
re delirum, nihil cecius, nihil periculo plenius, Errat omnis
amans, atque nil recte operatur, et se et omnia nescit, Eris forte
mente sedatior si aliorum casus inspexeris. Multos perdidit amor
variosque angoribus affixit, Plures deplango, quod fratrum (vel
maioris ingenii quam fortune) uxorem per se consuetudinis, quam quod
per uiam natus sit, facile sua industria facultates adauerit,
sed certe facilius mille pulicem legiones in sole tacet, ne se mo
ueant, refrenaret, quam uxorem unicam si mala sit a consuetudine de
flecteret, cum nulla fertes adeo pua sit, qua non mala uxor cum
marito morlitate mouerit, aut bellum, sed dolorem queso non
spem deleceris, Sepe uisa sunt dura initia in molles et gra
tos exitu produisse, Letusque uinas, et firma ualitudie potare

Scolaris scribit ad patrem

ut pro determinantibus ei denarios mittat
Subiecto de humilima loco salutem. Omnes mei socii metum diffi
me patrem unico pene me relicto determinant, quando adepti sunt
vel tam breui adepturi, Ne igitur a uobis rebus in meis iudicet quam

Folium. IX.

quāto ab
quos sp
id quoqz
tero. ha
quē na
tault. q̄
cipm(vt
lare qua
t, niff cū
ec scripsit
dentem.
ma. **pre**
tor amf
i non p̄t
erint) nō
po amo
t omnis
is forte
lt amor
tu? (vlt
is. q̄ q
uixerit.
e se mo
ine de
oz cum
fo non
s r gra
uotiare
em
ediffi
epti se
icet q̄

par sit negligentior vel parti mee nō vsqz satis fidere, s; vlt
dear more aselli palestram in scolastico conflictu diffugere
r forte vereri ne honorifice tandem gradum magisterij cum
socijs meis assequi possem Ad vestram benignitatem con
fugere decreui. humillima prece rogando. vt pro hoc gra
du mibi veltz consensum et denarios p̄e dignemini elargiri
ne socijs meis. quos plurimos etate preuenio, ordine siani
posterior, atqz post eoz terga relinquare. Id bona fide polli
ceor datuz me operā ne plus annis q̄ sciētis crescā. qdaz
pecuniā labore redimā, r tempus diligentia. Valere in eo
qui omnia valet

Responsio patris super filii petitione

Fili q ad gradū tanto desiderio aspiras, gaudeo. Argumē
tum id mihi esse videt animi volentis atqz fidentis satisqz si
bi de seipo cōscij. ad qz honestā laudē erecti. Acq̄escēs igit
tibi altiora conanti, honesta petenti. pecuniā pro determi
nantis requisitā mitta, idē expecta in ceteris q̄ ex me iusta
honestaqz prece postulab, eo tñ pacto, si interim p̄ceptuose
laboroseqz vixeris, s; sec? si feceris, secus habebis. Vale illi?
sp sardonij memor quē vtus extollit, bz qd p̄ferat auro.

Scribit scholaris ad suuz pri orem magistrum. vt patrem inducat, q̄ cum determinare p mittat

Humilitatē subiectionem seruitutemqz debitū pro salute,
Longo iam temporis cursu compertum habui (magister mi)
p̄ cūctis mortalibz honorāde veltz cōsiliū in meoz parētuz
aures p̄dulciter cadere, quos vel in his q̄ directionē meā re
spiciūt, poterit etiā tenuissimā admonitio vestra efficaciter
inclinare. Diu etiā noui affectionē in me vestram longa cō
stantia confirmataz. Hinc mihi fiducia surgit, vt ad sinum
beniuolētie vestre conuolē, in ipsumqz supplices p̄ces effun
dā. Initāt iā Parisius determinantiaz tempora q̄b multū
b

lectionis mee p̄sodales pro graduū in artibz quodā probe
inodeterminātes fiunt. Parentes mei huius rei nec ritus
nec formas nec quid p̄sit, satis p̄gnoscut. Rogo igitur vos
magister optime dignemini parentes meos carissimos vt
ad gradum in artibz me subleuet inducere, eisqz eoz oculis
coram ponendo, quid is habitus p̄derit, z quid noceret fōr
te neglectus, q̄qz tempa tā assunt que nunq̄ huius rei apta
redeūt, z qd̄ rarissime in hoc casu sit, qd̄ in cursu et ydoneo
tpe nō sit. Hic industria vestra parētibz occurrēduz est, qui
p̄ractoribz gaudent, omniaqz ad crastina ducūt. Nō equis
oculis aspicere potero, socios meos aīcedere me premijs z
honoribz quos indefessa dīlligentia nītor scientijs p̄uenire.
Nā donec viūā turpe duxero, cedere parī pulcrumqz viciisse
maiores. Vos igitur magister colendissime ad supstructio
nem erectioneqz meaz intendite, qui in me fidelissimo nīsu
p̄ma litteraz cōlectis fundamēta, vīrtus que a vobis in
cepit, cepta non decidat, sed qd̄ per vos ortum est, p̄ vos su
mat incrementū. Habetis me donec viūā pro vestra salu
te ad eū q̄ omnipotēs est deuotissimū oratorē qui vobis tri
buere dignetur qd̄ vobis noscīt salutare.

Responsio magistri super epistola p̄ ori

Qz tua petitiō (studiosissime adolescēs) honore fuit, rōneqz
plena mor illi volēs parui, nec egui montore secūdo factu
rus, p̄ te si parī iusticia poseas. Patri tuo ordine longo con
silia dedi, nō tuis votis dissona, q̄ eū modo terigerūt in cor
de sed ossa penetrarūt, insidentqz medullis q̄b̄ facile quod
postulas assequis. Verbis equare nō valeo, q̄ gaudeat pa
ter te gradu ardentē expetere, tuosqz socios generoso quo
dā conatu velle scientijs z ḡdibz superare, qd̄ sibi statuit (vt
aliū) vrbē in corde. Ad ingrim tuū pater lras mīttit, sui anī
mī testes. Tu ḡ cū socijs tuis progredere, ac sp̄ entrare tuis
scriptis tua studia p̄formare, ne q̄ scripsisti in calamo nata
videant, z n̄ ex corde emanasse. Grad⁹ eī nīl aliū est q̄ signū
fortis exhibētū, qd̄ quidē medax est nisi int⁹ suū rūdeat fūda

Folium. X.

mentū. Nō em̄ magister, s; potius ydolū z statua est, q̄ scia
carēs vano honore inanīq; noīe glāf. Vale, z tuā naturam
tuamq; pmissiōe sequere, in p̄clara te vocantes

Pater filiū parisiū mittens
scribit regenti.

Egregie vir filiū meū ex plurib; vnū ad te mīsto sciētīs z
morib; educādū, quē in cōi portōe collocatū iri velim, cupi
ens eū sciētīs locupletari z morib; n̄ ita mēsa v'l epul'. Sic
q; in camera ingri q̄ ē tā morib; q̄ eloq̄ntia p̄stās, q̄ dicere
fil' z facere doceat. In q̄ nō nimīa emineat austeritas, nīmī
aq; comitas, ne inde odiū hūc p̄cept' oriat'. q̄ neq; vicia ha
beat, neq; ferat, quē fili' libent' audiat, dictis credat z se simi
lem illi fferat, cupiscat cui p suo labore me satisfactur' sp on
sor adesto, Valeroq; p̄ylariter

Respōdet regens colle ^{gū patri}

Filius tu' dilligētissimē vir quē ad domū meā educandum
destinasti, dū secū suo itroitu d̄ grāmatice rudimēt' discip
tarē visus ē mihi d̄ nūero cor' q̄ suos ānos āncesserūt, Eul
migrim dedi īgenij sui duce, q̄ operā datur' ē, vt doctū effici
at doctissim' ipe cui sūma cura erit, ī eo vicia p̄tutesq; disti
guere, itaq; frenis eū cohibere, ne ī illis tra pruat, ne q; pus
vicijs īnescat, q̄ sciat vicia eē, Ex q̄ n̄bīl nō p̄futur' audiet
n̄bīlq; discet, qd v'l dediscere v'l nescisse rect' eēt, Qui d̄lur
nī ei' labor' vespī sp̄ rōez, p ei' captu exiger, p cui' labore no
bīlta duo pollicet' sū vt eo det ītētor', z vt spe p̄mij labor ei
dulcior fiat, Vale (vt apd Plaurū ē) vsq; dū regnū obtinet

Scribitur filio studentī ^{(supit}

vt dilligenter studeat

Fili sis saluus, Id nā
p̄mū est qd opto, p̄mū illi vt toto conatu, p̄ma tue iūctū
tis face, lris ita īcūbas, vt tādē ex l'fay semie tu senior dul
ces fruct' colligas. Sciasq; in te cunctoz tuī gener' oculos
esse p̄uersos omnesq; ad tue vīte spectaculū, esse attentos.

Cave ne eorum animi, in te offendant, ne quoq; minus in te inueniant q̄ requirant, maxime cum nō iubentū quera-
tur commodum, sed vtilitas obsequētis. Vale, longior es-
sem, sed ad quietem sopor me inuocat

Respō. studētis ad predicta.

Dici non potest (celeberrime vtr) quanta inuultate littere a-
nimū pfuderint meum admonitōe dulci abunde q̄ eo mihi
gratior esse debet quomagis mihi, pfecturā video Jam tam
mentē meā vehemēs dolor occupat. Nā cum neglecti tem-
poris recolo quasi post tergum (ductis oculis) suspiro, q̄ se-
ro heus animū sero ad vniuersitatē applicui, tēp⁹ q̄ nā-
culq; tā parca manu largist, tā pdigo iactu effudi. Qui nō tā
tam mihi portiuuculam relicta video, vt vacet ammodo nī
mīā partē perdere, Curaboq; ne a vestris cōsilijs animum
deflexerō, studijs litterisq; intentū, nō opus verbis est, sur-
git fides e factis, Intentio em̄ mentis gloriosius re q̄ ver-
bis exprimitur. Valete, mihiq; p̄cipite, nihil mihi dulcius
erit, vestris votis paruissē.

Scribit studens ad priorem

magistrum vt patrem informet q̄ ei denarios pro studio
mittat

Felicitatis pstantiam carissime magister, p̄ meus summe
mihi metuend⁹ in collegio me locauit, z q̄dez in camera ma-
gistri q̄ vitam meam diligenter obseruat, studia mea circū
spicit, p̄tinue interrogat, instruit dirigit nec boni guberna-
toris officiū negligit. Habeo rū lectidōis tū camere soccos in-
genio z diligētia singulari, Nihil mihi deesset, si studiorū
habere q̄ res meas z collocare tuti⁹, z studere secreti⁹. Hoc
bz optima ratio nō ita posse colligi animū ingenijq; vires
in vnū perabi in frequentia scholarū z strepitu socioz, sicut i
loco silenti z quieto ab omni fremitu separato, Vos igitur
mgr optime humilime ad pedes vsq; supplico ap̄d p̄m p̄
bacre mihi mediator adeste, q̄ habet vobis prope modū n

Folium. XL.

modo huius. sed altaz rez oim plenissimā fidem vestra vīr
tute pmerente. Valere in eo sine quo valor esse nō potest.

Responsio magistri super

Studentis petitione

Delectarūt me (insignis adolescēs) littere tue vehementer
ingenij pulcerrime imagines. quaz & ba dum ad sententias
pfero qd cui añponā. ignoro. altez alteri? venustate cōsplē
det At ne longius vager desiderijs tuis honestis z iustis. n̄
modo paratum sed cupiditissimū patrem tuuz reddidi. qui
gratulatur pposito. z vidit pseueratē. tuū erit suā fiduciā cō
firmare. ne ego suadendo tu petēdo patet credendo. vel fal
lamus vel fallamur. Tu vale in eo q neq fallis neq fallit

Intimatur acq3 deplangi

tur pestis

Salutes tibi offerre gratiosissime preceptor locūde hilarit
ter atq3 gaudent nisi hec aduerbia multo tā tpe pdidissim
sed que pdidi. tu inueneris pro salute. Nō fieri potest. q cū
multū te dīlīgā. tibi absentī. quasi p̄sentī. n̄ros animi tem
poris lociq3 angores. nō aperiā. Irrupit apd nos per hos
estiuos calores dire pestis calamitas. z quidē adeo inclemē
ter adeoq3 funesta vt horrescat calamus lūē h̄mōi depinge
re q plurimos iuuenes strauit innumerosq3 clues extinxit.
vt ois pene ciuitas extincta laceat. nec aliud videm⁹ q mul
tos timore pauore q3 tabescere Jā pestifer ann⁹ nobis incu
buit mortiq3 fauit dēissim⁹ aer. Multos vndiq3 dolor ml
tiq3 lugubres etulatus. Quid mltra dicā. En lacrimis deflu
simus. merore pficimur. dolore vexamur acerbo. Det deus
meliora p̄ijs horrorem hostibz illū. q vos tū interea sua fa
ciat grā letū sp atq3 felicitē.

Responsio cōsolatoria supra

predictis.

Pulcra illa aduerbia. qz epistola meministi. ne pteceris ca.

riſſime frater p ſalute, Nō animū deſeras, ſed letum te te-
neas, Nil prodeſt dolor nil profunt lacrime nec poſſunt fa-
ta moueri. Scio q natura lacrimis ſtimulos dedit, ſed mo-
dum virtutis rationiqz reliqz. Quid mirandū q nunc fron-
des nūc fructus deſluūt arboribz, parſa ſūt hec que fatales
homīnū caſus reſpiciūt. Quotidie mala incrementū capi-
unt, Quis em eſt annus pōre nō deterior, que lux ſequens
que precedenti aliquid incōmodi non adiecerit. Verū pl?
dixero quis noſtrum tam letum mane bene viderit. vt non
ante crepuſculū cura merorqz ſurrepſerit. Noli igi animū
tuum exulcerare ſletibz et non tam lacrimis qz ad tempus lo-
ci abſentie fidas, Et felix valeas corpore ſano

Remittitur ad patrem in ar-

tibus graduatus

Salutes omni gaudio leſtores, Filium tuum celeberrime
vir ad dominatōes tuas ſanum et ſaluū auctumqz ſcientia
et gradu remoto. Qui abcedens laudem memoriāqz ho-
neſtam Pariſius ſue fame reliquit. Ideoqz grate recipi-
es, atqz benigne operā meam in eum conſectam quam cete-
ris vocis tuis in omībz patā ſp habebis. Te quoqz rogo p
veterē noſtrū (qui rumpi neqz amorē, vltic potius velis cō-
ſulo, qz filium tuū ad litteras natū a ſcolis nō diſtrahas, ſz
rurſus ad vniuerſitatē parīſ, vel aliā quāpiā mittas neqz ſi
nas adoleſcētie ſue florē in peditōez decidere. Nā doctrina-
ri qui ſiſtit, negligit, retrocedit, qui nō pgreſſit. Nō fructus
arbor dabit, q in flore deſicit, nec dū dabūt, meſſem agz nō
ſerentibz. Valeto tuūqz filiū valere facito.

Intimat frater fratri patris

obitum cum doloroso planctu

Cariſſime frater, Dū dices auguſti, vij, ſuarz aurozē ptuliſſet
genitor nūc extinguiſt, et (vt neceſſe erat) nature conceſſit, ei qz
ſoluīt qd debuit. adeoqz deuota vita defungit. vt pot? de
tā ſalubri dulciqz, exſtu gaudendū, qz lacrimādum eſſet, niſi

Folium. XII.

natura stimulat nos suis impelleret. Qui oēs domi dura sa-
 forte pstringimur. Dat nra q nos pepit. i lucēq duxit. ter-
 tiā tā noctē in somnē egit. mēte carēs nō lacrimis q tpa iam
 trahit. multis fletibz atq lamēt. Cui spero tua p pntia mltuz
 doloris abrūpe posses. Ad nos igit mor venito. Id etiā tua
 res expostulat. indurus vestes lugubres hucqz sorti pgru-
 as. Interea qz patrē nostz redem asse q depcemur. hoc vni-
 cū illi pdesse potit. B agam? Libellos atqz sarcinolas tuas
 A. dimittas. illucqz pmū reditur? studū tuum. psecuturus
 eo feruēt? q p nō id mortēs exoptauit instant? elusqz vo-
 lūtate vltimā in B impletur? q sibi tā vehemēs pmanst. vt
 ne vlcina qdē morte lentesceret. Persuade tibi q me frēz sp
 esse iuener. si q inittū est ois pstatie lris diligēter incūbas.
 z cū p rute gdiar. Vale atq sic studeas. vt sp magi valeas.

Amicus librum repetit quē
 timet venditū esse.

Salutem fidelqz seruantiam amice carissime. Influit auri-
 bus meis fama omī cursori velocior. q librum meū. quē ac-
 comodato possideres. alteri vendideris. sepe rogauit eun-
 dem mihi remitteres. qui neqz libz neqz responsum sum as-
 secutus. Hosti amice q sola fides seruat amicū. Scis etiā
 q libera leta qz fronte omībz desiderijs tuis me sp paratissi-
 mum habuisti qui semper cupiui stricto amore tibi pnecti.
 Rursus igit ad pces puolo. attenta mente rogans ne me
 diutius ptractōe pducas. quo cogar iuris remediū quere-
 re. tibi nec vtile nec honestū. Et summe vide ne cultus sper-
 nas. z amat? odias. Et vale i eo q cūctoꝝ corda cernit ab alto

Remittitur liber cum excusatione honesta.

Salutē amorisqz pstatia. solidissimū ac pcpuū vere amice
 cie fūdamētū amice colēde. vt d amico nunqz aliqd dubitē.
 Nā vbi dubitatio irrepserit mor dfecerit nomē amici neces-
 se ē. Braui ego dolore psternor vidēs q me existias pmissio-
 nū largiorē qz fidei Scio q nil turpius sol videt. fide frago.

Libri tuū multa cū grāz actōe remitto. ne n̄raz amiscclam
turber dīlatio. Sēp nā ego id aio fixuz tenul. me tū anlm
pncipalissimā sedē occupare. Tūc amplius rogo. ne labla
maluola apd tuū iustissimū pecc^o lumē veritatē extinguat
vbi nūq̄ defuero. vel fide vl' seruicio q̄ mibi sal^o es p̄cipuū
decus atz leuamē. Vale felix. teqz p̄seruet regnator olimpi

Scribit senex se pericula cli

materici anni transiisse

Zargas habūdo fluxu salutes. Ago tā annū sexagesimum
terciū p̄stātissime vir quē caldei climatericū atz stalarū atz
fatale vocāt. Quē p̄ictagorici aut p̄pter latētē vim septenarij
numeri atz binarij in sese septies mltiplicati Aut forte p̄pter
q̄si vltimū p̄munis etatis hominū flexū. Aut ob occultū fa
ti q̄plā altā latētā p̄culosum esse putarūt Qui annus suo
p̄mo aggressū subrigidulus mibi vīsus est. in q̄ senectutis
incōmoda gūlus solito in oculis r̄tibys sum p̄pessus. atqz
adeo vt cū Virgiliano euādro ceperim suspirio multo ex
clamare. O mibi p̄teritos referat s̄ iuplter annos. Atz illd
maximāni. O q̄ dura p̄mit miseros p̄dictio v̄ste. Nec mors
humano subiacet arbitrio. Nō sum qd fuerā. perijt ps ma
xima nostri. Sz post puule partis anni fluxū redijt p̄stin^o
mibi vīgor in membrīs ea certe integritate. vt caldiacus il
le annus in me nihil egisse videat. nisi forte q̄ i multis in me
etiā ceciderit. Id scz qd illi mors sepe vicinior ē. cui videt ab
sentior cui tū natura incertū finē statuit. vt propior sp̄ crede
retur. Sed vale. hora ei tā tarda est. letissima mibi letis cū
socijs cena fuit. qui pariter eq̄tatu fessi ex Brugis gādaunz
arde applicuimus. Suadet igit somnos (vt inqt naso) Tē
pus motusqz modumqz

Rogat pater ne filius suus

cum quodā disculo cōuerfetur.

Letissimas cū felicitate salutes. Nescio qd audio veneran
de magister tuo i collegio quēdā curati n̄ri nepotulū essere

Folium XIII.

ceptū quē a filio meo tuā p prudentiā ita arceri desidero vt nulla proflus int eos pūminto cadat, nā si is tua in domo bñ se reperit, int pdigla meminerim didicisti, sū ille cellulas meretricū adire, vectesq; eaz in forib; subita vī pfringere, linguā hz cui silentiū pena ē, nā que scit et que nescit pari audacia loq̃r nihilq; perit, nisi qđ venter soporq; suaserit. atq; libido, si quē se peiorē videat, paratum sp digltum hz, qđ illi oculum eruat, ex quo nil aliud p̃tedium expecta. cū qđ si filius meus versaret, nō illesus euaderet, Plurimū mibi placiti feceris si a filio societate hāc malā omnēq; similē semoueris, Qđq; pfecto si feceris, radicē mali succideris, simulq; erorē ppuleris, Felix vale, carusq; celicolis esto,

Respō. regētis super cōtētis

In precedenti epistola

Salutes plurimas omī salute letiores, Vera oīa reperi. qđ mibi celeberrime dñe p tuas lras iuvene de qđā intimaſti qđ me p̃mis dieb; mentita p̃bitate deluſit, S; dū paulo p̃pius aspicerē, mox p̃pendi, qđ multū stulticie succum p̃hiberat, Habz ingeniū p̃tinax ad p̃ua p̃mptū honesti insciū affi p̃ūq; errorib;, ita qđ viuere icipit vt nihil int eum pecudēq; distare putares, pulchz dūc, i domib; meretricū (hostijs vulsis e cardie) oīa puertere, vbi denarios p̃ris (q̃s largit̃ habuit) q̃si ad vastandū p̃duct⁹ nō tm deuorauit, s; ver⁹ sper sit, qđ indeuenit qđ pater eū misere afflictū perditē diligit. Vultū (vt scribis) loq̃culus ē, qđ mibi displicet, Flā cadit p̃raz decus in loq̃ces, Dabo operā ne cū filio versetur, ne qđ p̃ragio ledat, Tu valeto p̃ualentē et vultu mēte q̃eta

Rittitur filius ad amicū vt

eum in collegio ponat, quem pater qualificat, vt ei cantus prospiciatur.

Vultaz salutū plenissimū sinum, Percolende domine vbi federā sub ramis arborū vmbraz querēs calorīs ppulsandi gratia aduenit is nūciū has qđ perfert, quem mox rogatum feci, parumper vt sisteret, do

nec eas ppingerē. Ecce optime vlr qz fillū meū ad cap sedū
igenij cultū pilius mīrte pposul. Et qz mībi pspēct^o sp fult.
tue i me fidei nītor singulari. hīnc te pclb meis aggredior.
vt ei d pedagogo pspicias. marie q līguā ei^o vt par erit insti
tuat ne p b lapsatibz defluat. cāqz neqz liberā neqz vagā dī
mīttat. s. rōnis. pudorisqz vīculū gubernatā. Nā ex sui na
tura tā garul^o tāqz cupidus sermonis ē. vt si denarios ha
beat mor pducatur q ascultet. Loqz pba mīta incōpta ita
pētia graculoz simīlia ex qbz sensus null^o excupest. nō mag
qz sāguis e saxo. Id gen^o iuuenū veteres appellarūt blatero
nes atz līnguareos. Blaterare emī is optim^o ē. s. loqz ineptis
sim^o rēqd deterit^o est ad tacēdū penit^o ipos. Scīs qd velim
facto vt soles. sed ad me scribe qz soles frequentius.

Amicus meritor amici meminī. cum sul
ppetim fuitij oblatōe.
Salutes plures qz valeat is calām^o depingere. Quāqz tī
bī colēd pceptor grā a me refert tāta n pī. quāta debet. ha
bēda tū ē tāta quāta maxiaz anīm^o me^o possit pēlpe nūqz vl
debt. q vīdet oīa phebz qd merita illa i me tua. vlla fuerint
oblusōis nube ptecta. De certe totū nībīl meī retinēs tī
bī dūoueo Plura i hac re dīcerē. nīsi nos ābo agscere Scīo
illū te eē qui blādīctas reijctas. neqz petē soles inanes ap
plausus. Neqz ego qdē ille sū. q adulari soleā. vl insufflare
vesīcas. nec talī thure gaudes. nec ego talī sacrificio. Sed
amicīctā sp nutrīre conabor. rebz z aio. Finē dō. verit^o ne tī
bī plīxītas tedīa daret. Valeto felīc estoqz faust^o in euū. Ec
A. volante manu leuīssīma pēna iunū sole tertio

Petitū cōsiliū tū auxiliū z nūcū crede
tū Ineffabiles
spe multa salutes. Ad te ventrē colēde pceptor nīsi tā aspe
rū gelu esset. treretqz auster eūtes. p pedibz īgīf calamo vtar
Impiū mībi (care pceptor) sīd^o illuxit. ceciditqz in me illud
ad atticū tulū p bū. meror me qttidīāus lacerat. z pscit. Ita
qz sū aio pculso atz oblecto q vlr me misereqz sustēto. Nīc
tū īgīf ad te fāul^o me^o dare singla narratur. a te pīlū auxī

Folium. XIII.

Usum spem salutē expectēs, assūpsi te pectorē meū tuoq; scuto tect^o. nihil ego ptimeſcā Vale ex pſius february luce, sū eo calamū cursu quo lepus ſegnior eſſet

Ad idem ^{p celerū iuuamie} Ingētes cumulo ^{pſundo ſalutes, meridianas} hodie lras ad te dedi, casus tā cogit, q vespſinos adiūgā. Sedeo tam carissie vīr ī ppedibz z captiuitate detēt^o. Proinde si nūc^o me^o te sedētē iueniat, mox surge, si stātē vade, si vadēte curre si currētē aduola, Op^o ē sūma acceleratōe, gūstas rei mltas pces expostulat, s; nra amicitia pauciores, Vale ex Louanſio tā rapido cursu dſgitoz vt vix oculi sequerēt

Respō ^{ad lras binas pcedētes} Plurimas abū do fauore ſalutes. Nō vult qd vspiā loci cuius amicitia tāti fecerim, qn tuā lōge pſtulerim. Nō igit mī nus habeo, maximū memetipm tibi totum offero, atz mille mllū lraz pbozq; loco hec sola sit sūma me tibi votisq; tuis deditissimū eē. In re igit tua tīm mibi pcedē dſgnet omī potēs vt possim. nā (vt velim) pſt meritaq; tua diu pdemq; imperarūt pcurrit ad te nūc^o tuus quē pceleriter sequar a tergo, ecce mox iam adero, Vale.

Littere ^{cōmēdatiōe quibz amic^o cōmendat amīco.} Ad te, pſiciscit, multa sua spe z me cōsule has q pſert adoleſcēs, quē iō vt filiū amo, q sp ei^o seruitum ī me extiterit ſinglāre. Ver^o illa amicitia nra tam foribz nodis pſuta, etate nullaq; vī dſſui possit, spem mibi pſtulit q ad te pſcōfidentē scriberē eūdēq; tibi pmedarē. Amor dſſidere nescit, aspirat is qddā, pſmorōis qd ī pcedētī eſſe affeq ad quā rē auctior sibi spes adesset, si te haberet confautores. Nūc ergo tibi magnope pmedo, z plane rogo, atz ita vt maiore studio iustiore de causa magis ex aio rogare nihil possum, vt eū tuo more hūanissime recipias, pſte audies, suisq; dictis fidē pſtes, ſentiatq; nō rebz mō s; pſbis vultu z oculis tuā beniuolam opā sibi neq; defuturā. Quo mibi q; maximas q; pſmū q; ſepissime gratias agat, Vale ex Louanſio adeo cursim vt viſus eſt calamus ventos ſupare fugaces

Respo. ad epistolā predictā.

Adolescēti illi (quē mihi p tuas lras p̄mendaſti) me z mea
obtulī. Eritq; ſibi poſthac opera mea preſto, ea ſi vti volet
Sic me tua p̄ſtina merita tua p̄tus tueq; ſup̄fuſe p̄ces in-
clinari videro q̄ ne vel te negligenter ſcripſiſſe, vel me ob
audiuiſſe putabit p̄termittāq; niſi qd̄ optis mee fuerit, z il
lius interſit. Si qd̄ altez ex me poſtulas, p̄cipe nūq; tibi vl
tuis defuero. p̄us deſcendat aſtra celo z calor ignis. Vale, ex.
p̄. mane. Octobris vltia dū vſq; depulerāt aurore lumina
noctem

(tionis.)

Detestatio tarde z rare ſcrip

Salutes innumeras vota q; aſſeq; z ſanitate. Nūq; tā gra
ta fuerit ruri cul dulciſſima pluuiā tpe lōge ſiccitatē, neq;
ſol poſt longas nebulas q̄ eēt mihi littere tue longū poſt
ſilentii. Non igit p̄mittas q̄ ſo fidentiſſime vſr longiori ta
curnitate amiſciā noſtrā obliuiſis nube fuſcari. Surri
pe rogo tuis aliqd̄ qd̄ amiſciſſe tribuas. Accuſarem ego te
vehementi⁹ negligētie multe ſi putarē te h̄mōi p̄ba magni
ficare. S; noui ingentiū tuū, q̄ nō minus ſurdus es q̄ mu
tus cū id tibi p̄ducere putas, ſed certe more hominū venit.
vt diſtiores effecti pauperiores negligant. Eſt mihi certe q̄
ta illa taciturnitas ex tā vtili cā ſuborta. Placentius em̄ eſt
mihi te locupletē eſſe tacēdo, q̄ ſcribēdo inopē. S; obſecro
ne tibi diutius attramentū baſamus ſit, ne calamus biſſi
nus neue bapir⁹ aurea, q̄ cūcta diſſipare formides. vl̄ harū
ſi rex apud te tāta caritas ſit, ſcribe q̄ ſo more vetuſto in ta
bellis cereis vel arborū corticib; Vale tibi q; p̄ſuade niſi
eſſe qd̄ magis velim, q̄ tibi obſequētiſſimū eſſe

Ad monicio fidei ſeruande

ſuper beneficiū permutatōe

Sanus z ſaluus eſto. Quod cū alio q̄ me cū nūq; tuū bñ
ficiū p̄mutaſſes, venerabilis dñe aſſertōe mltā crebro mihi

poll
cū
ſd fa
q; a
pas
duas
at q
ſtab
go in
tū op
q̄ pa
us n
oia
H
ſiden
Sa
geni
ta ſin
rem
me e
p̄teri
p̄ime
mū f
deſici
tis a
qd̄ a
Nā
me a
ma
L
man
Im
vig

Folium. XV.

polluctus es Sed nescio qd iam audio, q eadem super re
cū alio quodā plurimū vrbī habuisses, tu videris queso, si
id facere satis tibi sit integrū. Nihil duco honorabili⁹ nihil
qz antiquus fide. Scis em̄ qz clarissimū luminis ipa fides lā
pas ē. Habet nāqz (Tullio teste) hoc nomen fides syllabas
duas vnā a dicto alterā a facto, quasi tūc vera fides sit, si fi-
at qd dicit. Fac igit optime frater quod dixisti, sic em̄ fides
stabit q vīqz casura est, nisi factū dicto cohereat. Facto ro
go in hac re ne mihi neqz fidel desis, cum vīqz, p tua salute
tū opes oēs pfunderē. Parcite qso, si me audentius loqui,
qz par est prospereris, calam⁹ me⁹ garrul⁹ est, z plurimi flux
us nescitqz debito pūcto siltere. potens est ver⁹ amor noster
oīa in rectū flectere, Vale atz fausta feliciqz sospitate fruar⁹

Habentur gratie amico z de
sideratur eius aduentus

Salutes amicissimas, Cum litteras tuas exculissimo in-
genio scriptas accipem ornatissime vīr vīx dici queat, quā
ta sim leticia gaudioqz pfectus, cū p eas me feceras certio-
rem desiderio meo satis datū esse, quī mea opa accuratissi-
me explesti oīa q tue fidel pmedatā, nec vīdeo sane qd a te
p̄termissum qd mea interesse arbitrari potuisses, tūc tā ma-
xime q ppe diē (vt scribis) te ad nos vsqz reciperes, qd qz pri-
mū fore vehementer etiā ac etiā opro, Sat nosti, qz sint oīa
desiderāti tardiora, Tūc ei inter nos q sunt archana (semo-
tis arbitris) libere cōmentabimur, Et si interea quicqz est,
qd a me fieri postulabis, id totū in tua fore potestate pfide
Nā ego pfecto tam tu⁹ sum, qz q omnīū maxime, Tuo igit
me arbitrari vtere, Et benevale, Ex Valencenis march p
ma Tarde dum nigre p̄traxerāt latitātia sidera nubes

Littere deprecatorie ad pri-
mam missam

Immensas innumerasqz salutes, Parentū z amicorū pssio
rgente qz me deuotōis spū ad sacerdotū me pūli p̄mam

missam (fauēte dei clemētia) celebratur? septēbris decima q̄
dies vt p̄uētū amicorū meorū solēnissima fiat. vehemētē ex-
opto. q̄s dū mēte recolare cepi. ip̄e inter p̄mos occurrīstis.
rogo igit̄ vos amācissimē vīr vt q̄ p̄us p̄ bñuolētia me cō-
plēti fauoreq; p̄sequi p̄suectis. hanc diē (que omnē expecta-
tione d̄ futuri desiderij mei expletura est) vīa p̄sentia vīsq;
fauorib; coornētis. Dabo vices dū vīres erūt. z reposcetis
De cū vobis deuoueo meq; totū polliceorū offero. Vale
te in x̄po cui vīs aspiet gr̄a vōtis

Ad amicum vt frater ex carcere li- beretur

Ingentes fauētissimo corde salutes. St humanissimū mo-
delissimiq; mores tuī amice carissimē ab inēte p̄pe adole-
scētia nō mibi plucide cognitū essent. non auderem p̄fecto
tanta p̄fiducia id ad te postulare. q̄ mibi gratissimū sis fa-
cturus. Solent nōnulli (qui splēdidiorē fortunā sunt asse-
cuti) reddi suis amicis tardiores. At nescire nō possū q̄s be-
nigna sp̄ vībanitate q̄s p̄mpto facili liberaliq; aīo mibi sp̄
in vsu accesserit. q̄tice mibi opus erat tuo p̄fuit adsumēto.
nec vlla fortune traherē temeritate. s; rōe sp̄ p̄silioq; p̄duce-
ris. S; ne videar difficillimū q̄cūq; a te petierim rem accipe
breuē. Fratrē habeo. q̄ gādauit postea q̄ corā scabinis cau-
sam suā instituerat. p̄lect? ē in carcerē q̄ me dedit de casu nō
de suo z rato certiorē. nisi cōi vīstratoq; plāctu. vt solēt oēs
qui iudicio plectunt. q̄ multū iniuste sit detent? Te pluri-
mū rogo eū dē vīstra. z q̄ ad poterit eliberatōi intende. Sb-
eger a me abiit. z oīa aduersa p̄funde recipit. Festina igit̄ ne
mors p̄ueniat. q̄ alterā carceris clauē h; portis ei magis v̄bis
q̄ alij factis p̄desse. Et si q̄d ex me petierit. me tibi omniaq;
mea offero. oblatione fraterna. Et vale gaudētissime.

Littere deprecatorie ad nup

Et intimo cordis oblatas mille salutes. Datorū (cias,
meorū p̄suasu amicorūq; ductu (q̄b; nō p̄gruit obluctari) in
vīrore delegi mibi in dei honorē vicinū mei optimū vīrī filiā

paz
diuit
gerat
cream
na re
quā r
nestic
ce pro
De
Lōm
mie n
eq; p
a te d
mīn?
supa
nūst
mēta
mibi
onī p
velin
q̄ vo
brua
R
No
tius
rē tu
plica
sūt i
astāt
bq;
habe
dit. i
āpl?

Folium. XVI.

parz generis z dotis, s; morz z forme (oculo meo iudice) per
dultē. Que sua diligētia pūgaliq; fide curas domesticas
gerat, pponat z instruat asterq; mihi vxorio more i spē pro
creandaz plis qbz z generatis nomē z (si q mihi supline) bo
na relinq;. Cōstitut⁹ est nuptiaz dies octobris penultima
quā rogo mihi tua optata pūtia tuisq; fauorib; digner⁹ ho
nestiorē locūdiorēq; efficere. Interea vale, Ex. A. sancti lu
ce profesto tarde iam terris luce dimota

Petitur prouisio de fru^{ctib; qdra}
gestimalib;
Cōmēdatōes atq; salutes ptereo, q̄s nisi imēsas meo tibi no
mie nūci⁹ is obtulerit, velim eū existimes mee cōmissiōis, su
eq; pmissiōis neglectorē. Possis optare carissime frater q
a te distantior essez, vñ tibi ex me amoris tātūdē. s; molestie
min⁹ eēt, tacuissem tñ ego sola pecūdia tēt⁹ si nō eā pfidētia
supasset. Eo nāq; fidēt⁹ rogo, q̄ meis p̄clib; sepe volēt⁹ an
nuisti. Ferē dactilos sic⁹ racemos ceteraq; qdragesime ali
mēta brugis mltā copia aduentasse. d qbz (vt soles) adhuc
mihi, pspicias rogo Ita tñ vt q meli⁹ fieri possit, z rez electi
oni p̄sulat z nūmoz p̄ctati. Si qd ex me velis, is sum q ne
velim admoneri, si em scitrē qd ex me cuperes, pfecto citius
q̄ vocitat⁹ adesset. Vale frater z felix esto, Ex Iouanio fe
buarū. v. Tarde dñ nox aderat, crescētib; astris

Respō. ad literas precedētē
Nō sol eittu⁹ tot pducit radlos q̄t mihi salutes is tu⁹ nun
tius tuo noie dixit, nō igit ē, q̄ eū appelles, tui pmissi obli
rē tu ex aduerso salutes ex me totidē habe, l' fieri si possit du
plicatas. Fruct⁹ q̄s p te ppari petulisti (vñ pcolēde) i nauī
sūt i mag⁹ dolio clausi ne vl' naute inscicia cābāt. vl' manib;
astātū minuat, huiuscemodi ei minuta esculēta ocul' man
bq; patētia pcaro crescere p̄sueuerunt, si fides sit ocul' rem
haves electissimā z certe suo p̄cio dignā, nūci⁹ rem agi vl
dit, ipe merces z p̄clū z oīa nouit. Si qd ampli⁹ ex me velis
āpli⁹ mada, z optie vale, Ex brug; p̄clerit octobris luce, r.

Inquiritur conditio et qua

lificatio cuiusdam domicelle

Dum nundinaz tpe disertissime vlr te antwerple dñi que
sitam nō inuenissem, gādaui pgo tecū loquēdi grā, illc dñ
veneram tu antwerpīam vsus inleras, dum rursus antwer
plam peto, tu gādaui remigraueras. Defultqz mibi sydus
benignū q̄ te in vīa vl̄ in terminis vel interea vsplā loci cō
uenissem. pcupid⁹ erā, tecuz loqui. sub fide secretissima in re
nō parui ponderis q̄ dñ dñtus prahl nequit, cogoz. p lñ
gua calamo vtl. Fuit tibi vīcīn⁹ (dum vīueret mercator ve
netus) inter mercatores nō obscuri nominis is reliquit vl̄
duā cul⁹ p dñtōes fortunas z statū q̄ so. mibi rectissime pan
das. Res em̄ hmōl agit. in q̄ facile possit. si feceris. mea vtl
litas. vl̄ si neglexer⁹ mag⁹ iactura p̄sistere. Dñ colloq̄ dabit
oīa nosces. Vale ex louanto februarij vltima dñgtoz mo
tu non segn

Respō. ad epistolā precedētē

Aucto vir ornatissime. Dulieri illi p qua petis cordialis
amice etas iā ingrauescēs est. hz tñ adhuc infractā valitudi
nē q̄ numerose sobolis multitudinē ex se pgentiā vider. Fl
llos filiozqz filios atqz nepotes foris z domi summe aucto
ritatis est. Itaqz absqz viro mercantiā exercet. z singula re
git. vt nemo p̄siliū prudentiāqz viri deesse sentiat. Integer
rimū nomē gerit. prestatissime mulieris (z addo) fortunatis
sime. Sic dicere cogit genus forma liberi z sua possessio. q̄
bus nō defunt prudentia p̄tus z pbitas. Vltā em̄ bulusce
modi ducit. sub multo suo fame splēdore vt mibi multiplex
pareat camp⁹ p̄tutes vt narrē vt vicia nullus. Vale ex gā
dano clamitāte nūcio tarde post cenā post vīna palpebris
sic vigilla fessis vt singula p̄specta bīna mibi viderentur. p
cito igit si vlr legas. q̄ vlr scripsi. calamo sine lege currente.

Rogatur patrinus pro leuatione pro
lis ex sacro fonte

Floct
boze h
esse. 2
lum. 2
parip
gitas
qz pen
teqz m
ciciaz
bis et
ne ap
lūmū
habe
obser
optat
R
Eū h
p ing
veste
andp
tas. v
fuit
em̄ h
vīvī
q̄tū
dū a
teres
mib
vsus
ueni
rup
sp g
ad h
p̄ier

Folium. XVII.

Floctis huius circiter mediis peperit mihi vxor (dono dei) la-
bore benigno filium quem dum a matronis audiu, illius roborem
esse, ut in puula baptismi, ptractione periculū viderent nul-
lum. Hec ego dum hodierna luce declinate iam nocte cepat
pariter albescere celū has ad te scribo pgestine ad cor vsq; ro-
gitās ut ad horā post pradiū quartā louanij adsis. in sancti
q; petri basilica ad sacrum fontem, filio meo manū accomodes
teq; mihi ppatre et nato patrini prebeas, ut tibi multis ami-
ciciq; nodis pnectimur. scdm illud ppaternitat; vinculū no-
bis etiā atq; etiā sit adiunctū. Cupioq; filiū meū tuo nomi-
ne appellari, quominus a te dissideat, cui in morib; et vita simi-
linū fieri exopto. Quo secū aliquid tui sp; deferat, rationeq;
habeat sibi pūctam eo tibi parendi alacrius te imitandi et
obseruandi ut alter parentem ut vite censorem, Vale q; queas
optare felicius

Responsio ad precedentem.

Eū hodierna die cāpana octauā horā annūciat fustor tuus
p ingentē pluuiā pperant aduolat, adusq; cutes madidus p
vestes vndiq; stillans, quo viso pma fronte obstupuit, erāq;
anxiosū mēte subpauidus qd nā sibi veller tanta ciuis celeri-
tas, verit; q; fuisset, ne qd mali nūciatur; aduenisset, nisi visa
fuisset leticia sui gest; suisq; vult; qd dā locūdi polliceri, tacit;
em ipse mor lras offert, ex cursu qdē flāte pulmone tā calid;
vix pma salue possit expmere, Quas dum celeriter plegisse
qstū mihi succreuerit gaudiū nec lingua dabit, nec calamus
dū aspicerē q tua bonitate te mihi fieri ppatre ardēter expe-
teres, et pmogētū tibi natū mihi filiulū dedicares, qd maxī
mihi numer; et ornāmēti loco ē, Haz gerul; paulisp; respirijs
vius ac modico cibi ad tē festinās reuertit ut i tpe te mei ad-
uent; certū faciat, Flocti ex lōgo me vexari calculo cui etiā
ruptura se iūxit, sic eūt res ut bona p se et sola veniāt, s; mala
sp geminata, a motu ei eq; vl cur; multū abhorreo, p q; tū
ad horā signat; tibi defuero, manib; genub; q; poti; ad tere-
ptero, nec ab illo me diuelli egritudo nec itiner; malicia nec

Inclēmētia celi. Fauēte altissimo cui⁹ grā te valere desidero,

Rogatur amicus vt certos

mutuo det denarios

Fidē meā amice carissime cōtuli vadē qđ ante hui⁹ ebdoma
desinē coronas decē exoluerē. qđ vbi sperauerā recipere non
poterā. Honorē igit meū saluāqz fidē p̄suare nō valeo nisi
te habeā subleuantē. Te igit exorātū velim, vt totidē coro-
nas hoc cū nūcio fido sub mutuo mibi trāsmittas. Tibi eā
dem fidē meā quā tuo iunamie redimere conor rursus vadē
p̄stituo qđ ante instans martini festū eas restituerō. Qđ si
feceris hoc tuū meritū cū p̄oribz p̄funda mēte recōdā. ac fu-
ero minor donec sup̄stes vixerō. Tu felix valeas ⁊ lōgos
(in annos

Respō. ad priorem.

Salu⁹ sis letusqz viuas humanissime v̄r m̄cto tibi coro-
nas decē missur⁹ plures si postules Velim em̄ si tibi sp̄ per-
suadeas, maxio mibi gaudiū eē, si tibi qđdā facere possim,
qđ tuo placito accedat v̄l cōmodo Illustissim⁹ dñs n̄r dux
ad bella p̄perat, secū vocor ad armavū mibi iā occupatio ma-
ior est qđ pauc⁹ s̄b dici queat. Tu igit vale, breuitatiqz p̄ce
ad quā cogit me anim⁹ varijs iā curis occupat⁹ v̄tinā tā me-
ritis in te qđ fide ⁊ fauoribz plenus (dati.

Repetuntur denarij mutuo

Spectabil⁹ v̄r cui opto sanitas gaudiū ⁊ honor assint loco
salutē. Dū decē coronas titulo amicabil⁹ mutui tibi m̄cti pe-
tulisti, enēnt sū gr̄ulat⁹ qđ t̄pis aliqu⁹ tuis possēs vot⁹ adesse
Qui rep̄ere tuis p̄cibz obtr̄ans, ⁊ dictas coronas illico missi
qđ lz restituere certū ad terminū tūc affuim. nūc p̄o effugū
dederas fidē nihil tū p̄p̄bavanāqz spem in om̄tēdibz meis
sū assecut⁹. Tu novos terminos ⁊ itenz⁹ nouos ⁊ qđcūqz
plures statulisti qđ nūc oēs a tergo sunt. Adhuc igit ex abun-
dantiā te etiā atqz etiā rogo, si tibi p̄stita fides i p̄cio ē, vt indila-
te om̄ssa lōgiori mora dictas coronas mibi trāsmittas. viqz

Folium. XVIII.

Ab his tuis tribuas, effectusque prestes quod tua fide roborasti. Ne si non feceris, fide scindas, amicitiasque nostras quod velis summa fuit, vel prima sume vel dissuas vel minuas. Ne quod dilatoribus tuis in longum nimium protensis te cogar in ius vocare. Quod nec prestes dei tue congrueret, nec tuo modo nec honori. Tu viue icolumus et prospere. Vale ex. H. leporino cursu et quoddem oculus quod corpus opacum soli obiectum causauerit umbram

Littere excitatiue ad scribendum prouocantes

Et si nos fors nostra locos elungi coegerit, saltem litteris (quod longissime volat) coniungamur. Te nam abesse mea cum moleste fero, sed tua gaudeo. Nemo enim visus visus, qui cum libenter essem, quod tecum et pauci quibus cum equo libenter. Cum neminem tibi in amicitia antepona, et parare paucos. Hanc epistolam pro breui sed affectu neminem longissimam potius scripsi, ut ex te litteras excuterem quod ut quid habeam, quod magnopere nouisse te vellem. Tu igitur scribi, plurimum magno quod de gratos cum fauore. Vale, ex Louanio marchia decia dum caderet sol et dies integra sub nocte reliquit.

Responsio ad precedentem epistolam.

Breuitas litterarum tuarum me breuiorem efficit. Quas ut tuas non ut breues leuissimos legi. Si tamen hac breuitate letteris crebriores confice, ut numerus suppleat, quod longitudo deficit, ut si feceris ex aduerso ita te litterarum falsis obuias ut mori rogare incipies quod rarius scribam breuiusque. Non enim tenebo te pluribus, ponam in calce (quod omnium caput est) me tantum esse amicum, quod quod maxime. Nam tu quidem meus es, aut (quod loco dixerim) tu perbelle simulas. Vale ex Louanio celeriter oculi trepidantis in lectu

Intimatur aduentus amici ad amicum.

Litteras plurimum gratiosas ex te multe amicitie testes

Quā nec locoꝝ tract⁹ nec tps cursus eluere q̄uit, ad me de-
dit dies marci tert⁹. S; venit nūc⁹ vesp⁹ vt nō nisi noctu
scribere potui. Quē ex thoro surges z vestib⁹ mltā celeritate
resūpt⁹ has velut in lectu tripidāntis oculi p̄scripsi. Velim fir-
me teneas, qđ añ pasca me videb⁹. Ita dico nisi vel tibi citi⁹
vel fortune placuerit tardius s̄ imitare volui. ne ab alio p̄-
us audias, qđ desidia meā culpas. Interea q; fuero, vel, nol
sumin⁹ amle⁹. Hec pauca sc̄psi. lōgioris eplē me p̄fiterē p̄mo
cum nūclo debitorē. Vale forte felici z tpe lōgo ex contraco
tarde cū somnus omnia inuaserat z pecudes armenta v̄stros
genus omne feraz

Excusatio rare scripti⁹ onis ex q̄litate nūcloꝝ z rerū.

Salutes felicib⁹ vot⁹ ornatas. Dū tuas l̄ras carissime fau-
tor m̄ro lepoze circūligatas maximis ornatib⁹ expolitas, s; q̄
optari breuiores accepissem. Vox curis se politis inca-
lult anim⁹ respōdēt auid⁹ scribā apte, vt amicitia postular,
nō p̄mittā locoꝝ tēpoꝝq; int̄ualla vt corp⁹ sic animos se lū-
gere. Si tū rari⁹ q̄ expectabis scripsero, id erit cause qđ n̄ e⁹
gener⁹ l̄re mee erūt, vt eas audeā temere p̄mittere. S; cum
mibi certoꝝ nūcloꝝ p̄tās fuerit, qđo recte dem. nō p̄termittā
scribere. Interea videro vt tue volūtatī mēsq; morib⁹ fūse-
ro. neq; mibi omī in v̄ta res tam erit vlla p̄posita q̄ vt quo-
tidie vehementius me optime in te meritū esse litteris. Va-
le, teq; ille custodiat in cuius manus nos z nostra p̄sistunt

Increpatio filiū nō bene v̄uen- tis

Fili tua v̄ta me tibi odiosissimū fac. cui tegerat natura caris-
simū. Ad aures ei meas vsq; dilatū ē, te i p̄ditissimos mo-
res plabi teq; mgfoꝝ tuoz p̄cept⁹ absurdescere. Tu misere
tua tpa terēdo denarios mltos breui tpe dissipasti, p̄tinuo
q; scrib z pet⁹ nec sat⁹ ppēdis q̄ mlt⁹ sim plib⁹ onerat⁹. Te
mea facultas p̄didit. s; inātea videro ne te amādo p̄didisse
videar nec volo in te vnū p̄fudere. q̄ eā rō trahit i multos.
Vox domū redi, mibi datur⁹ v̄ste tue rōnē. Interea emen-

Folium. XIX.

daclus vlue

Alie lrē ad idē cū prioribus.

Fili siue h̄ phetonico spū sciuerim siue (vt aiunt) in polluce
viderim siue patulo ore more sturgionis sursum erecto haue
rim ex ethere Id. saltem p̄ptū habeo. q̄ minime vacas stu
dio. Flocte dleq; p̄ adulteria pfugi. p̄fringis hostia hūc pul
sas, illi p̄tumeliosus es, z multas huiusmodi turbationes
exerces. q̄s ne patiētissim⁹ q̄dem eā possit animo ferro. Da
le p̄pēdis q̄d mult⁹ sperata nox insperato fuit vltima. Quo
tens audiuisti. multis n̄mio heus n̄mio p̄stare. suas lasci
ulas z impudicos amplex⁹ vulnerib⁹ resolutos q̄d oēs co
calle ḡdētes terruisse potuit. Sz bene adhuc serces habet
q̄ fortuna in te mīstor q̄ tu tibi fuit

Ad idem cum penarum <sup>comina
tionib⁹</sup>

Audito fili, q̄ vilem mulierē v̄eto leuiozē bellicos⁹. v̄iri p̄iu
gem p̄sequeris, quod amicitie velo tegere studes, z pulcer
rīmo nomine turpissimū scelus obumbrare. Nō times mī
ser ambigua fortē indignā maculā z irrecuparabile damnu
z indebilem eternamq; diffamiam. Times ne q̄ irato ma
rīto re sibi cōgnita tu tandem veneris vltima fias. vbi in
te nō flendā mortē (que omnib⁹ equa est) nō gladios q̄s mī
tī sepe magna gloria pertulerunt, sed errorem tuum impro
bum flendum censerem, in quē relicto planissimo calle (spe
tis consilijs) prorupisses. Reuertere miselle reuertere, fugito
illam adulteram tui erroris vomitem, tibi quoq; prospice
ne diutius pedes tui duces oculos antecedant. Tue parti
vehementer timeo, certum non habeo, q̄ meis consilijs sē
sus tui moresq; repugnant Vereor quoq; q̄ nō facile vicia
expurgabis, q̄ inherēt ossibus. Si inuitabiliter penū
dū ē. nobilliori morbo p̄isse iuuaret. z (vt vulgi puerbū est)
si mergi iuuat, h̄n i sceno sz in aqua limpida fiat, sz vale. va
le ita q̄z vicia hec a te p̄ice, ne āpl⁹ odor vll⁹ narib⁹ meis oc
currat. Nō ḡm tutū est, xpe serpentē versari, virus h̄ntem

Responsio filii excusationē

continens

Filiat obediētia humillime premissa loco salutis. Quantū tam dolor vīsis mihi ex lris partus animū meū occupet (metuendissime pater) non est qui exprimere possit. non q̄ error cōscius sum s̄ q̄ paternū animū vestrū versus me inqueritū sentio, malis linguis puocatum retrolecta veritate. Satis conijcto, si non augurio falloz, q̄ huius fame sunt auctores quos potius lūoz q̄ veritas concitare consuevit, quoz ne villa t̄pantia labiozū est, qui ne sileant, ne quoq; linguam a malo deflectāt gratis q̄ loquūtur ex digitis sugunt, a q̄bo (p̄ optime) rogo nō p̄mittere vestros oculos falso velo obfcurari, vestrasq; aures falsa fabula p̄forari. Si malis moribz insuesco, si bona vestra z t̄pa perdo si vestris mādaz obfurdesto, n̄h̄l est q̄ me expurget magistros meos interrogare. studiū mei vīteq; mee certissimos testes. Si delatores illi apud vos patulas aures non inuenirēt, vos suis mendacijs nec mouerēt, nec turbarent, quid de me predicare līberet nō vnus assis estimarem, potius velim, bi me arguant, moresq; meos z vitam dānent, cum q̄bo minime velim de vita z moribz permutare, quibus omni conatu semp studui, studeboq; semper dissimilimus esse. Docuit me Seneca non minus turpe esse, a turpibz q̄ obturpia cōmendari. Has litteras (optime pater) festino cursu puenissem, nisi infatio pedis mihi adesset, z quidē tanta vt visus mihi esset, molaris pedis appēsus, nec mouere me potui, etiā adiut^r baculo. Partim tū tumor abscedere incipit, mox adero, me plucē de purgaturus. Sic dante deo qui vos tueri dignet nec minus feliciter q̄ longēue

Excusatio alia filii super studiū teo

peditate.
Si paz his annis profeci metuendissime pater satis p̄pender prudentia via nō omnes eodē esse ingenio nec eandem habere addiscendū adiuvamēta, Non omatū est alios mon

Folium. XX.

tes confcendere, summa iuga summosq; vertices attingere
Si tamen socioꝝ meoꝝum splendorcs ingeniꝝ equare non
possum, probemina tamen etatis mee honestis curis destina
bo, Si quoq; quid tēporis extra libros qñq; expendero, id
totū perditū iudicabo. Si ex numero equaliū meoꝝ vobis
inferior videar, bona fede polliceor q; ita oēm morā corrigā
vt nō modo sequi, sed eos p̄currere iudicabor, dabo q; ope
ram vt me talem efficiām, cui inimici mei inuidcant, et ami
ci gratulentur. Si tamē interea aliq; obtreccatores inuidie
facibus agitāt aliqua aduersum me ficta dissemināt, vestre
erit grauitatis illis nec aurem p̄bere, nec quid fidei commo
dare, Valere pater optime in eo cui nullus p̄fuit auctor,

Rogatur amicus vt secrete

inquirat male fame suggestorem.

Te vixere pro salute. Spem mihi plurimam fidentissime
vir tua fides qua facile velis, tuaq; industria qua facile pos
sis impresserunt, vt plene confidam paucis me obtenturū
qđ rogaturus accedo Sūt q; sola purissime lingue concita
ti patri meo de me mala multa suggererunt quo ventum ē
quod multas in me patre dignas cōceperat iras, multa an
diuit, p̄iora veretur, vnde graui dolore effectus sum, q; nū
q; tristitias potui perferre parentū; quas eo grauiorcs esse
perpendo, quo que pater meus de prolibus audit in anis
mū acissime cadunt, herentq; tenaciter sic suis mos est sic
sua natura, Alioquin parū estimarem mendosam famam
non rebus sed ventoso flatu cōstructam quam mox casurā
certissime scio, mox exuberātis flamme que mox emoritur,
si cōgruis carcat nutrimentis, Duo igit facias te ad cor vs
q; deprecor, patrē scz digneris quo melius poteris intriga
re, stuꝝ casq; scrutari hincinde secretissime sub palpando q;
sint illi q; mihi suas tā faciles linguas in mea scandala acco
modarūt. In alijs me vehemēs suspitio trahit, quoꝝ no
minib; adhuc prestiterit, peccisse, donec me feceris certior

Est enim creberrime suspicio fallax quod dum tuam per iniquitatem cogue-
ro, mox coram effecero, eos cum rubore negaturos, quod per tergum
impudenter astruunt. Parcite rogo, longus sum tacere nescio
Plen' ei mihi est animus' quem si sepius explere conarer, breuitas
ipsa immensum euaderet, scedula in membranam exurgeret, epistolaque
mea transiret in librum. Vale cursim, et mouanto ea die eaque enim
hora desit dum inter omnes minimas sol procreat umbras.

Responsum amici ad precedentem.

Hoc erat carissime vir tue fortune presidium, quod mihi tue lre ex-
hibite sunt, quentissimo tempore dum scilicet cenandi gratia ad domum
patris tui proficiscebam, Intercenandum de te multus sermo sub-
oritur est studium attenuare patris proba ista multam sonantia, sed
quod primum fame auctore ex eo cognouissem, ita illud ut ab vngue
tenero nonerant, sic enim desepsi, ut nihil aliud lucri fecerit, quam solent
qui inter malleum et incudem sanum et limen digitos tendere consue-
uerunt, Fecitque illi mendosus loquaculum huius fame confictore, rur-
sum ad patrem me presentem vocari, Abi propterea mendacius su-
is enim pudenti durissimis probo mutuum reddidi, atque elingue illes
saro, Vitaeque patris tuo quod totus ex mendacius pendet ex victicijs
perfectus est non enim tot pulueris minuta corpuscula aerem puo-
litant, quot mendacia continuo ex ore suo decidunt. Qualis ei sit
frontis habitus et proba testantur, sed ne tuum animum suspensum re-
linqui, qui multum anhelat, ipsum noscere oratore Studet loua-
nij filius vidue ad dexteram domus mee promorant, ille est cuius
nomen est industria pretereo, ne hanc cedulam defedaret, Hec ca-
rissime vir tanto cursu scripsi, ut manum proceptum percurreret, Hoc
ideo dico, ut se ingenio percere non dignaberis, igitur vel tempore Va-
le i eo qui ventis octa mandat, aliumque pontum litore claudit

Alia responsum sub alio modo.

Legi litteras tuas carissime vir, Cure mihi erit tua petitio
iusta quidem et iusti plena doloris, Est certe non secus ac scribis,
nescio cuius pater tuus sed profecto maledictoris flaribus accen-
sus animo simul et fratre promortis cuius modestiam vis dolo-

ris ex
tue m
famam
omni
quibus
Troia
parent
quas alia
nenda
ctore v
patris
erat, qu
oset p
ne fatu
sedatio
nec del
semp(v

Ep
Salu
pertun
dacia
enomu
digne
tempu
am cub
leto, q
stas, v

Re
Redd
que co
Argu
am in
ritate

Folium. XXI.

ris erupat. Sed qđ melius caderet videri nihil, nondum lre
tue manibz in meis caluerat, dñi ecce pater mibi fit obuius,
famā illā de te auribz suis insectam, longo ordine narrans
omniāqz alto pñcipio repetēs. Itaqz pcul cepto vt merito
quis de eo oratiano possit sale ludere, et gemino bellum
Troianum orditur ab ouo qđ scilicet nō ita natus nō ita a
parentibz eruditus nec tuā pgeniē fuisset imitatus, multa
qz alla pba protulit longissima dictu. Tandē ego cōtra sper
nenda esse mēdacia disci, atz vanā famam sine capite sine au
ctore volantem. vel quā malivolentia texerat, qđ pbs ex
patris auribz tandem noui, quisnā ille pflator mēdacioz fu
erat, quē tigrīde petozē dñi agnouit qui ingenio vti malici
oset perperam nec potest vsqz satis fama z hominū sangui
ne saturari. Quod dñi patris tui plenius in aures incussit
sedatior animo abluat. Scias igit multa superesse, que speres
nec desinas, donec recederit patria omnis impet? videroqz
semp (vt apud plautū ē) ne fidē fluxā gesserō. Tu interea le
tior vale.

Epistola diffidatoria

Salutationem quam dare solui. suo pressori scorpio. Lō
pertum habeo, bone vir te gratis ad aures patris mei men
dacia de me plurima pflauisse, tuāqz nūc dñi tectā inuidiaz
enouisse. quam nūc resorbeas, z veritate mox reuoces, cō
digneqz reperles. qđ mēdacio peccauisti, atqz etiam dederis
tempus in reliquū frena matillis non leui effugies irā me
am cui facile pareo, hanc iniuriā propulsantez, Valero, va
leto, qđ pbum (dñi ad pterita trahitur) si adhuc inuidia pre
stas, velim in malum significationē accipias

Responsio ad precedentem.

Reddite sunt mibi littere tue pbs breues non ita sentētijs
que cōminationes redolere videntur, ad amante duriores.
Arguis me qđ (luore cōmotus) ad patris aures linguā me
am in tuā infamā influxisse, nihil errabis, si diligentius ve
ritatē pgras, qđ facile seipaz palā efferret tuas lras tuo pu

doze damnaturā. Nec plus (cū sepe excusatiōe suspicio cre-
scat) pro nunc dicturus fuero, nisi q̄ facilius blāditijs q̄ cō-
minationibz vincor. Vale z si potes me ama, sin minus sal-
tem nō odi, sin adhuc minus fac vt libet

Rursus alia diffidatoria.

Salutes quas inter vngulas nullū assequit pullus. Vi-
ror bone beus bone vir quo tytulo fusti eo vsq; in aio tuo
sedem liuor inuenit, qui mellī venenūz inseris z me blanda
sub imagine prodīs, qui post terguz linguā aspīas os scor-
pionis z flatum geris basilisci, tu morē aranee assumpsisti,
que etsi mel suggit, id morē p̄t in venenum, nec dissimilis
api es mel in ore gerenti in cauda aculeū, est tibi coram ho-
mine lingua dulcis, z mīe sed a tergo asperior tribulz calca-
to immittior ydro, Tu rides in facie mulces in aure necas ī
cauda sardanio veneno p̄similis qd̄ quos perimit, rīsu pe-
rīre facit, Tu mihi faciē blandā porrigis, non aliter q̄ scor-
pio solet, qui prius lingit, q̄ pūgit, z tandē pūcis ignem z
flammā more serpentis. Vale scis, q̄ paratam vindictē vn-
gulā habeo, Tu (si vīuā doceberis) qui more sanguisuge alie
no sanguinī insultas, quomodo sanguisuga quo audius
suggit, eo se plenius interimit, eodem enim loco semper du-
xi vitam z famam p̄dere, nullum discrimen faciens inter ho-
stem, vitē z famē, Tu dente z vingue in famā meam non ces-
sas irruere, quā malo susurro premis, z vt mordax erugoro-
ras, vt tinea sulcas, faciā vt post hac neminē tua voce lacer-
ses, vetus puerbiū est, maliciā partem semper maximāz sui
veneni bibere. Vale, vale, vt me valere exoptas (z vt planis-
simo verbo loquar) lacerabis nisi caueas, Ebullit mihi sāguis
noli furozī fidere

Responsio ad precedentem

cum duricia verbi

Salutes ille q̄s mihi optas, in te redeāt pro salute, Scri-

p̄sist
men
(vtl a
lante
sepe fi
reper
haber
quia
spidit
q̄ mil
Lapu
at au
Si q
sulun
dume
oppo
nosce
rit sen
nunq
nys f
uolen
poru

M
durio

Sal
p̄suer
ga sin
lamu
num
dicin
dicis
mas

Folium. XXII.

psistis ad me litteras colera plenas tui simillimas tuq; deo
mentie z exhausti cerebri testes quibus gaudes sermonem
(vti apud plautū est) ore temerario effrenato prodigo petus
lante vite tue parem effundere. Contingit patrē dissimilem
sepe filium generare, oratio aut dispar morib; vir vnq; pōt
reperiri, que semper est animi certissima proles. Certum tñ
habeto, q; non facile me sermone terrebs, que de te dixi, nō
quia dixi, s; quia vera doceas. Tu pba sudisti. puncto cu
spidit magis acuta cōtumeliosa minacta digna q; a te s; nō
q; mihi dicerent, que potius temnenda q; refellenda iudico
Caput igit ego quatens, pba tua ita abijcio, vt nihil here
at aurib; rapient ea venti z tuū auguriū spergant procelle.
Si quid viri de te delectet, domi sum, nec forib; obdā, pes
sulum. Sed si sapis ex animo tuo rancorē deponito, turgē
dumq; pecc' sedato. Quod nisi feceris, ex aduerso ita pectus
opponam, vt quantum vires mee pualeant, sera penitentiā
nosces, z nisi furor impius tuus limitem acceperit, s; libue
rit semper (vt soles) mentis malivolentiā liuoreq; tabescere
nunq; pcesseris libere licenter impune. Tu vt facis me mi
nus semper. Valeto vt mereris, qui si solita semp tua mali
uolentiā perstiteris, ea benedictōe fruaris, quam oues a lu
porum dentibus recipere solent.

Alia epistola diffidatoria et durior.

Salutem quā cretenses suis hostib; optauere, mala scilicet
psuetudine delectari. Tu (bone vir) iā cordis tui archana lō
ga simulatōe precta, euomisti, tui malivoli animi feces ca
lamus tu? expulit. Tu canī rabido psimilis qui mordet ma
num porrigentis coq; tamē deterior quo canis linguā me
dicinalē gerit, tu venenosaz, q; omnē sermonē inqnas, male
dictisq; sumis. Dic cerebrū plūbeū, qd furis, quid despu
mas, qui dente tua canino in rabie verso, me clam incurfas

oculis cares, et luscis inuides, bullentemq; pectore famam mea
conaris confundere. Sed ne longior sis, cerebellumq; tuum mole
vobis opprimam, pge q te inuidia ducet, nec desine omnium homi
num aures et ora implere, fuero quoniam (si me deus supstitit sinat)
dignam tanta benivolentia tua gratiam relatur? calamum sisto. Pi
get enim et pudet tecum disuti occupari, q non lris dignus es, sed
nudo ferro visitari. q te valere velim breui senties

Frater ad fratrem ut a vin

dicta auocet

Prædilectus q has scriberem, auribus insonuerat meis (carissime fra
ter) te in misellum quendam vsq; adeo mortui ut capitale in iram
sanguinis ausdam prostratus. In qua nulle propterea fortune
vel animi dotes fluxere, flouit q est, et q facile ptem
nendus qui linguam gerit odiorum tam seminatricem ut muscas
et pulices ad bella moueret, alteri laudem in sui iniuria repu
tat, et q miserrimus est, omnibus inuidet nemo sibi. Te p vir
tutis amorē carissime frater obsecro, p q prudentiam q nulli ce
dis per pacem et caritatem q cunctos eruperas, postremo p cristum
quoniamq; vulnera q in innocentissimum sanguinem effuxit, tuas
ne manus in hunc misellum macules, Nec cures qd aduersum
te molitur q tuo spretu non quidem odio tuo dignus est, ipse
q; gubaberis q sibi materiam inuidie non preceptus prebuit,
non qd ille mereat s; quid te decet aspice. Non indus elephas
culicem curat, ad quem alium migret vltorem, Non enim tandem ca
stigatores sibi defuerint, qui suum errorem furorēq; pfregit, Va
leat quod in abditio dixit in abditio serua

Alia epistola ad idem cum

precedente

Salute, Rogo te frater exue beluinos mores et sedos effectus.
Ulcisci enim effectus est et viro indignum, beluarum primum nec quidem
omnium s; pmodacium atq; pferocum, Non curabis si sapientia quid
mali de te pferant, qui non iudicio s; morbo laborant: nihil ei
clementia humanius ē, honestavit clementia multos, vltio nullum.

Folium XX. III

Si dicas qd tibi iurata iuravit. cum Seneca peto. qd qso refert an primus pces. vel ultimus. Vnde forte qd paras. hosti ei ad ceruicem sine vilo tui discrimine pendet. quia forte tui valde velis. nulla potestate posses euellere. Quid igitur rogo iuuat factum fato repellere. et morturi sanguine morturas manus inficere. Quid ad te si malivolorum lingue loquantur. et oblatrent modo quod solent. non quidem quod meruisti. Linque inuidiam inuidiam. neque illis alteri cupias tortorem. Satis ipsi se torquent. qui alienis anguntur. Si velis a ligulis malis tui esse. bene vlue. nil virtute securi. Et bene vale

Adhuc alia epistola idem sua
dens. alijs medijs

Pace tui quod pace rex optabili. Obstupui. fluctuatusque sum vehementer (optime frater) audies metumque renoues. quod id negotii esset. quod tanto ad vindictam exarsisti. Lauebis. rogo carissime frater. per quod merita cogit amor in te meum ne manu tuam sanguine defedaueris. Ne opes. quod omnis vita tua commisit. brevis hora eripiat. et tui nominis celebritate diluat. quod tibi periculum amicis tristitia non deesset. periculum tuo facto prope sce hanc ire violentiam. permitte te mitiget. et in humaniore veritam sententiam. Nulla maledicens oratio te ledere potest. quippe vera necesse est bona predicet. falsam vitam moresque tui superant. Floccipendens si sapias. quid ille mendacior decoctor suis bubulis mugitibus in te obganat. Quis enim poterit cum dicaci rabula perbis pretendere. cuius perba potius tanquam insulsi aselli rugitus estimabis. Corinthenusque (si sapias alto animo) illum imbecille trunculum vilissimum fungum ex terre putredine natum omniumque hominum faciem (ut ait Placcus) alterius rebo marcescit optimis. Velim igitur illam partem lucis vilissimam illam vltime fecis sordicem despicias. tanquam illum lepusculum quem canes alexis non inuasuerunt. Nec tibi sit cure quod insulsiissimus ille pulciator tuus nulla perire redeperit dicat. agat. vel molat. Non est viri ranarum pulchris aut muscarum murmure deterreri. Intimicus solus voluntate est non prete ledendi. Parui habebis proorsus illius

miseri pediculi morsu quē facile poteris si uoles) int' unguet
pfringere. Noli suauentositatis tuba moueri, de cuius gla
dio nō pauceres, qui vix tibi calcetenus se erigit, qui nō tam
morsu q̄s sibulo potēs est, Clamaui, clamo, sempq; clama
bo, nullipen das quid tremule cicade murmurant. Sper
nit leo pampiliōes. Valeto nō min⁹ q̄ q̄ omnīū maxime

Responsio fratris in propo sito suo constantis

Frater fratris felicitatē dicit, Est ⁊ fuit, spq; erit (optime fra
ter) facili⁹ pfulere q̄ obsequi p silijs. Permanet ille (de quo
scribis) sua in malivolētia semp, vt sulphurea vena calens ⁊
fumans omnīū q̄ viuunt deterrim⁹. Qui non desinit me in
desesse nouis puicij⁹ insectari, quē si pariat, tua p silia cōse
cut⁹ cornua dederō viciatorū, videborq; tacens que de me
predicat pcessisse, ⁊ lucē fugere ac latitare, tenebrisq; celare
pudorem. Frontem illi opponere statui, sua fronte duriores
vt qui bene loqui nescit, discat bene conticere, fiatq; doctior
ferro magis ne lat⁹ in pefora dissuat, omni terrore depulso
Tam magn⁹ est mihi animi est⁹ vt meipm mihi abesse senti
am, tantuq; passi onū impetus tuū sanctū p siliu supatur⁹
Inuasit, vt si illi obuius siam, non manus potero pcinere q̄
non eo tendant, quo eas ducat impetus, Nescio q̄s vspas
sibi satis pter, qui equo animo oīa ferat qui vbiq; ⁊ sp sibi
ipsi par idemq; pmaneat. Fortūe omnia mado vincatq; ille
quē vincere mauult, Vale ⁊ te diligentem dilige

Responsio alia fratris consi lijs fraternis obedientis.

Villestem ⁊ mille millesiesq; mille salutes, Nō sari penes
me eram, dū tue littere fraternor sancto consilio plene mihi
sūt exhibite q̄b ego sic redi ad me vt sciam nihil mag⁹ ero
pto, q̄ inter illū (de q̄ scribis) ⁊ me murus sp interlit q̄ vtri
usq; salutē pfulat, Crede mihi mag⁹ aio eū ptemno, ac ipsu
sic estimo, vt neminem minus, Tanta em̄ rōe pfulget tuu

Folium. XXIII.

consiliū vt nemo (nisi mentis inops) illi nō obtēperat. Eaqz
igitur suis spacis suis vtatur moribo tandem se in sceno sue
malicie submerſurus. Vale has aptas linquo, non em̄ tem
pus erat, nec fuit opus firmare sigillo

Alia responsio in optimam

partem adiūctis rationibz

Salutes numero multas mole magnas pondereqz onu
ltas. Accepi lras tuas frater (vsqz ad cor) dilecte sanī cōsiliū
plenas patientiam suadentes omni vindicta semora. Sed
vt apto tibi cor de loquar, vt soleo, facilius qres qz inuenies
que omnia equanimiter parlatur, vix vsqz reperis, qui non
interdum passione vincatur, licet multi (cū valēt) recta con
silia egrotis prebent. At ipi (vt pace tua dixerim) si dolcant
mēte excidūt. Nō possunt (fateor) obliuisci vulnez q nonis
scitibz p̄tinuo incrudescūt. nō digne ferre possum, nouo sem
per obprobrio nouoqz ludibrio lesū ac lūsum iri. z vbi in
mediū, per pulcre dulcis. poeticū hoc qz culicē elephas mi
nime curat, facile ex aduerso poeticū eqz vulgariū reddidero.
elephātes scz porcina voce deterreri. Nec esse facile iuxta vi
perā securū somnū agere. Perſtat ille vclan? p̄uiclator meus
in suo sibilatu serpentino oīm q vniūc truculētissim? q sem
per frendet vt lupus spumat vt aper nec desinit in me acue
re dētes z ungues cui nisi resistero tā virtus victo victa pu
tabitur. Vnde borqz tacēdo concessisse. que potius liuori qz
veritati accomodat, cuius malicia vsqz adeo iam exarsit. vt
nūc ei? āima p̄tēni nō possit fecit longa patēsa mea qz ex
rores suos securos existimat, hinc in omēz maliciā defluxit
oī timore depulso. Immo de lingue ē illori p̄mōis cui? rostrz
lōga multa qz dīcacitate crebras vndiqz lites exagitat. vsqz
adeo ipetuosī piculosiqz flat? est. vt etiā saxa cogeret irrūere
saxis. Dabit (si vixero) sue malicie penas. calet mihi anim?
quē velim poti? re qz p̄bīs ostendere. nō est qz secus eius su
roni que aliter suis insolētis temerarijsqz conatibz occurrat

Statui ego si in casu proprio sensui credere, fortune omnia mandans se reliquis in omnibus tibi obtemperabo, non minus quam hasta militi et folia ventis, Vale optime frater, meque spiritus animo gesta,

Iterum alia responsio ad idem

in aliam sententiam

Letissimam salutem immensam abundantiam, Accepi litteras tuas carissime frater multa ratione pertextas quas si attingeres, nulli rationis gustum haberem. Nescius tamen sum si mihi obuius esset an ardore ratio, vel ratione spiritus ardor superaret, quod tamen potius tua comissa amplectar, spem tamen habeo, non dum fiducia, paulatim tamen ad me redeo, qui mihi huiusmodi absens fui. Spero quod tua ego auctoritate pulsus cauebo, ne temerariam incautamque manu in misellum illum extendero. Nam clare propeendo, supuacuum esse ab homine temptari, quod vindex etheris est facturum. Est enim mihi magno ponderis consilium tuum quod te mihi alter spiritus Scipionem alterque Philademum sum expertus, a quo rectam mihi vivendi normam spiritus conabor elicere, citiusque illum amore tui odij se desinam, quam illius odio quicquam de nostra benivolentia detraham. Scio enim sapientem esse, delicto suo non aliorum insuria commoveri, Nec enim sua invidia male mihi placuerit, invidie tamen causa nunquam displicuit. Ideo enim mihi molestior est, quod cum perfusus intueor. Incipio omnia sua parvi habere, gratias agens in mortali deo quod me eius dissimile fecit id mihi magne spei argumentum fuerit, si eisdem valde displiceam, quod omnis honoris omnisque pudoris exclusit officium. Interea poterit protrahe mur viris certare, atque invidiosa acerboque odio insanire, tandemque flamma invidie sue in solum fumum resolvetur. Ex quo magis et oculi creper dolore, spiritus studebo mihi virtuosior meliusque officiosior esse. Sic satis quod angatur habiturus est nos autem quod rideamus. Vale in eo quod omnia valet. Ex. A. tarde, tibi, marci luce cadente, volante noctua nuncia noctis.

Sluifatur amicus super emulorum machinatione

Folium XXV.

Felicitissimas acerno magno salutes. Habes (carissime vīr) in curia regi vbi fident p̄sar, vehemētes tui nōis inimicos q̄ nisi tibi caute p̄spexeris, tue fame maculā mori ipingēt, atz eoz maliciā tandē senties latus in tuū malū erupturā, si nō tā prudēt q̄ vigilans occurras. Tacere nō potul, amoris incendio cōcitatū. S; nō loquar aptius tibi (q̄ rex tuaz per spicax es) quo ex his paucis, facile cuncta colliges. Omnia nāq; narrare plura res esset, longiori tpe debita, multo atra mēto digna lōgaq; papiro. Care vīr sis bona valitudine firm⁹. Et si qd ex me p̄et mada fident, nūq; fuerit mibi laboris gen⁹ vllū duz qd mibi grē tue p̄cū ponat. Ex p̄icta uis iulij tertia sole cadēte cena facta oci⁹ q̄ sole sua lumina spargit.

Responsio ad precedentem.

Plurimas amore sincero salutes. Sunt mibi sp̄ littere tue (fidissime vīr) validissimū pign⁹ amoris. Que tamen (vt verū fatear) intulerūt in hūc cordi meo puncturā acutā iniecerūt qz auribz meis (vt alunt) pulcez q̄ noctes plures motu suo atz susurro mibi omnē q̄tem ademūt. Contra qd sola fuerit medela alia eplā tua qua qd rect⁹ explicaueras, significāt⁹ pmas. Tu igit curavt oīa plenissie nozūm. s; mag⁹ vt valcas z plurimū rogo scribēti ineptie p̄cas, nā q̄ magis in caractere in qz stilo defectū ē, eo mag⁹ animū meū in te hesisse putas. amicam fidē non picturam non p̄ba querentem

Alia respōsio ad idē in aliam sententiā

Integerrimas bona mēte salutes. Iras tuas (ornatissime vīr) nō q̄s optauerā. s; q̄les esse sinūt fata mea tandē accepti. In q̄b (z si nō ceter⁹) h̄ vno tñ oblectat⁹ sum, q̄ p̄sum intergrūqz amorē i me tuū p̄spicio. Pro q̄ si grās tibi satis dīgs satis plenas satisqz maximas nō vale i repēdere. dū bñficio rū memores mīra tibi cumulata mercede repēdāt. Satis pū clo si nō augurio falloz, q̄s tua p̄ba respectāt, s; figā in vela p̄stantes oculos inueniētqz me eis colubrū esse, si mibi sese

prebeant scorpiones. Vale, valeantq; nostri amatores sed
osores valeant, vt me valere cupiūt. Interea q; si sic libeat,
clamēt, oblatrent, suoq; latratu illarumpant

Rogatur amicus vt libros

nouo caracterisandi stilo imp̃ssos emat p amico.

Letissimas hylarissimo corde salutes. mitto hunc nunciū
antwerpiā (honorāde p̃cepto) p libris de hac noua imp̃ssu
ra currētes pandis Sz qm̃ nō ē ipe ei? rei cert? satis cogni
tor scribo ad te vt illi in hac re p̃stes idustriā tuā videlicet vt
caracteres attramentū pelles emēdatiōes z cūcta aspicias.
p̃clūq; ponas iudicio tuo qd̃ mihi, vt in ceteris oib; ita h̃ in
negocio erit potissimū. Pecuniā parā h; tū supest, vt te ad
tutorē hui? facti falli nō meruat. Curā igit̃ suscipies hui? cā
mea simulq; mihi mādabis, vt tibi patissimo, qd̃ p me fieri
voles. Si petis, q; valeā pfecto leti? (dono dei) q; piscis in
yndis. Opto sic etiā valeas, z qdem fenice diuturni?

Responsio ad precedentem

Desiderijs tuis p̃mpro cū aio famulatū. Nihil me (amice p
care) locundi? ē, q; amicor; parere desiderijs maximeq; tuis
q̃ me sp̃ plenīs affectib; dixisti, atz omnia amicitie iura incō
cussa solidaq; sp̃ pseruasti. Quāq; versum em̃ flector fauor;
in me tui splēdores mltos video. Nihil igit̃ mihi locundi?
q; tibi seruicio z vsui esse. Curabo libros (q̃ti equū erit) eme
re. Sec? nō delectaret emisse Nam mala emptio sp̃ ingrata
est eo maxime q̃ ex p̃bare stulticiā emētis videt. Vult tibi
hac in re seruīrēt lōge tanti? sed pretendere ausim q; nemo li
bent? Faciā q̃ potero tam diligenter q; volenter, nec fidei
tas aberit, si forte industriā desit. Et si qd̃ reliquū ex me vel
tibi p̃suade, q; nō (hercle) tam tua sunt, q̃ tua sunt q; q̃ mea.
int̃ q̃ ego differentīā nullāz statuo, nisi q̃ illo differāt q̃ in
rentius me tua q; mea excipiūt. quo tuor; denarioz q; meo
rum in emptōib; parior essem. Vale in eo qui terre flores
sparsit z sydera polo

Folium XXVI.

Detuntur littere ab amico.

Salutē nō des. nā (optie frat) te aīo seq̃ z līs donec te vide
ro redeūte. Inīea tū etiā atq; etiā tuas lras peto. nre amīci/
cle clauēs z anchoras q̃b; amor nī ap̃tus sp̃ reluceat. mane
atq; p̃fīx. Et si qd ex me vis p̃cipito. nullū mībī pōd' graue
erit. qd meīs bumerīs adīeceris. Vale sanus vīue quīetns

Illia epistola idē petens cum

Salutē cū felicitate phēni Absentia tua pluri (pcedēt
mū mībī molesta ē (fidentissīe frat) que cogitatōēs meas in
gīrū rotat. z more pile huc illucq; iactat. Ferre em̃ nō valeo
me nullas lras mēorīe testēs ex te recipe. q̃ tū nūq; tā absēs
es quī nō mecū q̃quēuersus flector viuas. habītes colloq̃r
Ap̃to nā (vt aīūr) pectora nō ficta fronte te dulci amore pple
cro. teq; in amīcīclaz tabellis adamātinīs vñ nō facile de
learis insculptum teneo. sp̃q; tenebo. quī absens tibi anī
mo tū p̃ns. z longinqu' fuero sane p̃pīnuus. Expecto tuas
lras vel qd poti' velīm te redeūte. quī certe veniēs tū mībī
gaudī tecū adduces. quātū mībī doloris abscedēs īpse relī
quīstī. Sīs valēs z vīuito letus paratōq; īceptīe. dedit nā
festīnātīa calcar calamo dīgītīs q̃z pennas.

Responsio ad predictas.

Salutes plurimas ex centro cordis egressas. Hō cōsueūt
(optie frat) amīcī vt florīb; vti tādīu carī q̃dīu recētīb;. Sz
purissīo auro cū? vetustas ī p̃ctū addit. nec hīc alta obliuīa
lethēo ex flumīe bībī. vt nō veterī nra amīcīcie tūq; ī me fa
noris plene memīnerīm. Quā cī merita ī me tua mltas splē
dorīs suī ī me oīdūt īmagīes cremētūq; nouū q̃libet dīe ca
piūt. q̃si vñ qd qz qd' esset īn alīez. Velīm g̃ tibi p̃suadeas
mē tūl vīz ac fidū amīcū esse. q̃ p̃ me semp̃ cepī. īpam amīcī
clām aīo z rebo esse fouendam. quī nūq; curauī ad calculūz
trahere. eamq; buccīnari verbīs vel pīgere loquacīb; pen
nīs. Sīs valēs z felīx z annīs vīuito multis

Rogatur amicus

ut certo in loco cum amico
co pueniat

Plurimas effectu in meo salutes. Dum refecti mei gratia (vir p dilecte) hesternam post cenam in deambulatione me perulissimam aduenit mihi nunc tu suauissimas litteras deferens. In quo visus sum mihi animi tui vultum tamquam in speculo preplari, quem nunculum leuissimo mor vultu bipatens vultus excepit. Et quod has putes multa celeritate scriptas ad vos rursus ferendas misit. Quibus vos certior efficerem, mihi eodem momento inopinata quidam noua aduenisse, quam me antwerpiam ire compellunt. Et quod spiritus tua amicitia delectatus sum atque pulchrum Terogo (pulchre illud amicitie nomen per reliqua omnia quam in amicitia dulcia nomen) illic mihi ferla quantaobulstias, ubi si te non inuenio, lux mihi tenebre et cadida nigra fiet, cumque mihi tristitia erunt, nec panis edet nec sapientia vana bibet. Ubi tamen exaduerso si fueris puer amara dulcia videbunt, et aqua vini vigore habebit, illic tam omnia coram agem, libereque perferem, atque vnaque liquor locum de bibem. In terea esto valitudine prosper. Ex Louanto adeo festine calamus suo cursu lepusculum equet.

Petitur consilium

et suamen in pmuta
tione beneficii

Accepte celeberrime (vir carissime) per alienas linguas alienosque calamos tui nominis dulces salutes. Postquam tamen optare litteras tuis digiti scriptas sed longe post tuos vultus et spiritalia ora intueri, quam mihi alto in pectore sculpsit amor et fixa tenet illa quam litteris commisisse alto perate hanc latoz mee mentis fidem ianitor referabit, petitur a te opere et consilium de pmutando beneficio cum tuo vicino cuius quam mihi clare est amicitia et familiaritas ingens breui exorta et lectis pulchris confirmata. Lupida diu mente desideravi, ad locum natalem unde puer excessi redire, illique terre quam me paupere fantem vite reliquias dedicare et mori ubi ortus sum, et ubi reputant sepe frui. Sed vale, putabam calami frenare, sed raptores

Epistola credentie cum

perstone
responsi

Salutes perperas atque felices Litteras tuas recipientes (vir carissime) video: me videre, humana quedam ora cordis tui que mihi

Folium XXVII.

tantū gaudij attulerunt q̄tum magis habere possum? q̄ di-
cere. Nō tā miles equis gaudet. nō tam piscator aquis nō
tā marte pugiles metrisq; poete q̄tū ego tuis lris exulto. In
q̄s appello suū ingentū fuisse videt. Rogo igit p̄ hāz lato-
rem (quē affect? mei arbitriū teneo. 7 mētis mee interpretē)
ad me iudiciū tuū scribīto. sup̄ his que tibi is lator denela-
bit. qui mei pectoris clauē gerit. Vale in summo loue q̄ ti-
bi adaugeat vltres 7 annos

Respō. ad precedētes eplās.

Varijs occupor. amice ad cordis centrū vsq; dilecte. Nec
ocū fuit (peramāde p̄ceptor) vt latī? scribā nec hora sustinet
Tu igit lraz meaz incepte pcas. quā festinātia struxit. Nec
duo aduerbia n̄ cocūt. cito 7 bñ. Tacere tñ n̄ potui tui amo-
re deuict?. Errat ille (vt auctor est seneca) q̄ amicū in atrio q̄
rit. 7 pbat in puluio. mltū interest q̄b; auspicijs amicticia i-
choat. facile abscedūt vase exhausto q̄ solā vini dulcedinem
q̄rūt. apd̄ em̄ tales raro de pastu oulū sz de lana q̄stio ē. Ve-
reor em̄ vlcū? me? scipm̄ spectet. 7 vilitatis sue causa te at-
trahat. Nec amicticia si ita geminata sit vt icepit. ita desinet
7 q̄ desinit vera nunq̄ fuit. Necesse ē em̄ in amictijs inlclā
inter se 7 erit? congruere. sz de h̄ latī? nunci? q̄dē secretū cordi
tuo inculcabit. cui? clauē possidere scripsisti. Nūq̄ sitis fecer?
tā gausus ē. lapsu clarissimū fontē q̄ fuerim ego amēssimo
tuaz lraz sono q̄ tuā originis patriā te redituz dulci augu-
rio nūciabāt. Vbi nemo (donec viuā) me tuo a latere tuoq;
amore semouerit. nec tāq̄ pilā (vt tui? inq̄) retorserit. Ami-
ce me mibi carior si valeas gaudeo. si gaudes ego trīpho.

Arguitur amicus domi^{semper p̄}

Fortias sparas cū salute Scrib̄ crebro amice luce mibi ca-
rior q̄ q̄pmū me vilitatur? es. Sz h̄mōi q̄pmū nōdū vsq;
apparuit. Sz h̄ est. idq; ipm̄ sp̄ fuit 7 erit. qd̄ leniori fluxu ex
calamo p̄ba q̄ hoīes e domo pulsat. Si scribere 7 facere ex
q̄ essent. tā lōgo me retroacto tpe vilitasses. Nolito rogo te

diut^l lucifugā facere, nocticoraci siles, lumis hostē. Quid ei
sibi s^l vult q^d sp^s domi pmanes, eaq^z vter^s vt sepulcro i q^d te/
sp^m totū ifodis, ac tibi ppetua māsso esset, q^d vider^s nulla re
alta q^d soli⁹ q^der^s cogmte soliusq^z ocū glari. Proūce q^do plum
bū e pede indue poti⁹ plumas z alas z noli in latibul^l in fur
nisq^z delitescere, z te more talparū in cauernis abscondere,
Qd nisi fecer^s, te cū Iuuenali ignauissimi generis dixerō, q^d
si tecto gauderes, z vmbra, Sed vale feliciter mei semp me
mor z amans, Ex Louanto Januarij septima noctis pfun
do dū clara iam lumina stelle fuderunt

Opera amici presen^{tatur amico ad v^l}
Si vales (optime vīr) p multū gaudeo, nīhil tā ē qd magis
exopto Aures adusq^z meas puenit te ad nos nō rediturum
s^l fore te romanā pfectur^z ad vrbē bñfictorum impetrandoz
gratia, Fuit mihi gratissima semp tua pſentia q^d mihi tā mo
lestior est tu⁹ abscessus, Cōptū dū habuī, q^d lōgo retro tpe
atq^z q^dalte animo tuo amorē mei insculpseris, hoc tibi semp i
vluz fuit, te amātes amore puenire, z supare. Rogo creber^l
me ad me scribas, oblectamie em līaz tuaz vix mētē valeo
saturare, interea pandat deus iter cūti, z si quid huc loci cu
rari, sollicitariq^z vel pcipe volētī, māda pato sarcinis em tu
is delector adeo q^z vt mihi dulcissimū duxero sub fasce tua
succūbere, Tu vale feliciter frater optime atq^z equ⁹ te amet
supster teq^z sanū z faustū cōducat atq^z reducat.

Respō. ad eplām precedēte^z

Salutes plurimas cordiali amore pneras. Accepi līas tu
as (amice pāmabil^l) fauor^z plenissimas, q^dtū mihi pdesse po
tes nī sū ignar⁹ z q^dtū vel sede expt⁹ cū vrilitas mea cordis sp
tū vltima tāgat, scribe nūc (q^dso) q^d tibi i vrbē auxilio psum, q^d
etiā si tacuer^s dabo tū opā vt filio tuo d bñficio aliq^d aplica
grā puldeat, Tu intea curab ne p incurtā nīmīq^z mollicie
obfopre el⁹ geniuū sinas, neq^z eū familiaritate inicio p das
Peruigili em ingenio memoriaq^z tenacissima vigeat. Que

audir
eū m
q^d ad lī
indole
plus r
līo, qd
eo quē
bi nō p
tus su
ra volē

Cō
Salu
boris
me ex
mee (q^d
tem bu
tate tu
structa
pū va
sem, v
mea lō
ones
tias lī
ad me
q^d tibi
sit, De
belloz
dinē h
In p
mōi p
me ex
sū sp
tua v
celert

Folium. XXVIII.

audire mox percipit. itaque ad manū recitat, ut nullo vnq̃s p̃bo
eū memoria soleat decipere. Cōsulo ne eū a studio detrahās
q̃ ad lras nat^o ē nec veriar^o expēdas. oīs ei adolescēs ingenio
indole bonaq̃ pollēs voluntate fīlis ē agr^o fertilib^o q̃ longe
plus reddūt q̃s acceperūt. Quid em̃ tibi dulci^o ingenioso fl
lio. q̃d em̃ ear^o tuo. quid amabilius vnigenito q̃d suauius
eo quē sup̃ suo merito coact^o es diligere. Finem do. p̃cto mī
bi nō plura scribenti qui hac hora meipm̃ mib^o meriti fura
tus sum. ex magnō occupationū meaz̃ aceruo qui dum plu
ra volūt vix ista potui. Vale.

Cōmendat causas matris aduocato līte
ris recordatitias
Salutes innumeras rosis z̃ violis amentozes. Si q̃d ro
boris ap̃d te meis ī p̃cib^o sitū ē (optie vir) ad te etiā doctissi
me ex intimo cordis affectu p̃cor. veriusq̃ sup̃plīco. ut matris
meae (q̃ ad te p̃fificiscit) adiutor sis atq̃ patron^o cui ad iux^o p̃mit
tem bñ instructū rez̃ z̃ cause quā causā cupio ī iudicio clari
tate tui p̃b^o illustrari. ut potēt^o in aīn iudicē cadat. vī sua in
structa z̃ luce orōis ornata. essem ego scribēdo. p̃līc^o z̃ onere
p̃cū valde molest^o nisi vsq̃ eo mibi de tua bonitate p̃suasif
sem. ut nō itā necessariū putē tibi meū animi est^o desideriaq̃
mea lōgis p̃b^o p̃mendari. q̃s in tuas amplissimas occupati
ones p̃memorari. itaq̃ recordatitias mag^o nūc q̃s p̃mēdati
tias lras scribo. Satis ē si scias. nō op^o ē te moueri ut facias.
ad mea vota ī aīo sp̃ tuo calcaria ger^o. videro. ex aduerso ego
q̃ tibi sp̃ par^o vtilisq̃ fuero. si passer^o aliq̃d officiū ad aq̃lam
sit. De nouis paucū certi scribere possū. nisi q̃ mltā ap̃d nos
belloz̃ surgāt constra z̃ coruscatoēs. vtnā pluuiā nō gran
dinē haberem^o. De conamie reg^o nri q̃d. q̃. q̃. ignoram^o oēs
In p̃cūlo res nre sunt. q̃ in hac area p̃samur. vbi huiusce
mōi palea terit. Vale z̃ q̃dē valēt^o q̃s ī sicc^o stipulis ignis. z̃
me extra mēorle tue sinū nō p̃mittas decidere. q̃ntuluscūq̃ ei
sū. sp̃ ego tu^o sū. p̃ certi^o oraculū vatū habero. nūq̃ mibi ad
tua vota conatuz̃ defutuz̃ si forte potētia desit. Ex bononia
celerius q̃ suos spargat radlos p̃bebus

Intimatio pecuniaru 3 leua

tarum cum desperatione recuperationis

Salutes plurimas ameno splendore secundas. T'as q's
hesterno vespl a te accepti amice fidentissime gressu (vt alit)
testitudino fratre sunt. q' mai' decima a te pfecte vlt' el' vlt'
ma tandem foras meas pulsauere. det deus reliquis quas
ad me daturus fueris. vlt' leporinos pedes aut plumas aut
alas vt celeriores aduentent. Qd hortat' es. multa diligen
tia implere curauit. Sed qd omniu minime velim id signifi
care pelloz. nihil tibi esse sperandū de nūmīs recupandis
q's dño. p. p te leuandos credidisti. Pugnauit em̄ cū ino
pia diu z pstratus cecidit. Qui q' minus soluere potest. eo
pboz plus habet. Pollicetur p pulcra z plurima z termis
q's breuissimis Vtatur tā dulci qdam suau' loqntia q' duris
simos lapides demollire posse videt. Sed ex eo pter verba
nihil expecta. Nā q' antea rex z mercii tā soloz pboz mer
cator existit. Fidem multā habere in p'bis vendentiū pba n̄
expedit absens tibi esse debuit tua prudentia dū illi pecuni
as tuas leuādas pmitteres. Vbi nihil secus visus es face
re. q's si famellco catto pisces custodire suberes Sz eant hec
z let' esto. arras soluisti que te faciāt cautiozē. Rursus clama
rem optie vlt' vt i calce lraz omniu clamo. q' creberrime ad
me lras daret in q'bo mihi nūq' facietas vlla fuit. nisi vere
rer vt locari soles q' me cuculū appellares. vnice sp cantile
ne cātatozē Quo em̄ diuti' desidero lras tuas eo magis ma
gisq' eaz apd me desideriu augefcit. Gra tissimū mihi feceris
si huc mee tāte z tā suauissime siti aliqñ potū afferas. atq'
etiā appendas q' sitiētī tātalo nō sufficit guttula rosis. Va
lero. locūq' meū tuo in pectore saluuz teneto. Nā tu in meo
habitas. a q' nūq' tpls te qua vis euulserit. Ex. A. mai' die
vltima. vltima hora. gallus em̄ preco temporum medium
tam noctis cecinit

Detuntur frequentio res lre amici z
sua presentia.

Immo
digni
tuaz
Crebr
si tua
se pda
brioz
bū va
tas q
presen

Re
Salu
q's tibi
z dñs
effecer
tas. L
me tibi
derē. n
mihi c
nō me
Indue
est de
um oi
dū q
stius.
ne ois

Re
Indue
Salu
nesci
uāta
p'bis
ries f

Folium. XXIX.

Immensas sanctissimo corde salutes et a te filii caritate frater
dignitate tam pater et preceptor amantissime. Licet tuo nomine
tuamque fama plenius sum impleri tamen potius tua pietas exopto.
Crebrioribus te laceſſo quam par est, litterulis transgressor ſcio niſi
ſi tua humanitas mihi pateat, meque apud ſe in amoris dulcedine
ſe poſcat. Eteſt niſi vereretur in transgreſſionibus addere, ſume de cre
brioribus mittendis litteris iſteſtare. Preceptor cariſſime opto te diu et
bene valere, cui ſperare fuero quantumlibet abſens. Si autem ſperare po
tas quam valeam, ita perfectio ut niſi mihi ſervio tuo propter tuam
preſentiam abeſſe videtur

Reſpon. ad precedentem

Salute plurima amorisque poſtantia. Dilector vir poſtatiſſime
quod tibi mei imaginem adeo impreſſeris, quod tu preceptor meus
et dominus me patrem me preceptorem atque te ſervum appellares, niſi hoc
effecerit magnus in me amor tuus qui me ſingulis qualiter me opor
tas. Conaris quod me extollere, et ubi neque ipſe deſcendit. ut
me tibi vel preſeras, vel quomodiſque equeſ qui me illud atque rideri cre
deret, niſi tue poſtutis et notiſſime fidelis candor obſtaret. Sed
mihi crede ſic me exiſtimas terreſtris emptores. Diſcute legiti
mum mei oris ſed tui erroris imaginem. noli ſic habitum mee mentis
induere quem coactus exuas dum populus aſpexeris. nec latius rogo quam
eſt de me diſcito. ſed certe minus ſi quid minimo minus eſt. Iudici
um omne tecum eſt. ubi amor imparat, nec potius amatorum credere
dum quam oſor. In iudicio pares ſunt, errant ambo ſed alter bone
ſtus. Brevis ad te venturus ſum, qui animus meus qui ſcriptum pla
ne oſtendit nequit quibus appareat. Interea vale

Rogatur amicus ut fratres

Inducat cautius mercari

Salutes plurimas ſine atque meſura carentes. Non ego ſu
neſciſſimam fideliſſimam vir quantum ſit amor in me tuus. qui fides qui obſer
vancia. Noui etiam modetiſſiam tuam qui egrelatur fueris. ſi pluribus
quibus abs te petam, quod tua ſponte ſis facturum. Soror mea mo
riens filium reliquit, qui ſepe ad loca tua nauigio poſſiciſcit, ma
e

gna aggreditur, formidat nihil, et alta conat. nimis aut ventis
fidit, et pelago nimisq; fortune cui? ars est metus demere, ut
licenti? feriat. Nescio q; astro nat? oia appetit sup vites. Ro
go p;bis dulcib; ei? p;petas ipetū, ne sua pdat, fescq; p;cipi
tē dedit, p;bis ē morib; et ingenio claro, s; q;ddam h; nescio
q;d lōge se altit?, tenes quid velim. Cupio scire q;d agas q;
valeas, et q; i statu res tuas collocaueris. Vale oī validitate
p;spere? Ex p;pris septēbris sole, et rapit? cursu coruscet lumis

Cōmēdatur cā vicini amico.

Salutes prim tibi nūci? meo noīe dabit, qui tū si oēs q;s tū
bī adesse velim p;gat depromere, citi? lunā manib; captaue
rit. vltimā attingit cōris guttā. Habet rem vicinū meuz
tangētē tibi exponere, quaz si duxeris foueris, adinuertis,
nō meridebis fauoris imemorē, totū ei id mihi factū accipi
am q;dcūq; in eum cōgesseris. Omitto rē narrare serie et cir
cūstantijs lōgiorē q; paucis dici qat, quā elus q; has defert
organo p;modius audies, nō tū dedignaberis rogo. si vlt tue
dignitati vlt mee volūtati fimo ei? nō vsq; satis p;gruat, cui?
simplicitatē facile fueris tua iudicia suppletur?, quē nec Pal
las docuit, nec iustrit cicero tenuis ei sapiētia ē et minor elo
q;ntia, s; q;ro prudētia deficit et faciūda tāto fide p;stat et veri
tate. Sicq; alterz alterz purgat, ut q;d orsi p;dit, alio sum af
finat. Tu felix vale tpe lōgo. Volatim ex Brugiis iulij qn
ta rapida velocit? aura. Tuo q;so, genitori me p;mendatū fa
cito q; q;ctēs amicos mēoria voluo, mor se int? p;mos emergit

Excusatur scribendi

Salutes et gaudij altū accernū. Nō tā gaudet culinis aure
is ceres nec maturo palmate bach? q;nto gaudio tuis lris sū
affect? suauissimis quidē miro artificio subtilissimoq; filo cō
texi? q;bo vix ausim rēdere ne videar eloq;ntiā violare. Pro
hicio igit? pauidū calamū nō potētē q;d par ē, vlt te dignū effū
dere. Iraz igit? vices latoz suppletur? ē, q; (te teste) fidus et ve
rax est. Nihil aliū reitatur, q; asit ei memoria tenax. Parcite i
epicē stili, deformiq; characteri. Fecit festinātia q; nā lras q;

mus
mih
ptur
sime
pheb

C

Dū f
turā
septē
Quic
cū su
reden
rū dī
ad ex
le, h
gusta
iparē

R

Plur
amic
cū tu
nūci
scere
Om
impr
re, I
bil a
dole
mor
um, p
maic
tuls
ad te

Folium. XXX.

muscarum lituras depinxisse video. Si quid reliquum ex me vellet
mihi fideret scriptum. quod plene oblectamenti tuis spiritibus in fuitis sum
pturum. quod in melle musce. vel in nepeta cattus Vale locutur
fime. Ex colonia tuique ultia eo mane dum adhuc nodum fulgor
pbebi vmbrias noctis obsterferat (matura morte

Conquestio fit de socii im

Dum famulus tuus sese mihi obuium daret. trinare nequid quod non ima
tura sodales mei mortem in tuo sinu defecuisse. Qui rapit satis
septembris prima in matura morte mergit vestem mortales exur.
Quis non doleat tate indolis suuene. primo iuuetur flore extin
ctu summa persecutus si ei peritutes maturuissent. quod si lacrimis
redemi posset. oes sui sodales in lacrimas liqueceret. Vi
ru dictum est quod dulciter vira defugit. ita ei propinquere videbatur
ad exitum si in portu nauigas paulatim vela deponeret. Va
le. si scpsi noctu ieiunum quod die pacta ne adhuc panis miscella
gustasse. vel liquet guttula Sic lacrimae sic gemit sic dolor spe
ipart. Longior esse scilicet tristis e animus tristis calamus triste sigillum

Respō. cōsolatoria super epla pre

cedente.
Plurimas (depulso dolore) S. Iras tuas legi (singularis
amice) quibus lacrimarum guttulas imbibitas vidi. quod cari so
cui tui interrupta inter prima incrementa indolem et tuum dolorem
nunciarunt. scilicet psulo carissime frater desine diutius dolori intabe
scere. modumque serues. quod nec impietate patiar neque insantia.
Omnis modus in medio est. scio nihil difficilius. quam magis dolori
impia dare. scilicet nihil melius quam presumendum se dolori pmittere
re. Lacrimae sunt arma mulierum. quod enim mihi suuene mori cum ni
hil aliud vita nostra quam ad mortem iter est. quod quod furia pro eo tanto
dolere quod nunquam dolitur est. non reliquit ille te sed accessit. quod ex
mortalis carcere emissus. hec mundana ex alto tam despicit. et de
um propter in tuum. fructum nunc apto et libero celo lucem non perdidit scilicet
maioris natus est. Scias ei nihil profuturum quod doleas. et oculos
tuos fletibus exhaustas. facilius ei te dolor tuus et adducet quam cum
ad te duxerit. Vale. non latius scribo. puenit nocis ab vmbra.

Respō. ad idē sub alia forma

I. gentes salutes cū sincere dilectōis affectu, q̄ prīmū (carissimū. vīr) sodalis mei p̄cordialissiq; amici obitum scissem ad p̄mā rei famam corruī miser z velut repētino fulmīs fragore dirīgū, atq; mori mibi mortalitā cūcta vīluerūt. In eo tāq; in speculo vīdeo quāta rez n̄rāz firmitas. z quid mibi nūc spēs sup̄sit admoncor. Idez nobis anīm⁹ erat, vna eras vna fides, vnaq; volūtas summa q̄z studiorū paritas. Vno em̄ calle gradiēbamur vnū terminū petebam⁹, vnus labor, vna erit intētio, vnus vtiā finis esset, idēq; sepulcr⁹, z quāq; scio (optime frater) vīri esse p̄mū quidē dolore p̄cellere, p̄timum extinguerē, tertium moderari, vltimū abscondere, me tū dolor vīsq; adeo euerit, vt qd agā nescio. Dolor, nisi dolore in fletum lamentaq; pfudero, Forte dabit p̄tractio temporis qd ratio nō potuit, Oculi inadent lacrimis saltunt mibi p̄cordia tremēt manus dissilit e dīgītis calamus vīrva lens vale, depingere, s; valetū.

(sub alia forma)

Alia adhuc respon. ad idem

Plurimaz salutū felicissima incrementa, Dū diei septēbris quatevesq; adesset (carissime frater) oblate sūt mibi līe tue tui doloris (quo duriter affligeres) testes q̄b; sociū tuū deplanās p̄mo (vt sic dixerim) etatis in vere p̄ceptū. Maxime vellem q; lacrimas spōte fluētes rōis freno substringeres, Nō molliter feras z effeminare qd mutari nō potest, id illi accidit, qd oēs aū se passi sunt, oēsq; passuri. Quicqd nā cepi desinet, nemo ad vitā edū q nō ad mortē destināt, Nescio cur ei⁹ mortē immaturā appellasti, atq; tātope doleas, sociū tuuz p̄mīs annis q̄si aū tempus ereptū cum nemini sit p̄finituz tempus sine termino, omnes debitores sumus, sic de celeritate queri non possumus, quasi ante diē repetat qd statim dū accepim⁹ debuim⁹, quis non vīdet ante oculos q̄tūdie supenū deferri funera, nō em̄ p̄matuz dici debet, qd tota vīta denūciatur futur⁹, nec valet, si dixeris poterat longi⁹ vī

Folium XXXI

uere. poterat etiā z citi⁹ mori poterat z aliter z durus mori.
aliū nā citi⁹ aliumqz tardius fata deprehēdunt, nullū pte
reū, dīcīto q̄so, q̄d hz ampli⁹ qui centū vixit annos q̄ q̄ ab
vberē ad sepulcrū rapit. qū quidē z vtriusqz finis adest, tra
ctu aliquid exitu nihil inereſt. Nō sic accīpias velim quasi
amicis mortētibz eos amīsimus, sed in patrā p̄misim⁹, qui
z si ad nos non sint illi reuersuri nos tñ ad illos oportet sa
tis celerit p̄ficiſci. Vale letissime siccat⁹ oclis, dolore selecto

Dantur gratie qui ami ^{co bursam} ^{mūcredīt}

Imēlas plena bucca salutes, q̄z gratū mibi munus tuuz
fuerit (dilectissime frater) ne poterit os nec calamus vsqz sa
tis explicare, Est em̄ p̄ciosū potius mītrēte q̄z recipēte dī
gnū, tu more vteris alexandri magni qui semper ex se dona
metiri p̄suevit, Faxit deus vt bene sit ppulcre illi p̄gini ne
pti tue p̄nobili q̄ hui⁹ numer⁹ artifex est, q̄ aregnem supat, z
paladem equat, eueniat illi vir dīgnus tanta p̄tute q̄ sobo
lem generet sue matris imitarricē, Letez te maiorē deside
rio videro cupio, q̄znūc pascales adesse dīe quo p̄scibz atqz
oleribz oleoqz semotis vsci carnibz possim, Scriberē ami
cis meis nisi mibi tempus parcum z nūcius p̄festinus esset
Sed te rogo, mea nūc sis epula, dicesqz omībz salutes plu
rimas mibiqz bene esse, z sospitem me ducere vstrā, Valedi
gnitate parēs etate frater, dilectōeqz sodalis z me (vt facis)
ama, sed magis q̄z facis vtere, Nūqz ex me quid frustra pe
tes, si modo qd petieris in mea fuerit potestate, Ex colonia
die qua palmarū rami ecclesias ornant

Excusatio super nō re ^{sponsione ad} ^{lras missas}
Promptū fūledī affectū loco salutis, Nō satis intelligo (ca
rissime vir) cur vel loco (vt soles) vel serio (vt vereor) sup̄ te
me accusas q̄ tibi respondeā nihil, quasi ea si tpa q̄b̄ cuiqz
liceat loq̄ qd sentit, itaqz magis eligo abs te sup̄bie accusari
q̄z dānari stulticie, Te igit⁹ rogo eq̄ animo patiāre silētium
meū, me quoqz tāti sinas habere salutis mee rationē donec

aliū de lettor: dies illuxerit, cū em̄ libet⁹ scribere licuerit. ob
tūā te multitudine z plicitate pboz. Nō esz h̄ tpe leuē mī
bī emergere. si vltro me in cauto pbo fluctibz imiserim. Sa
tis scis qd dicere velim, hec nō attingo. pfundius, In rebz
alijs oibz me tuo vttere arbitratu. Patri tuo salutes plurias
meo noie dicas, atz euz in mei cordis centro sedem habere.
Facitqz deus vt longissimo nestoriscz euo fruāt Vale. sitqz
tibi sanitas multa z vltia cornicis

Cōsultat amicus

amico q⁹ Bononiā veniat
lectur⁹ poeticas artes.
Honores plurimos p salute. Si bononiā venire velis. le
ctur⁹ poeticas artes scio q⁹ nūqz tā letus herculem suscepit
euāder aut achesles anchisem q⁹ te sint studētes omēs rece
pturi. id tibi putile cēleo. qz frugifer illic camp⁹ est, et pauci
messores z licz plures eēt. tibi tñ (sic tua sunt merita) pores
pres debent. honor tibi plurim⁹ eēt. z (qđ forte libenti⁹ audī
ens) bono lucro pmitat⁹. nā is honor locūdissim⁹ est cui lu
cra puectūt. caduca nā res hōr ē. si nō pecunia sustēcet. Vale
p̄fideqz me nō tñ mei qđ tui boni cupidū. dab veniā p silijs
meis tā pfunde mihi i corde locar⁹ vt rebz de tuis nō possuz
nō cē solicit⁹. Vellē vno essem⁹ atqz eodē loco q⁹ alter altero
frui assidue posset. Rescribere qđ decreueris. nā tādū pēde
bo qđ diu tua tardauerit rñsio. Dicit se breuī redituz nūc⁹
q⁹ pmissu leuiuscul⁹ ē. sz frequē factu morosus. Rursus va
le. Ex louantio festina leuiqz arundine march sole tertio

Respō. ad eplāz precedētem

Salutes incōstantiā multas. Z mī mibi honoris z beniuo
lentie quottidie tribuis amice meis i ocul⁹ carior vt me pu
deat tāl cult⁹. Nā iusta statera min⁹ in me pōder⁹ inuenerit
q̄sto conar⁹ adh̄cere. Itaqz tibi cauēdum ē ne aut te aut me
aut vtrūqz nīm fallas. z ne qūqz van⁹ laudator inuentaris
si quis me casus ad tuū locū appulerit vbi mea p̄sencia nō
mē obūbret. Nō em̄ is sū. q⁹ mē p̄sū sū nescius. De mero
go loq̄ris prius. ne (q⁹ grauissim⁹ z sis. z habearis) minoris

Folium XXXII.

Iudicij estimeris Sz tñ monstras animi benignitatē q̄ eos
oēs similes tui iudicas, quos in amicitiaz admisisstī. Quod
āt tā i florētī studio poesim legā que nunq̄ suos me choros
intrare pmisit, tam p̄sultum mibi est facere, q̄ nomē z famā
p̄dere. Neq̄ in reliquū temp⁹ multū his musis insistere cu
ro. Scultuz est id velle seq̄, qd̄ ab om̄ib⁹ deserit misere iam
muse gemunt, extinctus orphe⁹ est, extinct⁹ vgilins atq̄ hu
mer⁹, letunus cātat lucanus in ortis. Non video q̄ sic nū
q̄ muse resurgent, vt fertis ornate leta carmina canār. Etā
esto; q̄ aptior essem, non video me facile louanū assecutur⁹,
quantū domi negligere. Vts ergo vt cordis mei nucleū
pandam. Plus mibi placet hodierñ ouū q̄ gallina crasti
na plane loquor. Amicitia em̄ claudī nō vult, sz gaudet ap
tis. Vale omni valore valentius. Si qd̄ vis precipito, pa
ratus semp fuero, si velim esse qui debeo. Ex morino iunij
septima frundineo volatu raptus.

Hec epistola replicat contra

precedentis epistole responsionem.

Salutem i co a q̄ oīs salus ē, Te sanū audies plurimū le
tor(amice p̄care) tanq̄ ille q̄ tibi vera sim dilectōe cōnexus
nec secus intelligo q̄ q̄ oīa que te tangant, me parī neruo
p̄tingant. Sed (vt tibi tua pace patuloq̄) quod laudas ore
loquar) qui vbi es manere decreuisti, plus caprū laudans
passerē q̄ volantē aq̄iaz nībū mibi videt tua op̄inōe deli
rius. Lū louanij pluri valeat acris vncta q̄ vbi es pleniss
sima libra vsq̄ q̄ sūt (vbi morā gerto) rtuult q̄ vni sitietī pos
sint extinguere sitim. Procedes (si sapis) ad aquas latas et
altas vbi erit tibi natādī atq̄ piscādī ampla facultas. Quid
tam pōderas id puū qd̄ habes, timēs ne minora succedāt.
Pone hūc metū Sub fortunavulm⁹ oēs, infelix sp̄ manet
q̄ nūq̄ alta tētauit, semp iacet, cūcta formidās. Nā (vt antī
quū prouerbium est) magni pisces capiuntur in alto. Non
agam nunc tecū plurib⁹ si hec non nouerint iocās dico, va
le valenter z si sic libet, tua prudentia submergaris

Scribit secretarius opidi Bernē:
pedagogū i Louanoyt de rectore scholarū opido pūdeat
Salutem, et si qd salute locūdi poterit exoptari. Habuim⁹
venerande mgr̃ et dñe pulchrum magistꝝ scholarūz beneficio
lōge etatis expertū pulcherrimis viuendī modestijs ornatū
qui velut sanctissimus censor studia iuuenū incitauit Elo-
quētia quoq; scientia et moribz pstantissimus, ipse ad phent-
cis homerici exemplū puerilē tēneritatem ita pposuit, vt si-
mul dicere, scribere, facereq; doceret. Qui tam plenus dierum
tantū laboris impatiēs dictas scholas in man⁹ opidi resigna-
uit. Ad te igit iussu opidi scribo, vt ei nūc assis adiumento
quo successor habeat, q̃ p se iudicia boni rectoris ferre vide-
atur. Qui etate lris et vita talis sit, q̃ p̃tut bonozq; morūz
curā a lraz studijs nō se lūgat. S; simul scolares instituat
tā ad bene agendi q̃ bene sentiēdi rationē. Quo pariter vlr
tuti vacet, et lris et bone mēti. Vale in eo q̃ p̃sudet omni crea-
to. Ex bononia ea festinātia qua calamus sua celeritate vo-
lucrem ac pendentem in aere lepore puerteret,

Respondet regēs in louanio petitōi secretarij. Bernen

Amicitia nūq; rusturā loco salutis. Venit ad te colende
vir me q̃ dempsule mgr̃ hic q̃ has pfert tecū loquēdi gratia
ac sese statuēdi certiorē de loco vestro de scolaz onere de ac-
re de lucro et alijs que hāc rem respectāt. et quo certior fias,
quid legislatoribz opidi tui psulas. Testor ego optima fide
me nosse neminē qui hūc res p̃fici vellet, cui preter diuitias
pauiores q̃ hūc desint, grāmaticē atq; poetice valde peritus
est, et in cantu firmus et p̃mptus. Nemo quoq; vel vni tam
gratus q̃z hic omnibz nec quisq; est q̃ eū nō parū laudat, q̃d
nō tā etatis maturitate q̃ vite meret. De quo mihi benedi-
cendū citius tps q̃ causa deficeret priusq; verba q̃ animus
sic sua merente bonitate. Hunc igitur tibi trado de manu
(vt alunt) in manum eumq; in tua amicitiarum pharetra

vt cle
eū v
erit q
nisi
dñ. vt
oprat
expos
ris q̃

C

stro p
Salu
cul? e
pater
mend
ctū v
spero
debit
tarde
poter
at in
re. De
nū el
viciss
mera
R
Inge
ras in
p̃pū
raris
miffū
bitur
cultā
uean

Folium. XXXIII.

ut electam sagittam abscondere. Pro aperto habeo. scolis per-
eū vberius q̄ sibi p̄ scolas fore p̄spectū. Nā magister talis
erit q̄lis achillis pedagog⁹ phenix erat (cui⁹ eplā tua memi-
nistī) quē idcirco (vt est apud Homer⁹) achillis cure p̄fecisse
dī. vt dicēdi pariter atq; faciēdi doctor foret. atq; mgr̄. Vale
optata valitudine. plixius scriberē nisi fames ⁊ hora cibuz
exposcerēt. si autē mea opa aliquā egueris. patiorē me inuene-
ris q̄ tuos tuis pruritis vngues

Comedatur filius suo magi-

stro per patrē filiū suū paterno quodā errore laudantem.
Salutes amicissimas. Iuuentis hic (venerabil' mgr̄ ⁊ dñe)
cui⁹ e manib⁹ has accipies. ingenij diues sp̄ fuit. cui⁹ si non
pater essem. latius nobilis indolis generosus specimen cō-
mendare. Qui (si nō fallor) aut nimia spe ludor. facile ī do-
ctū vīrū euaserit. Ex cui⁹ ingenio tibi solatiū et illi p̄sidiū
spero futurū. Nā si ingenij cū annis p̄feras. mox annos vī
debis sp̄o ingenio superatos. Hec sūma est tu⁹ esse incipit
tarde desit⁹. inter dilectissimos eū p̄numera atq; q̄ plus
poteris tui simile effice. q̄ eo facilius spero futurū quo. sole-
at in fertili fundo ex paucis seminib⁹ valida messis exurge-
re. Dabisq; sibi socios ingenio acres quib⁹ inuideat. q̄ inge-
niū ei⁹ irritent. quoz laudib⁹ torqucat. q̄bus ita excitetur vt
vicisse se gaudeat ⁊ victum esse doleat. Vale in eo qui nu-
merat seculor⁹ dies ⁊ horas

(iudicantis.

Respō. magistri prudentius

Ingentes ad vota salutes. Patiaris vīr optime id q̄ nō fe-
ras indigne si forte plus dixero. q̄ audire p̄cupisces. q̄ filiū
p̄liū vt symea gnati carpendis. laudas atq; attēctus admi-
raris. q̄ ingenij clarū altū mltiplex habeat. qd̄ tñ valde re-
missū inuenio. imo tepidū frigidūq; p̄tīmū q̄ tandē p̄gela-
bitur nisi virgā calorem foueat. vīq; adeo tristē aggreſtes in-
cultā habet indolē vt eū loculares facete vīx in risuz p̄mo-
ueant. multū ego vereor ne eū docendo semina madent' are-

ne. Scis q̄ raro germinat qđ in arido factū est. Solet tñ
(vt flecta me dilligētia fallat) ornare libros lineare papiz lī-
gare se ternos silis illis q̄ sp̄ speculū polūt, s; speculari ne-
gligūt. Qđ ex se agit, aut n̄h̄il est, aut n̄h̄ilo p̄mū. Lona-
bor tñ (quo ad dederint vīres) in eū līaz opem trāsfundere
vīnā tāto p̄fectu quāto conatu. Vale lōgos dīes in largi-
tore dīez ex Louantio maij septa eo mane q̄ sol nedū se dede-
rat orbi.

Rogatur amicus vt suum statum pan-
dat amico

Innumeras locūdo corde salutes, Scio vīr optie tibi tpa
non adeo vt mibi libera fluere, Satis habeo ⁊ nīl requi-
ram ampli⁹ sic (dū oculū dabit) ne certiorē efficias. tui status
tueq; vāltudīs q̄ nīhīl mibi locūdt⁹ nīhīlq; facere potes op-
tati⁹. Si igit vt cūq; tibi p̄cio sim. nec te amātē sp̄ueris.
Rogo interdū suauissimis līs tuis me vī. tes. reficias or-
nes. Plūq; em̄ quisq; ad me venit nomē tuū in ore gerēs q̄n
nō mor sentia titilare mibi pectora mea amore qđā mīrifi-
co tui. Hinc hinc est q̄ creberrime scribo, falsq; tuas frequē-
t exposco. hīnc amīcīaz tuaz fores toties pulso. q̄s si apper-
rueris me crebro habebis hospite. Vale (vt alit) carpa sa-
ntior sponso quidē lector adamāteq; dīuturnior. Ex. A. ma-
nu currēte leuissima pēna orīēte tā sole iulij trahēte decimā.

Responsio ad precedentem

Salutes felicissimas. Amice mibi p̄cordalit̄ care. Nō ad
manū habeo qđ solidi satis tibi rādero. de statu meo sollici-
to. Nā si stat⁹ a stādo dī. null⁹ mibi stat⁹ est s; lapsus potius
atq; ruina sic etas sic labor impant. Nullā mibi p̄mittit cura
q̄etē q̄ vīres aī adeo spargit. corpus p̄terit. vt vix torpētia
mēbra trahere valeo. fioq; senex aī tps̄ algore solut⁹. Qui
igit statū meū noscere cupis. non frundinē celo volantē nō
leporē campis currētē nō ceruū in montib; sal sentē sed re-
ptā cū labore testudinē cogitabis. Vale bre uē forte epl⁹
stolā damnable, s; melior breuis q̄ nulla est. Ex pariss⁹ car-

Folium XXXIII.

de dū (vt p̄bū virgilij est) nox erat, z terras aīalla fessa p̄ oēs
altitū pecudūq; genus sopor altus habebat.

Ad pictorem vt iuuenē <sup>pingere do-
ceat</sup>

Sincerum affectū p̄ salute. Scis q̄nto tpe z q̄ op̄ima fide
(carissīme vīr) mībī scrulerit genitor hui⁹ qui has p̄fert litte-
ras. Logit itaq; me nō minus humanitatis cōpassio q̄ su-
sticie necessitudo. vt hunc gerulū tue caritati cōmēdatū effi-
cias. Rogo igit q̄ eundem p̄se suscipias. In tuoq; pingendi
artificio instruas. q̄ adhuc q̄si in plumis aūcula in tuo nō
do confouēdus esset, nisi ob egentīā p̄ris aū temp⁹ euolare
cogere. Si q̄d denariorū p̄mīs annis altoz more postula-
ueris. me p̄ iusta ratōe sponsozē habeto tuuz erit curare. ne
hec noua plāratio tua aliq̄ immisi turbīne moueatur. Ut
ces reddā, dū vsres z tempora dabūt. quāq; em locoꝝ inter-
uallū nos hoc tpe selūxerit nulla tñ distātia loci nullusq; tē-
poris fluxus tui memoriā ex meo pectore poterit expingere
Nec facile eruāris. q̄ mībī profundus a lōgo inuisceratus
es. Vale feliciter omībz tuis i rebz me tuo arbitrio vtere

Respōsio ad dictam epistolā

Non minus promptam q̄ debitam oblationem seruatur.
Non tam fumus oculis molestus est. nec tam acetum den-
tibus q̄ tua me angit obsentia preceptor colendissime. Dele-
ctarunt tamen me littere tue temetipsum p̄sentātes. n̄ solū
dilectissimē castissimē testel amoris mirifici erga me tui. Quid
autem aliud ad te nunc scribam nō habeo. q̄ vnū illud. qd
et libenter apud omnes z indefinenter predico. me tibi de-
bere plurimū. Nulla ei maior ad amicitia tractio est. q̄ me-
ritis preuenisse amicū. Aggrestis certe mībī animus esset.
si que impendere debucram rependere nollez. Itaq; velim
tibi (certo) p̄suadeas. me vnū esse perpetuoq; futurū qui
nihil recusaturus sim tua causa. Quare abs te peto integro
animo vt omnibz in rebus meisq; operaq; mea non vti-
ris solum sed etiam si rei tue p̄ducatur (vt ita dixerim) abutari

Amor autem erga te me⁹ q̄ntus sit, in hoc iuvene in arte me⁹
pictoria instruēdo, nō min⁹ re q̄ opinione cognosces. nihil
mibi g̃t⁹ erit q̄ me totū seruiq̄s in tuis effundere. emori ei
malim q̄ ingratus inueniri. Vale omni iocundo iocundi⁹

Dantur gratie ei qui deside

ria amici impleuit

Salutes tātas (o pēna) nūq̄ depinxeris quātas (o iacobe)
me⁹ tibi exoptat anim⁹. s; ubi desint vires sit pro affectu vo
lūtas. Vidi lras tuas ornatē celeriter eo loco eoq; tpe scri
ptas vt prepta tibi poti⁹ esset put relatu didici latozis q̄ cō
cella scribēdi potestas. Que lre incertū me līquūt. an snia
magis ornature an celeritate sint mirande q̄ magnū p̄sefe
runt pign⁹ amoris. Duo video, q̄ mutari nescit inueterat⁹
amor. 7 q̄ nihil in amicitia vetustate dulci⁹ est. Clareq; per
spicio, q̄ sic amicos amas, quasi nō liceat desinere. S; eāt
hec. nam amant⁹ est. amatū nō onerare laudib; nec est amici
cia beneficioz p̄putatū q̄ nō numez vel qualitatē sed affe
ctū ponderat. Nō at desideria mea adimplesti. innumeras
tibi gratias habeo. q̄ sp magna p̄stantia tuis votis postre
mus 7 p̄m⁹ adero. Amplectorq; sp te suau⁹ amicitia non q̄
dem min⁹ quā q̄ omnīū marie. Nec p̄tori tue vesti quaz ca
missam vocant cessero q̄ te dulciter amplectentē p̄mā oīm
induls. 7 nisi postremā exuis te tū nō relicturā nisi eaz able
ceris Vale in eo qui celum p̄inxit sydere multo

Magister ad magistz rure

Nihil nobis abob⁹ (amice care) negligent⁹ esse arbitroz. me
scz q̄ te parissius nō attrahā. te q̄z q̄ hac tua spōte nō aduo
las. Viroz q̄ tibi esse non malis. ubi aliquo numero sis. q̄
istic in rure ubi vl⁹ solus es vel sol⁹ sage videare. 7 ubi nihil
audis q̄ strepit⁹ fremit⁹ tonitruū rusticoz clamor 7 rudentū
sibul⁹. Sūope spero ubi has videris. si qd imago veteris
nri amoris si qd reliq̄e gratieq; valebūt. ad Bononiā te dī
uerter. ubi q̄ntū boīm grā valuerō tibi valebo. Ex. A. mag⁹

Folium. XXXV

quinta. tā rapido calamo q̄si lūctas haberet dedali pēnās

Responsio.

Gratissima mihi est et memoria tua et eius etiam agēdi voluntas. Ab optimo enim animo ac mihi dedissimo tuas lras. persiluisse ppendo, quibus nihil adiuverunt aures mee dulcius. postq̄ te audire desicet q̄s hylari corde legi. rursusq̄ legi venariōe magna et osculis multis. memor amoris in me tui qui me in fratrē recepisti. solatio fouisti. sumptibusq̄ iuulisti ut nūq̄ cū hoīe p̄iunctus vixerim. neq̄ mihi hūc in dies te fidior aut amicior quisq̄ est. itaq̄ velim me tibi talem existimes qui p te nō vllū periculū effugiat sed an etate decursa ad studiū rursus redeam. dum referbuit iam ingeniū vbi libri mihi solatio essent ut cecis pictura et asino lira nō dum decretū habeo. Si tū p̄silio nō acquero tuo mihi prudentiam non fidem abesse putabis. Vale amice memor amici.

Frater fratri scribit Louāii

cōmoranti de pposito senioris fratris ad religionem
Frater noster solitudinis avidus clauistro se dedicauit. sibi victurus qui multa die patrie vixit et amicis. cui dum suaderem q̄ se matrimonio daret progeniem nostram pulcris prolibo aduicturus. mox ait ridiculū esse et ioci genus sponsum senem tanq̄ aptā fore senectā nuptiis q̄ pruinā messibus. Addidit q̄ tempus esse in hac semirupta etate ut fluctis caducisq̄ rebus posthabitis tandem securus anchoram figat. ne nos deprehendat euntem. utq̄ anime sue curas illas impendat quas corpori p̄stitit atq̄ fortune Satis iam doctus quid opes quid honor quid iantis gloria prosit Tu frater ocus ad me perscribe. tui hac super te animi motum an probas an doleas an suo proposito gratuleris. Vale saluus sanusq̄ maneto. Ex Brugis p̄festin. anter vna tibia stā te altera ferente papirum. Ea hora qua dies. qua marcius qua Ianua domus cum epistola clauderetur

Alia epistola ad idem in eandem sententiam

Sit tibi frater optie leta dies et vita phœnis. Si nō eo grandior illustrissimī dñi ducis, Secretari⁹ se religioni contulit. In imēsu eplaz errēdā. si tēptē pscrībere q̄ ingenio q̄busue medijs vsus sim, vt eūdem ab hac mēte deflexissem, vt nob̄ oībz mansisset in seculo adūmēto et ornamēto. Nec foret leui q̄dā incōstātia honores et lucra piectur⁹, claustraq; relinqueret, viris ad parua natis, q̄ maiora non possunt. Ad q̄ frater subridēs hīs verbis interluscit. Nō viclū auro (frater) est, atq; argēto si ea iumēta nō appciāt, q̄ nesciūt estimare nisi fenū et stipulā, nō viuūt rspiā, q̄ misit psuascribit araneae simul diuiti⁹ pmanēā, q̄ terēdo se euiscerat vt vilē muscam capiat. Quo audito nesci⁹ qd̄ digne responderē, mor obitū, ex pondere pbi. Velint superi q̄ fratri cedat in salutē q̄ tāto conatu affectat, vt qd̄ feliciter incepit, valeat feliciter adimplere. Vale et q̄ in his archana sunt, ea ne efferas. peto.

Responsio

Litteras tuas (carissime fr̄) in dolui legēs rex fratris nouitate cōmor⁹. Lacrimis genae maderāt, nec desino adhuc has dū scribo oculos terere, lacrimasq; labell⁹ exorbere, supplex deū oro vt euntē comite⁹. Gratulor certe fr̄is mei tā scitis desiderijs, utinā te haberē a tergo sequētē nō me careres comite. Nā optime fr̄, qd̄ multa volum⁹, qd̄ magna petim⁹, qd̄ alia conamur. Pallida enī mors continuo pulsu vndiq; nos atris circūuolat alis nec q̄cūq; est vita nra q̄ sum⁹ et vmbra, si hodie viuim⁹ q̄ sponsor ē crastini. qd̄ prodest diuitias, celerē finē habituras, sine fine q̄rere ē, oīs voluptas oīs honor oīs mūdī glia vt stupe flāmula q̄ crescēs morridet non fuisse, paucā sepe distātia inē gaudij et lucrū est, nox ē vicina diei. Quid psūt lōga studia si memoriā supmi t̄pis nō ingerāt, qd̄ pdeit oīa nosse si nos ipsos ignorem⁹, qd̄ pdeit q̄ congrue loq̄mur si incōgruā vitā agim⁹, vel qd̄ ornate dicere si nos fede viuim⁹, vlt̄ qd̄ in scolis de sancta vstra pulcris pbiis

Folium. XXXVI.

deceptare si negligam? pba i actū deflectere. Sz pce pbofo
calamo calada manu ducto quē calor i lōgiorē cursū euexit.
Vale sp intent? qz labilis tpe mundus sit tibi qz qso pspice
ne cū labēt inherens, cū labēt proinas sat sit dictū sapiēt.

Alia responsio super eadē in q mādāt
se frater secutus.

Felicis viuere p salute. Affecerit me (fr car) ingēt gaudis lre
tue anūct. itea frem meū null pcllo vīci posse, nec ill blan
diētis supari, qn se vitro velit religiōi dedicare, qd meuz
dū voluo sollicito pectore lōga suspīta traho, in eāqz sentē
tiā cado q in comitat? nō pdibit, q suū animū cū meo misce
re sp studuit. Cōtraqz ego meū cū suo ita pmiscui, vt pene ex
duobz vn? efficeret. Indignū cēso hos aīos i re tam salubri
dissūgi, i reliqs tāta glutinīe copulatos, Nec diu delibera
dū existimo factuz exigit nāfa piculi, Quid (optime fr) nob
pderit q maris spaciū cell, terreqz altissimos astroz cursuz
herbaz vīres z lapidū z reliq nāfe secreta didicim?, si nobis
īps nos incognitū maneam?, Noli noli (car, fr) carissimum
frem a cepto pposito deflectere, Tuū erit eūdē i tā salubri se
mīra pfirmare vt gressu ipauīdo (q locut? ē) exeqz, z manum
ori accomoder, Sz pce lōgitudini, Sēto me animi calore
lōgi? qz distinauerā pcessisse, Fac valeas, meqz mutuo dill
gas

Cōsiliū frate rnū super eodē.

S. in deo salutari nro. Fac fr optime ppria semper discreti
one veharis ne frustra extēdaris in alia te neglecto, Eūt an
ni. more fluētis aque, Floueris licet oīa z lata terre alta cell
marisqz pfunda si te nescieris edificanti sine fundamēto si
milis eris ruīnā non structurā pducenti. Eritqz rīta tua in
star pgesti pulueris vento valido agitati, Opto hic dicere
multa sz breuiloquus esse pelloz, Dum em has scribo, vix
punctū aspiratiōis pcessum est, sic erant occupamina, Va
le desiderūqz tuū mihi notū efficio, qd qz pūm agnoue
rim nō tam meatu qz cursu implebo.

Respō. fratris nō assentiētis

consilio fratris sed suadet dissatio

Lum inter nos semp (frater optime) steterit tenax vñso voluntatū necrñq̃ facere desierit, qđ me optasse cognisti. Hinc ego vidēs qđ ad religionē qđā animi incōstantia rapiaris, mor decreui meā sententiā tibi apto p̃bo deuelare, vt aut te in eandem traxero, aut certe testatū apud te reliquero quid senserim, vt si qñ qđ nollm displicere tibi tuū p̃siliū ceperit possit meū recordari. Subtinui sepe qđ tuū ingensū ad literas natū ad alta puerteres, qđ ne feceris vt fratrē fraterno corde moneo, nec velis tuo sensui fidere nec te incōstante inuoluere, que vel semel admissa serpsit lōgius qđ tñ error magis q̃ culpa est, z pfecto iuuenes facile irrepit. Qđ autē ego tuis suasionibz statū iam meū etate mutata pmutem ac me reteram, nō faciam, quas tñ suassiones scio ex dīctissima amoris vena pcessisse. Omnis em̃ amor in me tu⁹ ex omnibz p̃tibz se ostendit, Sz vt eo redeam vnde digressus sum, tu (si sapias) nū facies leuiter, in omni statu multa videbis, que nollēs, Hoc tñ p̃bū quā vñm habet, te ponderare malim, q̃ apius scribere. Finem do. Habes eplāz p̃bosiorez forte q̃z velles. Qđ tibi ita videri putabo, nisi lōgiore remiseris. Vale tibi qz persuade, qđ me totum tibi dedo, nūbīl mei mibi relinquens.

Assentit consilio fratris z dissationi donec mutuo colloquantur.

Salutē tibi frater dīcti, phēnemqz leticiam, Hīs iam litteris tuis q̃si ocul⁹ coraz p̃spect⁹ (optime frater) fidē i me tuā et beniuolentiā, Dices forte qđ antea sp̃ quidē sed nūq̃z illu strius. Hoc certo habe, nūbīl me noui status aggressur do nec mibi potestas presentis tui fuerit, cuius p̃silio diuin nō parere cepero, mei fīā dīssimil. Sciasqz me tui aduēt⁹ expectatōē suspēū quē vigilās dormiens animo verso, eruntqz mibi oīa (si veneris) hylaria, Sz ne diutius trahā vale, sol ad occasū p̃perat, clamatqz nūc⁹ impaciles more ac asp̃ros

Folium. XXXVII.

tribulos vt prunas calidas calcauisset

Rogatur amicus vt vinum

emat pro amico

Amicitias firmo glutinamine iunctas. Rogo te (vir optime) per amicitiaz mutuam nostram que ab ineunte etate incepit, nec nisi funere desituram, quin vini patrie duo plaustra electa minori quo fieri queat empti, mihi q̄ breuius modius q̄ valeas transmitti procures, atq̄ des operam vt et tuto et q̄ facillime et q̄ pinus ad me vehantur. Et si publice fideliteris opus sit, de illis rogo vectori prospectu iri facias. Auribus meis ingestum est vina patrie hoc anno creuisse, amica nature ac gustui gratissima solitoq̄ longius seruabilia venerationis tolerantia. De nouis pauca iam calamus dabit, multa enim ambigua nobis ad capita pendent. Fluctuamus in medio potentum principum qui contrariis ducunt affectibus quo dubium sum, cui lictoris puppin cuiq̄ distol applicem? multo curis coramur et angimur, trudemurq̄ non iam consilio q̄ fortuna. Immergimur enim malo longa vetustate firmato quo se habemus a tergo quod doleamus, et iam oculos quod terreat. Scis (amice carissime) quid dicere velim, non enim ausim spectali descendere cum nondum satis tui fidem, aut nunciis aut itineri. Si quid ex me optas postula, intereaq̄ se valeas et

(letus esto)

Responsio

Salutes plures. Quis huius messis aristas. Et si variis in curis aspersus sis in laboribus tantaque mihi quotidie occupatio ingeratur ut vix libere oculum in aera leuem. Vixit enim meus in te affectus quem iam sponte surgente lectio epistole tue multo ardentius excitauit. Compulitque me ut vim facere occupatioibus meis atque res meas tuis negociis posthaberem. Ecce (vir optime) tuis ego desiderijs parendo effecti, quod tuis literis per me fieri postulasti. Adhuc ad te duo vinorum plaustra integriori quam potui diligentia electa et minoris quam fieri potuit empti quam odor sapor et color indicant eminenter et verisimem bono du

rationis constantia. Si quid aliud efficere possim qđ tibi
gratū sit confidenter impa. vellim non modo vtaris me sed
vsn frangas z pteras. Latius scriberem sed tempus (nō co
pia) deest, duz plus erit ocij pleniore epistola vtar. Vale vt
opto. ego qđ valeo. si valere sit pñius opprimi curis z labo
ribz ijsqz inuolui vsqz ad aures. Sed tñ (dono dei) san⁹ sum
z nihil mibi (preter ocū) deest. De nouis autem tuis z val
latōe fortune noli spem pñcere. nimis formidāda est fortu
na minax qđ blanda. Sepeqz plus pavoris est. vbi pericu
li min⁹ est. Veravirtus minas fortune despicit. Nec quicqz
fortuna potest. cui nō possit virt⁹ obistere. Rursus vale. ex
Parisijs alato calamo pēnatīs digītīs celerī motu volan
tibus.

Repetitur liber commoda to creditus

Salutes omni optabili gratiores. Cum iōgo iam tempo
re (venerabilis domine) valerium domui tue habuisti. quez
librū alunde ad pñituti tempus (tua causa) mutatus sum.
Atz dederim pro eius reditu ad te litteras plurimas quas
nondum sensi meruisse responsum. non minus mirari inci
pio. qđ si molarem pennīs z alīs volare viderē. Apparet em̄
mutuo te potius hunc librū qđ commodatō suscepisse. itaqz
eum in vsum tuū vertisse. vt apud dominū suū nullū
relictū videat. Nescio an ea conditōe mutuo libros accipias
vt restituas nūqz. Facis mibi (vt tu adixerim pace) nō medi
ocrem iniuriā qui tua causa ludere videoz. vtrum optimum
mibi antīcissimū cuius fide z beniuolētia habeo explorat⁹
nihil. Id igit quod nō partim solum s; orauī z obsecraui
ce plurima rursus oro z obsecro profundissima pce vt dictū
librū (qui prope iam annuz tecū fuit) prope diem ad me des
vt eundē tandē remittā ad dominū. Non adduci possum vt
facile credam. hunc libz ita consecrū eternas in tenebras vt
nequeat vnqz in luce resurgere. Faciat mor domum redeat
ne domini oblitus sit. qđ si tardarē extrude. redeatqz celer⁹.

quo c
uitus
fortit
pñius

C
diuit
uam
Sal
dlo (a
diuisc
magi
ruum
amfo
nit a
dem
mels
ore p
sed tu
nign
isti. z
vena
que r
dilig
denti
ferti
si qu
do fu
ge. S
ce. vl

R
cond

Folium. XXXVIII.

quo exiuerit tardi? Necq; mora sit vlla quin mox assit vel i-
uicis, Vale in eo valentius quo mutuū amorem nostrum
fortiori nexu cōstringeris. ex. Parisius february septima ra-
ptius q̄ man? vsta abstrahitur igni

Conquestum est quod plus

diuitijs q̄ amicicie tribuatur, cum credentia, et petitione in-
uamitis

Salutes locundissimas easq; q̄ plurimas. Flecto q̄d au-
dio (amice dilecte) te ad rem nummariam factum paulo au-
diusculū q̄ solas, quo vereri incipio, te querende pecunie
magis q̄ colende amicicie factum esse studiosum. Hincq;
tuum exortum esse silentiū qui dum vi nummorum obrueris,
amicicie nostre videaris oblit? Sed hec missa facio. Ale-
nit ad te meo nomine vicinus meus has qui perfert, vir q̄-
dem optimus idemq; doctissimus. Quicunq; igitur verb-
meis tibi expositur? est, ea (velim) non secus accipias, q̄ si ex
ore presentis mei emissā audieris. Quia ergo non pecuniaz
sed tuam operam peto, nihil est q̄ de tua singulari in me be-
nignitate subdubitem, qui semp in me animo beniuolo fu-
isti, et perbenigno. Nisi forsan aduocatorū more operam q̄z
venalem proponas. Sed amicicia virtus non questus est
que non pecunia paratur, sed gratia. Sed omisso loco hic
diligentia opus est fide et taciturnitate, omnia pro tua pru-
dencia prestabis, qui es vnus omnium diligentissimus pre-
sertim his in rebus que amicorum intersunt, Vale feliciter, et
si quid in me esse animaduuerteris, quod vsul tibi aliquan-
do futurum putes, id omne tibi debitū deditumq; intelli-
ge. Scriptum leuiss arundinis leuissimo cursu marcij lu-
ce vltima

Rogatur amicus vt saluum
conductum impetret alio misgrandi

Salutes plurimas quas non equabit numerus. Quia in-
tegram semper gesserim, de tuo in me fauore fiduciam q̄ vo-
tis semper meis libenter intendis. Hinc te plurimuz rogo
(qui ap̄d principem nostrum ⁊ auctoritate vales, ⁊ fide ⁊ gra-
tia) q̄ mihi publice fidei lras quas (voce vulgari) saluū con-
ductum dicimus, bona i forma ꝑcedi, procures. Absqz his
em̄ a loco (vbi sum) abscedere nō audeo. Quod si facile neq̄-
ueris, non desistā litteris meis obtundere omnes qui prin-
cipi assunt, donec liberam abijctionem impetrauerō. Vbi
cūqz enī gentiū hoc tempore malim esse, q̄ vbi sum. Vbi
absqz magno periculo propter ciuiles seditiones (que mul-
te insurgunt) viuere securus non valeo. Habet enim hec ci-
uitas tot voluntates quot homines. Non minus velle eēt
(iudicio meo) vntionem in ciuitate tueri, q̄ hostes ꝑcul pelle-
re. Quid em̄ prodest qui extra sunt arceri si ab his qui int̄
sunt laceremur. Ego (mi frater) in sirtibz nauigo, vbi nec tu
to me teneo, nec valeo securus abire, neqz hic esse sine per-
iculo neqz alio ꝑmittitur, itaqz lupū (vt aiunt) auribz teneo,
quem non minus dimittere q̄ tenere formido. Si quid igi-
tur consiliū habes (qui i portu nauigas) ad sinua me tua pru-
dentia ne his fluctibz obzuar, qui adeousqz sum animo am-
biguo (ne perturbato discerim) in hac temporum dira pro-
cella vt vix sciam, qua corporis parte caput mihi collocetur
Scriberem latius idqz apertius sed nescio q̄ recte hec li-
teris cōmissa sint. Sed muto locut⁹ sum. Interea aut̄ insurt-
as quas quotidie patior, si ꝑpulsare non potero, aut cōtem-
nam, aut perferam, fietqz virtus necessitas. Tu optime ami-
ce vale, in eo qui amicos virtute connectit, amicitiazqz vl-
res ⁊ nomina fecit

Amicus in ius vocatus cō ^{siliū} ^{petit}
Tract⁹ sū in ius corā vniuersitat̄ parisiēsis ꝑseruatore (ca-
rissime fautor) i cā tanti ꝑderē vt ꝑs stat⁹ mei ꝑsclo esset si ꝑ-
derē. Videb cām i hac cedula his iclusa. Certū habeo q̄ cā
mea iusticia n̄ egeat s̄ iurū bñ conflatu quodā vt splēdeat

Folium. XXXIX.

Aduersarius enim me⁹ quo astut⁹ est, et litius audis hoc enim sibi ab vberibus influxu habet. ut solas ad lites natus ipse videatur. Multa inuoluit, multa obnubilat. Rogo igitur cum iurium doctoribus consiliis captes, pudeasque mihi de aduocato in quo perspicuas amici fidem sapientis hominis consilium, et impigri vigilantisque solertiam. Prope diem adero. excitaturus (vix fieri solet) eorum diligentiam fauente altissimo qui tibi assit auctor et protector adiutor.

Responsio

Si ea que in tua causa facti sunt (ut scribis) testibus firmaueris, non videntur iuris periti quod in iure cadere possis. Sed quod usque adeo cautum habes aduersarium ut cum lacte lites superflue videatur. Tuis ego precibus provocatus ad tuam causam prouidendum assensum per aduocatum et procuratorem, viros quidem fidos acutos vigilantes quibus cause tue ut splendeat ita iurium faces et lumina dabunt, ut si in eam assis iusticie latuerit, vnus libere more apparentiam astruet. Nihil plus fessus est calamum, cadunt palpebre profundum noctis agitur, et petunt oculi dulcem post vinea soporem. Vale

Iterum amicus amico.

Logo iam retro tempore ex te nihil litterarum habui, quo scias me iudicatum quod prius ex memoria tibi ceciderim, nisi tuis litteris te mei memorem mori ostendas. Non pigeat rogo calamum non dico remissum stimulare sed omnino iacentem excitare. Laueas (quod) quod mei semper amatissimum extitisti. ne diutius in hac scribendi raritate plabaris, quod tuam memoriam caducam arguas et rimis plenam et veteris amicitie neglecticem. Esto felix perquam beatus.

Ad idem.

Non possum usque satis mirari (colende vir) quod sibi velit hec tua litterarum raritas si amorem frigus non demonstrat. Vix video quod freno me contineam, qui non vigilanti illud in te cōtorsero et quo nam nunc tibi cura recessit, nisi curaueris tuam scribendi raritatem

tem abundantiori copia et multo fenore sp̄sare. Qd̄ (vt fa-
cias) summope rogo. Nā nībīl dīco qđ potētus īp̄l amīc-
cie vires et roborā p̄stet, qđ frēq̄ns mutuaq; l̄raz destinatio.
Hec em̄ vero amoris alimēta ministrat. Vale assitq; tibi lu-
piter habitator olīmpī

Responsio

Non ille sum carissime qđ in p̄forata memoria amīcos solēā
qđ facile decidāt collocare. Falleris em̄ si ex l̄raz raritate amī-
ciciā tā tepuisse ludicabīs. Is em̄ sū qđ curauerim vsq; nū-
qđ amīciciam vel verb̄ vel l̄ris p̄nutrire, sed rebz et fauoribz.
Et si mībī loco dīstas, animo tū meo nūq; fuisti nō p̄lūctus
Inueniesq; sp̄ in me redēs quod abscedēs reliquisti. Quē
semel dilexi non dedīlīgo, qđ poteris (dū libuerit) experiri.
Sī igitur quid optas detegas illi qđ si voluntatē tacentis
aspiceret occurreret vltro et tuā p̄tīdōem velocissimo cursu
largitōe p̄ueniret. Vale de me qđ (vt cesareo p̄bo vtar) te lu-
beo bene sperare.

Alia responsio

Salutē plurimā. Nō vsq; vltit, cui p̄cedam qđ gaudēt?
me amīcorz l̄ras accipe possit. S; ex aduerso nosco neminē
qđ magis me calamo et l̄ris aduerset, ac magis rescribere re-
formidet. Perinde duco, l̄ras scribere, ac saccos vl lapides
gerere collō. Cupiui sp̄ fenerator in l̄ris esse, pluraq; repetē
qđ dare. Desine ergo ex l̄raz raritate amorē intermissū ludi-
care. S; velis affectū meū nō p̄bīs s; opibz p̄metiri, ne aliud
pro alio cēseas, neue amīcū nō rite p̄demnes. Vale, ex Lo-
uatio, marci decima, rapitius qđ fulgura cadunt.

Ad idem sub alia sententia.

Salutē. Scio inē nos multiplices amoris causas supesse
et singulas certe pondus habētes atq; me tibi debere, qđ tu
psolvere difficile est. Nec ignoro qđ frequēt l̄raz nulli oēve-
rus amor summope crescat. S; qđ ad te l̄raz aliqd rari⁹ mī-
si, non me amoris remissio sed verecūdia cōpulsit, vsq; ausim
tuis litteris respondere, ea qđpe faciūdia scrip̄t, vt ex ore Li-

Folium.XL:

ceronis profuissse videant, quaz ad splendorē quoties me
puerto, stupeo, et obuior, indignus me senties, q̄ tibi scriberem
cui nō nisi magna quedā et preclara et digna tua graui-
tate auctoritate puenirēt. Vale sitq; tibi leta nec min⁹ bone
sta sera senectus.

Rogat pedagogii magistrū

p̄r vt eius filiū sub alto mgro in aliā camerā collocet
Salutez in eo a quo verissima salus. Nihil ē (fidissimē) tr
quod indignus fero, q̄s quod magister ille cui filius meus
et cōmissus et concamerarius erat, errorū igni sulphura con-
tulerit eundemq; corruperit quē corripe debuisset, vici aq;
sua nō represserit sed expressit imino eundē ipsemet in erro-
rem illeptit quidem perdidit qui saluare debuisset Virus
ille medicus est morbi amantior q̄ salutis, Dulce mihi pul-
era pollicite est, loquebat vt par erat, si autem fecisset vt par
fuit id opere p̄ctum esset, Deus amplissima promissio tenu-
issima fides, iam infidelis animi latebras malasq; sui pecto-
ris cauernas tarde nimisq; tarde agnosco Nescio qd mihi
iam cōsiliū restet, q̄s pessulari stabulū equo sublato vel deco-
qui pulstem efuro sepulto, Rogo filiū meū ab illo seungas,
nec volo q̄ et quicq; impendat satis proderit si nocere desi-
nat, cū nihil sciat q̄s nocere Aliūq; pedagogū tribuas, a
quo per vīrgam molliatur, qui vicijs induruit, Plura scri-
berem, sed passio p̄iēcit calamū, nil dicam amplius q̄ q̄ is
vincus es, in quo me spes firmam anchoram collocaui, Et
Bandauo raptim leuiori penna q̄ animo, Vale in eo q̄ re-
cte vadentis defuit nunq̄

Amicus amico pro famulo

habendo

Et si hora tardissima sit, et sim adeo vigilis laceffitus vt po-
tius dormire q̄s scribere prestat, Res tamen festina me viget
protractionem non admittens, Famulum meum promo-
ui in pinguiorib; pascua collocaui, sic erant sua merita,

Plures instāt vt eius locū subintrēt, inter q̄s nō est tepid⁹
psecutor q̄ p̄terito anno tibi famulatus est, cui⁹ p̄sone graci
litas (si cetera starent) satis mihi accepta foret. Sed su⁹ a te
abscellus (cui seruire p̄facile est) facit me de suis morib⁹ du
bitare. Te p̄ vltimā amicitie nostre scintillulā rogo ⁊ req̄ro
ne p̄lgeat eius p̄ditōis mihi sub secretissima fide deuelare.
Quas tacebo si ita statuas easq; mihi vni sciturus fuero. Li
benter assequer̄ inter plures magis electus non par⁹ mea
interest (q̄ rerū mearū incuri⁹ sum) vel hunc, vel illum recipe
Quero fidelē secretū verum ⁊ vigilē. Non multū laboro
si cetera desint modo hec assint. Nō facile aderit, ex oī pte p
fectus. Vale oculi mei somno graues prolixitate respuunt.

Responsio

Occupatio mihi plurima erat, dū mihi tue lre redderentur
q̄ proz⁹us retrofecta mor ad calamū aduoluo. omnib⁹ cur⁹
meis tua negocia p̄ferens. Lōditōes famulū dudum mei
trāscribi tibi postulas. Qd dū tibi negare nō possū aū oīa
te adiuro p̄ quicqd nobis amoris est. q̄ plectū hoc breue vt
laceres, vt vulcano dedites. Ne dū tibi pdesse velim. aliū vt
derint ⁊ obsim illis. Ad aurē tibi disco tytulo secreti ⁊ basso
sermone hunc tibi inutilem seruū fore quē si currere vctes
lepus erit, si currere m̄ades lenta sibi vluactas erit, ⁊ tibi ac
crescet natura limactis. Volet oīa que tu nolis, non loqua
tiorē vnquā vidisti garrulam anū, esse tū potest q̄ aliqū ve
rum dicat si fortuna fauerit, nā q̄stū ex se inter vez ⁊ falsum
inter tuū ⁊ suū differentia paucā statuet. Jā habes qd actu
rus sis, qui famulū nō vīs infidū mēdosū dromonē garru
lum Ex parisius marci octaua dū potior ps acta diei est ea
quidē festinātia vt calamus sagittā celere supasset

Alia epistola interro gans habitudi
nē alteri⁹ famuli
Hoc natura mihi insitū habeo. H̄ traxi ex cunabul⁹ q̄ mole
stissimū lū amictis. Vbi cepi nō desino, s; puerorū more ad
caudā benefaciētis semp ⁊ sp̄ heredo, ex p̄mis meritis spem

Folium. XLI.

mibi suades de futuris, qđ ego mei iudex in meipso nō pos-
sum nō detestari. si n. pte ex altera pleno corde exoptare. ad-
siliavt maiora amicos iussibz excitari. qđ mibi occupatōez z
si dederint, molesti tñ esse n. possunt. Tu largo fauore secre-
taqz fide famulū illū quē scis noto descripsisti. qđ macias hz
nullo liculo saponeqz nullo abstergedas. sz hz viciū psto-
rem quēdā ad dexterā tibi primū filiū is hz qđ mibi vt ful-
at, etiā ac etiā plurimū instat, cuius mores pariformit mibi
peto imitari. z si qđ tuis in lris celāda duxerz. tibi do fidē qđ
nemini qđ igni cōmunicabo. Tua pte reuolentē faciat. qđ me
fecit p̄fiderē. Vale vīr care z viūto let. Ex. A. nō telo tardū
us tenues qđ puolat aures

Responsio

Filius ille pistoris (vt suo viciū nō pauca fama circūuo-
lar) moderatū pbi ē. n. hīl qđ silētiū debet i publicū ducit, nī
hīlqz dicit qđ dissidet vero, fertqz qđ nīl sit eo veri? secreti?
viuaci? fideli? Nec (si recte memini) requiris in famulo p-
uī habēs si desint reliqz hec si assint. sz sup̄est quiddā qđ me
ab eius seruicio pualde retraheret. qđ si subiticerērer ab
instituta obseruatiā nostra declinasse. Velim ergo sub secre-
ti tegmine scias, hūc bibere vt arida tell. Non p̄suevit ip̄o
vīno nec vīnū sibi parcere, p̄die in p̄usulo qđā ebr? factus
est adusqz ludibria fedissima visu. vbi incertū est plus an bī
berit, vomuerit, vel effuderit, z quoties potest iuuēs se in-
gerit, vbi p̄mū p? haustum mox rixas mouet, z suscitāt iras
nec manet socratica lingua tūc quoqz animū estuantē z vīndi-
cem hz. z manū facile illi animo seruistriscem. Has p̄ditōes
pubescētibz annis exortas dilust rarissime subsequēs etas.
Quid tibi fieri p̄ducatur tua prudentia te docebit. Vale sitqz
tibi longus salubris quoqz termin? eul. ex. A. mai. xx. tarde
dū nox atra celū subtexerat. volāte manu volanteqz calamo
liquido velut ethere nubes

Ad idem

Habeo tibi gratias z certe qđ plurimas de his qđ mibi in se

creto tuis lris deudasti. Forē ego (carissime frater) mira de
mentia capē? si illi rex meaz curam pmitterē, q̄ ex fundo dē
phi ita fedas mox labes didicit haurire, vt post potū n̄ rell
quie p̄stine frontis appareant. In tali em̄ vita future miserie
facies depingit. Fuit q̄dā diebꝫ pauculis meō alter qui in
lustris mibi exequitur sꝫ singulari quadā demēt longis in
rostris calceoz scacacis collarū, lōgissqꝫ capillis videt plu
rimū gloriari. Tota die q̄d sibi deest ad speculum q̄rit, leua
tas p̄portat in scapulis alas q̄ an satis in altū leuentur, an
mutuo dissidet, oculis suis metiri nō desinit. Jam q̄z ynam
iā alterā ad latus extensam tibiaz respicit, bacillū albū por
coz inspectoris instar manibꝫ gestans quo puluerēz pilleo
suo excutiat vel faciat calopodoz calceozqꝫ rostrū. rostro
respondere, cui? ferendā eximīā fatustatem nō oluit? censui
Quē dū sui erroris arguere cepi, vsqꝫ adeo tulit indigne vt
contra clamādo pene raucisceret. Videntur mibi seruitoz
res boni esse senticerariores. Si tñ vt cūqꝫ mibi in hac pre
ad cōmodū p̄spicere posses, faceres mibi rem grassissimam
omniqꝫ lucro gratiozem. Vale sponso letioz regioz felicioz,

Responsio

Desiderijs tuis vt satis essem (carissime fautor) longā ope
ram contuli, z circūspexi vndiqꝫ loci vt tibi de famulo te di
gno pulderem. Reperi tandem adolescentē q̄ ad tuū seruitū
tium multū aspirat, cui florida etas adest laboribus apta,
quē paup̄tas oclia contemnere docuit, q̄ linguā sic fert insti
tuisse vt tacere sciat, z mentiri nesciat. In q̄ nōdū vidi aliq̄
libidinū, phemia vel impudice mētis indicia, mireqꝫ mibi
placet illius mirissimus animꝫ illiusqꝫ modestia quā vultu
gestu simul z moribꝫ proficit (nisi fallor) digni est alterutro
nec facile dixerim vter feliciꝫ or, vel tu q̄ tibi is famulus vel
ipse q̄ sibi tu dominꝫ obtigeris, quez dū paululū habueris
fore puto q̄ non leuius affricano gratioz erat nec palinurꝫ
eneg, Vale felix tpe longo,

Inuitatur socius vt sequa

tur so
Wan
abire
fabula
pgere
risqꝫ
nōdū
tel fra
moꝝ c
socie)
stea ol
hec lō
escet t
tuz, L
sti in
maxi
Finē
to sal
ctui b

Firm
socie)
cte fun
onī ai
futura
uanq̄
q̄tus
donec
nobis
anim
gistr
tu (ho
ille fa
me fo
Vale

Folium. XLII.

tur socium louanij pgentem

Maximas infractasq; amicitias, In plurima a q̄ pus q̄
abire (fidetissime socie) dū milles scē z milles dulci ocio cō
fabularemur, sp nob hec vnica snia fuit, q̄ q̄pmū louanij
pgere vellem? p̄ficiēdi grā patris finis nō p̄tēti polliceba
risq; mihi abeūt te me ad calcē de pximo sequuturuz qd qz
nōdū adiplesti, p̄tinere nō possū q̄ nō cū hāz latoze has ad
te lras scribere te ex corde rogātado q̄ omī dīlatōe semora
mor ope p̄stes, qd liberalib; p̄b p̄missisti. Jātam (carissime
socie) ocul corā video meis q̄ vtile p̄silū cepim? si non po
stea obspreuisses, Timeo ne hec dīlatio te ad desidā ne qz
hec lōga mora te traxerit ad inertā, anīm? certe me? nō qui
escet donec v̄l te videro v̄l p lras accepero te pbreue aduen
tur. Qui dū veneris, eo fuero tuo in aduētū letior quo fuis
sti in sequēdo tardior. Ita em̄ se h; res habebitq; sp q̄cul?
maxime p̄sentā amam? nō possum? ei? absentia nō torq̄r.
Finē do, te his pauc; excitasse aut p̄fricuisse suffecerit Vale
to salu? z let? prudenterq; p̄spicito, ne defueris tuis profe
ctui bonori z fidei

Ad idem

Firmā amoris p̄stantiā pro salute, Sperauit ego (carissime
socie) q̄ me louanij pgentem studēdi grā q̄ primū imptra
cte fuisses secut? q̄ mihi id firmē rogeras abeūt vt p̄iucti
onī aīoz p̄iuctio loci responderet, z q̄nto id magis sperauit
futur; tāto acri? doleo, spe p̄repta. Si tū scires q̄nta sit Lo
uanij mgroz vīgillātia scolariū dīligētia quant; lraz ardor
q̄tus mor; decor q̄tisq; studiū vndiq; feruor nūq̄ q̄esceres
donec louanij mecū esses. Cept ego (tuis p̄bis p̄silus) pro
nobis camerā vnā in pedagogio lilij puā tū sed duob; vnū
animum habentibus nullus locus est angustus. Dixi ma
gis tris te pbreue affuturū. Eo iam res perducta est vt neq;
tu (honore tuo saluo) tuū differre possis aduentuz neq; ego
illea fide tuam moram nō accusare, Nec ideo dico (carissi
me socie) vt vel hoc efficiat pudor q̄ ratio prius debuisset.
Vale z cura ne diutius sanā, p̄silū mora corruptat.

Detitur festinus aduentus

amici vt aſter amico

Salutes ſtellis numeroſiores. Nūc potiffimū opus ē ami-
ce ꝑcare. vt amoris calcaribz mox equū aſcendas. improtra
creqz ad me venias. lateriqz meo adiutor aſſis. ego ſūmope
in te ſpero (iudente ꝑtute quam in te ſitam ſp agnouit) qui ſi
mihi vt fortis certator aſtabis. ſpero fore qꝫ breui voti mei
comꝑos exiſtam. nam in te mihi exundans ſpes eſt exūdā-
qz fiducia. niſi em̄ tua opa adiutus fuero. nullius alterius
auxiliū ſpero. nūc tibi haſ perferēs tibi mei dicet cordis ar-
chana qꝫ pro noſtra vetere ſummaqz amiſcicia ita tractabis
vt in rem meā cōductura putabis. qui nullum vnqꝫ ꝑtermi-
ſiſti officiū amoris ſummi erga me tui quod ſi feceris ꝑre-
claras ego virtutes tuas cordi meo ſeruabo tenaciter eaſqz
quaſi ꝑpetuus aliqꝫ buccinator loci vndiqz ꝑdicabo. Oc-
cupatiōes mee ſam longiorem me tecum eſſe nō ſinunt inē
amicos etiam prohibita eſt verbositas qui non verbis con-
nectunt. ſed animis. amor enī rebus ⁊ animo nō ſermone
queritur. Valeas igitur tibi qꝫ ꝑſuadeas me vnum omniū
eſſe. qui tanto te amore complector vt alium magis neminē
Itaqz ſi quid apud me eſt. quod tibi locūdū eſſe poſſit. id ita
eſſe tuū putato. vt meū magis eſſe non poſſit

Intimatur aduentus amici

amico

Salutes ſupra qꝫ penna expm̄ere poſſit. Tandē ſam tan-
dem vnas ex te (ſidiſſime dñe) liſas recepi. quas magni mu-
neris loco teneo. tamenſi ꝑax ſit. vna epiſtola pluriū annoꝝ
ꝑpenſare ſilentii. Hec tibi obinde ſcribo. vt me viuere ſci-
as ⁊ ſoſpitē ex litteriſqz tuis me eſſe gauiſum ⁊ tā maxime
ne ſcriberē niſi. Hic ſiſto calamū. hac ebdomoda ſpero. vt
dere te qꝫ belle ſcꝫ valeas. quid rez agas. quidne fortunariū
⁊ ſoſpitari habes. ſtatuiqz tantū apud te eſſe. quē amo vni-
ce veneroqz vt nō viator veniſſe videar. ſed ⁊ familiaris et

tuꝫ quē
re incu-
bris qu-
cuiuſli-
pregel-
animat-
Dum i-
tus qu-
taſſet. S-
Dant-
ra incl-

Fr-
ncpos
Habe-
mam ꝑ-
dine tr-
daris ꝑ-
viri ꝑl-
ſemper
lam qu-
abijt ꝑ-
pater-
rius ſu-
eum al-
anus t-
ſum. q-
tem au-
in au-
timar-
ſtria d-
lendu-
tibus
li.

Folium. XLIII.

tu⁹ quē vīr a collo depuleris, quo tandē vt abeam, z spera-
re incipies z optare, Vale igitur, raptim ex Leodio, decem-
bris quinta, digitis frigentibz z quidem flatu anhelitus in-
cussilibet pbi depletōe calefactis, Apud nos enim hac die
pregelidus aer horridum frigus sic vndiqz miscet, vt etiam
animalium sanguini timeri potest ne vertatur in glacem,
Dum iam ex basilica redirem, tam scindens fuit acumine vē-
tus quasi minuta quedam cultroꝝum lamina per aera vol-
tasset, Sed ignem struit famulus hec expulsurum frigora.
Vansurus sum ante focus, donec frigus erit calida came-
ra inclusus, vt inter plumas cuculus,

Frater amico vt reducatur

nepos profugus

Habet frater meus carissime vīr vīscum (vt nosti) pter for-
mam pauci momenti filiū, qui ludorum mulierumqz cupi-
dine tractus, sic in erroꝝe prolabitur, vt nec paternis man-
datis pareat, nec rectis consilijs credat. Vultu probissimi
vīri plurimis verbis eum a vicijs trahere conati sunt, Sz
semper hz aures suas sic pice clausas vt surdo narrent fabu-
lam qui tandem bonis illis cōminatōibz fessus clam patre
abiit profugus, consortijs se miscens periculo plenis, Quē
pater (z si malum esse agnoscat) non potest non diligere alte-
rius successoris iopta, Dolet hinc pater q̄ maxime adeoqz
eum abiisse luget, suspitijs crebris atz lamentis, vt therenti-
anus ille menedem⁹ ex eo renasci videatur, quē ita conatus
sum, quia elus me miseret consolari, vt si me audias cremē-
tem auduisse credas, Te ergo p̄cupide rogo, si casu aliquo
in aures tuas ceciderit, vbi naz loci fuerit, id mox cures in-
tīmare, z vt reducatur confluare, vt tua virtus tuaqz indu-
stria dabunt, Pater enim (vt p̄spicax est) multum veret do-
lendum exitum qui quasi dēbitus non consuevit sic viuen-
tibus non euenire, Vale in eo qui summi regit culmina ce-
li.

Responsio

Tristitia fratris tui (sincerissime vir) sicis genis ferre non potui, quem dum habeam oculis meis cariorum eius etiam filium non amare non possum. Non osor est rami qui diligit truncum, Spem mihi non paruam consolaueram quod ex illo tuuene quiddam preclarum exurgere, aliquando, unde grauius iam doleo spe precepta. Sed tamen quia adeo pulcherrimus est, et leta iuuentute floridaque venustate conspicuus quem nisi quis nosceret ex iouis sinu delapsum putaret. Non facile inducar ut credam illi speciem ipsam deesse indolem et clarum ingenium non respondere, nam solent corporis linamenta animi imaginem indicare, Ecce non potest iudicio meo quin aliorum vicijs concitetur, eritque tractus nunquam tam viriliter sua sponte prolapsurus. Nescio si me amor decipit cecus utique iudex. Habuit ex dono nature pulcherrima ample promotionis cremetique indicia si iuuentutis cursum turpi labe non defecisset. Flebit etate prouectior quod commisit impubes nisi mori retrahat ex lubrico pede gratiamque promereri studeat, et promeritam conservare. Quod ut faciat operam dabo, desideriumque tuum nec frustrabor, nec morabor, Vale quod scribi quod dicti concipitque potest valentius

Alia responsio ad idem sed aliter sententia

Fratris tuo ex suo merito iam dudum omnia debeo, qui tam in me congescit benevolentiam ut semper felicem me tali amico iudicarem Sed quia pro suo filio tanto dolore non sua prudentia digno angitur, vehementer doleo. Sed nemo sibi tam compos est qui non aliquando efferatur ab impetu a passione superetur. Spero quod fluxus temporis (ut fieri solet) tristitiam adimet, cum nihil sit (si credam Liceroni) quod citius arescat lacrima, Bene tamen me habet quod tibi suum dolorem deuclauit, Nam dolor speciem ignis gerit,

Folium. XLIII.

qui dum plus tegitur plus ignescit. Arbitror ego filio suo
fore putile qui sine lege sine metu vivere parat, vt quidam
gustet paupertatis quo ex partior 7 castigatior tandem ad se re
uertatur. Multos docuit experientia quos scola docere nō
potuit. sepe surda plumbeaq; capita hauriūt oculis quod
auribus non valebant. spernet profecto eos aliquando ex q̄
rum nunc insanijs pendet, hic punctum facio Dum adhuc
in hoc verbo pendet, penna penderet. o carissime vir conue
nit me nuncius dicens vbiq; loci fratris tui filius est. Va
le igitur. Vox pede non moto ad eū litteras scribo. nunc
um mitto, quo labore quoue ingenio vsus fuero postea no
sces. Tempus em̄ agendi nō narrandi tam congruit. Nō
enim quiescam donec eum viderim, ex his errorib; enata
se. Incertum tamen est quid exinde sit euentur. creberrime
hoc accidit. vbi rebus adhuc in crudo stantib; vicioꝝ radices
conamur succidere, nihil aliud facimus q̄ ventis incendia
prouocare. Iterum vale.

Interrogatur cōditio cuius

dam notarij an expeditret eum in secretarium episcopi assu
mi

Salutem omni salute prestantiorem. Parce mihi (amicice
percare) si parcum tempus parcas litteras dabit. Latius
scribere non segnicies, s; occupatio vetat. Varijs em̄ inuol
uor oneribus vsq; ad aures. Lator harum vir scientia vir
tuteq; singularis quiddam est petiturus ex te qui sine vl
lis precibus meis que vera sunt, minime rescisceres. verū
etia; mea causa vt ea que perspicue nosti de capituli tui no
tario referas. te plurimū rogo. Nihil a te peto, qd̄ alienū a
virtute censeas. Quid enim virtuosius q̄ dicere quod ve
rum est. Quod potius hac de re ad te q̄ ad quēplam altum
scribo, id cause est. quod non vestitur aura nec tegitur celo.
cui vt tibi fidem habeam, cuius lingua nunq; a vero disce
dit. Vale felix 7 longos vsuas in annos.

Responsio dicens notarium

Uum adulatorem esse

Exposuit mihi nuncius tuus reuerendū in christo patre
dominum nostrum episcopum petere fidum secretarium. In
stancius ex me postulas cui nomine quid sentia de nostri ca
pituli notario. Ecce vir carissime loquar ut tibi vni semos
arbitris in sinistra aurem susurre. Si hunc notarium ple
nitus vells cognoscere, gnationem apud comicum cogitab
qui imperauit sibi metipsi omnia assentari. Laudat enim ser
monem indocti faciem deformis amici. Si riseris maior
cachino concutetur. Flet si lacrimas cospexerit amici. Fri
gebit si frigeas, si dixeris estuo, sudat. Quez si admisseris tu
as semper aures multa nube vanitas implebit. tuisq; ope
ribus omnibus adulanter applaudet, quicquid in eo est id
totum adulatio vendicat, nihilq; veritati relinquitur, aut
virtuti. Nihil enim hoc hominum genere perniciosius in
uenitur, qui venena ppinant melle circumlita quo citius no
ceant et quo noscantur tardius. Felicem illum existimo qui
adulatoria rberla potest effugere. Na scripsit hec adulandi
eluuies feda et morbus cancerosus in omnes ut nullus aut
rarus sit quem hec labes non attingat. Tanta enim est hul
erroris area quantus et orbis. eoq; latior quanto pauciores
sunt qui adulatorum laqueos euadere possunt vel qui ita mol
litem aurum eruerint ut nullis proorsus adulationibus dele
ctentur, cum eas alius non videat, alius etiam premissas ne
sciat declinare. Laudandum (optime vir) summo ope de talibus
Non enim potest vnq; fides esse incolumis ubi aliud agit
aliud simulatur. Per hoc tibi satis responsum putato. et be
ne valeto, eoq; felicius, quo a tali hominum genere distans?

Responsio alia in aliam sententiam

dicens eundem ebriosum,

Salutes plurimas aduersitatis nescias. Pre oibo id vnus

summi
loquen
nulli v
lam po
re vel
phus
tim q
tris in
superst
state n
destia
datur v
le relin
dibo an
Omne
fusioz
uo vin
fieri v
apud
tem no
uoz qu
Co
ut ei si
Virtu
rem, se
racissu
quanc
oznes
telliga
mentu
mibi f
na. Je
minim
arz tre

Folium.XLV.

summo peto (colende pceptor) quod amor ille qui me ad loquendū cōcitat, te cogat ad silētiū. Duo quod tibi dixerō nulli videar deuelasse. Is de quo queris tot⁹ sese in crapulam potationesq; dissoluit, q̄ raro manū habet nisi amphore vel cīpho plūctā. Cui sp̄ tantus est haustus q̄tus est cīphus quem neq; vacuū patit, neq; plenū. Qui maiorem sitim q̄ ventrem habere videt. Super em̄ capacitate sui ventris instar vasi extensis cū dolo certat. Omnisq; conuulso superstes est. p̄mus ventis vltimus abst, cui animus in potestate nō manet ebrietate deuictus. Nec sibi verbi vlla modestia est. neq; vllus in opere pudor. Itaq; mor vīno illuditur vt nīhil in eo (p̄ter hominis figuram) homini simile relinquitur, que si nō constaret iam a vltimo porco sortib; amico consuetoz vsuere luto distare nīhilo videretur. Omnem illū eminentiorē existimat, qui vīni capatior vel p̄fusior est, quem raro videbis nisi (vt vīrgilij verbū est) somno vīnoq; sepultū. Vale si quid est aliud quod a me tua cā fieri velis, id si scripseris, non scripseris frustra. Non enim apud me optandum quicq; est, quod sperare nō liceat. si autem non defuerit intelligentia qua videam non defuerit fauor quo seruāam.

Cōmendatur amicus amico

vt ei sit adiutor

Virtus latoz me commouit, vt ad te per diligentem scribe rem, sed virtus tua q̄ confidenter atq; eundem tibi q̄ accuratissime cōmendarem. Rogo igitur te maiorem in modum quantum poteris, tua dignitate seruata cū tuo consilio ad ornēs, et auxilio, eundē quoq; q̄ liberalissime tractes, quo intelligat hanc cōmendatōez meam tibi magnope fuisse adiuumento, vt hoc etiam teste augeatur n̄c amicitie fides. Quo mihi feceris rem gratissimā memoria seruandam sempiterna. Is namq; amicissimus est, et maxime verus in rogando minime molestus et tua amicitia q̄ optime dignus. Iterum atq; iterum et repetēs iterum rogo huius virtutis rebus et causis quas

tibi ore narraturus est accomodes manū z aures. Ex Pa-
risius Julij pma, vides q̄s raptim sat hoc mōstrāt inep̄la
z characteres

Ad idem

Dultas larga profusione salutes. Quāq̄ vsqz adeo tem-
pora mibi nūc artissima sint. nec rebo p̄p̄is suffectura vtrūq̄
resp̄randi sp̄cium prestant. Quia tamen harum exhibitor
(mibi carissim⁹) plurimū sibi p̄modi allaturū id arbitrat⁹ si-
lis meis tibi declarem. qua sim z q̄ dū fuerim, erga eū vo-
luntate. Hinc te scire velim carissime fautor me toriēs hui⁹
benivolentiā exp̄tū esse. z fidem vt hominē neminē pluriffa-
ciam. Vt igit eum in tuā fidem suscipias, habeasqz in nu-
mero tuorū, z vbi sine molestia poteris eū adiuues, te vehē-
menter etiam atqz etiā rogo. Plura de eo scribere. suisqz in
me meritis res exigit. certe tempus pauciora. Felix vale, et
vinito letus

Increpatur filius a patre

frequenter pecuniā postulans

Gratam rem mibi faceres fili q̄ ad me sepe scriberes. si nō
assidue pecuniam ipse postulares. quo te videtur n. n tam
filialis amor q̄ denariorū cupiditas pronocare, q̄ autem
sic incessanter petis z repetis, facit me plurimū tua de vita
dubitare. Scio pauca esse quē bono scolari ad necessitates
suppetunt. Vbi tibi tam varijs vicibz pecuniarū portiuncu-
las multas nec iterū atqz iter de nouo petere destitisti. Qd̄
mibi argumēto est teipm nō tā p̄uict z l̄is q̄ voluptati ma-
lisqz oc̄is p̄tulisse. p̄p̄ia dissipare z bñ p̄spicere raro cocunt
Lauero fili ne id qd̄ lā mibi dubio est, veritas ip̄a cōtestet̄.
nisi me velis tibi patrē abnegare, q̄ tibi desinam facere bñ
q̄ p̄mū desines p̄mereri, p̄mereris aut̄ semp donec magi-
stris obedueris tuis, laboraueris, studueris, profeceris. nec
te rebus immiscueris malis vanis aut impudicis

Ad idem aliis verbis z snia

Folium XLVI.

Non satis pſideras fili quantos labores ego matre cum tua die noctuq; expendimus vt denarios ad noſtrū victum ⁊ tuum ſuauamen honeſte ſancteq; aſſequamur. Quos tam incaute ⁊ inutiliter effundis ⁊ diſſipas, q; aut toties done mus quoties poſtulas; non nobis facultas vlla eſt. Deo neo te q; qui paup es, humiliq; genitus ex parente teſpus agnoſcas, ⁊ paternis egētijs parcere diſcas. Interea q; abſineas velim a ſuperbia ⁊ maxime ab inobedientia eius ſuperbie peſſima prole. Sitq; tibi eo alacrior ſtudenti cura quo ob inopiam citius redeundus erit. Nulla tibi ſpes in rerum copijs eſt, vel tui generis potentia. Super eſt ſolum vt tibi ſcientias virtutesq; ꝑcumules. ſic ſemper quocunq; ſeris coniunctas tibi inueneris cariſſimas quibus falli nō poteris. ad altiora promotrices. Vale tibi q; ꝑſpice. ne malis te conſortijs miſceas. ⁊ ne cum vanis vaniter agas

Ad idē rursus ſub alio modo

Fili videris mihi ꝑ denarijs furere. conſequens eſt q; ꝑ te ꝑide ſtudeas. Laue ne nimis abſentis fidas. vt latius au deas quo longius diſtas, ⁊ procul abſis. Des operā ne reꝑ tuar ꝑſuſor ſias, ne q; vicijs malis conſpergaris. Nūq; ꝑ ficit, malis vicijs inquſnatus. Sic diſcas ſic conuerſeris, vt deo ⁊ hominib; gratus eſſe merearis. quod ſi feceris me patrem ſemper inueneris paterno officio non carentes, ſed ſecus ſi feceris, ſecus habebis. Et quod lucraberis facile (vt aiunt) in core nodabis, nec interea tutus fueris qui aſperſ mas virgas tibi ſenſeris inimicas. Vale vt mereberis

Reſponſio filii

Affectuoſiſſimas humillima veneratōe ſalutes. Vtuen diſſime ꝑ teſtor illā cariſſimā fidē ꝑclarq; amores illū q; in vos geſſi icōſfracte me nihil ꝑecūie ad voluptatē ſ; nudā ad neceſſitatē poſtulaſſe. Neq; audiuiſſi (ſpero) ꝑtis vnquam dū vobis domi eſſez, q; mea ſtulte deſecerim q; q; mal' inca

buerim oēs vel ludis etati nō cōgenles et bono scolari ve
titis. An autem nūc absens denarios meos prodigo factu
expēderim, an remissiū debito laborarim, p̄fecerimq; m̄gr
meus testis erit. qui quicqd me respicit optime nouit. et qui
interrogat^r nihil (p̄ter vez) dicet. Verissimus ip̄e ex cuius
ore sepe auditū est, me magis freno q̄ calcaribus in studio
eguisse. Nam q; tarde ceperā litteras colere, curauī festino
cursu meā corrigere tarditatē eoq; studere fortius q̄ incepti
tardius. Conatusq; sum pualde socios meos discēdo supe
rare, turpe ducēs cedere pari pulchzq; viciisse maiores. Ita
q; in discendo v̄gilē operam dedi vt sic discerē, ne diu do
cēd^r pmanerē. Deūq; do testē qnūq; ab institut^r studijs me
vanitatis ardor retrahit: neq; deflexit cura ludorū. Pro ve
stra igit^r prestanti p̄udentia facile intell igitis, nihil tam bñ
fieri posse: quod nō poterit linguis malis deprauari. Quib;
spero virtus p̄clari animi v̄l n̄ aures dabit credulas.
Sic em̄ vestra scripta in eā ptē interpretari conatus sum: vt
bususcemodī crīmīna non quia facta sed ne fierēt argulstis
quasi fierem ex vestris his scriptis p̄scius eius quid esset
si similia facerem audisturus. Valete in christo.

De pos ex italijs rediens suo

nepoti iuniori Louanij studentī.

Abundans largo corde salutes. Pater tuus fidissime viri
hac dura hyemis cauda domū suā me suscepit: ex italijs cū
sarcinulis redeuntem. vbi p̄mis illis salutis verbis et lecti
aduentus v̄l satis expressis. Vox pro te vbinam loci vel
gentium esses percipide peto. dicitur mihi te necdum Lo
uanij reliquisse: ibiq; gradum in artib; suscepisse: et philoso
phiaz iam pro alijs legere: pro te q; iurib; incūbere. Quod
cū audissē magn^r mihi multe leticie subortus est cumu^r cū
nō vanam fuisse illam spem rediens inueniam. quā ex emi
nentia tui ingenij tueq; nature mihi abscedēs construxerā
Intelligo iam omnia splendida esse, que mores que vitam
que studium tuū et conatū respiciūt. Cum certo habeam ad

Folium. XLVII

aristotelicas lectiones in pedagogijs Parisius assumi ne-
minem, qui nō compositis moribus honesta vita ingenio sci-
entiaq; floreat, et facundia. Gratulor igitur institute vite tuę
et plurimū gaudeo illud oratianus exclamans, ij bone quo
virtus tua te vocat. id est, pede fausto. Velim tamen me cer-
torem efficias in quo pedagogio cōmoreris, quid valitū
dñis habeas, an temporis aliqui humanitatis studijs in-
cūbas, et si qd fuerit alter quod te respicit qđ mihi cognitū
iri desideras, id intīmare nō obmittas. Et vale p̄feliciter.

Responsio ad predictam

Non rex. Vidas lector erat: dum, vidit quodcunq; tange-
ret verti in aurū. Nec Pigmaleon dum dilectam vīrginez
ebore sculptam habere senserat spiramina hui⁹ vite, qđ fue-
ram ego (carissime nepos) dū tu nunci⁹ mihi tuas lras p̄-
sentavit magni tui amoris in me non fuitiles testes. Vebe-
menter gaudeo qđ ex Italijs cum sarcinulis rediisti: magi
qđ sanus, maxime qđ doctus, litteris em̄ tuis, Tullium p̄e-
representas, qui me tua sic terres eloquētia vt nō ausim lō-
gius extendere litteras: Punculus iste ex me multa item et
multa suis auribus hausit, cuius tam lingua pro calamo vtar
in quo animus meus tutius conq̄lesceret: si vt fidum et ve-
rum sic eum memorem descripsisses, ubi autē interrogas
in quo pedagogio moram ducam, scias me in lilio semper
moram habuisse, in quo ip̄e morari p̄suesti. Sūt testes plu-
rimū cameraz parietes multi in quibz tuū patet vndiq; no-
men. In camera em̄ canū ceruoz et forcipum vix paries tuo
nomine vacat. Ubi autē te reddi certiorē mei studiij postula-
sti: si studiuz rite a Tullio vehemēs animi applicatio descri-
batur nihil est quod studeo, desideria enim mea vehemen-
tiam non admittit. Jocundissime vale. Ex Louanio maij
sexta, tarde dum sol abierat, et nox celū iam sparserat astris.

Item nepos nepoti

Si ocium bazq; latoz et tempora ferrent, scriberē de nūclo

multa que ad te miserā. cui te adeo carz tua beniuola tracta-
tione statuisti. vt sibi non tam pasca q̄ tuū nomē celebre est
Vult ex te mihi lōgo ordine dixit. sed plurima de te. q̄ si
tādīcar tuaz laudū p̄maneat sua labia suāqz linguā p̄teret
sed male me habet q̄ nec ex eo nec tuis ex lris colligere pos-
sum. qui in pedagogio liliū hoc tempore regūt. Jam agitur
annus vicesimus ab eo tpe quo ibi icolaris fui. vbi tūc erāt
regentes duo pares animis non ita diebꝫ quorū vnum bra-
bantia alterz flandria genuit. Perualde cupio scire. an ijdez
superstitēs sint. an icolumēs an alter vel neuter vel pariter
regnāt. vbi litteris autem ex tuis persperi. q̄ in lillo vix pā-
riles meo nomīne vacat mor ego memini mgfōz meoz q̄
parietes pergamentum fatuoz appellare p̄sueuerunt. quibꝫ
assentior. Vagnum enim sunt parietū atz muroz flagellū
prurientes digiti fatuoz. qui nītozem atqz planicies macu-
lare nō cessant. Possunt paruo flabello cōhibere arene. ces-
sant in frigore musce. Fatuoz digiti frenum non habēt. du-
ri parietes z perpetui inimici nullo flagello dimouēdi. Plu-
rimū rogo. abstergas hec omnia. z que fatue p̄ngi prudent
expingas. Et p̄cipue in camera dudū mea quam nō nomi-
minasti. que leonum camera appellari p̄sueuit. que supra au-
laz est ad lanuā coq̄ne q̄dus extēdes suū capiēs lumē ab or-
to quam p̄ ceteris me sedius maculasse timeo. Valeto sem-
per. z prope tibi sup̄iter assit

Responsio ad precedentes

Volende preceptorz (carissime nepos) applicuit nūcius tuus
ad vesperā ingenti pluuia sed multo maiore verboz copia
qui amoris in terz fidei plenus tui est nominis tuarumqz re-
rum optima tuba amor frenū non cognouit. In referendis
etiam nouis nō parū liberalis est. z plurimum a spongia
distans. vbi nihil erit nisi prematur. Iste autem rimis non
caret. vbi omne qd̄ hauit gratis z vltro effluit. Sz hec hac-
tus. Vagistri mei (pro quibꝫ ardentē interrogas) q̄ tēpe
tuo reuerūt in lillo adhuc dono dei vsūt sanīqz sup̄sunt. ei

Folium. XLVIII.

pariter regunt. ad iuncto regente iam tertio. quē etiā flādrīa dū
xit in lucē nōmīn' ipsi sūt tui memores q̄s dīes besterna te iā
pīmū ab eis reuocasset. qz te oī mora depulsa optāt sūmope
visitari. quod sperant te posthabitis omīb' mor' factur' si nō
verat necessitas quo fueris alio tractus erisqz eis desidera
tus z certe letissim' hospes. Vale nec min' sane q̄s locunde
Raptim Parisi' festinācia cū maxīma q̄ calamo p̄tulit alas

Epistola commendatiua

Salutes faustas atqz felices. Adolescēs qui has p̄fert a cu
nabulis me obseruauit. semperqz dilexit. Quē habeo (vt Li
ceronis ad Germanū verbo vtar) suauitate frat̄ spe equa
lem obsequio filiū consilio parentem. qui multis dīgnitatī
bus z gēdib' nō ante meritū s; ante tēpus ornat' est. Quem
nūc tibi nūc suo hortatu sed p̄rio impulsu cōmendo. illud
qz laboro vt nō minimū hac cōmendatione mea se consecu
rum arbitretur. Egebit is tuo cōsilio desiderium meum tibi
patefacio. nō onerabo te p̄cib' ne me diffidere putes Tu
si qd ex me cupis. redde mihi fiducie vicem z tu me iure tuo
vtere. Ego em̄ (vt vides) iure meo vtor in te in quo omnis
spes mea requiescit. Vultis letus (vt inquit Dracius) dūz
licet z vultū seruet fortuna benignū

Alia epistola cōmendatiua

ad idem.

Felicem prosperitatem vice salutis. Qui me ardent' amat
hoc adolescente (preter te) habeo neminem. qui totus a meo
pendet arbitrio. nec mihi quisqz est eo grātius eumqz iudi
co dignum qui a te diligatur. quem nunqz dilexeris. non dī
lectus. Aspirat hīs rors' vīribus tuam grātiā promereri
quam si assequi poterit. se celum iouis tenere arbitrabitur.
Tu igitur meas ob preces famozem tuum illi accomoda. q̄s
tum tibi equum z rectum videbitur. gratissimumqz mihi fe
ceris. si huic cōmendatōi mee tātum tribueris. q̄s cui tribuisti
plurimū. Nā putat me a te plurimi fieri. speratqz lras ad te

meas sibi fore utiles. Fac igitur ut quod opinatur sciat, quod sperat inueniat, quod petit accipiat. et quo indiget proficiat. Idque per nostram amicitiam (quam nobiscum cum annis creuit, et quam non eger testibus) (summoque etiam atque etiam rogo, quam me per te diligentem scripsisse putet, et te diligentius paruisse. Vale,

Alia epistola singulariorem

commendationem continens

Prosperrimas ad vota salutes. Quis de hoc adolescente tecum prout diligenter sum locutus? et scripserim ad te accurate videris multis quod tamen putat interesse sua me ad te quam sepius scribere. Item atque item hunc adolescentem sanguine nobilem sed virtute nobiliorē quem inclitavi virtus in celeberrimam laudem euectis, tibi commendo ut faciles aditus ad te habeat. ut quoque suam causam pro sua dignitate perficias. Tu prout omnia te facrum liberalissime promissum meminisse te id spero. scio enim solere. Inveniat igitur (queso) apud te patulas aures patulum animum et manus extensas iuvamini promptas quo tua virtute et meo gaudeat interuentu. Larior ipse mihi est, quam calamus pingere potest. Tu multa beneficia in multos contulisti. Ausus sum contendere te melius nullum vel eque bene collocasse

Responsio ad predicta

Salutes multiplici plausu cordis oblatas. Iras tuas ornatas easdemque amore plenas acceptas (amice fidissime) Que et si credentiam dabant, nondum tamen quid peteret lator expressit, per quam facturus sum quantum animo entis potero, nisi aliud sua voluntas aliud equitas postulet. Ab equo enim et honesto selugit non velim, etiam si pater meus materque (felices memorie) esse pulcro in lucem redeant idque requiram, neque etiam hoc ex me per tua singulari virtute erigere velles. quod si dicto latori per in mortalibus beneficium in me tuis non satis fecero, vel fortune vel imprudente assignabis. Nunquam enim sollicitus esse destititro donec eum eiusque causam in tuto collocavero, qui nunquam fatigari soleo servitio vel amore meorum. Pro novis viliis noster

Folium XLIX.

q̄ moribz fult vrbano? z cultis nature p̄cessit el^o vpor in extre-
mis laborat. parua sue vite spes ē, minor sanctas exanguis
est spūs est, nō corpus videt q̄ tū pinguisissima fult in multā
escā resoluta, quā si tā videas p̄ ventre ventris locū cernes
pectusq; p̄dere putabis totāq; eā effecto tā corpe quasi in
craticulam vel rhete p̄uersam. Proles etiā egrore sunt, suc-
currat benignus ille q̄ p̄r. S; qd volum? in comitate non
p̄deūt mīfic i multas se icidisse nouerit. q̄ vnā icidit. Vale
mre letior q̄ viuo sit obuia nato quē audierat eq̄ris in me
dio mersum

Quedam responsio ad litteras hic ta-
men non insertas
Lectores q̄ possis optare salutes. Venerabil^{is} dñe amiceq;
singularis q̄ntū apd me valuerit lre tue in p̄medatōez hui?
tabellarij p̄scripte ip̄o referere cogices. Fult p̄fecto patru?
su^o p̄dere z auctoritate illaz n̄ paz mīrigat^o q̄ p̄us fuerat
adamāte durior. Hoc sup ē vt oi cura z opa sese studijs lra-
rū immergat, q̄ porē desidiā flagratiori diligētia vīcat. q̄ faci-
le lra patrui penit^o supabit. Ectez q̄so p̄fidat te mibi caris-
simū n̄bīlq; me optare magis q̄ vt aio int nos sim^{us} absentes
eodē q̄ p̄ntes fuim^{us}. qd de te sp̄are, de me p̄stare possū. Qd
āt breui me vīstes, desidero vehement^{er} vt sil^o p̄fabulemur. rī
deam^{us}, bibam^{us}, cenem^{us}, z solamie (qd lre p̄stare nō possūt) i
ulcē p̄ficiamur. Interea vale. meiq; semp memīnens esto,
dulci tuo more vetusto

Debitor profugus suis creditoribz
Salute p̄stācissimū viri salute gratiosissimī creditores. Si
n̄ vos ip̄os mibi dederit^{is} ipsa fortuna mīctores q̄ me duro
heus nimīū duro pressit naufragio perij, spes mibi cecidit
ois, actū ē cogarq; p̄ trās incognitas vag^{or} z pfug^{or} oberrare
eoq; p̄gere q̄ soz p̄ducet euntē, nā mibi debita exolucere fa-
cultas nulla ē. Quoz n̄ si aliq̄ tā mibi p̄tē remittere digna
remini, solutōisq; mīos i lōgū p̄trabere, q̄ mibi spaciū rez-
spīrādi adesset, sperare tandē sudoribz (vob nō) mibi effudē

tis efficere, q̄ breuē vobis omnibz fecero facti, q̄ plāne ambu-
latur⁹ neq; meandros neq; diuerticula q̄rā, s; tāto diligē-
tior fuero, q̄ vos videro misiores. Quid hac in re decreue-
ritis, id v̄ro curato dicere ne pigeat, q̄ interrogatus ip̄e me
dare poterit certiorē. Valete scriptū raptim sub diuo i lo-
co sine nomine

Responsio

Qd̄ ventoz rabie z inclementia maris dilectissime v̄r per
m̄tra naufragio dāna ptulisti (vt amicitia cogit) tibi ad cor
vsq; p̄dolem⁹. Et vt nos incitat caritas tuis v̄roz volentes
libentesq; annulm⁹. Et quantū ratio suadet tibi p̄sulimus
vt bono aīo feras, nō culpes qd̄ mutari nō p̄t. De te de nob
de nullo desperes. Puncq; desperatio sera fuit, nulli fortu-
na p̄petua est que (Seneca teste) vitrea est, tunc cū splendet
fragit. Detulit na d̄z dū blādīf. irrideri dū tonat, p̄cinniq;
dū fulminat. Multa feret secū dies multa remedia nō expe-
ctātibz puenire. Licet em̄ tuo ex genere, p̄mī adeo sunt in-
opes vt te nisi p̄dolēdo p̄leuare nō possunt. Et quāq; p̄di-
deris multa lōge tu plura reseruasti, claras multoz amicit-
cias integrā apd̄ hoies fidē magnūq; tue fame splendorem
quibz ingento adiutus z industria facile omnez fortune du-
riciem superabis. Vale in eo sine cuius ope non v̄lucur

Congratulatio amici super dignitate adepti

Salutes om̄i voluptate dulciores. Ego p̄ his q̄ de nouella
pmor̄e tua adepte dignitatē audio (colēde preceptor) sumā
capso voluptatē. Primū cā tui q̄ summa sp̄ mereri nō desti-
tisti. Deinde mei gratia q̄ me sp̄ amicoz crescētia feliciorē
iudicant. Persuade tibi queso me tuū fidū amicū esse, te nū-
q̄ t̄p̄is desituz. Nā ex aduerso firme teneo, q̄ p̄ te nūq; eno-
dabit veterē amicitie dulce ligamē q̄ n̄ mō meos labores s;
v̄l vitā meā tuo tibi i iure vendicasti. Vale in eo celerī q̄ po-
lū cardine versat

Responsio

Folium. L.

Salutes multas longo tpe duraturas, Quas ad me lras
dedisti amice colēde legi cū sūma animi voluptate q̄ amor
amicitiae qz vim abūde p̄ferunt. Et (vt de calce tuaz caput
meaz efficiā) nūq̄ desinā q̄ ad vixero tibi seruitio z vsu eē.
Manēt em spqz manebūt amico meo inscripti labores q̄s p
me cepisti indelesse. Nō em tā gaudet platan⁹ riuo nec iun
cus i vnda q̄ ego tuis fultijs delectabor, si me admiser⁹ ser
uitorē. Nec p̄morto dignitatis (quā imerit⁹ sum adeptus)
me signiorē faciet. Nō at mee p̄mortōi ḡtularis. gr̄as habeo
z tibi ḡtulor gratulārī. Quidā adhuc aliud restat qd̄ ad te
scripsisse velim qd̄ ob varias occupatōes meas in aliud tē
pus remitto. Vale in eo q̄ impat terris z astris.

Qua epistola respōsioni ^{re pō-} ^{dens.}

Salutes plurimas mille z sucra dulciores. Quod tuis in
lris meministi carissime fr̄ me plures p te cepisse labores n̄
mibi molliter in animū cadit, q̄cūqz em diligit nō laborat.
vera amicitia nullo fasce curuabit. Profecto h̄ nomē labor
nūq̄ cecidit in amante. Fuit mibi semp̄ seruicij tui suauissi
mus gust⁹ cul⁹ nūq̄ sat extitit, nec posset igit mibi ex satiera
te crescere fastidiū qd̄ noscit dñs qui te saluū vult atz felicē
Parcito breuitati nā eā ob rem breuissime scribo, ne q̄ litte
raz multitudine tibi oneri sum, etiā ac etiā vep̄ lōgitudine

Epistola i crepatura ^{amici q̄ secreta cre diderit mulieri.}

Letitias plurimas loco salutis. Quāuis hui⁹ dieti (car, vfr)
labor somnū suaderet atz quietē, eget tamē tui amor vt gra
ues oculos defessosqz digitos ad hec scribenda p̄pellerem
Exposuit mibi, secretissime nre rei quā agim⁹ longam seriē
ancilla tua iudicio meo magis loquacula q̄ secreti natura
exposceret. Et vt pauca tua dixero quid hac in re fieri potu
isset delirius non video q̄ q̄ multisbz garrulitati adeo ce
landa committeres, que id solum tacere potest qd̄ nescit,
que inter pericula non distinguit, nec scit quid iure timeat.
Doleo certe (vt adhuc libetius loquar) crescentibus annis

decreſcere prudentiā. Simulavi ego niſiil omniſi me intel
ligere q̄ diceret, ſit ambigua attonitaq; redit. Vale tarde ex
Parilius oculos luuante lumenq; ſupplente candela.

Intimat filius patri ſe ve

ſtes perdidiffe ventlam deprecans

Detuēdiſſime p̄r neceſſitas me cogit ⁊ iuſt⁹ dolor impellit
ad vos veſtrāq; pietatē p̄ venſa ꝑfugere. quā niſi aſſequar
lōgius viuere nō affecto. Due mihi furto ablata ſunt tuni
ce iunij p̄ma ex arca mea quaz obſerare neglexi. Culpā igit
mee negligentie ꝑſiteor, pro qua ſupplex ego pleniffimo cor
de ꝑpoſitis manib; amariſ ſuſpirijs largiſq; gemitib; ve
niā implozo. leges ſubitur⁹ penasq; paſſurus quas ſtatu
eris. Niſiil mihi ſpei ſuperaſſe putabo, ſi vos non poterint
mee lacrime ad remiſſionem inſectere. Jā p̄mū expetor il
lud ſenece q̄ ſomn⁹ locū nō habet ubi dolor ⁊ met⁹ habitāt
Digne illud paterna viā pietas dolenti filio miſſerit, erro
ri ignoſcendo, veſteſq; nouas largiendo, quo ſentire valeā
paternū fauorē veſtrū a me non eſſe alienū. Fecerit me hec
p̄dicto donec viſpero cautiorē. Valere in crīſto theſu animo
benigno ⁊ mente quiete Ex Bononia iunij p̄ma ſopitam
ſam diem clauſerat vmbra.

Reſponſio patris ſuper

Altera hui⁹ diei q̄ ex ſancto iacobo per gr̄m⁹ rediſſe, fili re
cepi liſas mihi q̄dē minime gratas, q̄b; ſignificas duas tū
bi tunicas ſublatas eſſe. Studeſq; duras increpatōes me
as euadere, ꝑfeſſiōe tua (ꝑſus forſā ꝑbo naſōis) q̄d numē
ꝑfeſſis aliq̄d patz, ſ; exaduérſo cū claudtāo clamo, q̄d luuat
errores merſa ſā pupe ſateri Qui tū venſā perſ, hāc tibi largi
ter tribuo, atq; totā culpā ⁊ caput meū refero, q̄ tibi vntū cor
pus habenti tres tunicas dedi. vnam ſi niſi habuiſſes du
as nunq; perdidiffes. Vbi autem polliceris, te in antea ne
idem accadat proſpectur⁹. Iterū in tui fauorem hanc in me
curam ſuſcipio, ne a ſtudeo tuo nimia cura diſtraharis, ego
pat̄no voto tibi do fidē te h̄ āno duaz tūlcay n̄ futur⁹ p̄dicto

Folium. LI.

rem sed de ea quam vestris solam curam tibi relinquo, Et
vale feliciter q̄ meruisti.

Alia responsio ad idem. sed

durior.

Asperissimas virgas p̄ salute. Prædilectus discipulus q̄ pegrinatio-
ne functus domum meam rediisti (pessime nequam) platee sunt
ad me hie tue quas adhuc clausas lectis oculis vidi. apertas
autem fronte rugata mori rupti. indignoque animo petas sub pe-
des conteci. Quid stolis de miselle fateri iuuat, quid precari
qui toties in hunc eundem errorem prorupisti toties correptus
totiensque indultus. Negligentia enim tua quam multum habes
paucam gemis nouos mihi sepe ac nouos dolores precreat. quo-
rum nullum finem video nisi quem finis vite fit laturus. Se-
pe te argui et oburgauit, sed scripsit semper hoc malum longius quam
magis imparo, magis spernis et resistis. Saltare potes pl-
carum more stipula leuior non te vestitum noua fasce grauabo.
Felix vale eo pacto quo tuis magistris inclinaui. Si autem
quod futura sit illa valitudo roges erige ad harum caput in sa-
lutationem oculos in ea facile quid velim speculaberis.

Iterum super eodem.

Filius ad patrem dat litteras desolatorias

Comendatione humillima debita veneratione premissa. Dum
litteras vestras non tam hilaris animo quam humili mente perlegissem
metuendissime premo, meo genere madent lacrimis sua sponte per-
fusus. Adeoque iram vestram expaui, ut parum affuerit qui non
vita defungeret, citius habet non capit somnus cupidus non
habet sanitas vigor letitia, reliqua que me deserunt omnia (propter
fletus et mesta suspiria) quibus iam meam copioso negligentiam
Ex quo (pessime pater) si me leuare recusaueris, et semper mi-
hi (ut Virgilius) subum est lacrimae voluatur inanes, non video
quid superis que quod hos breui sum finitur morte dolores. Ad pe-
des igitur vestros humillima genuflectione prostratus supplico. In-
dulgere atque subuenire dignemini precatorem vestrum et arefcat

et pereat. Crescere autem necesse est ramusculum si abscisus fomes
cum non habeat radicem. Valere optime pater quod felicissime
sitque vestri cultus regnator olimpi. Ex Bononia, orisete so-
le lulij trahente tertiam

Frater scribit ad fratrem

super eodem.

Salutes fraterno amore venustas, Frater optime paravit
heri genitor noster nostris amicis cenam certe splendidam,
vbi sermo multus de multis sed de te precipuus fuit. qui res
tuas custodia tenui perdidisti. reuera proba singulorum scriptu
foret longissimum dum coram erim? cuncta tibi secreta dicam. Quod
enim secretum volumus? non tute literis commendatur. Consulo si
bi ne destiteris iteratis literis veniam patris impetrari in tem-
pusque reliquam res tuas diligentius sub tutis clausuris re-
condere cures. nec fueris segnis vanusque auditor bul? oul-
diant. Non minor est virtus quam querere parva tueri. Vale
sanus logumque supites. Ex Colonia volanter calamo equan-
te sagittam.

Ad idem super eodem

Salutes fido obsequio comitatus. In hesternam cenam (carissimi
me frater) quam noster pater cum amicissimis habuit. millicies tuum
nomen prefabatur. asseruit frequenter pater statuisse se ne mo-
dicam in te partem rerum suarum collocare. si tu potius sis (ut filius
decurt) paruisses. Dixit namque te nocte vino et diebus somno co-
terere. qui lectiones nunquam visitas non coactus et quod tibi omnis in-
curia fluxit in amorem. Accreor quod in te seniret. si ei esses obui-
us. Lepera proba in tuam accusationem inflectere. sed mox ego
leges in vultu animum prius quam genarum subortus rubor accu-
sant. Suppressi labia. linguamque cohibui. timens ne (si loque-
rer) vehementer mouerem. Sed consulo quod ad patrem denuo scri-
bas. si eius iram mitigare velis. velle aut debes si sapias. Neque
presentabis te patri donec vultus porces induerit. precaberis absens
audentior. Epistola enim nec timeat nec erubescit. Interea summoque

Folium. LII.

conabor eius animū (scō spirante vento) molliorē efficere.
Daboq; te de singulis celād i sub fide certiorē. Quod lat⁹
nō scribo dabis veniā attrito calamo, ignoscesq; animo oc
cupato, z pces fessis digitis. Optie fr felix faustusq; valetō.

Frater fratri respondet

Collegi tuis ex lris optime frat patrē nostrū ex vestrū me
rum perditione necduz esse quieto animo. Cōsulis denuo
patri scribā, nec cessēm veniā postulare. Tuo igit cōsilio fre
tus quo dum egui nūq; steri nō adiutus, tibi lras mīto pa
tri dandas his inclusas quas sibi p'sentabis sub sereno s
dere habita ratōe temporis z studeas ita patrē lenire verb
vtporē ad morēm animū figat neq; destit. ris. donec omnē
fre motū nubemq; ppuleris. Sic quoq; pgas vt tua indu
stria te docebit. Persuasum mihi firme habeo, opem tuam
mihi minime defuturam. Vale frater vt opto. Ego q; va
lerem vt ille quē ridet Therenian⁹ gnato p'sillū cū re amī
sisse, nisi te in spem mihi ptulisses, quo sit vt obmissa re spez
non perdidit, te seruato. Ex Parisius. septembris vicesima
serta volante calamo velocibus alis

Epistola eiusdem ad idem

Salutes plurimas beniuola pēna depictas. Studeas (ro
go) suauissie fr lras meas his inclusas p't nro clara sub au
ra p'sentare dū scz eius facies animi sui fidelis interpretēs qd
daz letioris p'seferre videt. Et quicqd viribz potes. ingenio
lingua id totū in rem meam accomoda. Proderis, si fueris
idonea tpa nact⁹ si idonea p'ba. Villes enim comperitū
est, ea que p se grata fuerunt, ex incōsulta relatōe displicu
isse, z dura qūq; eo tempore eoq; artificio relata que miruz
immodū placuerunt. Esi etiam p'mis p'cibz eius iram vin
cere non poteris, non facile detesteris. Nam p'sepe vidim⁹
simples preces deficere, sed valuisse gēminatas. Spero t a
men si bene prestiteris (carissime frater) non frustra conabe
ris, quin nostri animū p'ris in me fecerz molliorē. Extenua

quoad poteris culpā polliceare in reliquū tēp⁹ exactā custo
diā z (vt pauco sbo oia claudam) patris gratiā quā mea
negligentiā pdidi. tua diligētia redime. Sed quozsum hec
Instructore nō eges, nō est meū docere minervam, tu frater
tua vtere industria, ingenii em̄ tuū tibi modū z ordinē da
bit q̄ p̄ris adit⁹ mores z tpa nosti. Tu vale optime frat, ego
quoq; valeo si valere sit anxiū z suspensum vīuere

Respōdet pater super literis missis a filiū sui magistro

Aleclo vir optime q̄s vspā vult, cuius s̄b̄is fidē parem
ac tuis tribuam, q̄ nō aliud in ore gerere, aliud mēte p̄sueſti
ita accipio te firmiter putare, eas q̄s laudes de filio scribis
i filium cadere. Sed quia gressib; iuuenū nihil incertū sū
me exopto, vt filium expectes extollere, presertim vt p̄t⁹ sit
z maturerit, ne flos pro fructu pro arboze radix z crudum
laudetur. p̄ maturo. Cōsilia tamen amplector tua tuis rōn
bus tuisq; p̄tib; libēs parco, filiumq; in gratiā suscipio
tuis līs puocat⁹. De vestitu z regimēto sibi p̄spicies, vt da
bit necessitas nō voluptas. Quantū tamen poterit te mor
derante paternis denariis parcere discat. multū curis mul
toq; sudore questis Vale cursim Et bononia septembriſ
vltima tarde dum nigra celum circūvoluitur ymbra

Incitatio in amici ciām ad

hominē nō oculo s; fama notum cū recitatōe nouoz.
Plurimas felici affectu salutes. Quia te virum optimum
hisq; humanitatis studiis insudasse audio, q̄b; apprime de
lector. Hinc trahor desiderio vehementi tui oculo visendi
meo quem te totū tuis in scriptis creberrime vidi. Qui tan
ta elegantia scribere diceris, vt omnes tuum calamuz elo
quēte fontem appellant eundēq; dignū vt fulgido auro tū
geretur, qui passim oēs amore q̄dā tui nois capiunt, teq; n̄
mīn⁹ q̄ vīuā q̄ndā Liceronis imaginē venerant. Scripta
em̄ tua quot lectores inueniunt, tot habent sui splendoris

Folium. LIII.

admiratores. Est em̄ stīlus tu^s splendēs z resonās mīro ar
tificio subtilissimozq; filo concin^{us} magni z felicissimī inge
nū monimētū. O pto igit̄ inter nos amorē optimū inchoa
ri, ceptuzq; sp̄ augeri oī tpe secluso at nō incōtinue fluxit ho
mer^{is} mīnervā (q̄ ionis e cerebro fluxit) doctos hoīes colliga
re cathena aurea q̄uis inuicē distēt z pcul absint. Tu si me
dīgnū tui amoris cēscas me hū tuos cōnumera. z bñ vale.
Si noua peris, crescūt apd̄ nos crudelia bella mult^a sāguis
effundit. vbes delent, sacre edes incense sūt, agrī vastati di
spersi coloni. q̄sq; ei fortior is ēferocior mīsero sp̄ patiente
popello null^{us} dīet nobis secur^{us} nulla q; nox q̄eta ē in yrāq;
aurē dormit nemo. Om̄s hec res ferro geritur z calibē oīa
mīcet iper^{is} ardorq; pugnātū. Plura q; scribere dolor phī
bet, z singula rūpt̄ vba singul^{is} tremor inest dīgit^{is} vt semī
tent^{is} semīq; lapsus calam^{us} vix (rursus vale) depīngit. Sed
q̄ tā lōg^{us} fui, amor ille (q̄ so te flectat i ventā q̄ ad mītiloquū
me coegit

Resposio ad precedente

Salutes multe p̄tuti cōgras, Lras tuas vīr colēde grē z
virtut^{is} plenas. Dū plegerā, leticia repente pfusus sum, atz
vltro p̄sentatū mīhi beniuolente tue officin^{is} libent^{er} accept^{us}
ab offerente qd̄ rogare statuerā etiā a negante. Vīsa p̄feo
cto mīhi est lras tuas legenti resonare in aures meas p̄cla
ra illa Liceronis snīa q̄ nīhl mīnus esse hoīs arbitrat^{is}, q̄ il
lī in amore nō respondere, a q̄ vltro puoceris. Proinde vīr
optime mutuū amorē libēs reddo, gaudensq; recept^{us}, z quē
recept^{us} adhuc repetō, z quē reddo adhuc debeo, vltroq; sp̄
in lumine stabo, in amicitiaz portas te hylarissimē recept^{us}
mus nō pus exclusur^{us} q̄ mīhi anīm^{is} i mors excludet. vbi āt
scrib^{is} q̄ apd̄ te oīs depēdeat ab armīs suspirāda tell^{is} flāma
fame ferro duriter afflicta q̄ quondā hostes victrice calce cal
cauit. hostiūq; rīst̄ incursus nullo tīmore cōfusa vehement^{er}
dolco. S; esto bono aīo hyems tā breuī aderit immensos
ardores p̄mens q̄ iras domabit, cogetq; algescere flāmas.
Vale, ex Padua calido calamo z oclis euro octobris sexta

Epistola commendatiua ami

ci ad amicum

Oblationē obsequiū q̄ plurimā p salute. Exiit a me p̄sentium latoz amice carissime l̄ras ad te p̄mendatiuas q̄s (vt rerum fatear) eo trepidi dēdi, quo tuā caritatē ego vel paruz de te meriti frequētī molestauī. Sed dū animuz subit, tua millies mibi p̄specta humanitas q̄ p̄desse pluribz soles, de esse nemini ausim suggessit p hoc viro scribere, cui rogo in rem esse digneris. Qd sic intellectū velim si p̄mode potes, parebit tibi paruitas mea dū exposces. Vale ex. R, rapit? cursu leporis dū sancti laurentij dies festus illuxerat.

Responsio descriptiua incō

stantie eius pro quo rogatū est

Salutes dulci amore spirātes. Vbi p̄ma facies tuaz l̄raz venerande p̄ceptor se in oculos congesserat meos ḡtular bar amorē sed errorē compatiēbar. q̄ intimi a te d̄lectū q̄ cognitū p̄mendasti, z q̄dē viz ad oīa recta cōsilia p̄tumacē. In quo nulla p̄tus est, null' respect' honesti nulla dictoz fides factorūq; p̄stantia cui' animus ad lunam mutat' atq; cū omni vento (caduce frondis more) circūuoluit, instarq; ventilo gij ad omnem flatum p̄tūtur, itaq; rotatur vt in quā partem sit casurus sciri nequeat. In quē ap̄tissime cadit illud petrar che q̄ difficile sit cane lectū sternerē. q̄ ambulatur huc atq; illuc in ḡp̄tū, vt nescias vbi puluinar colloces. Sup̄esse video vt te tandē p̄siliū z me penitebit obsequiū. nā quicqd ei fauoris p̄stiteris, oculus ex ei' memoria q̄s āguilla ex manu p̄pressa clabet. Multa hz signa incōstantis animi non habens tenorē sui nullis p̄silijs acq̄descit, sua semp temeritate mergit, z diffluit nō mollius audit amicos quā (vt Statij p̄bū est) Tenuēs curāt vaga flumina nimbos. Si igit' fa me tue bñ p̄sultū iri velis, illud p̄ necessariū est videre quā ratione hunc hominē q̄ nemo magis suo ip̄etu abuti soleat a te amari, defendiq; cōueniat. Volo em̄ ego obediēdo a

milco
cia gl
exiga
ration
pus

Frem f
Sū
tissim
error
adole
it, ob
do te
perit.
non
impa
galea
fatus
tus e
perfo
respo
loz t
spler
cursu
belli
ri dī
cissim
rapt

Acosa
plu
das

Folium. LIII.

mico parum prudens videri, q̃ p contumaciam de prudentia gloriari, sueq; cause succurrat, an recte fecerim a te ratio exigatur, me excusabit obsequiū, tua em̃ auctoritas mihi p ratione sufficit, Vale sempq; p̃cipe tuus semp fuero si tempus postulat aut res

Frater fratri intimat senio

rem fratrem militē creatū z in capitaneum electum

Sūmas summo vigore salutes, Frater noster senior amā-
tissime frater in capitaneus delectus est non tam iudicio q̃
errore que res sue nature male responderet, Nam semper ab
adolescētia sola hostis inspectiōe mor expalluit, contremu-
it, obriguīt, z salutem pedum celeritate quesivit, Qui n̄ mo-
do terretur, si gladium incantem in hostium manu conspe-
xerit, sed sano z vmbriis z nudo nomine belli, Lusus arma
non tam ei tutamini sunt, q̃ oneri, Qui post vmbriā caloris
impatiens z pulueris solem ferre non potest, nec post sudorē
galeam, Nam statim dum pcaluit vel leuissimo motu agi-
tatus est in sudorē sicut nix sole resoluitur, Viles tñ crea-
tus est, sed infra famam vocabulū mansit, Elegans quoq;
persona est, formā certe dignam habens cui virilior anim⁹
respondisset, Junior autem fratri nostro militia foret ma-
ior decori cui marcius labor locundus est, q̃ nō tam ferrus
splendidum amat q̃ cruentum, tanteq; agilitatis est vt nec
cursu nec saltu nec ense nec arcu superetur, sed vt magnus
belli artifex indifferens est vel equis vel pedib; terra vl' ma-
ri dimicare, quem omnes imitari conantur, nulli aut pau-
cissimi possunt, Vale z longuz viue superstes, Ex montib;
raptissime iunij quinta,

Ad amicum cōmendatio io

cosa cuiusdaz gloriosi z electissimi hoīs,

Salutes
plurimas leto risu cōmixtas, Dū calamus ad has scriben-
das attramēto illitū papīro puncto vir ante seruitio mihi

suboriri titilatōes in risum quē vix cōpescui causam facile
agnoueris dū harum latoris comitem parump audieris.
quē(queso)videas. exercites. colas mercuriūq; vanno puol
nas audies elatam beluam ventoso inflatā timore. qui se
ipm adeo leuat. ac celi filius esset. vel alijs ex celicolis nat⁹
omnesq; celi cardines perambulasset. q̄ sc̄ipm ip̄o Appoll
ne plenū existimat. putans merū salem esse quodcūq; loq̄t.
q̄si ex deoz registro secretis oculis inspecto omnia collige
ret Septē illos (quos greca tulit) sapientes. longe post se sa
cit. quo tamē nō vliut ebetiori ingenio aut tardiori aut ma
gis ignauo. Usq; adeo se sapientē p̄dicat. quasi eo in luce
p̄ducto tertius e celo ceciderit Latbo ⁊ q̄si totam mīneruā
tam ebiberit liquefactā vel inclusum habeat totū in cerebro
iouem. Satisq; dēmēs est vt sibi decerni statuā postularet
vixq; dignaret habere preconem sue laudis. Homerū. nec
quēplam dignum reputat qui vestīū suaz simbrias cōtin
geret. sed dignum sese qui iouis aureum thronum solis ra
dientem domum deorumq; atria superumq; templa cōscē
deret. Sed vale vale. hec scribēs risu dissoluor. Sed hunc
homīnē ita tibi commendo. vt illi assis. videas. audias. ⁊ se
cum habitēs

Epistola conquerens de in

cendio armigerorum ad creditores vt terminos solutiōis
extendant

Salutes multas sancto tandem sine reclusas. Ad vos om
nes nunc scribo (amicissimi viri) vnīs quidez non diuersis
litteris putans hos epistolis non debere diuidi. quos vn⁹
amoz vnaq; causa cōnectit. Parcatīs (queso) stili ineptie. do
lor em̄ ornatum nō habet neq; egra esse potest aut tristis elo
quētia. Utroz ⁊ proles vna mecū omnia perdidimus. p̄ter
manus ⁊ animū quibz neruoso conatu decreuim⁹ vt ad q̄
stum donec grauamina alieni eris a collo. ppulerim⁹ Om̄ia
nostra igni sc̄uissimo p̄cremarunt armigeri s; facilius dolo
rem lentrem meum si nō vobis debitor essem. Sed iam si

anim
larga
faga
spes.
q̄b in
tionis
cere d
ritis
re p̄p
haber
na su.
R
scrip
Sali
access
stro si
stra e
excusi
tassen
posse
na ne
anim
q̄ ex
vorie
scessu
turi c
sume
culca
bil fo
S
es. se
oim
cto a
felici

Folium. LV.

animos vestros in me benignos nō habeam et solutōes in largam diem pertrahere nō libear) nihil spei superest qui nō fagus fili et pflugus et quocūq; fors me duxerit, deferat hospes, Sed magna ego spe ad vestras pietates me cōuerto, q̄b; inultus exurgere spero. si compati libuerit mihi et solutionis terminos gratiosius extendere, qđ vt benigniter facere digne mini p̄cib; multis implozor obsecro quod si feceritis me nūq; omīssū accipite, qđ vtilitatib; vestris p̄duce re p̄sperero. Valete colendissimi viri, fidēq; in me sinceraz habetore, omni timore dimoto Scripti sub blauto celo luna supplente diem in loco quē p̄stiterit siluisse.

Responsio ad epistolam prescriptam

Salutes stabiles sine carentes. Quantum nobis doloris accesserit ex infortunio tuo vir carissime facile poteris ex nostro singulari in te amore iudicare. Pupugit certe corda nostra epistola tua que lacrimas nostris ex oculis nō paucas excussisset, si (mulierum more) in fletib; solatōem iacere putassemus. Certum habeto animū erga te nostrum imutare nō posse. Ficta em̄ heus nimīū ficta est illa amicitia q̄ cū fortuna non cum virtute decurrit. Cum em̄ intelligimus qđ forti animo sis, maiore letitiam ex tui animi p̄stantia p̄cepimus qđ ex intursā fortune dolorem. non es habiturus nos tuis votis defuturos. Liber igit aditum ad nos. liberumq; abscessum his nostris litteris sigillo firmatis pollicemur, daturi operam non modo debiti nostri dilatione sed omni adlumento quo ad nostra facultas erit, vt proiactatus et conculcatus exurgas multi ceciderūt vt altius resurgerent, nihil fortūa cepit qđ nō dedit, rursum multo cū fenore reddere p̄t Solent vehemētes fortune pulsus breues esse qz patiens es, fortuna lassabit, non minus volumus aduersa qđ grata, oim̄ eq̄ p̄tigo est. Tu igit posthabitis oib; omī dolore deiecto ad nos redeas, et quidē fidenter (vt debes) lete (vt soles) feliciter (vt speramus) Vale in eo qđ fortunā donet et aufert.

Excusatio non scriptiois

propter qualitatem temporum.

Salutes stabiles omni firmo constantiores. Scdo fr carissime nostra plurimū interesse vt p sepe alter alteri perscribamus. Si tñ hāc facultates mihi quis casus eripiat mea tñ in re officia constabunt, nō secus ac sepe scriberem. Et certo tibi dico vt certi nūq̃ nisi tua i me fides maxime posset, vtr has ad te pferendas litteras hac tēpestate dedissem. Scis em̃ q̃ varie sint hominū suspitōes z q̃ p̃mptissime lingue q̃nta vls hominū z tpls z q̃ incerti oim rez erit q̃ flexibiles voluntates omniū. quid vndiq̃ insidiaz interuolat que p̃tū assunt partim impendūt. Si qñ tñ resederit belloz impetus vt aliq̃ tot luctibz alia cogitatio inseri possit, nō lris modo sed voluminibz te fatigabo. Vale sub leto fidere vt tu honor tua vtr tua merita poscūt.

Aliud exemplum excusans

nō scriptioem ppter mendacia populi et nūciozum.

Amicitias purissimas multa salute secundas. Et si frequēter ex me noua scribi postulas (honorāde p̃ceptor) nō ausim tñ in h tēpoz turbine aliqd calamo cōmittere. Nā q̃ diffūdit rumor, q̃ fama dispergit, tñ sepe absunt a veritate q̃tuz lumē distat ab vmbra z que creditu difficilliora sunt. q̃ h̃sse diē sine sole dixerit. Qd em̃ vulg nūciat in aures meas nullo pōdere cadit, cū nō ex rebz (q̃ dicat) trahere didicit. sed co tendat q̃ ducat passionū impetus. Inter labia ad nutū sermo nascit. sibi re nulla respondere (figuloz more) q̃bz (vt grecoz verbū est) ollis ansas concedit pro libito apponere. Sēper hos habui r̃su dignos q̃ dant aures sibiulo vulgi parū usq̃ duco qd loquatur garrul⁹ populus q̃ ciconiarū instar rostris in humeros ductis vagū sonū mittit i auras. q̃ si ad miseram aliquā vel matre nulā serpsit mox puincias penetrat. Quis t̃git nisi sensus inops sine dederit ceco rumor, q̃ tā tremulo nititur fundamēto. Sed de his sine facio ne dū

Folium LVI.

loqui ppono, videar oblocutus. Vale & a me te amari pſtā-
tiſſime tene. Cur aut iam te viſitare nō poſſum, foret cā ſcri-
ptu lōgior q̄ ſeſſis ſā digiſ; tritoq; calamo pīngi poſſit. Ex
brugi, māc, marcij, x. pūſq; totas auroa tenebras dīmouiſſ;

Cōmēdatur amicus amico

Cariſſime fautor letiſſimus tibi aſſit animus & plurima ſa-
lus. Non ad te ſcriberem, qui tibi totienſ precib; meiſ one-
ri fui, ſi non huſus amici mei qui haſ perfert, maxim' amor
qui etiam te amicū vincere paro, me viciſſet. Tā vulgatus
eſt em tuus in me amor in aurib; hominū vt quiſq; tua aſ-
ſiſtentia egeat ſeſe pmo exiſtimet meo egere interuentu. Ro-
gatus igitur rogo nō eo more quo nō rogat' ſuſuſſem, vez
non admonit'us rogaturus ſi rogantiſ animū nimio ſtatu
prouiſſem vt hunc amicū meū integre conditionis & mentē
hominez meo noīe in hiſ q̄ tibi deueſabit, habeas ſūmope
pmendatum quo intelligā haſ meaſ lras tm quantum rō-
gans ſperauit, & ego ſcribēs pſidebā apud te pōdus habu-
iſſe. Vale & me illū ſp̄ expecta, q̄ tibi in dieſ ex caro facit ca-
riorem

Reſponſio

Ante omnia fautor optime ſalue, Cōmēdaſti mihi (vīr ami-
ciſſime) tuſ nepotiſ optimi vīri filium in geſtu & facie patri
vſq; adeo ſimilem, vt in vno corpe vtrūq; pgnoscas, cuius
reſ in turbido poſite ſunt, vt curam amicoz celerī occurſo
exigant aliōq; periculū ſubire cui animo indefeſſo aſſi-
ſtere nō tardabo, tua amicitia tractus quā aſ in fronte epi-
ſtole tue multis teſtib; pſirmatā tum ppter innumera & i me
cōgeſta merita patriſ, q̄ nūc taceo. Ea nam ſi pmere pergo
vereor, ne aut oīa recensendo nullū ſcribendi ſactam finem
aut pauca attingendo obliſor videar reliquoz. Valeto ſeli-
citer meq; ſuo patri pmendatum reddito

Reſponſio alio ſenſu

Salueto, Illum quem mihi (colende vīr) tātope pmēdaſti

eo quippe maiori studio quo minori iudicio tpe longissimo
nouit viz esse amicitia frigida tenui fide et pca pte, nō di-
gnū in quē beniuolentiā tuā figas et merita pferas. Dicar
em̄ est. plurima pollicetur. paucissima pstat. Nō em̄ est faci-
le dictu qd sit in agendis ambiguus qd cōtrarijs desiderijs
affici videat qd parūq; sibi constare. qd arūdlnea quadā leui-
tate facillivento nūc huc nunc illic impellit. Naz qd qd adit
cōsules adit certe plurimos tot accipit sentētijs. qui tandē
tamen cōsilio nīhil. sed cūcta temeritate ac vesania. psequit
Pudet me hoīs leuitatē referre. qd facilius accusari qd emen-
dari potest. Tu tū cū has legeris lacerato. vt etiā cocaut?
nūc sue fame consulam? nō tamē quid ille mereat intuebar
sed qd p me fieri decebat a te mei amātissimo. puocati. Si
bi igitur aditū facillimū dedi. pmissiq; operā ob tuū inter-
uentū sibi nullaten? desituri. Si qd velis reliquū cōfiden-
ter impa fueritq; mihi sp cure ne qd tuis in seruitijs me su-
peret. vel in amicitia preferatur. Vale vtueq; dies prosperos
et sine suspitio noctes.

Scribitur auunculo vt reuo-

cet nepotē amore raptū ne se icōsulte misero mīrionio dedat
Salutes plurimas amico fauore fecūdas. Nepos tu? (ni-
si mor obicē ponas carissime dñe) se dabit mīrionio. Amat
ei paupis vīri filiā sapūq; voluit. cui? p opes sic obliguri
uit suas vt nō habeat quo tegmīe veler iure tegēda. neq; te-
stam qd postulet ignē. Sed cūct? est odijs multis. nudus bo-
nis et nudus amicis. Ardet is nepos tu? seuissimo illo ve-
neris igne quē nō facile extinxerit. nisi aliq̄ industria tua cū
dem i alia loca remiserit. Tūc ei pulcritudinis puella ē. vt nī
ca astroz ignis neq; lucid? ether pulcrior sit. ppero ē corpe
facieq; venusta. Dix dictu quis corpis candor qd oculo-
rū decor qd genaz grā. Os em̄ humerosq; dijs dignos ha-
bet. sua fronte potens serenare sidera vt videat aut dea aut
phēbi soror aut nymphaz sāguinis vna. Quā si opti m? il-
le formaz elector supster pstinis tptb vidisset spreuisset ora

Folium. LVII.

diāne nec ledā cigno nec auro diānū fefelliss; nec aliā nube
nec aliā thauro s; hāc solā adamasset oīsq; alias in hac vna
p̄spectisset. Qui et iā linguā varīa mīcat arte loq̄ndi cui cede
ret si ex tumulto tull' exurgeret. Nōult mīro artificio iuuenū
aīos blādīs oclīs blādoq; sermone excitare. gest' h; ficta fa
ccta plenos quā si videres nō posses grāz mox suor (quas
foris effert) vsq; sat admirari. q̄ magis atq; magis nepoti me
tuendū ē. ne qd subito temere egerit. q̄ eū p̄petuo affligerit.
S; vale ageq; qd expedit. timor p̄culi festinātā postulat.
Ex tornaco septēbris, xxvij. nocte fere media somnū suaden

Respōsio ad precedētē (tibi astris,

Obsequa p̄mpta p̄ salute. Dū gall' prece dicit lucē voce pul
gillū nūciasset. honorāde vīr atq; auroa aliqd lūmīs afferre
ceperat insultat lūmīnib; meis famul' tu' sceno aspīus circū
lit' sudore līas tuas suauissimas offerēs. q̄b; vīr sat' plect
vaga qd dē mīhi z dubie mēt' mox assūt auguria q̄ dubi' red
dor qd agā. moze ceci palpan' q̄ vel q̄ sit vīa querentis cui
ocul' bacul' ē. z dux fortuna. Loco igit' baculū frī meo litte
ras scribo p̄ceptui tuo p̄sonas fortune cetā mādās. Tenor
līaz ē vt mox i; dē inspect' oī re aliā posthabita ad me nō tā
currat q̄ aduoler necessitate magna cogēte Qui si frigidior
fuerit. tue p̄tut' erit aurib; suis calorē inhāre. si illi laq̄o inci
derit tā magis p̄dit' ē. q̄ stupa i ethna. Nosco mīez q̄ vīz ha
buit turpē cui' vult' vīz human' videbat. si n̄ bipes si n̄ cre
cto i celū capite ābulasset. mox vīzū idcasset. q̄ mīlert' vīzū est
vīz idignū cui tā pulcra spēs p̄dormiret. dignū tū quē ip̄a
deciper. Quē āt tā vīz habeat insel' sū. Id tū vnū scio. dicrā
matre īgentū habuisse valdū oīs femineī doli capacissimū
Ita ei oīm muliez tēgnas dolosaq; illa amor recta cedere.
p̄pedes strigere z (vt assūt) caput ligare p̄nouit vt ad mīracu
lū vsq; sua astutia p̄tederet. Sorozes habuit tres q̄b; n̄ he
lenā pulcritore p̄tuler'. ita tū luxū z gule oditas q̄l' cēt in
hīcū z suē trāssormate. Rogo me certiorē facito qd agāt q̄l
ter viuat. qd qz fortunaz habeāt. Et vale impatore felitior.

Responsio ad id quod in cal

ce precedentis epistole petebatur

Lupidū obsequium loco salutis, Tibi i secreto z (vt alūt) sub pollice disco, p dulcis amice eas sorores de qbz in calce lraz tiaz meministi, omnē pudiciā omnēq; verecundiā vino ablucere, q nō ad solē s; ad faces z cereos vluūt q raro ante educāt oculos besterna graues crapula noctisq; vigilia q; rursus apparere nox ceperit, vt in eas illd vīrgiliani cadat Illa sera rubēs accendit lumina vester, Vbi tñ eas aliqu basilicas visitare ptingerit, vel theatz ita se ornāt, vt qs des formes antepurasles, quālibet tā cultā ipam venerē arbitre ris q z si multos annos post terga relinquāt, adhuc tñ sentire vident sub eaz vetustis pellib; adolescentē est? z ptoz etas; purgines q nec vener; flāmas (vt ouidiū vbu; est) nec senos effugiūt ignes, nō pus terminū luxurie q; vite habi ture, tot amāt q; vidēt iuuenes formas coruscas nec pudore miscēt amorē, Post icedēti modū mīra arte p pōere, id q; nolle qd velūt, z velle qd nolūt simulare, z lacrimas (si op; sit) gratis pfundere. Nihil pcupisci potest qd nolūt, nihil volunt quin audeant, nihil audēt quod nō pficiāt. Nō facile eaz ingenti; artes dolos laqueos expsiero. Ita docte sūt adolescentulos vncis z tendiculis trahere, suisq; cathenis stringere, q; nec euadere, nec villo impetu pstringere possūt. Senior oīm sciū; mirabili dolo (duz sibi flos etas; adesset) furta tegere, oculosq; velare mariti. Loegit em artificio lingue maritū suū dū vlueret in dubiū vertere, qd viderit, z si pbtis n̄ valuit, excusauit lacrimis blandiebatur oculis vl se duxit osculis. Vale lōgtor eē n̄ possum sera nocte puentus

Arguitur amicus ab amico

q nō seruauit pollicita frequētis septiōis z noua petuntur. Salute in eo sine q salus esse nō potest. Pollicebaris mī; hī carissime dñe abscedēs assertōe multisplici q; ad me sepe scriberes, q me feliciozē existimārē, si p te pollicita seruārē,

Folium. LVIII.

Si igitur adhuc (ut sper fecisti) me inter tuos teneas, dignum denu-
que me tuis litteris censeas, te vehementer etiam atque etiam rogo, tuis me
difficilissimis suauissimisque litteris in Pelagorum aduersitatibus turbu-
lantis nonnumquam visitare, reficere, ornare, plane si tunc fortiter haud
quod deesse patiare quod a tua in omnes sper tuarum epistolarum liberalitate tui
cupidissimum excludat. Ego ei si te noua curare putarem, scribere
rem ad te creberrime quod desiderant litterarum longos promittarum quod in
sarcinam crescerent camelis aut elephantibus. Sed si te rite nouerim
interesse tua arbitrarum, hec hominum cetera mēdosaque deliramenta
ignare. Contra ego ad omnia noua icliatas aures habeo. Si quod
igitur de secretis futuris adhuc pollice recte adorare, sagaciter pote-
re significare, si quod occultum fuerit annotare. Valez quod citius potes
me visita. Clamant domus mee pro aduentu tuo auge et pulli et ge-
ues rauca voce capones.

Responsio

Salutare in vota prosperitate. Frequenter desideria mea arguis pro-
ptans amice quod litteras ad te nondum crebris, potu erunt tamen loci di-
stancia et tabellarum penuria paulisper segnitie mea alentare.
Et quibus negligenter noie apud te suspectum esse doleo, non tamen tam
molestum fuit accusari me abs te officium meum quam locum requiri
ut sepe scriberem. Est enim summi amoris negare ventum vel silentio
vel breuibus epistolis amicorum quibus scias illis constare rationem
Desine (queso) ex tepido calamo amicitiam tepida iudicare
Spero enim nostras amicitias longo firmiores quam quod puo silentio pe-
ritre possint, rebus enim et effectibus amicitia sper fouenda existit
maui, non lingua, verbis calamo. Neque amicitia gero inscul-
ptam vnguibus vel cuti impleta sed cordi et mentis ad cetera usque im-
pressam quod nullis ventis defluat vel nullo sapone nulloque li-
cto abluatur. Non sic animi meo iudicio ex calamo pender,
ut pigritate calamo animi pigrescere iudicet. Longior esse, sed
clamat nunci litteras nuerat et sillabas quam nulla tam breuis est quam
ei non longissima videat suspirare, celumque suspicere, et sol fugit. Et
vereor nedium mihi obsequi, illi scilicet incomodo. Eoque forte festini-
or est, quod dies valde declinat, instatque nox amica prodonibus.
Vale, tu facile (quod calamo deest) intelligentia compensabis.

Excusatur silentium et peti

tur scriptio.

Amicitias constantia firmas loco salutis, Caritas nūcioꝝ
carissime vīr me vti silentio longo coegit. hoc tū latoꝝ aspe
cto cessare a scribendo nō potui. ne nō solū tuo sed etiā meo
desiderio negarem. qđ me videbā officio veteris amoris de
bere. Velim tibi psuadeas. animū erga te meūz immutare
nō posse nā neq; tu cōmiseris vt mutari oportet. neq; is sū qui
amicitiā sine causa dissoluā. Tenax amīcoꝝ suz. tarde tamē
in amicitiam venio. sed recedo tardius. nec soleo amicitiaz
seipartam dirumpe. vel (vt xpīus verba tullij attingaz) nec
eludere. dissuere vel dissindere. vel veterē amorē nouo amo
re vt clauū clauo expellere. Non facit internallū loci amīco
rum animos dissidere. Nō semp cū amīco p̄sentem esse licz
nō sp̄ decet nō sp̄ expedit. nō semp oportet. Sed litteris in
ter absentes imago refulget p̄sentie q̄b animū cuꝝ amīco
miscemus. Quare rogo interludam⁹ frequenter epistolis q̄
rum eiusmodi vsus est. vt locis dīstūcti iungant affectu q̄s
demq; amicitia cepta quasi firmis anchoris p̄tinet. Finem
do vale. somnus enim inuadit oculos ⁊ dīgitos meos pen
dulos reddit. ⁊ calami male tenaces puluinar me vocat da
turum oblusa curis

Responsio cum petitione

q̄ vultudini intendat

Suauioribus omni dulcore salutes. Līris tuis poposcisti q̄
frequentē scriberē. id futurū polliceor. ne tibi negē qđ postu
las ne q̄z immutē quod tā dīu mibi in vsū fuit. Tā fortis ei
mibi semp amicitie nexu fuit. quē nō facile vlla dissolutio
ne selungi posse concedam. Neq; van⁹ fuero ciceronis au
ditōꝝ qui p̄cepit cūctis rebz amicitia anteponi debere. quaz
e vīta hominū demere (idē) existimat. ac solē e mūdo tolle
re. Hāc igit velim i me alit⁹ infusaz existimes. q̄s possit ex ab
sentia euolare. In animis ei amicitiaz sedes est. q̄ animi in

Folium. LIX.

vera amicitia nisi corpora distaret distare non possunt cum sibi sese sic misceant ut non fiant. Letez audui vñ non pax dolui. te scilicet egrotum esse. Nichilicogare me amor impellit. ut eo amplius tue sanitati intendas. quo plures amicos optimos habes. quos tua bona valitudine vells reddere solatos inter quos me letissimum dabis. qui tuam optimam sospitatem non minus libenter audiam quam sententiam meam. Alueto letus veterisq; nostri amoris quo distantior eo tenatior esto. Ex Parisius septembriis vicesima octaua tarde dum suaserat candentia sidera somnos.

Mittuntur amico capones.

Salutes tam abundas ut saccos repleant sportas et bigas. Mitto tibi capones sex bene caudatos et iudicio meo populosos et si forte hoc te magis iuuat etiam pingues. Tue erit bonitatis non doni valore sed mittentis affectum ponderare. Quamquam enim munusculum paruum sit. id tamen offert leuam manum et magna voluntas. Et si quid ex me vis. inclino humeros sibi a te fasciculum imponi expectantes. Tu saluus vive valeque beatus.

Responsio ad eplam predictam

Salutes multas cum dilectionis ardore. Dum fessa membra lectus et lassus puluinar aures perfouere cepisset. altus quam somnus me oppresserat. Ecce pulsat ad valuas insultat clamitat nuncius tuus offertque mox intromissus munera tua quam leuato vultu duplicauit. Qui statim ut venit regredi voluit. quo defectu deriso meo abstraxit quod tuis iussibus addidit. Sed ea longe magis adauxit epistolae tue dulcissimus sonus qui aures populi reficit meas quam sibulantis aure nautas mollior pecella delectant. Dabeo tibi oblatus muneris gratias multas. Sed maxime vellem quod munerum contractior sed litterarum liberatior esses. quae mox vix cor meum rapiunt. dulci sermone diserte. Vale ad lectum rursus me vocat sopifera nox longe peruecta cadunt palpebre digitus elabitur penna patiuntur nares oculi mira grauitate soporem

Scribit vniversitas ad con

silium pro priuilegijs tuitōe

Premissa recommendatōe decēti ac debita, Viri egregij dñi
amiciq; nostri carissimī mittim⁹ iā nūc ad p̄sentā domina-
tionū vestrarū venerabilē vtz dilectū nostz atq; fidelē p̄sent
um exhibitorē nostra ex parte plenissime informatū occasio-
ne cuiusdā edicti auctoritate serenissimī nostri p̄ncipis sup
feudis nouiter emanati rogātes p̄ceualidiori qua possum⁹
z valem⁹ q̄ten⁹ illi in dicēdis audietā z fidē p̄stitis. ipaz vni-
uersitatē humilē filia p̄fati p̄ncipis nostri atq; nos. p̄puden-
tissimas p̄bitates vestras ita p̄tegere dignemini. vt rōe pre-
dicti edicti priuilegijs suis z indutis atq; nobis minime deroga-
getur. nunc aut in futurū. Quo nobis placitum singularissimū
facietis. eozq; mag⁹ nos obnixos ad v̄ra q̄q; vota p̄stitu-
ctis. Valete viri egregij p̄sp̄itate felici. Datū Louanij sub
sigillo nostro rectorie. Anno. M. cccc. septuagesimo primo
Vensis Ianuarij die sexta.

Epistola vniversitatis ad cā

celarium brabantie pro eodem.

Precellētissime vir magnifice dñe amiceq; noster carissime
Noticia illa p̄habita qua nobis inuicē confauere tenemur
spem nob̄ p̄tulit z ausum z fidem. Quod ad vestrā p̄sonam
nobis carissimā sup̄ occurrentibz nostris accessū haberem⁹
p̄nsorē. Quis intellexim⁹ v̄r egregie quoddā esse auctori-
tate illustrissimī p̄ncipis nostri super feudis publicatū edictū
quo plurimū suppositis nostris derogari timem⁹. si non bo-
nis consilijs atq; prudentijs sit occursum. Pro q̄ nunc no-
stros fidos mittim⁹ atq; dilectos vt in p̄silio brabantie n̄ras
aperiāt requestas cui dignissime cancellariat⁹ dignitate pre-
sidentis. Vos igit⁹ quē alūnum p̄cipuū nostrū z scim⁹ z fore
gaudem⁹ diligētissima p̄ce rogam⁹ q̄tenus rē nostrā fauo-
rabilis p̄motorē assistētiaq; cōdebita dignemini suscipere reco-
missam atq; eā (vbi labi ceperit) brachio dextro tam potenter

Folium.LX.

q̄ prudenter stantem ⁊ rectam conseruare, vt ei pte ⁊ omni
securissime sit prospectū. Valete feliciter vt optamus

Scribit particularis amicus

ad cancellariū pro eodem

Diserūt nuper ad vos prestantissime dñe domini deputa
ti nostre vniuersitatis litteras quarū votis dum vos parce
concessus iudicaret, Statuissentq; rursus ⁊ quidem intimi
us ad vos scribere, Vox a me petūt, vt suis litteris ad vos
mittendis etiam ac etiā meas adiungam, qđ ideo dictū ve
lim, ne existimatis q̄ fatuitas mea (que alioquin immensa ē
me ad vos scribere in hac causa cōciter, quasi putem q̄ ar
eule concederetur quod monti negatum est, Vel quasi ve
niam mari aditurus guttulam vel solem facula aditurus,
Vos tamen mihi parcite si facere cogor qđ negare nec pos
sum nec audeo. Nō modū vīdeo quo euadam, Etiam si me
cyclopum abderem antro quotiēs vniuersitatis nostre lit
tere ad vos mittantur quin vel mee sint comites, Effectū b
bonitas in me vestra q̄ quisq; putat amiciciaꝝ vestrarū di
tissimā venā mihi semper apertam nec precibus meis vos
temporis vnq; obditurum pessimum, Rogo igitur si quid
littere mee possint, vel excitādo vel accuendo taliter in hac
causa facile, vt quod sepe putatū est, scituz fiat vel si sepe sci
tum sit p̄ tamam etiam p̄firmetur, Vale feliciter. Ex Loua
nio raptim alata manu pennatis digitis calamo sine freno
currente

Respondet cancellarius pri

uate persone super precedentibus

Plurimas larga mēsurā salutes, Nō potuit (paule) tuis lit
teris fauor i te me⁹ augeri, q̄ stetit i sūmo. Dīcas vniuersitati
qđ p̄ ei⁹ negocio p̄ficiendo, omnē meā curam polliceor, sine
vlla exceptiōe aut laboris aut occupatiōis aut t̄pis Sed ei⁹
desiderij impletōem Cum hac exceptiōe quantum valeam,
quantūq; possim, Vale paule te sanū tene te scrui locūduz,

Repos nepoti excusans se su

per postulato ex eo in quadam re consilio.

Plurimā pmedatōis salutisq; pstantiā nībīl tātope deside
ro carissīme nepos q̄ tibi p me placitū īrī, quī omniūz pīm?
te vltro semp ad mea desideria (ne dicā) obtulisti, s; alios (si
opus esset) excitasti ita mībī deos omnes p̄p̄cios velīm. nī
bīl mībī durū fore tūbebis, ad quod etiā (preter merituz) me
traheret linea parentele. Sed h̄ indignū reor, q̄ meū iudici
um postulas z p̄siliū q̄ in nulla re plantā tuā adequare frō
dibz quo nō aliud mībī facere videris q̄ leporis alto sub eq̄
re vel sub vndis ignē queras. Unaqueq; res suis locis su
ssq; sedibz est querēda. Sed in hoc tū tuū affectū metior, n̄
effectū. Nīmis me estīmas, nīmis tribūis, nīmis extollis.
Si em ad alio scriberetur: iudī credere atq; rideri. S; certū
nūc habeo q̄ lfe tue de purissima quidē pte animi tui pdes
unt nec fallūt vtiā nō fallerent. Dū p̄perissimū habui, te
nībīl me inamantius esset nībīl cōsilio tuo pstantius. q̄ nō
ausim tuo splendori vmbra meā adijcere. Sed taceo qm̄ si
ego a te laudatus laudare te cepero vereor ne non tā p̄ferre
iudiciū meū q̄ referre gratiā videar. Sed (vt ad rem redeā)
nībīl est qd̄ de hac re in dexterā aurē fidutiā mea dormias,
quo tū potentiā nō voluntarē accusabis. Nam nulluz on?
(quod virtūum meaz esset) pro te effugerē, etiā animā sub fa
sce daturus. Vale in eo quī ventis oclā mandat

Scritbit auunculus ad nepo

tē arguens eū z frēs q̄ īsatiabiles sūt, q̄bz subuētiōes negat.
Amīcas amīco corde salutes. Dediti ad me l̄ras mltas ali
quem semp defectū p̄ferentes. Jam deest veltis iam ar
ma tā equus, fratres tui ad aliam mībī aurem pendent, om
nes clamatis z petitis nūq; mībī requies. Et quod indi
gnius feror vos omnes (cattorū more) quantomagis dimul
cemini tāto altius caudam leuatis quos nīsi quis deus no
uos retruderit omnis fuerit domus melior que a vobis re

Folium.LXI.

motlor, Tu tãto fastu inflaris vt quasi psumptus in fumũ
euancasas Si primo dño non assequeris quod optas mor
nars contrahes rugabis frontem, leuabis ceruicẽ, facieq;
iam pallore resties, iam rubore confundes ⁊ vocem oris in
sano repẽte clamore mutabis, Plano igitur verbo peto, q
me ammodo missus facias, non sum in spem natus omnĩũ
nec ad omnĩũ vota coactus qui vix mihi satissimum, tagus hĩ
spaniã preterfuit, Pactalus asiam q̃ duo fluuĩj aureas are
nas habere dicuntur, huc eundem tibi migrandũ est, qui tã
to semp auro eges, Nam qđ a me petis ad te non ibit, Qđ
potui feci, ⁊ quia id nũq; sufficit quere aliũde quod sufficit.
Video me satissimu te meo sinu confuisse, Vale pro meritis
es enim vnus, omnĩũ gratissimus

Cõmendatur magistro scola

ris ad sui seruitium

Salutes. letissimo sole letiores, Habeo domi luuenem cui
seruitij appetentissimũ aspectu gratum lsteris eruditũ hila
rissima indole clarum (Quodq; sup omnia p̃ciosum est) in
tegra fide ⁊ singulari bonitate p̃stantem, Qui corpus habz
natura solidum multa exercitãtõe duratum, Qui a teneris
annis p̃tutĩ incubuit, Ad iraz tardus ⁊ ver⁹ in verbo, Quẽ
dũ nosse ceperis, ⁊ amare simul incipies ⁊ mirari valde ser
uillis est, obediẽs ⁊ humilis, Cuius virtus tanta est vt cum
omnib; queat omĩ genere laudis contendere, q si lapides
loqui possent in suã laudẽ linguas soluerent, Quẽ si in ser
uitorem acceperis, nõ p̃silio getes Herculi carior erat, nec
Chiron Achilli Nã sitis est amare similem omnĩsq; probis
afficitur probis nec virtus potest non placere virtuti, Ale
rum plus dixero, fore spero, q pl⁹ eũ amaueris q̃ Perictheũ
Thescus aut Diestem Pylades, Nã is ore Tuli⁹ est, Pa
ris in facie Pirrhusq; vigore, Sed nescio an oberit, q̃ ma
gnus iam cum discendi ardor inuasit Nihil em̃ nisi libros
scolas ⁊ magistros cogitat, In hoc vnũ solictos agit dies
⁊ noctes insomnes quẽ si te p̃rgerit in famuluz admittere,

tue erit bonitatis suo favore pposito opēq; ferre tā iustis de
siderijs. Et si quid inde damni tuo accedat seruitio fuerit
bi in pmiū omnipotētis merces eterna. Quā tibi largiri
dignetur ille qui potest

Respō. ad epistolā predictā.

Salutes multa caritate fulgētes Laudasti vlr optime quē
ad me famulū misisti. Audiui etiā te et porci laudauisse. Sz
potuit forte tibi vel prudētia vt bonos faceres vel fortuna
vt inuenires pstitisse. Tibi fateor. hactenus neutz conce
sum est cū vtriusq; tā studiū mihi semp fuerit. Ego bonum
seruū nūq; vidi. quero tū q; si casu aliq obui? mihi fuerit ve
lud occurso bicipitis hominis obstupeſcā. Nescio an in te
cecidit atq; puerbiū plus equo laudat. q; vult venales
credere merces Ab eo tpe q; mecum fuit tertius tā mēsis agi
tur q; non tam mea pcepta q; sue vestis nitorē curauit. ne ad
uēscie sordis qd raptat. vl' impſas plicas collisa remittat.
Lui etiā mer? sp mult? adest ne dato ordine capillus effluat
Ne q; pſictos comaz globos leuis aura pfundat. sepem
capilloz gerit auribz et oculis iportunā. Sempq; pēdēt sibi
bi longissimi ab intēso pſice crines studet placere mulieruz
oculis. Et maxime ill' q; displicere lucro esset et decori. Nū
q; is speculo incōsulto i publicū pdit i illo se comare. se or
nare se mirari vultū crinesq; pponere studet. In pſoq; hz
femīneos mores. Lūcta q; muliebria vsq; adeo sectat. vt dū
eū in lucē natura pduceret visa sit domicellā cogitasse. In
vestibz sūptuosior ē q; vel mos patern? vl' dignitas suorum
maſoz vl' sua facultas expostulat. q; suis voluptatibz n me
is vacat obsequijs. Finem do ne sim pboſior ne discar red
oſtor. Remittā illud ad te quem si bonū seruitore effeceris.
tu palmā adept? coronat? incedas. et bñ valeas

Scribitur ad priorez mona

sterij ne quendam in donatum admittat.

Salutes amicissimo cultu fecūdas. Aures adusq; meas de

Folium. LXII.

latū ē religioſiſſime dñe fili ſū curatſiſtate vehement vt in
donatū monaſterij tui ſit recept⁹. Itaq; rogatū me fec⁹ q; eū
tibi cōmēdatū efficerē, q; ſibi patron⁹ eā ad rem ⁊ opitulator
adeſſez. S; volēs ego p̄tati ſeruire nō rogātī. Conſulo ab
eo te (q; leui⁹ poteſ) abſolue. Flā ſi eū in paucā loq̄laz obmi-
ſeris, nūq; a collo ppuler⁹, q; millies retruſus millies aggre-
di nō veret. Flūq; illo fictiozē⁹ pocritā vidiffi cui dū loq̄ris
loq̄r ſubmiſſius, ſe declinabit, genua flectet inclinatioq; in
terrā capite, ambulās humilitatē p̄ſtet. Lēto f̄mone tenui-
q; voce ad omne p̄bū ſuſpirat. Gaudet ſictis ſanctitat⁹ lau-
dib; p̄dicari, ⁊ neglecta p̄tate meriti de ſola curat opinione
Qui ſi ſe leui⁹ f̄mōe offenſū videat cōtinuo attollet ſup̄ciliū
mentū leuabit mox paller, mox eſtuat, mox vultū rubore cō-
fundit, ⁊ magnā tremētib; labris impatiētā pectoris oſtē-
dit. Quē vnico p̄bo ita mutaueris vt exiguo momēto non
agnoscas eūdē. Cui p̄pe plura ſunt mendacia q̄ p̄ba, vt non
videat tā eſca q̄ mēdacio viuere. Nulli⁹ ſecreti tenax eſt cla-
uem oris diu amiſit, quē nō dignū teneo vt locū tuis in ſe-
dib; inueniret. Lēti⁹ canē ab vincto corſo terreſis q̄ eū a cli-
pho depuleris, nō eſt eo ſus immūdi⁹ nō vulpes fraudu-
lentior nec amat aliquē nec amat ab vilo. Libidini ita incū-
bit, quaſi nō de libidine ſ; de gl̄ia ſit certamē, hīnſire inci-
pit more equorum ſi mulierem viderit, qui ad ingluuie cra-
pularum non doctus fabaz pythagore nec olus Dracij, ede-
re Lat⁹ in hac re loquerer niſi occupatio ingens ⁊ breue tē-
pus adēſſent. Vale q̄ queas optare felicitus.

Alia eplā ad idē aliū mediū

S; tpe nō caſuras vilo, q; hūc viz (de q; mecū nūci⁹ tu⁹) mul-
tū p̄bi habuiſi donatū ab iſis ſuſcipe nihil fac⁹ a tuis mo-
rib; alienū bñ i agēdis, deliberare ſapiētū ē. q; extra nūc-
nemo te ponit, S; q; certior ſias habuiſi ſi man⁹ p̄ceſe linc⁹
tas ⁊ ſp̄ adūcas vlt⁹ q̄ſi aq̄ lotas plātagis eiūdē vi p̄ctas ac-
corſū cerneret vſus prunis appoſitū. Nihil cui⁹ p̄p̄tū ext-
ſtimat ſ; p̄rat cōſa oib; oīa inherēs illi poetico medio po-
ſuit deus oīa cāpo. Non enim bonoz alteri⁹ oſor eſt. Nec

multū ponderat q̄ v̄eto res consent modo suo cumulo acce-
dant. Tenes q̄d vellim, Cetez si noua petis. Ita nobiscum
eunt res vt nulle nobis epule dulces sunt. nūq̄ felix sopor
nocresq̄ q̄ete. Sepe nos rumor sine auctore p̄sperus p̄te-
ret, falsasq̄ nobis imagines construim⁹ in pelusq̄ singula
verissimus, omnis noster sermo lucet bestz suspit⁹s sempq̄
illud virgillanū añ oculos versatur. Bella horrida bella ⁊ cī
bzim multo spumantē sanguie cerno. Vulta nobis duri-
tas fidez atz fatoz est, gladius semp cernici berere videtur.
Vale Ex. A. tarde dū surgit nox auctura timores.

Consulitur amico ne ad ani-

mum trahatur oblocutio detractoris

Plurimā fauētissimo corde salutē. Super ad me venit ami-
ce sincere viciñ⁹ tuus de q̄ bono iure p̄queri soles. Vulta
de te plena bucca p̄ferrens q̄ meas aures rupit sua stultitio
quētia cū sit omni p̄ica graculoq̄ loq̄tor cui⁹ morez lingua
pandit, vilia em̄ p̄ba vilem animuz, p̄fitem⁹. Consulo ne ad
animū traxer⁹ indigneq̄ tuler⁹ q̄ de te garrit, oia nāq̄ mala
licet etiā leuia sint p̄ impatiētia in guescūt, su⁹ cuiq̄ mos est.
Iā cī mala dicere in naturā versuz est, Quis contra naturā
certabit. q̄s pelago ne fluctuet, p̄hibebit, vel igni ne caleat.
Loquax insimic⁹ min⁹ offendit. Raro mordet canis q̄ latrat
Noceat mag⁹ ira q̄ tegit. Vin⁹ faciūt q̄ magna loquūt. Sz
(vt verū fatear) cepit tandē (dū me lōgo tractu audierat) in
bonā partē suā linguā inflectere. Alebat em̄ se cupe sese fra-
terno sub amore tuis affectibz p̄formari. ⁊ q̄ oia veta forent
in obliuiois cāpo sepulta. Rem meo iudicio fecer⁹ tuis mo-
ribz tueq̄ p̄tuti non imparē si imotū sp̄ animū tenuer⁹, p̄ior
sus nihil p̄edo q̄d dicat, agat, vel molliat. Tu fac valeas q̄
ete viuas, areāq̄ illi vitupatōis relinqs, suū sit maledicere
tuum benefacere

Responsio ad p̄cedentem cum detestatione
detractoris ⁊ suoz morum
Prosperitatē optate salutē. Ex calce lraz tuaz fidissime vir

Folium. LXIII.

accepti quoniam emulus meus multa tibi pulchra discit, quod apud te in
nocentior vrbanozque videretur. Itaque cautelose hoc efficit
non ut abscondat, sed abscondat vicia, qui tamen visq; adeo inui-
dus permanet (quod si posset) oculos hominibus effoderet, ne sole
videretur. Vix si capillum in homine habeat, cito exrescere facit
in trabem (more muscarum) nil boni actum sed ea mox sedatu-
rus, si que bene actum aspexit. Nescio cur tantope miraris si
laceffens tantis inturijs moueor, qui si vides lapidem teri
ignem videbis erumpere. Quid mirum si in animatis ego rebus mol-
lior non amplius ipsis ferre valeam. Nolui enim quanto conatu il-
le (superi quem fulmine percutant) famam meam nigrare molitur, ut
sub illius umbra possit suam infamiam occultare. Si mihi tamen
ad vindictam tanta voluntas adesset contra facultas nunquam hec fece-
rit libere licenter impune. Vix de hoc alias (dum per oculum da-
bitur) rectum pluribus agam. Si quid ex me velis precipito, cuius
nam votis non modo mea, sed meipsum totum ex plenis visceri-
bus cordis impendo. Et bene valeto

Scribit filius pro veste

Obedientiam humillimam ex centro cordis loco salutis. Flourit
via paterna benignitas honoratissime per quam indecorum sit in-
ter honestissimos viros quos inter versari me semper oportet
vili abiecta laceraque veste apparere. Detritum id totum est, quicquid
vestitum habui vix filum filio coheret. Rogo igitur humillima prece
tunicam mihi fieri longam et largam, non avaro forcipe scissam eam
que rubeam, quam vestem in me fauor et honor eluceant magis quam va-
leam non modo vestem filii sed vel dilectus iudicari. Valete
in vultudinis largitore. Ex Louaneo adeo raptimus non tam
currere magis quam decurrere videtur. Octobris, ii, sub nocte silentis

Responsio in prima parte se

riosa in calce derisoria

Petis (fili) vestem et quidem rubeam ubi in hoc hyemis aduentu
non calorem sed colorem postulas, qui non tam necessitati quam vanita-
ti subueniri requiritur. Qui vestitum cultu magis videtur insistere

Quod sciētie vel virtuti. quā (credo pueroꝝ more) veteres, vestes
 volent laceras vt nouas recipias, vtiq; fili nō tantope cor-
 poris cultū curares, nisi neglecta tibi mens esset. incultaq;
 p̄tutibz. qđ longam z latā vestē queris q̄ lutū z puluerē tra-
 hat, z in humū demissa calceet, eāq; rubeā z oculis splendi-
 dam q̄ te nō ornaret s; tuā stulticiā pderet. Nam vestis q̄
 par est insignior mouere solet alios in risus atq; cachinnos
 Prudentibz at virtis int̄ q̄s te p̄fari dicis sp̄ accepta est ne-
 glecta cura decoris talli moderatiōe vt nec sordeat vestis nec
 splēdeat. Vestias (velim) animū p̄tutibz, hec vestis solida ē
 z sincera nō a casu pēdula. Pro vestu aut̄ corp̄s tui mīttas
 tibi griseā vestem nē pediculi (q̄s abūde nutrire p̄suesti) tuo
 cū pudore sese oculis hoīm ingerāt. Animalia em̄ id genus
 grisea facile oculis grisea vestis, Scis enī q̄ similis color
 similem tegat, prodantq; se contrarij. Comenda me ma-
 gistro tuo viro mihi ob suas p̄tutes sūme colēdo, Ex dorda
 co octobris. ij. celerē manuꝝ aulda penna

x

Scribit amicus amico non
 posse vōs suis sat̄ esse cū excusatiōe z oblatiōe
 Plurimas corp̄is aīeq; salutes. Nō sum beniuolētis nesci?
 (vir p̄stātissime) quā in me viciibz mult̄s magno acervo con-
 gessisti. Qui me tantis sp̄ merit̄ atq; fauoribz affluēt z orna-
 sti z p̄uenisti. vt cor̄ p̄ multitudīe tot̄ in me absorptus vi-
 dearis q̄ flāma mihi amoris in te succreuit. cul̄ exuberantiā
 tacere statui z mei ad tua seruitiā oblatōz ne in me clamitet
 Pithagoras, Age magna nō magna p̄mittēs, diuites vēr-
 boꝝ inopes rez esse p̄sueuerūt magnis p̄missoribz minimū
 fidēs esse solet, Si quid igit̄ ex me velis scribe, pete, proba-
 dabit experiētia fidē. Sed ne inani alaris spe nihil hic loci
 esse vīdeo, q̄ faciat in rem tuā nā sūptus hīclucra exuperāt
 Rem paucis teneas, aliū de tibi p̄sulas oportet clare loquor
 spero iā p̄dēte vel abusq; Bandano vbi apud te agerē luci
 de coguisse, me hīs moribz cē vt p̄bis pascere didicerim ne-
 minē, qđ ampl̄ scribā habeo nihil nisi q̄ ler̄ valeam.

J
 rin
 Sa
 rissi
 qui
 gas
 cept
 sum
 erga
 loco
 mū
 rla ē
 rurſ
 tur.
 mib
 cicta
 Se
 tua
 ne(c
 Sz
 bīto
 exp
 scrib
 est, e
 E
 U
 p̄cep
 goc
 mea
 sese
 meo
 sp̄ n
 si p

Folium. LXIII.

Invitatio partiz seriosa par

tim locosa, vt frequēs sit scriptio.

Salutes desiderijs cōpares. In p̄mis te plurimū rogo carissime vīr id mibi pcedas ne minorē geras de me fidem q̄s quī te saluū z res tuas maxime op̄at. Velm̄q; ego intellīgas te habere in me hominē amantissimū tui z sine vlla exceptōe deditissimū tibi q̄ z si corpe tibi p̄sens esse nō possum, amore tū et spū assum, z tu ex aduerso is es quī nulluz erga te sterilem amorē sinis. Nostra ergo amicticia quā nec locoz nec tempoz magnitudo diuellere potest, nos ad calamū trahat. Amo lras tuas q̄s tenaci fidelīq; seruo memoria q̄s nūq; video quī nō miro quodā calore scribēdi ardeā rursus si taces maior mibi scribēdi cupiditas silētio cōcitur, quid em̄ pulcrius q̄ amicū eplis colloqui. Ego em̄ sic mibi suasi, aut nullū esse bonū in vīta aut illud esse cū amicticia lūctā q̄ inter absentes (nisi epistolis) florere non potest. Sepe mibi pollicitus es frequēter scribere, s; si in memoria tua qd foraminis fuit q̄ pmissum excidit (rogo) id obstruas ne (qd de nouo p̄cibo tā mels infundo) iter atz iter decidat. S; satis locatus suz, seriosa tā p̄ce postulo sepe ac sepe scribito, nec velis te ampli⁹ excusatōe (q̄ negligētie sp̄ socia est) expurgare, quasi n̄bil habuisses qd scriberes, q̄ saltem illd scribere potuisti, te n̄bil habere qd scriberes. Si vales bñ est, ego q̄z valeo.

Epistola

responsiua et excusatiua frequentis scriptiōis z qualitate temporis

Vos potiri loco salutis. Sepe ad te scribere credidi colēde p̄ceptor s; alia ex alijs impedimēta surgūt, veteribusq; ne gocijs noua sp̄ accrescūt, nec p̄ora pagūtur. Diaq; negotia mea se miscēt z pfundūt, vt vel se pellāt ut pcella pcellā vel sese trahāt vt cortia cortinā, q̄ sp̄ mētē a cepto auertūt vt ad medīā horā somn⁹ mibi obrept sub tāto pōdere negotioz sp̄ mibi assunt sine fine labores q̄b nō subsistere possū, nī si p̄ labores req̄em quererē quī in requie requiē nō inuenio

Te igitur exoratum velim vt raritati ignoscas, ad quā me
necessitas non desidia traxit. Sed in summa illud habeto.
q̄ aliq̄ magna restant q̄ hoc tpe etiā (si mihi oculū esset) pēna
nō sineret effluere. Sūt em̄ periculosa non apte frontis tēpa
adeoq; turbata oīa vt nemo sciat q̄ nauiget vento vt̄ quas in
man⁹ littere (si quis scribat) casure sint. z q̄tum lesure si ma-
le ceciderint. Tacebo igitur ne p̄ba forte aliqua incautiū
lat. i. statul obsint meo quo q̄ est p̄uus fiat nullus. Vale ex
Parisi⁹ octobris p̄ma tarde vt cū eplā dies tpe clauderetur

Petitur cōsultatio super cau

la pendente corā officiali z assistentia

Salutes plurimas suauis amore spirātes. Cām habeo corā
officiali alibi v̄ venerabilis dñe quā potētia aduersarij mei
hucusq; pot⁹ q̄ eq̄tas rexit. quā si perdo. statul meo gratis-
simū vuln⁹ infligis qd̄ ne accidat in tua bonitate postui est
Mitto tibi in cedula hīs inclusa casū atq; p̄cessū. sup̄ q̄ p̄sul-
tatōem scribito. Et si qd̄ in p̄cessu p̄ me minus p̄uū sit.
tua prudētia corrigat. Nā ad te tāq; ad portū q̄ndā z firmā
p̄sillo z anchorā p̄fugio. qui in tuā gratiā z prudētiā omnē
meā curā cogitatōem mentē deniq; omnē z spem meā fixi z
collocui. Vereor em̄ (nisi adlūmēta p̄stiteris) cām meā in
periculū esse lapsuram. nō qd̄ de q̄ de iure meo dubiū sit. aut
sinistre de iudiciū suspicere eq̄tate. s; qz aduersarij mei tant⁹
licitū amorē (vt nisi cū sua astutia tua diligētia tuaq; indu-
stria circūspecte certent. nō v̄deo q̄ facile dicta cā subsistere
possit qn̄ indefensa tāto calliditat; z astucie aduersatori cito
succūbat. Qd̄ si fecer; expecta futurū q̄ tuis votis libens eq̄
parat⁹ qz pareā. nec ei tā meū p̄modū mihi caz erit (qd̄ ex te
accepo) q̄ fuerit mihi relatio grāz locūda. q̄ zli forsā n̄ tā di-
gna erit vt tua merita ep̄igāt. cū z iusta erit z obita z si poro
gr̄iosa. Vale fors; sp̄ z san⁹ ferriq; recocti roboze firmior.

Responsio continens iudi

cis laudem.

Folium. LXV.

Salutes placidiores gēnis et auro. Si tua causa vīr dīle-
ctissime iusticia fulgeat: nihil est q̄ desperes. Iudex em̄ vīr
līs plen⁹ est iurisq; peritissim⁹ q̄ a semita recta deflecti nō
poterit adeoq; amat qd̄ iustū est, vt nihil possit nisi equū fa-
cere. linceos h̄z oculos vīdet vt argus p̄tū p̄futas sua in-
dustria facile noscit faciliusq; frangit atq; retundit, et q̄ caus-
latōibz sinistris partes cōfusa efficiūt, atq; turbata mor̄ oīa
in sedē debitā et locū restituit qui facile p̄sperit ne causē tue
equitātē improba hominū p̄silia vincāt. in solamq; iusticiā
lumina sua fixa tenet nec p̄ce nec auro declinat ab illa. **Va-**
le et me puta tibi semp̄ deditissimū fore qm̄ quidē sic tua im-
mensa de me exposcūt merita q̄ si forte non fortē aut poten-
tem vt velim constantē tū tibi animū sp̄ polliceor atq; volen-
tem in p̄cessionē oppidī tul me tibi p̄sentem contrulissim⁹, nī-
si maris tumor increscēs mibi transitū denegasset

Respō. alia in aliam partem.

Amicitias solidas minutōe carentes. Aduersari⁹ tuus vīr
est p̄suto occultoq; ingenio et eo plane improbz atq; huiusce
modi morū q̄ nō dico alienos sed nō suos quidē in pace
relinquit, q̄s insurijs et p̄tumelijs q̄ttidie p̄secratur, se tū in
nocentissimū fingit, modo queritur, modo gemit, nūc tem-
pus accusat, nunc homīes iusticiā suā p̄dicat vt pallio ver-
borz fallacias tegat, q̄ homīne nihil p̄duxit natura fraudu-
lentius. S; certe interea q̄ aduersarius tuus dolis certat,
vīnces (si ex aduerso certaueris) nūmīs. Iudex em̄ qd̄cūq;
faciet si cū munere pascas, venalē p̄stituit iusticiā, sua gratia
carebis si nō sue auaricie tuis muneribz hyatū opleueris,
animā et sanguinē vendet si emptorē habeat, Sed hac in re
silenciū moderatōez habebis, ne incaute que scribo reuocēs
nā p̄bū alas h̄ie fingit homer⁹, qm̄ et volat celerit et n̄ facile
emissū reuocat. Que igit̄ sub regimie dīxi, sub regimie serua,
et bñ vale. Scriptū celeriter volante calamo eq̄ fuga sagitt⁹

Querela amici ad amicum

qui ab hostibus captus est

Nescio frater optime quid ego infelix sinistro sub sidere natus
In superos demerui quod tantis calamitatibus percutior. Prisdie
et diei quod ciuitas capere conatus agmen armigerorum
Incautus subintro et perda bellica fio non potens pedum celeritate
saluari, nec aliud video quam quod retro carcere cogar putres
secre. Proch dira heus nimium dira potentia facti. Non tamen hec
me scribere arbutrabere ut aliquid mea in causa tuo agas detrimen-
to. Nec volo mea amicitia tibi iactura attulisse. Ubi tamen
absque incommodo tuo cum reliquis amicis modum mee redemptionis
aduenientes, iam vitam dederunt mortem quod inextimabile mu-
nus nunquam erit a me resecuta. Vale datum ex loco tenebris et
squalore pleno et quidem palpando potius quam scribendo, te-
stes sunt characteres

Cōsolatio super querela ami- ci predicta

Non est quod satis explicet fidentissime vir quantum doloris acer-
uum labe tue animo infunderint meo. Quia quod spiritus ac oculus cerneret,
subtinui tuo statui quod in ciuitate cupidius quam felici permansisti
sed dum iam res ex ducta est ut neque aliter esse. fac animo forti atque
magno sis recolligas vizque prebeas. tibi prout tua plus de-
dit quam fortuna abstulit. Ea igitur te prout sustinetes. Ego autem vi-
dero quod gratias quam tibi immortales habeo re ipsa probauero. Tui
spiritus fui non fortune amicus spiritus me mouit mouebit (dum vltima) ami-
corum cura quam prout mihi mereturque consiliat. Sed velim ita intel-
ligas ut quod per te facturus sum in solitum non in antecessum accipias
Ex cameraco ea festinatio quam digitis sudorem expressit.

Rogatur amicus ut medicum mittat amico egroto

Sis mihi petre fortunatus. Est apud te medicus arte et experien-
tia prestans a quo mihi per te impetrari exopto quod me visitet sin mi-
nus regimen scribat quod ut certi possit. dicces me recharti im-
misi podagra quam moribus membra mea (quod ad decorem inflexioles

Folium. LXVI.

natura laxauerat) sã in timorẽ ducti, sã in rigorẽ pstringit.
dolor immanissimus est qui nũq̃ me deserit quin reliquias
peiores relinquat. rursus ex raritate mee tẽperature (quã
medici pplexionẽ appellant) tantus mihi aliquĩ glacialis he
ret rigor pcorde hẽ vt nullis possim operimentis nulloq̃ cõ
gesto vestitũ cumulo calefcere. Longior essem sed pperat nox
auctura doloris. Vale dilecte vale. vsueq̃ dies longos le
tus z faustus

Responsio significans medi ci missionem

Petrus tibi deditissimũ sanitatẽ dicit. Dũ lras accipio ho
ra sã ferme nocti vndecima excesserat. ceperatq̃ sã oculi sũ
no guescere quẽ somnũ motis auribz (canuz more) erectoq̃
mẽto mor excussi cũq̃ distuli in tpa lucis. Haulit mihi la
crimas epistola tua, q̃ morborum longã pgerẽ tibi vni in
cubuisse significas. Sz nũci? (q̃ has celeri cursu ptulit) me
magis longe q̃ magis pascere facit ex quo tue valitudi
nis vix verbũ vnũ excussi. qui omne ad p̃bũ meũ ingemuit
lõgeq̃ plura fletu q̃ loquẽdo significauit sed firmo (velim)
pectore perstes. q̃ p̃mũ superĩ celũ diemq̃ reducent aderit
ille quem optas medicus sanitatis tue fautor

Rogatur prior magister vt

patrem inducat q̃ filius in collegio locetur
Obedienciã cõdignã loco salutis. Pater me? magister colẽ
dissime cupiẽs me tenerius educari Parisi? in domo ciuis
me collocauit z certe electe satis q̃ ad corpis alimẽta. Dõne
sta em̃ est domus honestior hospes honestissima oĩa q̃ agũ
tur. q̃ tamẽ cum laycalia atz prophana sint paruz profectus
seruitũ meo. hospes em̃ nõ nisi mechanica sollicitat cuius
vixor more aliaz de lino, gallinis, z ouis. semper disputat.
Et quia dñi scilicet patrem meum in orinibz consiliũ ma
gnĩ p̃dere vestz. Scio etiã scolasticas om̃s res vobisq̃ co
gnitissimas eẽ, atz ñ latere vos q̃ p̃tile sit i collegio p̃morari

vbi arguendo soluēdo replicādo p̄tina colluctatio ē. Vbi
em̄ vlgent studia p̄ferunt se ingenia selegz exercitāt. vbi ne-
mo est qui nō vel discat vel doceat petat vel respondeat pro
fundatqz lras vel hauriat. Quater em̄ in die (q̄ collegio im-
morantur) disputatōes z reparatōes h̄nt absentibz nobis q̄
extra sumus. Nemo loquit nō latine tantus ibi lraz strepl
tus tantaqz doctrīnaz cōsonantia vt clāgore q̄dam videan-
tur z muri z parietes tecta simul z paup̄mēta scientias sp̄as
resonare. nō aliter q̄ acris p̄ricula quelibet latinis foret im-
pressa caracteribz quo scolares die nll aliud audire vident q̄
scientias nocte autem q̄ earum imagines. Et licet in colle-
gio vita mibi coactor esset omniūqz agendorz licentia mi-
nor. In banc tamen sententiā ardor scribendi me pertulit vt
collegio libenter nunc immorarer cuius incolae vidi cete-
ros semp excelluisse. atz in omibz p̄mptiores. Suplico igitur
patrem meū informate vt parulis expensis magnū pro-
fectū preferre dignetur. Iuuat sepe carius emere si merces
fuerint meliores. dicteqz sibi que in rem faciunt. scitis quid
volo scribo perito qui ex paucis multa concipe consueitis.
Valete felicissime termino z fine seclusis

Rogatur pater a filio quod eum collegio faciat cōmensalem.

Humillimā obedientiā cum veneratōe cōdigna. Pater op-
time votis meis votive cūcta responderent. si dignaremīni
in collegio sumpt⁹ mibi emere quo nihil duco grati⁹ nihil
qz fore vtili⁹. Nescio mibi parisi⁹ de necessarijs efus z po-
tus p̄spicere vbi cara sunt omnia atz scolastica iura exolve-
re absqz expositōe pecunie multe. Ann⁹ ei long⁹ ē multā di-
em p̄tines vix etiā adest hora q̄ nō secum egentia nouam af-
ferat z q̄ vicius vn⁹ alterve me nō habeat trāseuntes p̄sulsqz
quater in die scolas adeo redeoqz atz loca varia p̄ elculent⁹
z poculentis v̄sico. multa mibi inter digstos tempora disti-
liūt p̄fectu cū modico. Nec video me terminū anni attinge-
re posse q̄ nō forem h̄ modo vl̄ totidē vl̄ ampli⁹ q̄ i collegio

Folium. LXVII.

expositurus. Sic vobis nō prosum meipm negligo exte
ego curis distrahor. Interea me socij mei passim longis ante
cedūt q̄s nō tā seq̄ q̄ precurrere conarer si cū eis in collegio
solis lris deditus essem vbi totū animū meū in solo studio
desigū haberē. vbi ad manū sp̄ adessem m̄grī meis dubijs
satisfactori ingenioꝝ duces ⁊ faces nec min⁹ haberē p̄sum
ctos mibi socios multos ingenio ⁊ diligētia claros. q̄ pul
cro auspicio p̄signāt in adolescentia quales futuri sint etate
puera cū q̄b locundissimū mibi studiū esset omni tedio la
boris secluso. Nā vt equi currēdo sic nos discendo anima
mur multitudīne. Valete pater omni felici felicius

Magister scribit scolari cona
tum eius collaudans.

Salubres tua in vota successus. Multo sū euert⁹ gaudio
tuas lras legēs insignis adolescens q̄b petis q̄ fuisset q̄
breuissime p̄sultur⁹ q̄s cū vel mediocris ingenij nō hoc in
telligat lōge fore vtili⁹ cū bonis studentib⁹ q̄ cū laicis habita
re. Sup hac re cū p̄re tuo sermonē multū habui q̄ consilio
meo tuiq̄ pariter p̄pulsatus p̄cib⁹ p̄sentit tue grates petitor
q̄ vltro appetis stricctus viuere vt largius discas. nec potu
it pater generosos illos conatus tuos hec audis n̄ collau
dare q̄ animū tuū rōi siue (vt aliter idem dicam) te tibi stu
des subijcere vt q̄q̄ multos alios antecedas. Det tibi il
lius animi p̄stantiā illiq̄ aīo longissimū tps q̄ dare p̄r. De
mū adiecit p̄r q̄ me rogauit inserere lrs vt scz oēs curas tu
as in id vertas vt bonus fias atq̄ bonoꝝ m̄groꝝ tuoꝝ (cum
q̄b morari cupis) beniuolētia nō indign⁹ ⁊ p̄posito tuo vlti
mū efficacēq̄ opam sp̄ impendas. Nō si feceris obligab
pualde me in tui amorē ⁊ etiā patrem tuū tibi nō in idoneū
debitoꝝ. Vale ⁊ certe gaudenti⁹ q̄ sub sole ardente cicada

Pater ad filium qui filiū assē
rit desiderijs

Fili⁹ b⁹ h̄ omīs iunent⁹ vt leniter iudicat ⁊ noua sp̄ affectat

nescio si leuitate ducaris vel traharis nouitate q̄ sic in colo
legio morari desideras. si te (ut spero) mouerit p̄r² et scientia
(ut tuis lris testaberis) nō possū uos nō acq̄escere tuis. Nec
deesse possū boni m̄grī tui p̄silijs multo sale minuerē p̄ditis
Intres igit̄ eōdem portem cōt̄ more aliorū. pollicare m̄grō
tuo solutōez in tpe, has sibi ostendēs ut sciat te h̄ facere me
inbēte. U. in xpo atq̄ tū ut q̄ sibi placeāt cupias factasq̄.

Pater ad filiū militiā prouectum

Quātū carissime fili tua ex p̄nta solatiū ceperim separatlo
docet. Crescit i dies amor i te me nescitq̄ p̄stare eoq̄ ma
gis q̄ dñs tu² te lris suis alti² effert atq̄ p̄mendat. Scribit
nā te militiā (tuis meritis) decoratū multa q̄z alta q̄ facilius
sperarim q̄ crediderim nisi ap̄d me mlti esset fidei et nisi na
tura id fieret ut facile credat q̄sq̄ q̄ optat q̄ si ita sint p̄seue
ra sin m̄n² fac vera esse incipiāt si q̄ tibi tui cura si q̄s amor
gl̄ie vlti q̄s tibi ad honores conat² ē. id ex te sumope req̄ro
ut qd̄ liberali aio abscedēs p̄misisti indefessa p̄taria p̄seqr̄s
Multa sūt q̄ calamū meū ad alta vocant. Tu igit̄ vale ego
nā valeo q̄tū solēt uerā ē p̄r̄is p̄pacta corpuscula s̄z q̄ meli
us valeam opam dabis.

Ad idem

Optata salute p̄missa. Uix credas care fili q̄ntis ob tuam
absentiā uxor agustijs q̄ntisq̄ doloribz crucior. Jā p̄mum
aḡsco q̄ absētia amorē nō minuit s̄z accēdit. Audito te mili
tū mūere funciū et i capitaneū delectū et ad guerras p̄fliciscē
tē i hīs fili occupari dux s̄z lōge durū p̄ncipis iussibz p̄tro
ire. Supplex ego deū oro ut eū p̄mitter. dñi cepti faueāt al
litq̄z tibi splēdēs et immobile sid² q̄ eo ducar̄ q̄ cepit animus
et letus et saluus reuertaris

Respō.

Lras yfas paterni amoris
plenissimas metuēdissime p̄r̄ tato accepti gaudio q̄tū h̄ cala
m² deplingere neq̄ret etiā si ferre² essz vel ex calibe fabricat²
Qd̄ me dñs me² suis lris exulit nō id merita mea s̄z p̄r̄ scri
bēis effecti. Entar tū (q̄tū i me fuerit) roboris atq̄ neruozū

Folium. LXVIII.

paterna vestigia imitari q̄ i dies hec (si q̄ est) de me duplicet
optato curaboq; preterita segnitie mea diligetia vigilantior
operare nō somno nō vtri inertie vacatur a q̄ sat me libe-
rat on^o qd p^o adeptā militiā illustrissim^o dñs n̄ dux hūme-
ris meis sn̄p vires hōis adiecit qd nō tā p̄mere q̄ obzuere
me videt. Qd malz ab alijs q̄ ex me audiat. Nūc mihi aīo
op^o ē nūc pectore firmo. Valete p̄ aīoq; sp̄ fīco tenere nūq;
posse mea obsequia v̄ris imp̄ijs supari (tia fili)

Ep̄la dubitativa super mili

Salutē fili q̄ milles creat^o sis nescio an nec ne dolēā v̄l gra-
tulabor. Sepe qd incipit a gaudio desinit in merore, p̄ mi-
litiā ei plures ad inopiā ad carceres ad deniq; mortē pue-
nerūt. Habes tā vnde sp̄ inq̄er^o eris v̄l inglori^o. Quid (q̄so)
luuat h̄ie qd seruat vite discrimie z cul^o p̄clū saguis ē. Tra-
xit te forte vanitas ad militiā q̄ vanitas secūda folioz est et
frondis s; sp̄ fructuū ē inanis. Si aī tēpus hāc militiā su-
scepisti p̄usq; martialib; artib; sis imbui^o pudebit apto o-
stio vsuere z int̄ milites p̄parere. Fuerit ei necesse p̄ militie
titulū i grātā tuā in aptū exire. Quē tñ titulū si digne cepi-
sti gaudeo nō q̄ habes s; q̄ cū merit^o es quē si sapis foveb;
laborib; ne turpi octo evanescat. Labor area ē p̄tutū. Nil si-
ne labore excelsū ē. Multos labor extulit sopor nullū Sep̄^o
B̄ dixi sep̄^o B̄ sp̄eto vt alci^o ipmā. U. calami celerrimo cursu

Epistola in eandē sententia z

Antinū inuictū loco salutis. Satiū forte fuisset fili mu-
tiam humiliter verecundeq; recusare q̄ gloriā amplecti.
Pullulat iudicio meo in orbe damno magno inuictū tan-
ta seges militū. S; ex aduerso multos vidi q̄s otisū fedaue-
rat q̄ eos suscepta militia mox deterfit Tu igit̄ enitere te mi-
litie actib; exercere. Ignis nāq; de silice collisionib; q̄ritur
Armaq; sūt p̄fricatōib; clartora. qd vt leri^o facias ecce tibi
equū mitto q̄ ad specē ē honest^o ad cursum veloc^o z sub ha-
bis assuefactus. Vale strēue atq; valenter.

Arguit pater filiū suū milī-

tem non militatiter viuētem

Nescio qđ audio fili qđ vite maculas induls qđ testans vi-
ta nō facile poterit eruiere, sic te gubernas vt peruenis tue
spes salutis supsit qđ more trasonis tuā militiā venci deuo-
uisse videaris licet qđ par est vteris etatis victio qđ nō plus
victo resistis qđ aqua sigill cū nemo te erroribz sic antecedit
quē nō facile assequis. Denarios tuos effundis z pijcis vt
quāqđ varronis thesauros (vt apud tullū est) possideres nō
illi supui subsistere posses ppendere deberes si sapes cū
te elato mēto diuitē taces, Nullū aceruū tū cē qđ nō tandē
ablatōibz psumat. Si tuū errorē pcepta mea non poterunt
pescere: s; sp serpsit seqz latius fuderit tandē memineris
te tua demencia perijisse qui meis pceptis saluus ēē potuiss-
ses. Vale cautusqz tibi pspice ne pēitibz rebz fabula fias

Epistola cōmēdaticia amici

ob multa merita cari

Prosperitatis optatā affluētiā. Qđ ore sperauerā venerāde
pceptor calamo pmittere pstringor. Velim tibi psuadeas
nihil me maiorī studio a me petere nihil te mihi grā facere
posse qđ (post habitū oibz) hāz latoz beniuolētiā tuā piliuz
sil' z assistētiā accomodes qđ intelligat pmedatōez meā vsui
mag' fuisse. Dign' cū est qđ a te diligat z tuo ornet adlumen-
to, nec facile inuenies in quē vsqz adeo digne beneficiū col-
locauer' cū qđ oīa mihi etiā intercedūt amicicie iura quē vt al-
ter frēm amo qđ nihil mihi car' nūqz locund' neqz viuic
cui hōi amicicie locū porē factā excepto qđ i b' spē pmū locū
occupasti, qđ si opaz tuā illi ptuler' i me collatā accipiā. Va-
le z si forte pl' eqđ de tātoz onēz impositōe pfido meā psum-
ptiōne excuset pfidētia, nihil ē qđ nō amor audeat de qđ vere
dictū ē audacē faciebat amor Tu at pmitte qđ rur' ab alio
dē oīa vincit amor. In vtrūqz cadit qđ sequit'. Nos ergo ce-
damus amorē, Rursus vale z qđem taliter vt duplicatōem

Folium. LIX.

ibi duplicata valitudo sequatur

(p[er] b[er]s et forma.

Illia cōmendatitia sub alus

Salutes multas et lōgas et sepe rescriptas, Lator har[um] dep[re]cator[um] me[us] p[ro] sua cā poposcit cui[us] v[er]o si nō parvero vereor ne ei[us] in me meritis testimoniū non sat[is] explevero. Ita em̄ a me diligēt[er] vt tibi pcedā p[re]erea nemini. Si igit[ur] amoris q[ui]ddā i te residet, resid[et] certe plurimū id rogo o[mn]i i bu[is] am[ic]i mei cā diffundas g[ra]tissimū mihi feceris si huic am[ic]icissimo meo t[em]p[or]i tribueris q[ui]tū cui temp[or]is vnq[ue] tributū plurimū quē si de- sideras nō est hō alter in quē spem transferat. Persuasū m[er]ito h[ab]eo nihil esse q[uo]d a te impetrare nō potero. Pro tua igit[ur] prudentia d[omi]ni latoris iusticia sincerā integrāq[ue] seruabis, et bene valebis mei semp[er] memor et amans.

Eplā merā credētiā cōtinēs.

Plurimas iugi cremēto salutes. Mitto ad te famulū uerū q[ui] nō fidelior q[uam] nō secretior alter. Parc[ere] ego lā t[em]p[or]is nō possū lat[er] scribere neq[ue] tuas l[ite]ras petodaturas morā nūcio cui re- deūti nō tā equi cursu q[uam] volatu op[er]at[ur] ip[s]e q[ui] nūci[us] nobis calamus eplā lingua erit et fides sua cōmune sigillū. Sed h[ic] s[ic]to h[ic] taceo, nā si de breuissimo t[em]p[or]e (q[ui]bas scribere co- gebar) querelā dep[re]ngo interea mihi temp[us] ego breuius effecero. Rogo t[ame]n p[ro]sideres nō q[uo]d ip[s]e s[ed] q[uo]d ei[us] equ[us] poterit, quē p[er]mutabit si id necesse iudicaueris: ne nimia festinatio festinatōez tollat. Vale diu sane s[ed] sp[er]o feliciter

Epistola cōmendatitia ami

ci ad am[ic]icū cōm mendatū am[ic]icum qualificans

Id modicū q[uo]d possū p[ro] salute. Cōmēdo tibi am[ic]icissime v[ir] har[um] lator[um] cuius res in turbido sic posite sunt vt curā am[ic]icor[um] exigant alioq[ua]m dispendiū subire. Hinc te rogo vt d[is] gneris eūdē inter vlnas tui amoris āplecti. Qui me totū te- net et possidet miro dulcore fauor[is] dignus vtiq[ue] tuo amore ap[ud] quē nō min[us] honestas q[uam] ap[ud] alios n[ec]citas valz. Fama

em optima frui et meritisissima quod plurimum fide plurimum pro
te plurimum intelligentia prestat et quod impensa sibi beneficia ita in
prestat ut dum pora acceptis posteriora mereat. Quia (ut ad lumen
ro sis) tatis precepto posco quatenus quibus nulla sufficiunt eritque mihi
hi tanto locuti quod id feceris liberius eoque grati quod citi. Sis
bona valitudine operaque des firmam atque sinceram ne ille se a
me ego quod me neglectum a te suspicer ea tamen semper sub lege
ut citra tediam sistas. Ex bononia octobris die quanta et quidem
vesperi dum sua lam retraxerat lumina celum

Scribit pater ad magistrum

filium quod determinans fiat si sic magistro videatur.

Scripsit nuper venerande magister filium meum ad suum magistrum qui
in eum prima grammatice rudimenta coelestis litterarum pulcras et
sensu fecundas quas potius credo non suis sed doctoribus venis
eruptas quibus subnixi supplicat ut cum sociis suis ad gradum perve
dat. Ego igitur pro filio sui magistri paternoque officio tractatus pro
cepto acquiesco determinans suo ut tunc fiat si ita suaseris atque in
eum studium ingeniumque prospexeris quod tandem firmis nervis no
men magisterij potenter defendere possit.nolo enim quod donum
redeat vacuo vasi prolixis non re sed nomine gloriabundus. Rell
quam nihil mihi est quod scribam nisi quod amicorum in se communia
sunt atque in omnibus litteris cadunt. Valeo bene et opto te bene valere

Rogat scholaris magistrum

suum priorem ut patrem inducat quod graduari possit.

Servitium tam debitum quam promptum loco salutis. Ad vos humiliter
prece pro fugio magistrum mi carissime. Scio ego preme meum diu ani
mum suum induxisse nihil vobis non credere sed maximam in vos
fide habere vel in his quod studium meum respiciunt apud quem auctori
tas et familiaritas ingens est beretque ei profundissime
quod ex vestro pro filio traxit. Flouit etiam quanta diligentia conatus
estis mihi pulchra litterarum incisa infundere utinaque tanto profectu
quanto conatu fateor sane quod longe e manibus vestris alter eua
dere potui si mea capacitas vestre doctrine respondisset. Ra

Folium LXX.

ro semē germinat qđ arido fundo lactū est necque securis
secabit ligni cadēs in nodū ac in planū ceciderit qđ non se
cantis sed nodi vicio accidit. Sed (missis his) scitis vene-
rande magr instare nūc louanij determinanciarū tpa qđ tā s-
ptereo (cū phisicā audio) nō redibūt oportuna. Quicqd de
hac re ad patrē scribo conat oīa in tēpus ptrahere putans
qđ hodie nō sit cras eq fieri posse, z (vt laicus est) nec ritus
nec agendi formas vniuersitatū pphendit, oculuz in me vt
puer gerit, etatē solū mētēs cui estinat gradū nō pgruere
videturqz subuereri ne viridi tribuat quod maturo debitū
est. Rogo igit pce cum maxīma ex corde fluēte qten⁹ eundez
pio vřo pssilio inclinare dignemini q me cum socijs meis
ad graduz puebat ne laboribz meis pmlū dcesse permittat.
Lasurus mihi anīm⁹ erit si videro ex flore studioz meoz
nullū mihi fructū responsuz. Qđ si ope vřa ad gradus scā-
dere pmissus sīm spero labore meo id efficere vt in patrem
in caros tandem inqz omnes mei amātissimus honor qđ
redundarit. Idqz me curatur polliceor ne vel vos pssiliū, vel
tādē prem peniteat obsequiū. Valete i eo q pssidet oī creato

Pater scribit magistro super
gradu filij ptim mētē expmēs ptim pssiliū petens.

Dulce salute ex corde pmissa. Rogauit me filius veneran-
de mgr eo intenti⁹ q imprudentius vt cum sinerē suis cum
socijs ad magisterij gradum puebi, s; q in hac etate tenella
ad tā alta z fausta auspicia leuari possit nō satis habeo ex-
ploratū qđ tñ si facile possit pclusum apđ me tā est nō cē de
liberandū s; si dubiū sit nō esse conandū. Filij tñ mei desti-
deriuz pui habeo qđ sibi pducatur qđue pulcz qđ qz deoz in
vnā ptē inclinatioz nō equa lance deliberat s; certe tua au-
ctoritas (z si sentire aliter) me facile puocaret vel si dubitarē
tua hortatio me facile impulerit vt id seqrer qđ tu optimuz
iudicares nec aduertam ad aliorum consilia si tua sint pre-
gnātia. Plurima calamo subtraxi que commisi nūcio. Va-
le dñi felix semperqz beatus

Alia epistola in eadem mate

ria in allam sententiam

Amicitia integerrima atq; salubre p salute. Rogo carissime vir ne filium meum ad gradum admittas nisi ipse gradus et gradus sibi decori sit. Nequaquam volo quod gradus precedat quod sequi libris ne cum doctis pudore taceat vel impudenti inepre loquat quod tades vertat in risum et fabula fiat. Non volo quod redeat vacua opinione tumefacti soli edoceri veteritatis incepta supbire. Non enim birretum magis efficit nec doctorem anul? nec laurea poetam necesse est in eo sit quod eum faciat gloriosum. Nolo quod foris gerat nomen scientis et intus (vesice more) nihil nisi ventum et tines. Vel mo re vacui vasis quod foris tumet intus nihil continet. Velim potius ut si lecti fictus fructus non flore locude quod spine quod non fructu ornatur sed floribus. Nolo quod mihi redeat foci quod meo mihi assinus assideat coronat? vano vero non rebus inflat? Ridicula profecto a alto cachinno digna est noialis pruritus ubi ipsa noia rem patetissime mensunt tunc nomen sue dignitatis vniuersisq; veraciter tenet quoniam re nominis poterit potent exercere. Ego enim in adolescentie mee primis studiis incubui philosophie namque tunc gradum volui (quod reuerentia fecit) non pretempere ad quod et si non forte perungere ac saltem aspirare permissum erat. Si tamen colende viri filium censeas non indignum tanto nomine placet quod suus labor gradum honore premet. Quis potius sit vicissitudo quod permittit quod ad studiorum flores gradum fructus persequatur. Vale intencissimoque animo enitere ne gradum sumat si non fuerit scientia prestans ne fructu omisso inutilli fronde gloriatur.

Magister respondet scolari.

Fili prius tuorisi est quod gradum petis ad pompam inanemque lactantiam non satis intelligens quid magister gradum pretendat. Si tamen satis prout haberet quod aliquam scientiam peritiam persequutus esses ac inter tuos sodales (quos annis equas) scientia perflorissimos quod gradum tuis prout meruisses vellet utique te honore merito decorari. Sed verum (ut est mos iuuenum) quod appetentior sis glorie quam

scie au
re no p
si tibi
ia repe
te viles
hili illi
eis pu
sz sum
rit. S
q prur
ris. vt
vt lega
Tuliu
optare
videri
nitatis
cia. p
Intere
uentes
tibi de
assit is
pis de
Be
Salu
aspiras
lim (h
pistere
lasse til
mo nil
aqz pr
stiat. K
mina q
ret dese
stiterit

Folium. LXXI.

scie aut p̄tutis. Nec certe sat habeo q̄d p̄i p̄sulā, te ei late
 re nō potest q̄s pua tibi erit paterni cr̄is portūcula. Nescio
 si tibi p̄ducatur, q̄ inferior es fortuna sup̄ior flas ordie, tot em̄
 iā reperitū m̄gri vt ḡdus dignitas ex indigna numerosita-
 te vilesceat. Multos ex vniuersitatē tua euadere vidi, q̄ n̄
 h̄l illic splēdoris sūt affecuti p̄ter magisterij iane vocabulū
 eis pudore sēp̄iterno adhesuz, nō meo iudicio ille ḡdus est
 s̄ sum⁹ et veni⁹ ē q̄ cū nuda gl̄ia: nō cū scia, nō cū p̄tute decur-
 rit. S̄ si te sciētē p̄stiteris, gl̄iam p̄p̄ia p̄tute mereberis nō
 q̄ p̄tus famā p̄ p̄cio poscat s̄ carere ea et si cupias nō pote-
 ris, vt ei corp⁹ vmbra seq̄r, sic p̄tutē gl̄ia, q̄ tū adeo delectat
 vt legam⁹ neminē eē q̄ dulcedie gl̄ie nō tangatur. Et apud
 Tuliū est, trahimur oēs studio laudis, Generosum em̄ est
 optare q̄d summū est, Consulo tū vt maiores te p̄struas, q̄
 videri desideras, ne sis fors tūmēs int⁹ p̄ctus ne v̄eto va-
 nitatis insleris p̄tute carēs atq̄ doctrinis. Itaq̄ vt finē fa-
 ciā, p̄ breui statuet, q̄d de te fieri velit et te certiozem efficiet
 Interea nō aliū tibi inctandū p̄pone, q̄ teipm̄ i teip̄o te in-
 uentes (si excutias tibi te) Vale illō Dul, in te p̄necto, Dñ
 tibi dent ānos. A te nā cetera sumes tuoq̄ desiderio fauēs
 assitis quē penes p̄rās omnis est et q̄d feliciter aggredi cu-
 pis det feliciter p̄summare.

Scribit pater suo filio suam intentionē
de ḡdu suscipiendo
 Salutē. Fili multo tu desiderio (nō q̄dē rōe fulceto) ad ḡd⁹
 aspiras s̄ poti⁹ inanīs gl̄ie titillatōe porrecto. Scire te ve-
 lim (q̄ specioso p̄gmie gaudes) i l̄ris magisteriū nō i birrero
 p̄sistere. Grad⁹ em̄ nisi scale sūt scia et p̄tutū q̄s concumu-
 lasse tibi pulcr⁹ erit q̄ ḡd⁹ et titulos, Insiste igit studijs sū-
 mo nisu totoq̄ anīmi p̄dere, vt int̄ tuos socios tua scia tu
 aq̄ p̄r⁹ emicet. Nō em̄ laboro q̄ ḡd⁹ te ornet, s̄ p̄r⁹ et l̄re te ve-
 stiat, Nec volo q̄ fallacib⁹ alis attollar⁹ neq̄ q̄ sic artū no-
 mīna q̄ras, q̄ q̄d scie defuerit suppleat titulis. Salubri⁹ fo-
 rer descendere iuste q̄ imerito ascendisse, Inglorium em̄ esse p̄-
 stiterit q̄ mendacio gloriosuz. Nā omniū oculos fallere nō

pot. rīs tanto in te studio desipos dū parūper emerferis. q̄
tibi plus glorie falsē fuerit eo plus erit infamie cū tue igno
rātē scius cupies delitescere z oculos sapientū effugere, nec
ausus fueris inter doctos hūscere. Possem ego narrare mul
tos quos par error pari periculo dedit. Sed satius est vi
uis nominibz pepercisse. Vale in eo a quo omnis valor est

Gratulatur vniuersitas de

electōe sūmī pōtificis obediētā pfitef oratores mittit z rotu
Sanctissimo p̄ri dño. A. diuina puldentia (lum pete,
sacrosancte romane z vniuersal ecclie sūmo pōtifici. Humi
lima culminis apostolici filia vniuersitatē Louan. sp̄ serua
trix atz oratrix ad deuotissima pedū oscula beatorū. Ineffa
bile nobis subortū est gaudiū beatissime p̄ ex creatōe v̄ia i
vez vicariū saluatoris in terris. Simul em̄ spes magne sa
lutis ecclie nobis accreuit q̄ firmit̄ credim⁹ atz speramus
v̄ram sanctitatē oīa ipsi⁹ ecclie tam solida sospitate recturā
prouille dñicū pace multa inturbatū stabit atz quietū. Et q̄
insutulis crucifixi tunica suā sit integritatē seruatura. Et q̄
beati Petri nauticula nullis fluctibz obuiet. Exultet igitur
nobiscū ether z tellus z vagi ponti mobil vnda oēs qz cristī
cole, tensis manibz innixis genibz cū cordiū deuota iubila
tione regi eterno laudes exoluāt. q̄ vos ad apicē summi pō
tifici erecti, z in plenitudine p̄tatis assūpsit. Et q̄ lucidius
(sanctissime p̄) immēsa n̄ra leticia v̄re sanctitati p̄gnita fiat
Dittinus ad sacros v̄ros apostolici culminis pedes ora
tores nostros viros nobis caros z doctos multa p̄tute pre
stantes q̄ sanctissime clemētie v̄re nos ipsos oēs tanq̄z humi
corā sacris vestre sanctitatis pedibz aio z corpe p̄cūbentes
presentent ac offerāt ac obediētā debita p nobis cum ma
gna animi gratulatōe humillima mente p̄fiteant, ac demuz
deuotissimis p̄cibz vestram sanctitatē inclinare laborent v̄
nostris desiderijs p̄ certorū nominandoz rotulo d̄gnetur
vestra sanctitas p̄fauere, q̄s vt placeat benignissime ex au
dire z exaudire sanctissime clemētie vestre deuotissimis af

fectibz
felicibz
at ar
It
Beat
sanct
uerit
adul
trist
dam
sum.
subla
tante
stolic
rat se
mū la
stra c
refer
tia in
ta vo
fide p
p vel
oia t
p̄tute
(vt s
tissim
am v
vestr
mus
nū(8
ri sū
gnef
felic
tamu

Folium LXXII.

fectibz supplicam? Quā dignet rex etern? pseruare longue
felicissimis incrementz. Etqz diu vniuersali ecclie pesse faci
at atqz pdesse. Ex Louanio in nostra pgregatōe generali

Iteꝛ ad summū pontificem super eisdēz
in alta forma

Beatissimo in xpo patri z dño. dño. A. Diuina ordinatōe
sancte Romane vniuersalis ecclie summo pontifici. Vni
uersitas. A. obediētissima apostolice sedis semp oratrix
adusqz deuotissima peduz oscula beatorz Immenfas illas
tristitias beatissime pī q̄s aliquot diebz ptulim? ppter deſe
dam mortē sanctissimi recordationis dñi. A. sa. san. Ro. ec.
sum. pon. nūciatio assūptōis vře sanctitatis maximo leticie
subilo serenauit. Dolebam? em̄ omnes sanctā mīez eccliam
tanto pside viduatā anxiz quis nā succursur? esset in apo
stolice culminis pōtifiū pendebam? Sz q̄z pmū innotue
rat iesū xpm sue miseratū ecclie ac vos in solto aplico sum
mū tam pside collocasse tāta fragrantia plenissimi gaudiū no
stra corda pfudit. qd nec calamo scribere possem? nec satis
referare. Bñdictus altissimus q̄ sua benignissima pūden
tia in h nubiloso tpe q̄ deſ ecclia omni videt psp̄itate pua
ta vos in snū vicariū p̄fecit vīz qdē scia pfundū p̄tute claz
fide psp̄cū ac cunctis in rebz secundū p̄ter z faciundum. q̄
p vestrā eminentissimā prudentiā sanctissimāqz clemētiā
oīa turbida implacida atz serena facile p̄uertetis (diuina sp̄
p̄tute pambula) q̄ vīs sanctissimis deſiderijs respondebit
(vt speram?) Pro quo incessanter omnipotentē nos deuo
tissime oratuꝛos pollicemur. Humilissimāqz simul obediēt
iam vestre sanctitati pollicemur in euū. Nosqz ip̄os omnes
vestre sanctissime voluntati paratissimos seruos submitti
mus pstratos ad terrā pedes aū beatos put latī oratores
nri (q̄s ad sc̄ritatē vřam mittimus) vīuis organis expositu
ri sūt q̄s sanctissime ac clemētissime pī vestra sanctitas di
gnet misericordie exaudire. Quā simul dignet altissimus
felicissime pseruare vt diu vniuersali ecclie p̄sit z p̄sit vt op
ramus. Datū Louanij. in nostra pgregatōe generali

Scribit vniuersitas commē

ditatias lras p qdā doctore suo supposito ad sūmū pōtificē,
Sanctissime z clemētissime pater, Humillima vniuersitas,
Ab obediētia semp resūpta ad usqz pulueris sub beatis pe-
dibz cū osclo eoz pdenoto. Cū ad sanctitatē vestrā. Plurimū
dem dñatōis vestre deuotū illū vtriusqz iuris doctore ac-
cessuz audiuim⁹ omittere nō potuim⁹ quin nō eundē nris
lris z pēibz posseten⁹ iuuaremus (sua bonitate sic pmerente
Qui a teneris annis pnti incubuit vgilant z lris (cui na-
tura nō defuit) in eū pulcerrima dona diffundēs neqz ipse
met sibi meripfi abfuit. S; dīctas nature dotes officijs et
lris clariores effect. In tantāqz hominū grām sua se vire⁹
euerit, vt nostro iudicio dignissimus sit. q̄ inter vlnas san-
ctitatis vre misericorditer amplectet sanctissimūqz vestris
gratīs ornet z fauoribz. In bonis em̄ fortune ptractior est
q̄ lre q̄ virtus z q̄ sua merita poscāt. Parentes em̄ sui san-
guine clari tot sunt prolibz onerati vt eum inflexerit pietas
magna p parte successionem paternā fratribz relinquere se
se a puero ecclesiastico statū dedicando. Cuius persone di-
gnitas (quo pīmū vestre sanctitati pgnita fuerit) firmiter spe-
ramus. mox illi vestrā sanctissimā grām opulentiū respō-
surā. Qd (vt fiat) beatissime pater humillimis pēibz suppli-
camus quo sentiat nostrz testimoniū nostrasqz etiam supfu-
sas humillimas pces apud sanctissimā clementiā vestrā al-
quid fidel z gratie meruisse. Quam conseruare dignetur lō-
go tempore in vris multīs qui eandem sue sponse ecclesie
prefecit rectricem. Ex nostra generali pgregatione Louan̄
apud augustineū.

Cōmendatur nepos alteri

nepoti vt ei adiumento sit

Salutē ac ppetui amoris firmitatez. Vetus illa amictela
vir mihi ad cor vsqz dilecte q̄ mihi cū h latore dīsc lōgos fu-
it exposcit vt sibi sim adiutor z fautor: cui etiā accedit sāguis

conlu
tē coa
amor
lis tā
tanto
em̄ ef
mō lu
siliūq
at igit
tissim
qd ē

R

Ex p
dasti
agno
spend
alteri
sic eta
em̄ tu
tus fa
nec h
me d
redē
perit
opan
q̄ bla
oēs l
meqz
volu
nu z
long
D
frat

Folium. LXXIII.

Coniunctio talis q̄ eū tanq̄ honestissimā mee generatōis p̄
tē cogor excolere cui tū afficior vt nihil addi possit nec quē
amore magis p̄lectar aliū habeo neminē cui vt adiumento
sis tātis p̄cibz posco quātis p̄ba nulla sufficiūt eritqz mihi
tanto locūdī? q̄ id feceris libenti? eoqz grati? q̄ cū? Tanta
em̄ effulget p̄tute vt valde indignū sit eū tā dī suo clarissi-
mō iure caruisse Ad te ei accedit sue cause salutē auxiliū cō-
siliūqz experēs q̄ abūde locū p̄siliū habes et auxiliū coplā. Si
at igit sibi sint p̄ces mee p̄sidio q̄ intelligat te mei eē amā-
tissimū et apd te nihil at̄qui? eē fide et benivolētia. Vale et si
qd ē qd ex me vel ipara: mori iplere conabor morasqz p̄scidā

Respō. ad epistolā p̄scrip.

Ex penetrabilibz cordis salutes nō numerabiles. Lōmen-
dasti mihi amice p̄care tui nepotē filiū in q̄ oīa patris mor-
agnouit tui tā filius est vt omnē hoīez spectandī admīratōe su-
spendat. Nō ei lac filius lacti existit. nec possum p̄p̄dere qd
alteri insit qd alteri desit. Si em̄ (vt cuiuscūqz lineamenta)
sicetas et habit? respōderēt mori alter? alter? appellabis. Qd
em̄ tuis lris postulasti subito feci q̄ ad potui nil iussu mora-
tus faciamqz qd restat tā diligent? qz libēter nec rogādū
nec hortandū. Nā p̄rem ei? (felicitis memorie)qz familiarissi-
me dīleri ego hūc familiaritatis illi? p̄stitui et dilectōis he-
redē. p̄deritqz ei q̄ tā dilectis clarisqz imaginibz originē tra-
perit et q̄ nūqz fuerit p̄ris sui officiū in me p̄termissū neqz ei?
opam in me refriguisse senserim nō breui dītero q̄ leti oculi
q̄ blādo vultu me viderit q̄ comit se mihi p̄iunxerit q̄ late
oēs locunditatis habenas in meo p̄spectu effuderit. Vale
meqz tuo f̄ri cōmendatū effice q̄ quoties amicos memoria
voluo) mori inter p̄mos emergit. Ex Louanio volante ma-
nu et celeri penna. nisi me occupatio ingēs ligatus haberet
longior essem. Dum plus erit ocū latius scribā

Deplangit amicus filiu suū

fratris aufugisse rogatur amicus vt reductioni studeat.

Salutes innumeras et cordiales. Vnicuique huius filium fratrem meum
 (amicum dilectum) nihil prius habentem nisi cognomen sepius et for-
 mi quod (vixit) est vixit diligenter cui iam accreuit quod referre pos-
 set pudet et miseret viciorum maxima seges. Doletque vehementer
 pater in eo crescentibus annis decreuisse prout et quod cecis du-
 cibz non recte fidat filijs. Nam prudentium virorum salubres mo-
 nitiones quam amiles reputat cantilenas Dablis (rogo) operam
 si eundem gentium vixit prout prout quod ad suum parentem redeat et ex
 flumie errorum enatet. modum agendi tibi tua prudentia dabit
 Non est opus docere minervam. nec dare lumen lincei et argo. Ex
 cuius tamen legero abscissu pater eius tanto dolore affectus est
 ut (more frenetici) vage turbateque loquitur timens quod hec vicia
 (quod) teneris annis insuescit) tota etate sectabitur cum magis effi-
 cax nimis est vis consuetudinis cui longo tractu confirmata vix
 non oblitescit. Trahitque per omne augurium peiore via in quo
 doloris affectum non arguo sed excessum. Vixi ista ferret si ali-
 orum casus inspiceret cuius dolores scriptis lenire studerem
 sed vereor ne prurienti oculo perfricatio sit molesta quam potius
 nihil aliud agere quam augere luctus et renouare dolores. Etiam non
 est aptus consolator quem proprii gemitus vincunt cuius viscero-
 ribz mollitris fracta in lacrimis seba diffundat. Sed vale co-
 gor epistolam claudere patiturque et oculos a lacrimis abstergere

Responsum ad epistolam precedentem

Ea quam mihi velle salute promissa. Recepi litteras tuas (vir op-
 time) doloris non vacuus amoris plenas quod inspectis mor-
 mixtus lacrimis dolor mihi incaluit ubi nepotulus tuus qui
 dum sui patris corporis pulcherrima lineamenta exprimit non eius
 prout nec animi eius imaginem preferre dignatur Sed honoris
 proprii pedibus (omni pudore depulso) a prout pedes retrahit.
 Indulget vicis hisque induruit atque adeo ut eius patre vix
 graduem multa maiestate venerandum quater offenderit suam
 quod castigatorem non excusator sed fuga vitauit quam eum magis
 suspicor metu vel tractu quam proprio nisu errauisse. Habet efflu-
 gium oculis tam gratam ut vel celo clapsus vel deorum semine na-

tus a
 spect
 carl
 clat.
 os h
 obse
 dabo
 somn

B
 fugo
 Sal
 pia q
 perdi
 ligen
 dico
 quoc
 etate
 ligur
 nocte
 quo
 quod
 gntio
 tua
 sit po
 puta
 prim
 (que
 obzu
 grati
 non
 sapen
 sta n
 la no

Folium. LXXIII.

tus appareat Nam in eius aspectu nō tā humani q̃ dīuini
specimē decoris effulget, nō solent vicia tam decora sede lo
cari dolebit sener si iuuenis a vicij cepit pedē nō retrofa
ciat. Est mihi suspicio q̃ cerro loco lateat qd p̃ famulos me
os hac nocte scrutari faciā, Luna em̃ iam p̃nox est q̃ gratuz
obsequiū p̃stabit cūtibz Scio quid petas quid pater opat
dabo operā amboz votis p̃gruaz, Vale longior essem sed
somnia (sur oculi) grauidū mihi caput efficit,

Scribit auunculus filio pro

fugo inducens vt redeat

Salutis plūm desiderū loco salutis, Fili nescio vbi inci
piā quid primū quid vltimū dicam an bona p̃ncipiorē que
perdidisti an mala desleam que meruisti obediens eras dī
ligens eras parentibusq̃ carissimus eras, Et cum totiens
dico eras necesse est q̃ totiens ingemiscas qui tam non es
quod fuisti s̃ paras tuis parentibus noctes vigilijs z anxi
etate prolixas qui te vnicū eis filiū ad cor vsq̃ adeo dī
ligūt ne teipso habeant propriū sanguinem cariorē sed
nocte dieq̃ laborem nullū fugiunt non frigus non estuz
quo te ab inopia futura preseruent z certe quo felictor fuisti
q̃ tibi natura tales parentes contulit eo miserior atq̃ indi
gnior es qui tua culpa eoz fauores demereris, Mater em̃
tua tuam fugam agnoscens pre graui dolore capillos vul
sit pectus percussit digitosq̃ contorsit mens illi refugit vt
putarent astantes ei diem illuxisse supremū, Tu matri tue
primū pondus fuisti dehinc dolor z timor, Demereris
(queso) quot somnos quot cibos quot locos tuis fletibus
obrupers quot ei anxietates pepereris, Nulla maior in
gratitudo est q̃ que in matrem committitur, Si hec te fili
non moucant adamantia corda motura s̃ maneat tibi cor
saxum quo tanta materna solacia in te suauis amore conge
sta nō desinas rebellionē cōpensare, Aspice iusti dei flagel
la nō vt longe distansa sed vt mox futura iā iamq̃ p̃senta

Tu igitur redi in parentum sinu recube. A radice ei felicitus
ramus emoritur quod nisi feceris tibi tanquam inutili arbori imminet se-
curus et ignis. His denique lectis posthabitis omnibus ad me per-
do festina dabo modum et ordinem quibus penitus gratiam tuo honore
affeceris, et non tamen in sinu positam retinere. Nam si penitus tu
os offendere non desinas et eos aliquando tua culpa perdidisti ha-
bebis (donec vivas) nocte dieque summum dolorem erroris tui in
pectore testem. Tunc primum penitus nosces dum perdidisti. tunc
patrem tunc matrem tunc mutatam domum mutatam familiam flebis et
frustra percuties pectora palmarum et sero penitere incipies dum non
erit penitudinis locus. Sed vale incaluit calamitas quod cur-
su furit et sistere nescit.

Iterum avunculus filio pro fugo in altam formam.

Melioris quam paras fruiare salute. Scias (care adolescens) ami-
cos omnes tuos a te averfos esse neque ullam rem tuam velle de in-
ceps curam agere. Ego adhuc resto quem (ut video) a tuo amo-
re extrudes si aures claudere et oculos (ut cepisti) auertere per-
gas. tibi ei adhuc non tuis moribus sum amicus quod te vult periculis ad-
versa natura. nam si vix auribus hausi in te inualuit popa lux et va-
nitas omnis vix ei mustum es dum corrumpis in acetum. Quod cogor
ne tacturnitas mea indulgentia reputetur. mallem tamen potius quod ti-
bi tua conscientia quam meus sermo pudorem incuteret. satis ei ingenium ha-
bes quod sordes tuas vides non tamen diluis. vias tortuosas tuas
aggras nec deseris impendis quod periculum non metuere non potes nec
declinas. ubi (quod fili) evasit penitus reuerentia ubi lex nascitur
timor dei quod sic dissides a tempore et quod te societatis imisces pe-
riculo plenis Sperne (rogo) illos quod exemplo gloriaris. illosque
fuge ut scilla a tuo quod aditu prohibeas quod vides in tanta viciorum
exuberantia colapsos ut inter tutum et vicium discrimen nullum faci-
ant. quod nisi facias tandem tibi rubiginem affricabunt quam vix vix
ullo post tempore poteris diluere. at exitum tandem flebis quod phemia non
sensisti. et quod iuuenis tam pertinaciter agis senex cum rubore recorda-
beris. Non besito quando scias luce clariorem recta esse quam scribo. sed ne-

Folium. LXXV.

mū vereor ne passionū impet⁹ te cogat seq⁹ pēlora, Hoc tñ
scēpisse inuat vt si errore tuo pstabis ego in te meo officio p
functus fuero nō omittere potui qñ amicas tuas aures a
mīco fōmone pulsaūsses nō qdē tā blādo q̄ verace nō tā cō
posito q̄ fideli quē si rugata fronte pēpseris tuosqz gentes
pēpseris doloribz pēpseris, meli⁹ foret (sit venia dicto) te pus
tell⁹ ima debisceret absorbcretqz, Sed factio melius. Va
letoqz felicius

Responsio profugi filiū ^{ad suum}
^{auiculū}
Humilima pmedatōe hūilimo corde pmissa, Nō video q̄
bus p̄bīs (auicula dilectissime) immensā animi leticiā ex
p̄siero, tñ em̄ mibi v̄s ex l̄is gaudiū suboritur est cātusqz
leticie splēdor insulsi vt oīa p̄ba frigidiora videant habere
certe oculos nō modo velatos s̄z p̄orsus erutos si v̄s cō
silijs obluctari p̄sumerē tāta rōe fundat. Dabo opam mor
nebulā v̄ste mee talit⁹ abluere vt matrē meā (q̄ me gestauit i
vtero me pepit: suo lacte nutrit) maior gaudiū p̄fundā q̄
v̄nqz fuerit ex me dolore p̄cussa, Societatēqz illā quā sū cu
pidi⁹ q̄ prudenti⁹ imitat⁹ abijctio fugio nego abnuo respuo
cathenamqz rūpo quā ip̄e mibi p̄texui, tā clare video soci
os meos canibz similes q̄ os diligūt vt extrahāt succuz, vel
bīs q̄ lanā in ouibz querūt nō salutē q̄ mīro q̄daz applausu
me v̄sunt excolere quorum amor eisdem gradibus cum
meis denarijs ambulauit tantoqz remissior q̄nto pecunia
numero mīnor vt cuz vltimo denario etiā ip̄i amoris ena
nesceret vltim⁹ gradus. Jā lapsus meus agisco dolens 7 ge
mens q̄ nunqz potui lacrimas p̄ferre parentū, Nō sinat de
us v̄sā meā v̄s qz ad illa p̄ducī t̄pa q̄b hec tractē q̄ doloribz
rapti funere foret p̄iores, sed me vel tellus (vt l̄re tue sona
re vident) opem pus ima debiscat vel cyclopū fulmīe cadā.
Clare sentio v̄sā eruditōe instruct⁹ q̄tum p̄ntes amare et
venerari oportet, Vos aut⁹ (vt cepistis) mibi assistite nulla
em̄ spes salutis nullū mibi p̄sidiū aliūde, Opto felicissime
valeatis opemqz feratis qui spem dedistis

Ut filium promoueat

ad bñficiuz
Plurime salutis largā affluentia. Logūt me (vīr egregie) fili
li cui mores suazq; vīte integritas in sui fauorē ad te nūc hī
te ras dare rogās q; in p̄mōdem alie bñficiū patnū sibi fa
uorē nō abesse sentiat q; ob alia multa q; q; tibi fili? a te me
retur carus haberi q; adoleſcēte p̄mīſſas ita inſtituit vt om
nes ſue etatis iuuenes euz pro duce colunt obſernāt q; ſap
eſſe videt a q; oēs lumē accipit. nemo eū aūcedere p̄t. q; ſq;
eo habet honeſtiſſor q; tergo ſuo p̄ſor eſt vīr crediderit q; ſpīa
tantā ingenij lucē tantā indolis placētā tū facūdie ſplen
dorē tā tenere etati incidere poſſe. Jocūdius adeo eſt viſſace
cijs ſuis riſuz ingentib; euocaret. Vultu paterna in ſe bz
non futurus vñq; tuaz p̄tutū ſepulcor q; gerit corde ⁊ fron
te depicta. Eritq; tibi ipe ſenectuz tue bacul⁹ ⁊ patnī nois
ſuagatorz auctor. V. plūxi⁹ eſſe niſi tā nō abſtraheret lumia

Reſponſum ad predictā

(celo
Salutē in auctore ſalu⁹. Filiū meū extollere conar⁹ multo
ſtudio nō parū iudicio quē ſi mīn⁹ amares pl⁹ fidei apō me
tue līe mererent. Amore cecus iudex eſt. nō em̄ tā rebo ſatū
mur q; rez apparētis. Tertū habeo q; bene de filio eſtimas
meo cui p̄mīſſa aſſcribis vīr orte p̄tut⁹ q; certe p; p̄tute effigie
p; re ſimulac; laudas bone indolis eē videt ſ; frōt; ei? nulla
fides p̄tutē vt ſcopulū fugit. nō tā apls taxū odit nō tā ba
culū canis vel balnea cat⁹ q; hīc libroz oſor eſt quē ſi q; ar
guat nulle accuſationū diuerticula q̄ret vt pulero pallio cri
mē obūbrēt. Vultū ſuū ad nutū variat vt qūq; nō idē ſ; ſul
degener videt. facies agnū mōſtrat. ſ; (vt Perſij p̄bū ē) ſer
uat i pectore vulpē. Raro ſibi vult⁹ cū aio coit. raro lingua
ſonat ori. Tu hīs vicijs mor occurrere diſcat aliū vīte cal
lē te m̄gō. Nihil dūco turpi⁹ ficto nihilq; ſedi? ſimulato
Vale. oiaq; ſactio mea cā vt p̄ſueſti ſ; ⁊ amice ⁊ diligenter

Querela rare ſcriptionis

Folium. LXXVI.

Sincerā amicitia loco salutis habet me admiratio multa quod
sibi velit tam diuturna licet tuam in me abstinentia cum verum nra
punctio nosterque psumus amor frequentiores expostulat. Nescio
quos corporis amoris qui digitorum paralisis te inuasit ut litteru
la ne vnicui ex te excutere possim, quia tam vtrique morbo pfrica
tio potest tam diu statui te meam licet frequentia continuo blandos
tactu pfricare ut tandem (aromatum more) spiritum reddas qui le
tius odore spirant si non critica fuerit. Vagnes forte trahit si re
rat. Maiorana atque lauedula digitis pfricate odores flagra
ti fundunt. Tu ergo si me amas hanc scribendi segnitie exue teque
licet frequentiore exhibe et si qui ex te merui si digitorum si me tua
existimas amicitia non indignum (rogo) ne definas mihi tuum sta
tum prescribere studeasque vetusti nostri amoris cineres exoluere in
uenies (spero) adhuc aliquam viuente scintillulam tui (ut creber
rime scribas) excutiat, quod si mihi pstitit quod maxime tuis sus
sibus delectabor, sed vale longius scribendo plapsus sum quod car
ditas temporis vel festinatio postulauit

Intimatur amico ne quem
proposuerat comitem capiat itinere ad sanctam terram quia medax gar
S. non pauciores qui gignit estas aristas. Audio (rui) est
proposuisse te (cordialiter amice) terram sanctam (deuotio gratia) visitare
assuereque p socio villici filium, sed ut te libere tuncque alioque ac
cede pro ne qui externa auris intuentur in teaque mihi ad ostium
oculorum erit ne quis desperato irruat. Ille quem itineratōis tue co
mitē delegisti vir prius agrestis et insulsus est qui incanescit ma
le tunc ambularet si tam lepore fatum videret qui totum ex medicis
pedet et ex fictis pfectum, animam tuam iudicas nihil sibi crede
re quem tam festum auribus fecis ut facile tibi quod esse iudicabimur
lingua vel te auribus caruisse. Certum est tanto pectoris sono minime re
spondere pnt. Nam pccas et oculos sua garrulitate superat ni
hil iudicio digerens nullam tenens lingue mensuram alit enim stat
est qui (more folli) plenis buccis aere trahit et efflat qui molendina
moueri putares. Vale loquere sane plaudenter. Has dum
scribo non querit digiti sed voltat calamus non aliter quam ei velui super
inscriptum esset ppero aggratum

Intimatur brevis visitatio

amici & leta confabulatio

Immensas cum fauoris ardore salutes. Aderit breui tempus quod nos unum in locum misceat. Statui ei his pascalibus videre te ita dico nisi vel tibi citius vel fortune serius placuerit, multa me diu ligatum tenuerunt quod minus te visitare potui, sed iam funem solui rumpam moras cuncta retinacula frangam longiore pertracto dem ferre non possum vrorum ardor crucior. Te percelenter visitare intendit refrigerium prebeas quod hanc flammam puocasti tunc vocem o ei iugem et dexteram dextre eritque tunc nobis nostrorum euentum ultro citroque locunda relectio quod nobis tunc dies breuissimus videbitur etiam si estius solibus prehendatur, tunc (ut oraculo clamat) bibendum tunc pede libero pulsanda tellus craterisque magnis vina corosasse iunabit eritque tibi cohesurus diutius quam venero tardius amicissimorum sermone longas horas presumptur ut mora restituat quod necessitas abstulit. Ex cracoula tanta festinatis quod facile putares si me has scribere perspicillibus digitos meos in pedes leporum esse conuersos. Vale phyllariter et quidem gaudentior muscis in melle.

Ad petitionem amici statum

suum fratrisque sui notum facit amico

Salutes felicibus vos onustas. Quod si inquiris (carissime vir) quod fratrem quod ego quod unum quod alter vel quod abo moliamur. Hinc his pauculis dabo responsum. Fratrem meum vult in rure, brutus quod (ut oraculum prebuit est) Paterna rura bobus exercere suis prospectat arantes greges suos in valle, quique ramos arborum apurat felicioresque inserit, modo tibi ei facere sub antiquo illice modo in tenaci gramine quirit aliquid in siluis aues tedens rhesia et dolos apripis et turdis edacibus iam paululum leporum fugat iam aduenas gruem laqueo caprat, sic vagatur quotidie latis in campis pulsat solibus et letum domum rediens se premedit dapem incertas in que illo pergit cadit. Felix beus nimium felix bona si sua noverit agricola. Nam nulla sub sole occupatio alia magis elidit produxit quod tanta prebore

Folium. LXXVII.

angustia p̄trac⁹ est vt si p̄bū vnuz vl' duo subduxeris elin-
guis fiat ⁊ q̄lis statua taciturnior ita vt eū marmoreū pu-
tes ⁊ in auditorio p̄thagoze aut monachoz clauistro nō tā
vlu q̄ necessitatē silētij didicisse qd̄ silētij in cāpiendis aul-
bus pualde puenit, ad quā capturā (instar argi centū ferrē-
tis oculos) diligētissim⁹ est, libros a tergo relinquit, nam
studere apud eū torq̄ri est supplicijq; loco liber est, ego āt ve
natōis loco interdū poesiū video q̄ possim facili⁹ dispēdia
vite p̄pensare (more laborantiū) qui qūq; cantilenis solent
tedia ppulsare (⁊ itinerantiū) q̄b; via breuior videt si labor fa-
bulis subleuet. Vale sanus ⁊ satis viue secundis

Rogatur amicus vt mittatur

per eū scriptor peritus amico,

Salutes omni desiderabili ḡtiores, Prospectas mihi (ro-
go) amice carissime de sc̄ptore bono de bonitate nō solū ar-
tis loquor s; fidei q̄ nō mecū agat vt ille estate pacta q̄ mīta
incepit p̄fecit nihil, Plurimū ille p̄bi erat ⁊ p̄missionū mar-
ma tuba s; om̄e p̄missū in voce p̄mansit q̄ vbiq; loci eū cō-
uenio n̄ tec⁹ a meo aspectu fugit q̄ si basiliscū aspiceret. Vo-
lo mihi aulū gelū bonis l̄ris ad grāz p̄tractis mēdis casti-
gatis scribi quē nec venio neq; p̄modato vl' lōgo tpe affeq̄
valeo, Hac igit̄ eplā visā q̄si p̄gnore facto ad me bon⁹ scri-
ptor accedat cui (vt rō sua scrip̄t) p̄missū dabo, Plurimūq; ro-
go ne differas ne q̄z p̄mittas vt te post⁹ excusandū tardita-
tis q̄ laudādū festinatōis efficias, Parcito tamē si fuero (q̄
equū est) audentior, Nihil ei est qd̄ magni amoris sibi p̄sci⁹
anim⁹ non audeat p̄sumere, Letex post vltimas l̄ras nihil
accidit qd̄ tua interesse arbitror p̄ter incredibile desiderij
meū visendi tui qd̄ in dies magis ac magis augescit, s; āt me
leuare tui est officij si qd̄ ex me vis p̄cipito tuis vor⁹ parere
mihi certe voluptas est ⁊ nullū in pondere pond⁹, Vale in
eo q̄ mortis vincula rumpit, Ex parisijs octobris sexta co-
mane quo noctem fugauerat auroza consurgens.

Epistola consolatoria

Salutes et plures salutes si quid usquam est quod non plene est. Accipe
plenas tuas placentias plenae (disertissime vir) quibus rumor ad-
te venisse declaras quod frater tuus in opido suo cum alijs pculis
obsidione hostium sit circumseptus ut nulla sibi salutis spes relicta
videatur. Nunc rogo dilectissime vir timorem exue. Pessimus prope
dubio augur est timor. Quia quae sepe ubi timoris magis est illic
periculi minus est. In bellis enim fallax est spes et fallax est timor ubi
feren nihil ex premeditato vel agitur vel accidit sed est omnia inopine.
Non igitur desperes (quod) nemo scit quid praesidij fortuna praebit.
Finitis cuiuslibet rei incertum est non enim de nihilo habet nomen finis
grammatici dubium generis posuere. Vale vir fama ingens sed te
quidem ingentior. Ex Ioviano marci vicesima prima volatim
instita avis quod (ut Virgilium probo vitar) Raptim secat aera pen-
nis. Tator hanc quod dedit secreti tibi denelatur est meo nomine
causis probris nudus sic credere potes ac mille forent eis ap-
pena sigilla quodcumque dixerit suratum putabis

Intimatur amicus amico

quod sequenti die secum suo in reditu pransurus sit
Cum optimi letissimos haustus pro salute quam salutatio in buccam
cadit quam tam sit inhabitat. Dum nunc curru vectus (vir ornatis-
sime) domum tuam transitu aspicio mor saltu festino velut ad lit-
tus fracta puppe proferre de curru descendo celerique cursu do-
mum tuam peto ad cuius fores pulso et clamito parum tecum loquar
di propositum sed dum vicini te in ecclesia esse nunciant fecit primum
patientia vectoris primumque distantia quod illic te non sequeretur primum
quod quod inculta sui rusticanaque veste preter in qua te solo coram
proparere non formidabo. Parum curas quibus extrinsecus tibi vi-
deat quod a longo aptum ac nudum animi cognovisti. Sed dum
clamore vectoris societatisque rursus cogor curram ascendere ec-
ce inopine scolaris occurrit cuius ex corlo calamum peto hanc
quod precario papae nactus has tibi dandas relinquo quibus cer-
tior fias quod cras rediens tecum praesurus sum nisi vel deo vel for-
tune vel tibi secus placuerit. Interea vale faustus et fructus
votis neque vnicuique rogatum louem inueneris iuratum

Folium. LXXVIII

Filius ad patrē pro subuen

tione vt libros emat

Humillimā obediētā loco salutis. Cōmemoratio vīe z q̄dez
vltro nee sponsionis (metuēdissime p̄) om̄i cyrographo m̄i
bī efficacioris cūctoq; pignore certioris intrepidā m̄i af-
flaut rogandī fiduciā vt m̄i denarios p̄ tutū z celere nun-
ciū mittere dignemini q̄b m̄i libros valeā p̄parare. La-
te em̄ nouistis (optime pater) q̄liter anni eāt (Quidlo teste)
more fluentis aq̄ nec q̄ p̄terijt itez renocabis vnda. sic hec in-
dulta studio tēpora fluxu p̄tinuo decurrunt absq; refluxu q̄
tpa neq; in plectū meū inflectere stāte nō modo m̄i penu-
ria s; omnimoda libroz carētia q̄ me facit scīaz dulci opta-
toq; fructu carere. si em̄ cassiodoro credim̄? larga man? inge-
nia nutrit. Vīe igit̄ bonitat̄ erit acq̄escere iā meis necessa-
rijs iustisq; desiderijs quo pectore meo scīaz sitibūdovbere
refectionē dederitis z q̄dē vtilē gratā z salutarē z quo tan-
dem pater optime tandē inuenerit tantalus vndas. Nō cū
debēt studentū sumptus inter p̄sumpta sed velut quedā
semina centupli fructus p̄putari. Dignet altissim̄ vos fel-
icissime p̄seruare. Ex parissimis cursim z p̄fidēter corde tamē
meo multa spe multoq; affectu stillāte.

Responsio patris quod filio

nequit subuenire ex p̄ditōe t̄pls

Saluus z bonus esto. Vidi l̄ras tuas atq; has p̄ter expo-
suit meo (fili) intercursoz nūctus indigētis te multo subesse
atq; te mirari q̄d subivellit hec t̄pls mora q̄ tibi (vt als) nihil
missū est. s; ita certe nūc fili sūt t̄pa vt p̄ducat te ori tuo silen-
tū dare z frenū desiderijs ait opulētiorē fortunā expectare
Nā (vt satis audire potuisti) hui? anni agroꝝ cultura p̄toꝝ
sectio putatioq; vīneaz z (q̄d egr̄ ferri solet) dū iā his oībz
laboz esset impensus ex inclemētia celli male respōderūt pos-
fessorī nec crūt hec oīa vī hoībz vel armentis h̄ anno pastū
p̄bstura. Hinc cōpati cogēti sparentuz damnis fratrumq;

maiorum sororumque egentibus. Parce igitur atque sobole tibi ad tempus
vincedum est donec sidera nobis illuxerint felicitiora. Quod bre-
ui concedat ille qui potest. Vale salutes plurimas tuis magi-
stris meo nomine annuncians et si deus votis annuat meis ad te
me cito futurum expecta
(correctio filii)

Conqueritur pater de dura

Salutes plurimas auro gemisque ornatas vel alto quidam si quid
his preciosius easdem poterit venustare. Inueni filium in hac
paucula mora (venerande magister) qui tam domi mee fuit habere
animum formidoloso quidam pauore delectum ut vir oculum levare
vel probum ausu exprimeret. Si quis enim accedat proplus mori caput
retrahit cubitumque leuat qui conari videtur quod caput a verberibus sal-
uet, qui in somno sepe clamitat ventisque rogat non aliter ac vir-
gis duriter ipse vapularet. Dicit mihi mater quod sub veste ha-
beat cutem macram grossis verberibus informem. Rogo igitur (magi-
ster optime) quod ipsum dulcem formes et mollius alas, neque eun-
dem virgis sed minus corrigas nec ut nunquam vapulare per-
mittas. Dicit ipse ingenium est dulcissimum nature. Desperant
ei (ut inquit Quintilianus) plerumque pueri et dolent et nouissime
oderunt et quod maxime nocet dum omnia timeant nihil conantur. Nam
ut frondibus teneris rustici falcem non adhibent eo quod reformida-
re ferrum videretur et nodum cicatricem pati posse. Ita teneros an-
nos non tam virga terrent quam iocunditate demulceri oportet. Vi-
demus enim sepius inueniri manus cesorum lapides fragiles dum quidam
si fortasse nimia impetu quidam incusserit. Vale sub leto si-
dere ut tuus honor tua virtus tua merita possint.

Responsio ad epistolam prescriptam

Salute et si quid salute gratius poterit cogitari. Deus quod vel-
lem (optime vir) tuum filium alienis oculis aspiceres qui eundem
dulcis nature mitis ingenium descripsisti et aliorum iudicio cum
sit alius multis vicibus inquisitum tamen in obedientia est omnimodum
primus quem (ut tua pace dixerim) avicinis facietas quoniamque retra-
xit nunquam voluntas, sed precepta magistorum vel contumacia temeritate

Folium.LXXIX.

stemnit vel ubi incipit ibi deficit. Scis em q ignis male
accensus cito extinguit z equus mane deficles puā dseram
psicte. Si em dur⁹ magister sim dur⁹ z spe discipul⁹ est. Du
ra duris efficacius leniunt. Sepe medici mollioris diffor
mior est cicatrix. gulozibz morbis guloza remedia adhibent
medicus sepe lededo sanitatē pfert nō sine murmure patie
tis q amara qnqz pocula ministrat q nō sine frontis rugosi
tate forbentur Obscuritas in auro erit nisi addiderit flāma
fulgorē. Si em pater es nō q mulceat sz q psint cogitabis
ne q sibi plumis mollior esse conaris durior factis fias q tā
dem p meritis tuā senectā pditis moribz inqeter. si virge ces
sarint mox malicia (q nūc latet) in lucē erūpet crescentqz sibi
vicioz. incēdia qz flāmas nō facile extingueris si paululū p
cesserint. qd factu opus sit tecū mēpso cogita ne tue prudē
cie ipse oblīt⁹ videaris dū colloq dabit tibi multa deuclaz
bo q nō ausim papiro nūcio aut pmendare calamo. Vale
sit tibi leta stqz honesta z sera senectus. dum hec scribo ma
nus volat otioz austro

Responsio ad certas litteras

hic nō inertas de glorioso poeta

Salutes numero incalculabiles. Legi oīa locūdissime fra
ter q mihi tuis in lris psignasti multa locūditate atqz vix rī
sul finē facies easqz itez iterūqz relegi. lōgo tā tpe illū noui
cul⁹ dicit⁹ in lris meministi cui⁹ mores si pingere pgo mihi
scribēti labor esset z tibi legenti fastidium. Hic em noster bi
pes asellus z statua marmorea suo vesano plūbeoqz capiti
poeticā artē totā ascribit nō aliter ac totā poetriaz ebibisset
liqfactā. oēs em oratores p⁹ se facit neqz tulio cederet si vl
ueret neqz p⁹ gillo palmā daret. tā p⁹ bīs abūdus est vt q secū
sūt mag⁹ audire qz loq possūt. ipse cicada ē q vbi tacta fuerit
sel⁹ nūqz silet si parē sibi loqculū inuenerit tā picas i nemori
bus aut in paludibz ranas audire putares. iudiciū p⁹rium
plurifacit qz toti⁹ orbis sententiā. plura de hac re scriberes
si mihi cū hoīemīn⁹ perito iam res esset tibi aut oīne paruz

sufficit. **I**es. loquendo latam. scribo rideret calam? si os habe
ret. Vale puluinar me vocat magis ps noctis effluxit, dabis
me (queso) tuo fratri commendatur quere respiciat (oro) fortuna
initior lumie vl si no fortuna is q fortune impat de? Ex pa
rius no manu pigra octobris, xlii, noctis crescentibus vmbis

Inquiritur status amici z disci bit pp?

Immensas largissimo corde salutes. Tu p ceteris (vlr optie)
marie nosti q in studijs ia spe p senul vbi nihil mihi tps p
terit vnqz q no sollicit? ego de te de qz tuo statu inq rere q
ter fortuna tecu z qlit tu cu illa qd ageres vbi esses qua vla
vire sequeris qd de pgressu qd de fine disponderes cui te st
millem exhiberes, oculi mei te amicu absente anxie petunt q
bo p absentia detrahant multu sed animo nihil. Si at ex ad
uerso petas qd aga qd moliar vltuo frater optime forte pte
tus mea ad ronez habeo nihil vltra desidero. Raro ei des
deriu magnu z animi qes cohabitāt cuz nihil pl? corqat qz
sperati carēta, habeo ei q vltuā z q forte meli? sanctiusqz ca
rerē habeo vñ lasciuia, habeo vbi habitē qd edā qd bibaz q
vehar q tegar vbi faceā vbi spacier q dilecter. Quid qso su
m? pontifex vl impator roman? bz ampl? **E**agne diuitie
no diuitē s; occupatū faciūt no dominiū s; custode. neqz em
pctū rez que diuitē facit s; ptept? sp ei qredo z inhabitādo
cupiditas crescit z fuit? atz pauptras. Plura scribere nequ
terra tā nocte puer? **V**alitudinē bonā habeto adamāte so
lidiorē. Si qd ex me velis tuū ē pcpie qz parat? fuero pban
do pdisces, poti? sp est re qz p bīs amicitia splēduisse. **E**x col
legio. **B**in parisi? pēnata manu alatoqz calamo mane duz
k l terris infundere ceperat spiramina lucis.

Tutores scolari studēt louāi i artibz q pe
tit adire altā vniuersitatē.
Salutē intendere loco salutis. Dedisti ad nos lras (carissi
me adolescēs) z qdē plures qbz subnixē pcaris nrm pēniū
q altā vniuersitatē studētī grā adire valeres q nro iudicio
no tā sciētiāz amore qz rei vana quada; nouitate moueri

*De diu
145*

vide
gunt
qz o
ma
tate
dāt
nole
creb
nō t
ptis
Hil
Rat
māc
to l
freq
deri
ris o
facti
tua
alac
tunc
cro
oia
geri
lūā
os a
offe
T
Lar
bua
adit
uan
nfo
cōsp

Folium. LXXX

videris, scim⁹ iuuenū aīos promptos esse ad motū q̄ spar-
guntur in oīa vota qui sepe meli⁹ putāt qđ pei⁹ est optimū-
qđ qđ pessimū. Prima nā etas stimulos h̄z et frenos h̄z vlti-
ma. Vens em̄ iuuenū vaga est q̄etis impaciles et rex noui-
tate lerissima marie eoz iuuenū qui ocū gaudēt. vanā ei sp̄-
dāt oclā mentē, audisim⁹ te inerti ocio incubere itaqz som-
nolentū esse qđ vix te tuba vigile daret atqz magistrū tuum te
creberrime digito suo p̄signare quasi futurū quiddā innuat
nō tam p̄bīs qđ virgīs p̄plendū. Nō videm⁹ qđ aliud ser-
ptis tuis conaris qđ loco sciaz et p̄tutuz oclā et vana petere.
Nihil p̄stante iuvene splendidū? nihilqz incōstante fedius.
Raro bñ germinat planta que sepe transfert. Proinde tibi
mādamus banc tui transferendū op̄inonē e mēte tua pelli-
to l̄sīqz sp̄diligenter insuda qui q̄uis ex natura tardiores
frequentī tñ exercitatōe acui poteris valebit ingenū vbi intē-
deris qđ profecto leuius feceris si diē quortidie tuū scrute-
ris omniaqz facta audita dictaqz illi⁹ dici rememlaris quo
factis melior dictis acutior auditisqz doctior fias. Bona
tua ut alioz oīm p̄cio solito decidunt. Debes igit̄ eē ad studiū
alacrior et in exponēdo p̄tractior vt nū p̄tutū addat q̄tū for-
tune sit abstractū. Valeto, itaqz facito ne si voces n̄as lu-
cro intelligere p̄tēpseris tandē tuo dāno intelligas, fac let⁹
oīa ne qđ mest⁹ patiaris. Fac etiā volēs cupēdoqz qđ co-
geris effeceris ne cogaris, nullū vtili⁹ in hac necessitate p̄si-
liū ē, desinet eē necessitas si volūtas accesserit. Dḡos tu-
os ama, bonos cole scolares, ceteros p̄teri, neqz cultos neqz
offesos. Vale et s̄as studio intē? oīqz p̄dēcta mētē seclusa.

Tutores studēti

Lonanū i legibz q̄ petite
adire altā vniuersitatem
Carissime adolescēs sit tibi leta dies sit plurima sal⁹. Om̄i-
bus in l̄ris tuis multa diligentia moliris altā vniuersitatē
adire legū studenday cā. Non facile capimus quid tibi Lo-
uanū deest vbi scolares legū tibi p̄sodales mltos habes i ge-
nito et diligētia singlari doctores qz scia exptentia eloq̄ntia
cōspicuos, nisi forte cupis a nobis esse distātius q̄ poteris

errare licenti⁹. Hec instabilitatis magnū argumentū ē an-
imi male se habentis, vt em̄ egrū corp⁹ thoro voluit neq̄q̄
psistere. Sic eger anim⁹ varijs affectib⁹ agitā male sp̄ spe-
ratur de lunenuario pprio sensul innitēte. Sentētia nra est
vt Louanij studeas ⁊ maneas ⁊ tanq̄ in tuto salubriq̄ stu-
dioꝝ portu sacris anchoris p̄quiescas. Oppone igit̄ deside-
rijs tuis seras ⁊ vectes habeq̄ sp̄ anīmū tuū (vt decet ⁊ op-
tet) p̄silijs nris p̄formē. Qd̄ si feceris nos sp̄ habeb⁹ tui ama-
tores rerūq̄ tuarū vtilēs ac diligētes p̄spectores, neq̄ vnq̄
amiciciarū fores apud nos occlusas habebis. Vale felix, va-
lebisq̄ certe felicius q̄ studebis intentus. Qui si nō satis p̄
feceris nūq̄ tibi ingeniū defuisse arbitramur s̄ curā ⁊ di-
ligentiā q̄ magis profectū tuū patulo corde cōcupimus q̄
naufragus portum vel famelicus escā

Inuectio iocosa in amicum

raro scribentem

Salutes innumeras atq̄ pbennes. Dū omnia mēte voluo
ac renouo (amicē p̄care) p̄cipe nequco qd̄ te detineat tanq̄
mutuz facit vt omnino scribas nihil cui tū tam cult⁹ stili flu-
rus adeo p̄mptus atq̄ venustus est vt inter scribētes p̄ma-
tum teneas q̄si papir⁹ tibi p̄ regia sit ⁊ p̄ sceptro calam⁹. De
q̄ plura dicere nisi hoc amanti esset (Plinio teste) Amatuz
nō onerare laudibus. Fecit hoc sp̄ leta viuacitas tua q̄ agi-
li sp̄ritu plen⁹ es ne qd̄ iuris in te habeat desidia q̄q̄ tū n̄
viderim q̄ taciturnitatē tuā p̄tegere posses. Non em̄ eo clī-
pio q̄ solent inertes ⁊ segnes te nihil habuisse qd̄ scriberes
in tāto flumine nouitatu. S̄ tūco q̄ oīa tibi eāt incōmo-
do q̄ temp⁹ aliq̄d aptū ad scribendum nō inueneris. Estas
forte attramentū exicat sp̄mq̄ hiems in glaciē p̄sit in vere
aūt nōdū ance pēnas dedere relinq̄ forte tpe paralysant di-
giti q̄ q̄q̄ stupēt atq̄ rigescūt vel forte papiri mola rupta ē
vel nescio an te aliq̄ flumē laues ybi omnes veteris amo-
ris flāmulas extingueris. Logor igit̄ exclamare illud poeti-
cū. Quis deus opposuit nris sua numina votis, S̄z omisso

Folium. LXXXI.

loco facias (rogo) misas tecū redire in gratiā frequētius q̄z scribitō multorū cū lras q̄ ad me scribunt semel dūtāpate lego idqz cursim tuas aut nūq̄ satis legisse videoz. Redeo iterum atz itez nūc illā nūc istā p̄iculā attingo repeto, egre illa e manibz emisso fac h̄ placens raritas. Vale cadaqz in te poetici illud, Vixeris eternū extendēs in seclā nomen

Rursus iocosa inuectio in

eandem sententiam

Perhēnes amicitias loco salutis. Ab eo loco quo te mihi absente tertia s̄a tenuit estas (carissime vtr) ex te accepi lraz n̄hil quo me habet admiratio grandis q̄ cū ad plures scribas hominis amicissimī sis oblitus. Viror eādem vehementē lris ad me datis magis q̄ alijs interclusū esse, perant queso interceptores lraz (si qui sint) eosqz deus optim⁹ maximusqz radicitus pdat. Idqz ppe diē q̄ me lraz tuarū p̄luant locūdissimo fructu omni melle suauiore. Sz certe si tua mel p̄spēdentia hec intercapedo lraz p̄uenerit non possū nō gaudere ita tibi secūdas res esse vt ne amicissimī quidē hominis recorderis quāq̄ nō pua sit felicitatē p̄ vtr amice neqz teneat amicitia postremuz in humana felicitate locū. Sz loco obmisso rogo te optime vtr amiceqz fidētissimē p̄ placitū amicitie nomē perqz id omen qd̄ in ea dulcissimū est si qd̄ adhuc flāmule veteris amoris supsit nec emortu⁹ cinis est ad me frequēter scribitō, nā id iuris lre i me tue hūc sempqz habebūt q̄ ex melongiores excutiat. Vale vale n̄hil pl⁹ qz festin⁹. Ita nā clamitat nūciū more impatiens q̄si cuperet (vt apud Persiū est) pulmonē rūpere ventis

Exculatio super porrectis

precibz pro cōtumace filio ad patrem

Ingerēs cordis ex frōre salutes. Sctio q̄ moleste fers (amice dilecte) q̄ rurs⁹ rogo p̄ filio cui⁹ pacē apd̄ te p̄ suis erratis s̄a frequēte depre⁹ sū. Putas ei ob rectitudinē nec locū p̄cibz nec venie relictū eē. Sz rogo patiari i h̄ vno me tibi eadē mēte

repugnare qua in om̃ibz sp̃ obsequi ꝓfueat. Venit ad me fl
lius tuꝝ sese ad pedes meos solotenꝝ ꝓstratũ facies fleuit ro
gauit fecitqz m̃ibi fidẽ penitẽte vere. Quẽ s̃o emẽdatũ speꝝ
ro qz se sentit deliquisse. Dolorẽ em̃ peccati ꝓmꝝ ad veniã gẽ
ẽ. Irascer̃ scioꝝ merito idqz etiã scio amasti iuuenẽz spo ama
bis. Interim expedit qz exorari te sinas. Alcebit rursus irasci
si rursus delinqt tũc qz qz iratꝝ fueris excusatus facies. Re
mitte aliqđ iuuẽtuti illiꝝ remitte lacrimis. Adde ego iã ꝓci
bus suis etiã meas tãroqz cordialĩ qũto ipm̃ acĩ seuerius
qz corripui. Vidimꝝ sepe in scia mala sine claudĩ optio si bo
nis se misceat bona videat audiatqz. abibũt vicia successio
ne ꝓtuit. errãdo qũqz discit. Sepe ei error vnꝝ dum errasse
puduit ab erroribz ꝓseruauit. Pudor em̃ z verecũdia scale
sunt ad respiscẽtiã z salutẽ. Sz q̃ melius agat districtissime
illĩ m̃inatus sum me nũqz postea rogaturũ hoc illĩ quẽ ter
rerĩ oportuit tibi nõ idẽ. nam fortasse itẽz rogabo iterũ im
petrabo sit modo tale vt me rogare id te ꝓstare deceat. Va
le z si quid ex me velis faciã diligenter. qz libenter

Respõ ad eplãz precedẽtem

Salutes innumeras amore puro coruscas. Faciliꝝ errorĩz
bus filij (optime vir) ignoscere si malã suam vitã in ꝓsuetu
dinẽ nõ vertisset. Omnis em̃ error etsi grauis videat dum
nascit leuis tñ putat dñi in vsũ venerit z sine metu ꝓmittit.
Anũ viciũ alterĩꝝ sp̃ causa est ex quo mox aliud quasi sua so
boles orit tandem ex hoc itur in plura deterĩ. Quod autem
(vt scribis) culpã agnoscit. Quid queso pelus in errãte ca
dere possit. quã culpã agnoscere z nõ dolere. Irrisor est nõ
penitẽs qui adhuc agit cuius se dicit penitere. Quid queso
pdest si lacrimas fundat gemitꝝ suspiria q̃stus plãgatqz qđ
gessit nec deserit. Si em̃ (vt scribis) errasse se cognoscit tam
sibi reus z iudex est q̃ ꝓmissa dãnãt sz ꝓdãnata ꝓmittit. Cer
te si vite sue rationẽ a seipso oculis retroductis erigat atqz
fuerit rerum suarũ arbiter equus facile seipm̃ damnauerit
iple. Sed esto doleat nympo tñ facilius in vicia relabatur

qui si
unc d
vt cr
(ne
atqz
tes m
fend
um a
mĩna
men
orlen
J
caut
Sal
audĩ
caris
das
nec f
res t
breu
tius
te in
quĩ
aud
pe m
sĩmĩ
uole
cõdu
mac
te pa
mĩn
lis t
tere
ẽẽ m

Folium LXXXII.

qui si quid boni ceperit non persistit, Tunc enim omnia perdit et ruunt dum quod vitia fuerunt mores fiunt. Nec vero facile inducor ut credam quod errores bona mente fateatur et doceat sed habet (nescio) quid paramenti in lingua quo verba voluere nouit atque euoluere et turpia facta palliato sermone tegere et turpes mentiri et vitia negare. Si hieronimo credimus, cum defendit culpa geminat. Quis queso viciorum aut peccatorum vitium aut mentes et tunc certe is qui etiam mea actum adiciens geminauit vitium. Manifesta enim culpa negare augens est crimen non diluentis. Vale ex insulis magis tertia sumo mane oriente iam sole purganteque luce tenebras

Increpatio fratris super incanto modo mercandi

Salutes inestimabili fauore secundas, Nescio care fratrem quid audiam quod nudius undique indefessissimas incauteque mercaris et quod egrius me habet pluris sepe merces emis quam vendas quo facile perspicitur non adesse tibi certam emendi manum nec satis agnoscere te mercium differentias vel quantum vnaqueque res taxanda sit. Fertur quod in equis vinis et allectibus multa breui perdidisti. Si in tuum consilium prudentia admissa esset cautius ageres. Neque tam multis sit tamquam magnis leui audacia te ingereres. O frater mihi illud comicum ad omnia valet. Nequit nimis. Perualde timeo quod non prius leuitas incōsulte audacie tue sedabitur quam effectibus infauit castiget. Uno sepe momento cadit quod longo tempore structum est. Perditio leuissimi gressus est tante quam celeritatis quod non tam accurrat quam aduoluit. Lucrum enim pavidos animos sequitur longa cogitatione conductos. Quod egrius aduenit tardiusque graditur more lumaticis. Si quid igitur amicitia mea apud te ponderis habet te paucioribus implicabis. Tutior illa puppis est quam pro flumine fertur. Sed forte inanis meum labor est. Nam a cunabulis te non vidi alium neque credo usque gentium artificem esse qui te recudere aut possit retere. Tu inefficaces meas litteras esse malui quam nullas potiusque frustra me scripsisse quam per incuriam

tacuisse. non enim moris mei est sub duplicitate ficto finde blā-
da dicere quod in fronte et lingua animū gesto nec unquam alio vo-
ce aliud gessi pectore. Deus quorsū hec. Furti in cursu pen-
na nescitque consistere quā suspicor ex ala tue auge tractā esse quod
in rem tuā adeo celer sibi cursus est. Vale corpe sanus sed
aio sanior. Ex louanio oculus quod imaginē specula reddūt.

Reponso fratris ad prece- dentem epistolam.

Amplissimas ad vota salutes. Dū tuas lras (hūanissime fi-
tuli in me amoris testes) accepti tātus mihi beniuolētie cumu-
lus accreuit ut sistere nō possē quod nō calamū adeo festinātez
ad his respōdēdū inflecterē. arguas enim me et quod ex frater-
ni amoris intimo fonte quod sim quod par est mercādo leuor emen-
doque audētor. Sed tu certe frater exaduerso (ut tua pace li-
bere loqr) quod sentio sp. fuisti. quod par est timidior quod ab infantia
adeo sp. trepidus exististi ut si in aere nubecula oriat mor. di-
lusiū times. si ventus succrescat edificia casura pauescis. scin-
tillulā si videas ne pardeat urbē. si tonitruū audias vereris
ne mūdi machina ruat. Bone frat. hūc timorē exue. Nihil
tēptat oīa formidās spreuit sp. fortuna timētes. Si quod dam-
pndi succēdēt lucra pditōis plagas sanatura. Omnium rez
vicissitudo est dabit deus. pgressus votiuos et exult. faustos
atque felices. Opto valeas longaque in lustra ptrahas euum

Quaeretur amico cāonico ut guitate omīssa se aliquā ludis ingerat et leti. visuat

Salutes quod tibi mēs plēssima gestit nec calam. pigere suf-
ficit nec pmerē ligna. Quod quidē ad te nō scribo amice colēde
meorum memorum forsitā putab. oblitū. has tū nūc ad te datur.
sū ut ex his sit ex plerisque porib. mētē meā pspicias utque etiā
me viuū scias et sospitē tuque maxie memorē ne quod etiā lgres
meā de te sniaz nā quod relicti lucris reiectisq. curis ad quierēz
ita fecisti ut omnino te retrahas ad ociū somno atque inertie
amicū (quod lucifugi sectari solent) minie laudo quod tua camera

pro
am
et
et
dū
ram
in
idip
busq
licto
ei tā
ce in
am
R
Am
mo p
quod
am
habu
dio a
crā b
par
ego
pimas
tū si
pero
cto
cet
clud
em
quod
nā
nec
quod
claud

Folium. LXXXIII.

pro sepulcro vteris teq3 spm in ea viuente infodis q facis in
am pcutē segnicie lāguescere, Lōge mag3 tibi pduerit men
tē exigere caputq3 tuū luci miscere q3 sic delitescere plumis
z vmbz. Plurimū tibi cognuerit floridā etatē agentī inter
dū venatōis vel arciludio aut pilaz ludo opam dare q natu
ram cursū gnatā aliqñ releuare. Ita em negocijs humanis
in oib3 eū res vt si lud3 sp desit qdciq3 negociuz tractatis
idipm turbidū relinqtur. Necesse ē aut laborē ludis labori
busq3 ludū moderari. Tu felix vale z qdē omī bñ valēte fe
licitor. Si qddā ex me petere libeat plena id fac fiducia. non
ei tā ymū gula petiūt q3 ego tuis desiderijs p piacere. S3 p
ce ineptie pce caracteri. nā hec indī cibili celeritate pscripti
amicicia etiā n eloqntiā petiūt. suppletq3 sp amor qd negat fa

Responsio ad precedētē (cūdia)

Amicicias adamāte solidiores. Accepi ego lras tuas letissi
mo plausu spectabil dñe p cūct3 dilecte p illūq3 sil plegi tuū
qd ex intimo cordis pgressū est q luce clar3 te video sp esse
amicū meū nūq3 tps desituru. Idq3 diu mihi pperissimuz
habui nūq3 mihi te esse humani. Tuū igit p silū libēs au
dio amplectarq3 libenti. S3 aurib3 meis inflatū est te pul
crā balistā eandēq3 fortē atz neruosam in nūdīs mīri p dō
pparasse. discisseq3 te eandē mihi eodē p p dō missuz si id
ego exposcerē. q tibi grās tui fauoris habeo easdēq3 q3 ma
ximas. Sed (cū plinio dico) id vt feceris nō peto frater Qd
tū si me tacēte tua oīno spōte facere volueris tā grate acce
pero ac si pcupiscere. q3 ei sagittare nescia pulcris tū dele
ctor in arcub3 silis pauoni q pulcris plumatur3 p gaudet li
cet volare nesciat. Inter ludos tū q3 tuis lris meministi ar
ciludiū me fortē allisti cū el3 exercitiū minorē corpi intēper
em inducit calor3 z est3. Statue est canonici basilice nre ne
q3 canonicor3 e gremio se ingerat arciludio. s3 ideo me mi
n3 agit factio illa q idē soleat tps obfuantle z statutois esse
necynū altero longi3. n em sibilis foliū ē aut imutabile fatū
qd i capitulo pcludit. S3 vale. fuit calami p ciro q3o eplam
claudo ne crescat in librum.

Cōsulit amicus amico nephi

uersitate relicta ad patriam redeat

Salutes in celū vsq; lenātes. Venit locus ad nrm hīs dīe
bus (amicē sincero mibi corde dilecte) q̄ se medicīne docto-
rem asseruit mltā de se dixit creditū mīra sed plurīma de te
cul nō voluit ego dīcere ne si forte assertionē suā pbare pos-
sit impudentē me restitisse pēsteret. at si nō posset etiā pri-
dent tacuisse nō noceret. Hāz latoz astās fuit q̄ vīri spectē lau-
dant s; risit ingentū cul⁹ ineptias dū vidisset nō potuit cuz
immanali nō exclamare En aīaz en mētē cū q̄ dī nocte loquūt
Itaq; se extulit ac cū dī nocturnos p̄gress⁹ habuiss; dī-
xit ei te vniuersitate relicta ad patriā reddituz qd si vez sit
velim anīmi mei inspiciēdū serā tibi aptā eē q̄ facile colliges
si mei p̄modi aritionē ducere q̄ te maxie h̄ eē velle. s; vni il-
lud nescio gūlerue tuo ad nos aduētū an timeā. Vbi ad-
mirabil⁹ qdā expectatio tui ē nō q̄ verear ne tuas optioi ho-
minū n̄ respōdeat. S; ne cū veneris n̄ habeas qd mereris. Fi-
nem do. fac valeas idq; signatissime cura vt si qd studio de-

Respōsio ad p̄cedētē

Salutes tibi amice p̄fidentissime plurimas dico n̄ qdē mo-
do (vt plant⁹ inq̄r) neq; trīmodio vez sp̄o pleno horreo. Ut
teras ego tuas suauissimas z tui i me sincerissimū amorē ple-
nissimas accepi z certe gaudio mag. Nō ei tā crasse adhuc
sū rusticitatē nec tā eber⁹igenū q̄ n̄ clare p̄spiciā q̄ ver⁹ amor
i h̄ p̄siliū te euegit qd sp̄o p̄firmo decreto tenebo. nec vñ qd
es dederit q̄ tuis p̄silijs aures obtūdā q̄ i me sp̄o tulisti sin-
cera p̄ssimū p̄sō officia q̄ optio iure cogor donec me terra
supstire ferat te sp̄o vt patrē excolere vt vite m̄grm. Etez au-
dio fratrē tuū seniore mortē sic obūsse vt q̄ mane sospes fuit
vesp̄i sepult⁹ sit. nec audiri fuerat cū aliq̄ egrotatōe detineri
cū repere clamor subort⁹ est cū vita excessisse. Ben⁹ qdē mor-
tis felicissimū est si bñ illi cū deo sit. Sin mīn⁹ miserrim⁹ est
trāsire s; male mori non potuit q̄ bñ vixit. Nunq; vlla dīca

me a
dū m
tēnū
croco
longi

Ec

Imu
colēd

i aure

se q̄ su

bilita

cuz sū

nō hu

ris. p̄

orū la

splen

gno z

p̄gine

nupti

firmā

nīa oc

Fi

Decē

rumo

amor

trīmo

vacuo

amicē

Da sp̄o

nec i p̄

ei vale

z p̄pec

nd tibi

Folium. LXXXIII.

me amississimo illi cineri carissimeqz anime videbit ingtum
dū memoz īpe mei dū spīrīt⁹ hos reget art⁹. Dent ei⁹ vmbze
tenye z sine pondere trā sup⁹ redolētia aromata spirantesqz
crocos ppetuas qz violas z rosas in vna. Vale vīta fret⁹
longum z frater vīta defunctus eternum.

Congratulatio ad amicū

Immēsas ingēte affectu salutes. Lūctaz rex fama relatrix
colēde pceptor⁹ (q̄ oēs cursores aīcedere p̄suevit meas fudit
ī aures te spōsalia cū nobili pulcra pudicaqz p̄gine p̄traxit
se q̄ sua venusta forme dignitate oris specie moxqz ḡsa no-
bilitatē sui generis ostētare p̄pellit. Id certe sūme laudo q̄
cuz sūmo ex loco nat⁹ sis vt illustr⁹ sobol⁹ p̄ficias nō obscurā
nō humilē s; ex nobili genere ornatissimā tibi vxorē delege-
ris. Pluris tū adhuc facto q̄ eā spōsā nact⁹ sis q̄ maior⁹ su-
orū laudib⁹ sua p̄tute respōdeat p̄ quā certum ē tibi magni
splendoris clarissimū raduz illuxisse. Leter⁹ igit⁹ plausu ma-
gno z mēte locūda assintqz tuis nuptiis matrone primarie
p̄gines venustissime z adolescētes faustuz illum atz festinuz
nuptiaz dīe carminib⁹ celebrātes atz coreis. Valitudinem
firmā habeto omnis tedij omnis qz cure victricē. Ex bono
nia octobris. xij. forib⁹ clausis opaca ob tpa noctis

Fit detestatio amico

qui anhelat vxorē ducere.
Decēti cū vrbānitate salutes. Ad aures vsqz meas (car. vīr)
rumor delat⁹ ē q̄ cleric⁹ atz vīr doct⁹ alioq̄n prudētissimus
amorib⁹ tā vīc⁹ sis z eousqz vaga qdā rap⁹ libidie q̄ te ma-
trimonio dedicare p̄cēdis q̄ male p̄pēdis q̄ dulce sopor sit ī
vacuo cubili q̄ n̄hil moll⁹ ē n̄hilqz dur⁹ occupato. Rogo
amico colēde n̄bil icōsulte n̄bil leuē n̄hilqz p̄cacit⁹ agas.
Da spaciū tenuēqz morā male cūcta mīstrat ipet⁹ (stati⁹ iqt)
nec ī p̄mp⁹ habeo qd aliō tibi dixerō q̄ si vxorē ceper⁹ q̄ pa-
ci valedixer⁹ atz q̄eti. nā sp̄ mortale duellū domi hēb⁹ vīclaqz
z p̄pedes z mīltos āgores sōnīqz p̄petuū exilium. Quid alt
ud tibi vxor erit q̄ idolum quod coles quod odores vnde

totus pendeas qđ te noctibz excitet teqz cogat longa ordiri
negocia lōgasqz curas texere quo nō tam vxore qđ magistrā
cepisse videberis. nullus tibi dies ibit sine mestis rumoribz
us. nō negauiero tū qđ vxore nīhil sit fida carl^o. s; pfecto nī
t. t. ea rar^o. Parcite (queso) si audent^o loqui me in te amor
me^o coegerit. Nā facile non dixerim qđ tū mihi animi vuln^o
tū nubedi rumor inflicti. Sic loqđ pelloz ptenere nō possū
qđ nō in sinū secreta tuū estus pectoris mei pfundam ardore
suadete. oīa ei eruptōez petūt nō aliter qđ nouū mustū spira
culo carēs ipsius vasis ligūculas rūpt. Lūcta ei hec eo ten
dū ne qđ pcpitāter egeris. Freqntior ei currētibz qđ reptā
ribz lapsus ē. Vale tempora mature visurus longa senectē.

Facillatio an potius dolen

dum qđ gratulandū amico qđ duxit vxorē

Altas amicissimo corde salutes. Nescio carissime vlr trī
stari poti^o gulariue debeā qđ te ad mīsoniū pūlisti. Quod
qđtas qđue gues secū fert curas z mētis angores norūt qui
huiuscemōi molestias sūt expri. Quid (qso) iuuat qđ ad horā
gaudeas vñ sp doleas semelqz lris dolitur^o millesies. Sed
amor forte velū oculis dedit pedibz laqueū alisqz viscū. telp
sum tā videbis si hamū cogitas qđ nō caplt nisi pus caplat.
Sed forte ex aduerso cupis p mīsoniū tuo incendio subue
niri. Nā voluptas libidinis cul^o blādicqs (vt tua pace dixe
rim) nūqđ facile obsistere potuisti intra mīsonij septa sine vl
la dedecoris macula a te licite poterit exerceri. Tu deniqz so
lus nouisti qđ pedis pte te calceus pmat. Certū ē qđ ei^o mīso
niū sanctissima lex est qđ deū autorizē habuit vñ oīs honeste vl
te ratio nascitur maxie si cū legitim^o pmo nexu existat siml
ludo etiā mox caritatlsqz accesserit. Nec possū etiā n lau
dare bonā illi (quā relatu didici) corpis spōse habitudine qđ
valide senectutis fundamēta facit z sanas fortelsqz ples mīna
tur. Quas tibi faueat largitor ille fidere^o qđ mīsonia fecit.

Amisatur in secreto amicus

qđ ep
D
(since
dem f
re firm
goqz
eē. ne
nomā
(vt ai
singla
tuo in
tllsqz
sue fa
qđam
re sp
epi nī
uis b
dñs v
pctb
petit
to por
beo q
rogā
clā oī
(qso)
recte
amici
bec z
qđ bo
cissim
tā qđ
ri affi
gaui
spec

Folium. LXXXV.

q̄ episcopus eū officialem creabit si roget.

Demetrium totisq; tuis votis deditissimè p salute. Qz nob̄
(sincerissime vlr̄ z amice) sp̄ fuerit cor vnū z anīm⁹ vn⁹ nō q̄
dem fucata amicitia neq; caduca s; sincerissimū amorē cādo
re firmata. Hinc mihi sp̄ ē anīm⁹ i tuā p̄motōz int̄er arri-
goq; sp̄ aures si q̄d forte hīs incidat q̄d tibi possit p̄modo
eē. neq; desino dū loc⁹ z tps p̄sone q̄z digne se offerūt tuum
nomē p̄mēdatōib; multis celebrē efficere. Itaq; p̄bīs meis
(vt aiūt) oīa corpi q̄ reuerēd⁹ dñs in xpo pat̄ n̄r antistes vlr̄
singlari p̄tute te bona dilectōe carz iam habeat ex eo q̄ aio
tuo insculpsi te vlr̄ eē scia industria atz bonitate decoz mul-
tisq; meritis honorādū plena etiā fide z integritate pbatū et
sue fame atz honoris p̄stantissimū dilectōz. Prēta te miro
q̄dāmodo amare iusticiā z p̄tutū oīm eē cultōz z deū gesta-
re sp̄ in mēte cū plurib; sc̄ptu longissimis. Sectq; etiā q̄
ep̄l n̄r secretari⁹ p̄m⁹ oīa q̄ dixerim p̄firmavit ille nā n̄r na-
tis hīc clauū regit z q̄ velit ratem ipellit. Itaq; puocat⁹ est
dñs vt te in officiale assumeret si parte p̄ tua foret pulsatus
p̄cib; . Nōst em̄ dños rogari velle etiā ad res q̄s vltro ap-
petūt mlti hāc rē p̄sequūt multiq; auscultāt q̄s debeāt vo-
to potiri. Cōsulo igit q̄ p̄ces effundas exploratū id sat̄ ha-
beo q̄ nō patiere repulsam. Nimis ei p̄tēnere dñs videret
rogātes si nō rogāti offerret q̄d tāto conatu q̄rit. Hec tibi
clā oīb; in secreto atz (vt aiūt) sub mātello deuēlo. Maneāt
(q̄so) maneāt p̄funda i aure sepulta. Si amice animi custos
recte dicat q̄l oīa secreta fidelī silentio seruet. Non poteris
amiciciā nō lesisse si q̄cūq; ei⁹ (q̄d sc̄psi) efferas. Vale i eo q̄ et
hec z oīa secreta cōgiscit

Responsio

mas: z si
q̄d boni eas exuperat. Frigidior mihi (amice seu frater dul-
cissime) calam⁹ est q̄ q̄d possit p̄ceptas ad te gr̄as dep̄ingere
tā gr̄ em̄ fuit mihi l̄raz tuaz aspectus vt nulla potui m̄lo-
ri affici voluptate nec tam re ip̄a q̄ ex optimo in me aio tuo
gauius sum. Ver⁹ em̄ p̄bū est q̄ nō rem s; anīmū amicitia
spectat. Cū igit ardorē tue beniuolentie intueor non habeo

Ad p digna sat. grā respondeat nisi eo sat. putab q māsere
mibi sp alta mēte repolitu id in me meritū tuū. neq letho
flumini pcessero q possit mibi fauoris tui memoria abluere.
re. 7 q2 (vir optime) parēdū cēseo amicorū p silijs vt q in duo
bus corpibz vnā animā statuerūt vnā illā eq volūtate pdu
cant. Implere igit nō ptermittā qd te mibi tāto p video cō
suler. S; nescio an mibi aut in-plumū pgruat alte volare et
illorū pedibz alta conari. Nimis vereor ne dū meū nomen
augere laboras tuū pminuas q ad magis fausta auspiciā q
merita exigat me leuare niter. Hec dū memoria voluo tre
mit sub falsa calam. Nō volo tū q pauor me tuā autozita
tem super quā ip sequar nō min⁹ q corp⁹ vmbra. Vale vt
opto tuas lras mor vt legerā igni pmissi legēdas. Id at qd
ad te iā scribo nō nisi tuis auribz p das ne hoīm demur risul
si qd molimur nō accidat. Creberrime em sic eūt res vt q ve
bementius cupimus egrius assequamur. Ex bononia au
roza rubēte que scī Joannis festa dies adserpe cepit

Respō. negativa ad idem.

Plurimas inexplicabili fauore salutes. Vir expmre suffe
cero (vir mibi lumie clarior) etiā si posset pecc⁹ meū cētenos
sonos vnico spū anhelare qra sum leticia capt⁹ dū amiciss
mas lras tuas aspicio igit amore fecūdas q iulij pma vesp
tarde mibi oblate sūt lecto cubant. Ego at illico nocte pa
eta q p mū auroza curas atq labores mortalibz referens lu
minis aliqd extulisset ceperatq celū infusōe luc⁹ albescere
ad calamū curro meqz in pnis tibi tota mēt affectōe pme
do. Habeoqz grās tibi plures qz gūgnat gūia tell⁹ de op
timo illo fauore q me sp leuare conaris q nūqz vices repen
dere valebo vt tua bonitas 7 p merent. Darē certe opam
(7 qd nō segnē) vt tuis p silijs minie decesse nisi obstarēt q
sim lōgo iā sentio p fract⁹ infestorqz calculo curuat⁹ gdiōz ter
ram inuit⁹ aspiciēs rupturā etiā passus sum multisq alijs
morbis corp⁹ meū exhaustū ē vt vir aliqd pstinū vigoris re
seruaret adeoqz mibi mēbra resoluta pēdet officijs deserta
suis vt qsi moztuū 7 iā iam exituū me dices fatal expokeres

atq st
fron
Hec
Escu
tores
U. fl
tu' du
Si
quā
S. p
dubi
mels
blād
licita
stiga
q p
lris
darā
cupa
gner
das
psi
spaci
rūso
tps
mice
mor
R
facia
Sa
(car
nis
pce

Folium. LXXXVI.

atq; staret vicina mors i forib; tremuit genua dentes cadunt
fronsrugis ē plenissima dura cut; caua lūmīa palloz in ore
Hec ei senectus incōmoda nō vll' remedijs arceri pūt ne fī
Esculapi' qdē tpe h'ue fili' Polidor' pulsatores aut cura-
tores assistāt. Quare necitanti pere cogor q volūtatī nequeo.
U. firmoq; teneto q tu' fuero vsq; dum viuam neq; min'
tu' dum extinctus

Arguitur amicus quod num

quā respōdet lris petisq; q porib; det respōsum
S. plurimas feruēte mēte pfusas cecidit mibi sepe i mente
dubiu (vtr dīlect.) vter nrm mag' accusād' ego ne scz q lris
meis ulmīs te verē an pot' tu q ne mei qdē mēnīstī. Inter
blādiōz tū mibi pulcr' eē me lraz munere puenire te q pol-
licitatōe mltā hinc absēs q sepe scriberes me puenīstī. La-
stīgab' igit morā ne te oblitē fidel' arguā aut ptepte. Flāyēz
q; pūte tua ē idignū. s; vnū certe instānissime peto q porib;
lris meis oīno respōdeas qd nisi fecer' obfūatiā erga te meā
datāq; fidē nō solū neglig' imo ptenis. Rogo igit ptuis oc-
cupatōib; cātilū tpls sbducas q veti amicitie pdonare dē-
gner' amorēq; nrm litteris cōfoucas elq; indies aliqd ad-
das i cumulū. Nā si ad quēq; ego alterz tpls vnq; libēs scri-
psi ad te certe libētissime q nō cogor tpls pēssim' eē vix em
spaciū sōnī cūbq; sumēdī habeo q gūl' mibi sp fuit tot lras
rīso idignas mītte. porib; igit lris rīdeas (vel i reliquū qz
tps (si matia tibi scribēdī dīst) id saltē scribito. saluc. valeo a
mice ego teq; valere cupio ne i nos id vulgarissimū cadat se
mor' ab oculis. semor' a cord. U. finē do ne fīā (qz p ē) plūtoz

Rogatur nepos vt diligētia

faciat q rogāt de bona ancilla prouideatur.
Salutes astr' z plures splēdidiores. Qz id fidel' i te habeo
(carissime nepos) te vidētez nō futurz vnq; vl' viculi sāgul-
nis aut veter' amoris neglectorē. hic ad te nūc scribo mltā
pcerogādo q mibi de ancilla pspicias. vt tamē lōge in qsi-

floris labor absit, loqui poteris cū vxore custodis q̄ se huius
cemodi rebo imiscet. In q̄bo ei tā p̄satile ingenij acumē ē vt
cius artificij magistras oēs post terga relinq̄t. Ea em̄ ancil
la quā iam habeo bona certe puella est q̄cqd ei dicit m̄tissi
me fert nō indigna non trahit nō in querelas erūpit. Sed
latet nescio q̄d cuius veritate dies breuis aperiet, amore em̄
(iudicio meo) furit z ardet quē silētio tegere neq̄t nec flāmas
sul estus int̄ peccatōhibere. Flet suspirat loq̄tur narrat assi
due vt assiduitate narradi vel amoris sui solatiū caplat vel
refrigeria immēsi amoris assumat. Que si sermonē aut bass
licā v̄sitat pede post pedē mollit̄ posito vsqz adeo lente p̄ce
dit vt potius serpe q̄z ire videat, sz si ad declinū vlcū coream
scuerit mor cursu z saltu leta z plaudēs iter p̄currit tanq̄z e
vinculis euolaret. Vale fortuna felici. Ex parisi? tarde duz
nox tenebras induxerat orbi candela deficit candelabrū at
tenuissimo lumine flāmula labit vix me subscripsero lumi
nis z epl̄stole idem est finis

Repōsio ad p̄dictā eplām

Salutē in eo sine q̄ salus esse nō p̄r. Qd hortaris p̄ me fieri
(dignissime v̄r) mor deo fauēte nō min⁹ diligent̄ q̄ libent̄
p̄plere conabor, nā fauor in me tu⁹ vndiqz p̄ma fronte m̄s
cat nec te cariorē habeo nec fidētiorē quēq̄. At q̄ ego exad
uerso tu⁹ sū dū fide dedi p̄missiōis q̄dē mee p̄ign⁹ z arram
Sz ne momētula q̄z par est lōgī⁹ tēra, h̄ r̄siōis mee caput ē
Loquar cū vxore custodis id sp̄ei qd ex ea traxero ad bīdū
līs meis denelabo. Facit h̄ odor boni noīs tui q̄ ne dū ad
nos sed vndiqz diffundit q̄ facile inueneris id qd optas q̄
dū q̄ris nō min⁹ queris atz facill⁹ inuenies q̄ inueneris
cū fulgeant inceptus dotes eximie carūqz fulgore sic deco
rlaris vt dignū te exhibeas cui omnis v̄r̄tutūqz sexus tibi ca
p̄lat famulari. Vale cogor breuis loqu⁹ esse. Cetera aut̄ i tps
alind referuo, tā sellant̄ inhiātqz equi me obnuptias fratris
vectur̄z bruxellas. Vercoz ne dies me deficiat q̄ dies (vt plau
ti p̄bū est) ad vmbilicū vsqz dimidiat⁹ est. Ex antwerpia oc

Folium LXXXVII

Iobris die penultima, oculus q̄ fundat luminis p̄beus.

Rogatur amicus ut fideiū

Plurime salutis longā constā (beat pro amico,
tlā, Qd apd te (amice colēde) irrētū nūq̄ mibi votū neqz va-
cua supplicatio fuit, Hinc ad te potī vbi specialior fiducia
speciali⁹ recurro rogans p̄ce cū maxīma vt ad q̄ngentos vs
q̄ aureos p̄ me sponzorē te efficias q̄ de indēnitare securita-
tem p̄stabo vt tibi z tuis satis erit, Officiū ei receptorie am-
corū iuramēto sū assecut⁹ s; manū administratōi inserere do-
nec hec fidelissio solitis formis sit expleta, Rursus igit sub
nīce dep̄cor p̄ amicitia tuā magnū mibi salutis p̄ciūz si vnq̄
vllū apd te locū p̄ces mee habiture sint ne mibi tā desis in
hac re quā absqz tuo detrimēto in magnū meū p̄sidiū effi-
cere potes, Qd si feceris firme teneas nullā rē tā arduā esse
quā n̄ putabo leuissimā, mō intelligā i aliq̄ officiū meū tibi
posse p̄desse, Vt pl⁹ dixero (velim) nō me aliū putel q̄ q̄ p̄
dignitate tua vitā pfunderet, s; certe tā sentio q̄ ḡue sit hōi
pudēt p̄se ab eo de q̄ se bñ meritū putat ne id qd petat ex-
gere magis q̄ rogare z in mercedis potī q̄ bñficiū loco nu-
merare videat, Vale i sūmo lucis aurore cogor ab vltiori
cursu pēnā coh̄bere succedit nā vmbra noctisqz pfunduz,

Paret amicus desiderijs

Plurimaz salutū pfūdū acruū Accepi lras tuas fidētissime
vīr amoris z fidelit̄ plenas, Gaudeo plurimū q̄ tā aliq̄ peti-
uisti q̄ valeā efficere, s; magis q̄ inuacillant in me speraui-
sti, z (q̄ tādē placuit) posthabitis alijs amicis tuis oīb; ad me
tua vota deflectere, Eū igit optie vīr int̄ ferevīctes nemo
hodie sit cui amicitie locū porē faciā nō est q̄ tā ope reges,
Pr⁹ a solis occasū nascet dies p̄usq̄ etiā nox media solē vī-
debis q̄ ego tuis defuero desiderijs, Videro sp̄ ego ne vn-
q̄ in me spem habeb inane q̄ nūq̄ aliud in me q̄ amor atz
officiū sig⁹ notabis nec q̄cūqz petere ex me poteris qd meis
virtib; suberit in q̄ nō expectatōem re animo z diligētia faci-

le viscero. Qd igit p tuo modo hac cū fidelissioe facere pos
sim firmū habeto me qz tā tuū agscito vt non tam pollicem
tuo pugillo qz me totū possis includere. Vale in co q omīa
donatz aufert. Ex mōtibz augusti die decima adeo mae vt
vix ceperat candere dies nube noctis expulsa.

Frater ex brugis suo fratrl Louaz
nū studentl

Gaudioz nroz manipulū saltē vsqz ad vnū p salute. Vis
ramur fr care qd te pōt rimozari q ad illustrissimū dñi nri du
cis solēnissimas nuptias n ppes qz pm heri letissimū dies
actū ē vbi tātū fuit tāqz ineffabl oīm rez splēdor qz potuit
oibz ingenijs in vnū pflari pfici. oīa sunt hic gaudio plena
plausū vndiqz acra replēt ethera pullāt videntqz nō hoīes
mō s; mur tecta z paulmēta leticiā mirā resonare. Hastilu
dia torneamēta oīm qz genēz ludī absqz incupidiē sūt. Al
hil musicū ē qd illū n resonet. puelle trabūt sine sine coreas
Zic bachū h ceres h aromata spirāt cūcti replēt odore. lon
gus mēfaz ordo tāta dapū vīnozqz pgestio qstū nemo faci
le dīcet. Vix ē videre stratos vndiqz pānos. tapeta illa pul
cerrima (si qd vetustate squaler) tegētia. viuas vndiqz z spi
rātes statuas pstructi i tabernaculū qz deoz vultū effingere
dicās. Int oīa tū nihil aspectu ornati n hīlqz locūdi ē ipō
nro serenissimo sponso leti oculū suū inclitā spōsā inspiciente
mīra pulcritudīe fulgētē mltē plīs pulcre minacē. q qūqz p
deūt nō mīn oīm oculos p se trabūt qz pīloz corpū vīn
bras. q oculi intūedo satīari nō pūt. tāto ei fulgure gēmaz et
auri pculsi sūt ac sol estīuos i radīos deflecterēt. Non fene
stre nō vici n theatz sat sūt īspectozibz. nīcūt ducillb; mur
tecti z scal. nō tātū hoīm pflurū adest vt optidū nīm brugense
mltitudinē pūctū vix suffectuz videat. Te igit hortatū oratū
qz velim huc posthabiti oibz acceleres pluribz diebz sp (si qd
addi poterit crescēte nitore) nuptīaz celebritas erit. Videb
sic tuīs oculū nūqz letiora spectacula īspecturū qd p b eāre non
possum. Veni g dīlce veni qd nisi feceris te q ad vīxeris luci
fugū dīcem noctue silez lūmīs hostē. Pram valeas gaude

as a
Al
Flor
opri
nri s
tor z
ra z
para
hum
genl
spect
audī
vn?
flores
man
pbis
sum?
argē
nō v
re qn
mēta
aures
qz tu
aialia
credī
nīd
R
duos
Sal
teger
re p
utr. b
prudi

Folium LXXXVIII.

as ad lucē pdeas atz nobcū hīs leti i nuptiis leta tpaducas
Alia epistola sub alia forma ad eandē
sententiam.

Nostrī gaudij portūculam vnā loco salutis. Rescīm? (frat
optime) quonā tenearis ppede q hīs illustrissimī pncipis
nri splēdidissimis nuptiis potes abesse, vbi tāt? sūp? est nē
tor z glia vt magnitudine rei oia pba sapent, pus celi siede
ra z mar? numerassim? arenas q̄ inēsos illos exp̄ssim? ap
parat? tāta arte couqz pgressa pstructos q̄ potuit ingentū
humanū leuari. Qd si mille secul? viuas z secla seclis aggre
gent nūqz fuer? tā arcto pago tā puo momēto tot ornat? cō
spectur? neqz tāta vnqz melodīa minoz tubicinū hstrionū
audītur? Null? ē ciuis q̄ nō studeat ornatū q̄ddā addere,
vn? tapeta figit, alter ramos pēdit alij herbas sternunt alij
flores iaciūt alij tabernacula struūt inuisaqz spectacula for
mant. Que si oia p̄gim? dicere citi? tpe carebim? qz aio citi?
p̄bis qz rebz. Maiora oia sūt qz plene calamo fūdere pos
sum? v? mobili lingua depmēre. nā vt oē vestīū ornatū oēs qz
argētī z auri fulgores ex sibu? baltels monilibz omittam?
nō videm? q̄ mediā vīnoz ferculaz qz partē possim? attinge
re q̄nt? scz fuerit spozū coq̄rū cum arte labor q̄ varia salsa
mēta, qz lōga mēsarū structura fuisses v? ausus dicere tot
aurea vasa tot p̄ciosissima pocula tota regione supesse, tot
qz turdos ficedulas capōes p̄dices fastōes paudēs cetāqz
aialia gustui gta ānū vnū dare potuisse, q̄ n̄ vidit non facile
creditur? ē. Tu lgit festinās p̄pera tolle oē plūbū ex pede po
ti? idue plumas z alas n̄m locū n̄ tā cursu qz volatu petēdo

Rogatur amicus vt equos

duos cōmodo mītrat amico ambasiatam acturo
Salutē q̄ intīmiorē nec v? qz nec vnqz pēna depīngit. In
teggerrim? ille amor (amice sincero cordō illē) i tua q̄ndā mo
re p̄ct? quē i te gessi tpe lōgo, quē nīla res qz p̄t? tua puoca
uit, hīs p̄clibz meis p̄mā spēs dēdit, p̄mā at q̄ te p̄ clarissā
prudētia tua facile pōderatū existimō qz iusta necessariaqz

ratio me ad supplicandū inducit. Adato Illustrissimū p-
cipis nostri cogor (vt ambastator) regem Polonie accedere
me qz itineri an triduū accingere. Quo nihil mihi sup est tē-
poris vt de equis vestibz alijsqz requisitis vtcunqz mihi pos-
sim pspicere. Vñ decreuit ad amicor opē pfugere eosqz pci-
bus tā meis onerare ad qd me pcellit necessitas nō natura
Illo em sp singulari fato exiit vt mea libentius in amicos
transfuderim qz quicqz ab eis exhauserim. Te igit p veteri
amicicia rogo duos mihi ex equis tuis fortes z celeres ve-
ni vel pmodo dimittas decreto tuo stabo facturussqz ipe
lufferis. Honor tā me casur est nisi tuis humeris fulsit.
Si igit qd est q vnqz apud te magno studio contenderim
nūc vebementi supplico in hac inopia necessitate mihi
succurras. Quod itez atz itez rogo nō qdem meritis meis
sed ex tua vtrute sumpta fiducia. Quod si feceris polliceor
me fore nō mō paratū vez pcupidū placere obtemperare mo-
rem deniqz gerere tibi si qn erit quo potero tuis votis pla-
cere qui nūqz me inueneris facti fauorisqz immemorē. Va-
le felix sub facto benigno pteqz diues nūmis z annis

Respō. negatiua ad predcā

Abundā salutis affluentiā. Accepi tuas lras. qz tenorē me-
morā habes. Sz vt plane loqr te vno (bone vir) nemo est
in pcedēdo vl pmitēdo liberalior in reddēdo at nemo rur-
sus ptractior. Sepe a me petisti petitaqz creberrime psecu-
tus es. sz bñficia q in te ptuli obliuioe ppefasti. q bñficioz
nouerca ē. Vellē tibi esset postulatō rarior vl meritoz fir-
mior tenaciozqz memoria. Nihil em iust censco qz collata
obsequa grā memoria ppefari. Scis q adhuc spōsor ego p
te sim nec redimere curauisti. eāqz etiā pecuniā quā i egētia
tua ex facili manu mea receperisti clausa nūc ptracta manu
restituere differs tāz pciō tātsqz lris meis te requisit. Tua
em necessitas mag patulas meas aures reperit sz egētia po-
stea mihi sborā ad repetēdū me coartās nullū i aure tua fo-
ramē inuenit. Solutōez ptrah i longūqz reijcis quā fore p

brevē
sti su
bis q
fumū
es, no
ptas
tā pet
le mex
nō sol
suades

Ep

per on
Imme
time m
mihi t
tu inq
vidi r
si hūc
curis q
fratrē
te (qd o
a mere
q mea
qz hibe
tur te q
psilio d
mutata
ra fuero
posthā
acceptu
moza re
posco. S
si te vlg
poreft.

Folium. LXXXIX.

brevē promissisti. neq; curas fidē illā quā p̄bis tuis obtulisti iusta solutōe p̄firmare. Nō possū igit̄ viderē qd aliud p̄bis qd nouis tā p̄clib̄ tuis conari q̄ loco rez ymbras vel fumū viderē q̄ potius p̄bis vt vento q̄ vt rez signis vsus es, nosti em̄ q̄ntū p̄boz pollicēdo p̄sumpseris ⁊ q̄ pua nūc p̄tas roborā p̄bis q̄z si p̄ciōz veritatissq; largior fuisses tue tā petitiōi nō deessē, sed oīm q̄ dicere volo caput est nō vel le me vltiori ludificatōe p̄ducī. Vale igit̄ diligēterq; curā nō solutōez remozers, qd nisi feceris tecū i ius ibo necē q̄ sec⁹ suadeat. Tu tū p̄ tua prudētia qd optimū factū sit videbis

Epistola iocosa speciosa su

per omīssione scriptiōis

Immensas largissimo corde salutes. Tu p̄ ceteris vīr op̄time maxime nosti q̄ in vrbe roma tā ipse p̄sens vbi n̄h̄l mibi t̄pis p̄terijt vnq; q̄ nō sollicitus ego de te deq; tuo statu inq̄rerē. Scripsi ad te l̄ras multas quarū paucissimas vidi r̄siones meruisse de q̄ nō par in mēte p̄sternoz, nesci⁹ si hūc defectū nūctoz fallacijs iustius adscripsero vel poti⁹ curis q̄ pectora humana sic a memoria selūgūt q̄ patrē filiū fratrē fratres amīcū amīcū q̄nq; reddūt immemores, vī forte (qd oīm maxime vereor) tue dignitatis altitudo te magis a me reddidit alienū. nā p̄usq; leuaretis sepe scripsisti semp q̄ mea ad vota celere p̄cedē p̄tulisti. Jā at̄ insigniuit nō alit̄ q̄ hibernis in alpiū niuibanno sepult⁹ iaculisses Rogo igit̄ tur te qui corpore declinas vt vigilātia surgas, ageq; oracū p̄silio dū tua tā nauis in alto est amīciciarū anchorā fige ne mutata retrorsū te ferat vnda ego aut̄ videro q̄ tibi anchora ra fuero q̄ te tāto amore tenebo vt abire nequeas. Sz loco posthabito amīce carissime n̄h̄l oīno supest qd mibi ḡtius acceptiusq; possis efficere. q̄z q̄ creberrime scribas lōgiori mora relecta statūq; tuū mibi notificā alia munera non de posco. Satis em̄ valeo satisq; omnib; bonis plenus sum, si te vigere sciam statu secundo in quo te seruet qui solus id potest. Ex vrbe Roma octobris luce penultima

Responsio cum cum detestatione suspicio
nis cadentis in amicitia.
Salutes multa cum felicitate sublimes. Quisquis ille fuerit
(amicice dilecte) qui de amico suspicari incipit iam is definit esse
amicus seu quod potius crediderim nunquam fuit qui non fides sublata
credidit sed fictior amicitie ei venenosa suspicio est. Neque unquam
quod satis dixerit quod se ipsa noceat. Ubi autem suspicio cadit fit
amor tremulus ruine propinquus. Quod ei tam molli pueri scriptum est
facile diluit. Vir quicquid est ab amicitia alienus ipsa diffide-
ntia. Non certe mihi scribenda desideria impinges si te bene inspe-
xis. Sed nescio quid facere lepidius sale ludere consuevit quod (quod
maxime forte vis dicere) id studeas lero quidam ubi regimen
to et blando pretere risu. quasi loco dixeris quod tamen serio animi
tuum prurit et angit. Sed eat hec res (ut aiunt) pedibus suis ego
tamen (hercule) reputo me illam esse quod se nulli in amicitia officij
cessum fatebitur. Ne quidem illi si quis talis unquam fuit aut usque
est quod omnes amicitiaz habenas perpetuas stabiles incoscussasque
seruari possentque citius celum astraque omnia mutari quam tu de mea
mente depelli. Frater tuus sanus est qui aduenit huiusmodi necdum clausis
sed per penam meam. petitisque tibi commendari. dicitque te breui ad
nos rediturum. ubi autem veneris usque ad diurnam stellam crastinam
potabimur ut Plautus inquit. Finem do. Vale non sperat et (ut
Marialis loquitur) iam impletur mersio fulgentia sidera phobos.

Scribitur vicario episcopi

pro iuuamine ut episcopus curam conseruet

Dulce et salutis secundum affluunt. Ita nunc tempus (cordis amice)
se offert ut ego te prius rogare cogor quam prius rogari maluisset
nisi tamen tali esses rataque salute ut humana omnia infra te duce-
res intelligeresque nihil magis esse homini proprium quam bene facere vel
tibi. subdubitare propterea quicquid beneficii abs te petere a quo nihil
unquam meritis. Sed cum una omnium voce mihi notissimum sit te
aio esse benigno maiori cum fiducia tuas in pulso fores quas
mihi facile apertum iri non dubito. Curat me hac die vicia de-
fungit solutisque nature quod debuit. Qui dignetur misereri alius

Folium. XL.

stim? Collatio curę vagantı pleno iure spectę reuerēdo i xpō
pāi nro epō cul? i ocul? tāta auctoritate vales z gra vt plene
přidā mor? fore vt přiclař qđ cupio. mō aduigilare digna
ber? exerceat se (rogo) př? lā tua oīm vīroz pmořit sp atz le
uatit vt possi i gra nř? ātistit? te agēte sic collocari i qđ tñ me
eē přidovdicitā curā mibi pferre dignet. Hoc qđ grē mun?
hac vice mibi benignit? ipendat. Itaqz rurs? te etiā atz etia
rogo vt qđ abs te peto tā sūope qđ celerit? fieri possit effectuz
reddas. Saz tñ supqz sat? fecer? si dilligētiā pstitet? non em
dilligētiā min? laudi ducit qđ euēt? qđ si id mibi fauoril? psti
teris scēles ppe diē nō gestare me animū ad grās referēdas
inertē spqz ostendā me tibi ppetua obligatiōe teneri. Vale
oīm? tuis in negocijs statu felicit? sorte secunda

Respōdet vicarius cū oblatōe dilligēte
z speroti psequēdi

Salutē z si qđ ea qas optare felicit? Et si mibi (vīr eloqntil
fime)ocular? noticie paz pblqz nřil tecū vnqz fuerit fec tñ
B tui clarissim? nois optia fama qstue pmořit afficiat n se
cus ac fr? esses qđ (qđ hōi i sil? raro dat) nata qđ dē dicer? eē dī
tissia clarissim?qz artib? eloqntia qđ sūma z puleris animi
dorib? ornat? pdicar? ei vndiqz dign? p tuis maxis splendi
dissim?qz meritis quē oēs dilligāt amēt obfuer? venerēt. Per
docti ei p pū p sepe mlti s? qđ idē z igenio polleat scia pūte
qz z eloqo eoz ē i nūcro collocād? qđ raritas cū fenice ppat
Lati? loqrer si ad altū quēpiā de te mibi fimo essz. Nō puta
bis reli? hec adulāt me scribere. nō ei mor? ē mei hoīm fauo
res blādiēt? adulādo emūgere aut vēdere laudes ad pōde
randū. B tñ secur? tibi pbls affirmo qđ ad me nūc pscrs? sa
pient? vtiqz fecisti si p silio felicit? si casu. Jā accedo (p? habitis
oib?) dūm nřm epm qđ oīm p tū pū plerissim? ipe illos carlo
res bz qđ clariori fulgēt lumie meritoz. Conabor ego apud
eū tuū nomē p se sat? illustre mltō fmoē illustrā māsū? tue
fame laudato: spz auctor? faciātqz si vīres crunt? te voti tui
pportē. Det de? nřas dilligētiās pspici bonis (vt aiūt) amib?
Si quid ampli? velis alacū me numer? Tu interea spera
ta valitudine potiare.

Invitatur socius a socio ut

in sequendo pmissa ad universitatē veniat.
Plurimaz salutū cordiale applausū. Dū hīc nūc⁹ (socio: uz
earissime) ad te ituz se diceret ex aīo cecidit tedū z somnus
ex oculis quē abcedere nō pmissi q nō līaz aliqd ad te latu-
rus esset, si tū scires qū z vbi hec scribo spā tps z loci facies
breuitatē excusaret. Facileqz etiā videres (si venia dicto) q
te in amicitia vici z in amore superaul. Turbor em̄ absētia
tūl qui absētia mei nō moueris Sane cū inter multa que
abeūti mibi pollicebaris s̄ esset extremū qz p̄mū retrospi-
ciēs te viderē a tergo sequētē qd qz nōdū adimplestī si non
satis te trahat amicitia moueat te saltē līaz pfectus vberri-
mus q in universitatibz ab oibz qri pfucit. Ad vltimū qz
si nīhīl hoz te incitare poterit tandē id pudor efficiat qd rō-
pus debuisset. Tu grāmatice sp̄ incūbis q nō digna ē in q
nobile senescat ingensū trāsīt illc est nō termin⁹. Tuū ige-
nū tuazqz etas altiora postulat. Seq̄re igit̄ (vt pmissisti) in-
uenies me parisi⁹ in collegio burgūdie vbi locū amplū vi-
debis nō min⁹ placentē qz patentē bonoz scolariū largo nu-
mero decoratū plenūqz bonis p̄ceptoribz neqz min⁹ bonis
doctrinis z moribz bonisqz alimētis refertū. oia mibi advo-
tū sūt si tū mibi in studio in camera in lecto fieri vel⁹ p̄so-
dal⁹ qd vt facias rogoz p̄sulo. Ita ei fraterno amore (q oēm
amorē erupat) vlucm⁹ vt nec me cōsulisset nec te penitebit
paruisse. camerā lā solā habeo te expectatē puā tū s̄ duobz
vnū animū habētibz null⁹ loc⁹ ē angust⁹. Plen⁹ ē anim⁹ ne-
scio finē inuenire. s̄ sentio me tū amore longi⁹ qz destīnatā
p̄cessisse Valeto igit̄ illudqz oracianū ex me grate suscipito
tecū vlucere amē tecū obeā libēs. Ex parisi⁹ iulij die septima

Respondet socius socio se pri

us i grāmatice firmi⁹ velle fundari p̄s q̄adeat universitatē
Largissimas animo locūdo salutes. Non facile credideris
(ornatissime frater) qd animo dolores ptulī quia tua mibi

Folium. XCI.

carendū fuit pſentia. qm̄ benivolētia in metua cert^o mihi
nihil est. eā em̄ benignitatē quā tuus lris tā alacri aīo polli
ceris libēter audīo amplectorq; libent^o s; q; spōsioez meaz
nō implerim (cul^o tuus lris meministi) ad quā amor tuus cal
car dedit s; rō frenū id erat in cā q; eē debuit rez meaz iusti
or iudex. Dū em̄ oculos in me p̄uerto aspicio me pce nīmī
atq; tenuit in grāmātica eē fundatū satisq; etiā didici relatu
prudētū multos in altiorib; sciētis ab vniuersitate s; gram
maticos ppaucos bonos euasisse s; eā grāmāticā in scolis
(q; p̄ticularē appellāt) lōge p̄fect^o faciliusq; acq̄ri posse. qz
igī q̄libet res suo loco suaq; sede q̄rēda ē hīnc te seq̄ ad tps
distuli nec renui. Scis em̄ grāmāticā ad oēs sciētias neces
sariā. q; (Quintill. teste) nisi oratori futuro fundamēta fidelit
tecerit mox corruit q̄cqd struxerit. Tardus p̄ceptu suz inge
nioq; frigid^o cui p̄t nihil festino cursu infūdi (more vasculo
rū oris angust) q; supfusā humoris copīa respuūt sensim at
influentib; vlt etiā instillatis p̄plēt. sic optie fr̄ hūda mihi rō
est capacitas mee quā mihi nata p̄ca manu p̄tulit. q; nunq̄
potui oīno aut eque atq; tu aut etiā p̄line p̄ficere vel labo
rare. Vale si q̄ddā p me fieri optabis vt p̄uo me vt ere. labor
mādādī tuus parēdi delectatio mea est. z p̄cto (q̄so) inepse
Loquor em̄ vt p̄ba i buccā cadūt scriboq; sp vt eadē i cuspi
de calamī orlunē sniam aspicio p̄ut habēs p̄boz facettas vt
q; ornatu p̄nectant modo elaz sensum aptūq; pandāt ant
mū. Ex Louanio volatu p̄rūdīnis celer^o angustī sole decia

Dantur gratie de honesta

tractatōe nūcū q; etiā describit secretorū esse vulgator
Successus letissimos. p salute Magn^o scribēdi conat^o or
dine nō bz. amor tacere nescit. impet^o q; tpe eloq̄ntiā nō ad
mittit. Nō miraberis igī (fidissime vir) si hec oīa p̄ster iun
cta p̄fusoēz pariāt. S; ne te p̄bis diutius traham habeto
hec pauca de plurimis q; magn^o mihi in p̄mis leticie cumu
lus accreuit quē nullis equauero p̄bis q; mei honoris grā
nūciū meū multa b̄llaritate tractauisti q; ex re me tibi obli

gatorē teneo q̄s sū psonā meā lōge maiore p̄tulisses q̄ sibi
 faciēs ip̄a luce carior e' anim' i te adeo icalut vt vix p̄bū ex
 p̄mat cui nō mor nomē tuū illi imiscet ita vt videat more
 aliq̄z aiallū vnicā i vocē edoct' elinguis ad reliq̄ te angelū
 faciet si lōg' p̄cesserit Is te clamat is te p̄dicat z te coloten'
 effert, Simplex est, ver' tū z fidus est, s; paz a tulso min' q̄s
 a pallade doctus, nō secreti tenax, multa em̄ noua dicit que
 ex te audiuisse refert ea q̄ spergit vt p̄dig' nūmos, Parū vl-
 det ab eē a rīmosa lagena q̄ q̄d sursū accepit mox reddit i bas-
 so, Līguā h; tāta puritate p̄fectā vt nīhl externi sup eā va-
 leat residere qui in auditis h̄ efficit q̄d solet in puluere vēr'
 Oberret vbiq̄ p̄ba que mei nūcū buccis infundunt si sibi
 eius līguā p̄ lectulo atz eius os p̄ hospicio deputāvbi ne
 vllī vnq̄ p̄missum est vel q̄cuissē vel p̄noctasse, Vale z si q̄d
 ex me perere dignaberis p̄mptū me sp̄ inueneris atz volētē
 Ex bononia kalēdas marcias tertia eo mane (vt claudian'
 inquit) dū matutinas p̄suadet solibz ether

Dolet amicus quod amici

sui tepuerit amicitia q̄d suspicat ex p̄uersatōe cū emulo eue
 Altos ad cumulos vsq̄ salutes, Sperauerā tātā (nīsse
 in reuīnamoris renauisse) carissime adolescēs q̄ tuā absen-
 tiā (quā sine dolore ferre nō potui) tuū saltē līris placitā red-
 deres atz ferendā, Neglector mei esse videris qui quoridie
 torqueo: meditātōe tuī s; nescio an id in causa sit q̄ p̄feri cū
 q̄dā quoridie quē inuisuz habeo vt mihi nō acerbū putem
 q̄d mihi p̄mune cū illo est, Fecit mihi q̄ nō amico fieri de-
 buit ne inimico q̄dez, oppugnator alteri' fame negligēs sue
 q̄ de p̄tinacia legē facit z de voluntate decretum, S; latret
 ip̄e more suo z velut sus in luto grīnniat, illepidaq̄z blacte
 ratōe rauciscat z suo mugitū mare celo p̄fundat, eius tū fre-
 neticā vesantiā nō plurifacio, q̄ magna curāt flumina nym-
 bos, Dulcos in me concitauit q̄b; ne velim indignari qui
 indignū reor in ramulos incādescere qui decusso trūco i trū-
 ci caly desidūt, ab h̄ ei tanq̄ ab inhumano homine z q̄s ex

ara
 dīc
 dīc
 vñq̄
 me
 emu
 q̄ te
 her
 ren
 tard
A
 hab
 Bo
 amic
 p̄gr
 tat
 t'ē v
 q̄ p̄
 h' re
 latē
 mīn
 rel
 mica
R
 Non
 mag
 dum
 cro v
 clus
 accip
 q̄ ori
 bīt, le
 rīs, q̄

Folium. XLII.

aratū sanguine nato nūq̃ parē obtinere valui. deū tñ in iudicē voco vt me viuū vermibz p̃ster i cscā z animā supplicio diro in seculo eterno detineat si de me p eū impositis aliqd vnq̃ venit in mentē. Tue igit̃ p̃tutis inspecto candore int̃ me rogo ne tu in me p̃stin⁹ amoris radius sole mīcātor h⁹ emulū mei mendosa nube fuscet cū mībi te sine nīhil dulce ē q̃ te sp̃ mentē gesto gesturusqz q̃ ad vīcero q̃ nō philogetes herculi carior erat neqz agyron achilli. Vale omni flore florentius ornerisqz sp̃ rebo secundis. Ex brugis octobris, xj. tarde dum iam rebo dederat sopor ocia fossis

Ad studentem interrogādo

habitudinē sui cōcurrentis.

Bonī vini cīphos plenos letosq̃ haust⁹ p salute. Audio te amice dilecte in achademia tuaybi disputatōes scolasticas p̃gressus agūt hīc p̃currētē q̃ tāq̃ argucūculis plen⁹ ē vt p̃tati vī plucētī cede nesciat. q̃ qz tāq̃ fallatiaz p̃tutis inodare vt nīsi tormētātū sit talē hīc q̃ doctores ip̃os n̄ plurissā ē q̃ pigmeos hercule. Rogo te ex pectori iūmo fōre facito me h⁹ rei rectiorē d̄ q̃ nīhil tecū āpl⁹ agā mītraqz i calamis p̃cano latētia manebūt q̃ n̄ effluere p̃mittā donec me tuū rūsū mēminisse videbo. U. z si q̃d vel p̃cipē, me sp̃ hēbis memetip̃o relicto tua vota seq̃ntē. Nīhil pl⁹ qz festin⁹. Occupatio ē amica silētio. Dicoqz etiā cū symacho. Piger i eplis ēē plūcū.

Repō ad eplām precedētē

Non vini cīphos pauculos sed ip̃m totum vas plenum z magnū loco salutis. Insperato hīc nūcius inter prandēdum me aggreditur (amice fidissime) qui dum eodē t̃pis p̃tato venēs abiensqz salue paritervaleqz dixisset vix potuit p̃cibus flecti q̃ paruo momētulo susteret. Breui igitur verbo accipe hūc meū (de q̃ loquet⁹) p̃currētē nō tā viribz pectoris q̃ oris valere. Sz scis q̃ suis sepe telis līngua idocia succūbit. leporē cit⁹ ceperis tīpans z tubis q̃ eūdē tacere coegeris. q̃ ip̃a loq̃citate loq̃tior est qui etiā vinoz acut⁹ censor est

Nonne enim egregie discernere culus vini fumus? quod tiores nebulas cerebro infundat, Quo probo habes quod quiris. Nihil tamen mihi molestie affert neque ab hoc me peto fasce leuari. Arguimur disputamur altercamur, illis manet in vocibus ipsis hac lite scolastica crescit atque perditur amor. Arma enim eo splendent clarius quam perficiant fortius. Sed (ut mevinco probo absoluam) nihil adhuc argutiusculis suis in me efficere potuit amplius quam solent hi qui cineres sufflant quam pulveres propositos in oculos excutunt, absceditque spiritus ex disputatione (more cucull) voce attonita profusa et quod rula. Vale, Gaudio multo et plausu locundo

Quaeritur studentem ut legi

bus succumbat poetice studijs omisiss.

Cor dialissimas in omnia vota salutes, Video ex litteris tuis quam oratione propositis in quibus propositio multum tibi iudicio fuisse collatum quod artis poetice incubis, ex qua flosculos colligis et alienis te plurimis tacito autore coornas, quod ingenium animi sit humanique pudoris signum (si plinio credimus) non velle tacere quod ab alio didiceris nec in tua messem aliena grana proferre cui poetice ideo te meo iudicio implicat non ut melius habearis magis sapias aut rectius viuas sed potius ut ornatus fabularum. Audias (velim vtiliter quam discas salubriter hanc mihi de te firmamini sententiam non satis te legum produm inspicere quam integre homines existunt. Si vis igitur in statu exurgere (ad quem cuncte generose mentes aspirant) et dignitatum nomina assequi et honores omnia ista poetica a te setugetes et sacras illas leges tibi prodes in pectore ut tamen te turbamque fratrum tuorum ab egestate defenses. Dum autem doctoratus insignis nomen habebis poteris tunc (si sic libeat) sulcare musas quam tamen opes spernunt et antra nemora quod Silua placet musis vrbis est inimica poetis auctore petrarcha. Lamentum et nymphae iam facere vidue atque nude, Sed forte allegabis mihi illud Vergilij. Nec te peniteat calamo trivisse labellum, Parum habeo quod de fabellis suis senserit Vergilius quam iam neglectus iacet humique prostratus proteridum choros cecidit omnis castallus et keli conspectu decor abscessit. Fugerunt propterea a poetice nymphae poete

Folium. XLIII.

voce sonoqz carēt atz rauciscūt. Difficill' ē euersis repetē sta-
tū v'l lapf i culmā ascēdere. Registe i sollo sū regnāt z scepra
impialia gestāt. Vale p vīribusqz entere vt legū. doctrinā
psequi gēdēdo sp pūit p semitā raro licet pede signatā. Qd
si feceris rēpstitēris tibi salubrē mibi qz gratā atz acceptaz.

Respō. ad eplāz precedentē.

Salutes oēs quas tenet polus hum' aut pelag'. Sūma
cū veneratōe z lras tuas carissīme vīr sūqz tuū pssū sequu-
tur' accept' q mibi statul studijs humanitatis p pcpuo stu-
dio me insistere nolle. Satis mibi erit si poetice artis non
fuero prorsus ignarus q maiora molior. volo em̄ rex nō ver-
bor' studio tps impendere. nec opto gloriari eloquio v'l dul-
cedine ppij cant' delectari. oēs tandem p sodales mei inter-
dum quodā recreatōis pductu poetice arti incūbūt quā-
oīm hoīm pdicant specimē eē decoz idqz nobis ordinaris
noster legū doctor amore sincero cōsultat qui ita loquitur ac
musas ipsas latine loq audires. Tu etiā clare mōstras epl
stolis tuis q in hac arte eminent florulisti q tā facill' orōnis
obtinēs cursuz qst ex natura ad hāc solā eloqntiaz fact' ipe
vldearis. Et q poetar' oēs occubuisse narrasti eosqz rauci so-
nos factos oēs qz musas latere sub antr'. eas tū oēs rursus
tua eplā reduxit in lucē. nūqz em̄ eā eplām depinxistis inul-
tis aut absentibz musis nymphis atz camentis nūqz ita lu-
culenter ornate gūsterqz scriberes nisi tui' vīrgili' z simi-
les te totū possiderent q sermonē tuū vetustate ornas pboz
z pspērgis floribz. Ad hec certe me trahis pbal' quodā dul-
ciloquio a quibz me arcet litteraz sensu conaberis. Annqz
poete iacebūt. nūqz vīrgili' morient' honores ornata sp sta-
bit camēna vīuis edetis z musa lauris. Quod igit' interdū
poesim vldcam sententia mea est quā mutabo si dissentias
S; plane cur dissentias explices rogo quīs em̄ auctoritatē
tue oīa tribuā rectius tū arbitror ratione q auctoritate supā-
ri. U. Ex Louanto rapti' nūqz clamor nūcj calcar dat. hore
labū. cadit sol z duplicat ymbra parat se dies cedere nocti

Responsio alia super eadem

in altam tamen sententiam.

Immortales seclulo tpe salutes. Já clare video (colède pce
ptor) q festinãtia memorã tollat qz nĩbĩl eĩ festine ac me-
diate facim⁹. Dũ hesternò die ex tpe ad te lĩas dare ex meo-
rĩa cecidit qđ oĩm maxime mĩbĩ corde fuerat. vĩsus es tũs
lĩis innuere nõ esse pudĩci ingenij vti pĩs alioz exĩsione
actoris omĩssa. Habes forte in hanc snĩaz plures Oracũz
scz Senecã Petrarchã z siles q non secus scribi volunt ac
apes mellificat q lectos nõ seruãt flores sed mutant trãssor-
mant z in mella puerũt voluntqz vtendũ esse ingenio alie-
no sed abĩnẽdũ pĩs. Illa emĩ similitudo latet hec emĩnet
Turpe ē (ĩnqĩt Seneca) vĩro captare flosculos z votĩssĩmĩs
sefulcĩre vocĩbĩ ac memorĩa stare nõ inuentione. Sed exad-
uerso innumerĩ sunt q alienĩs vtunt (autore tacito) dicẽtes
vĩncapsonẽ tam in vocĩbĩ z clausulĩs q in rebĩ cadere. Suf-
fecerĩt p omĩbĩ allegat⁹ vĩrgĩlĩ⁹ q ex homero inuentĩdem ex
Lucretio pba ferẽ suscepĩsse. Nam ex equo trĩa narrantur ĩ
possĩbĩlia vel ioui fulmen vel herculĩ clauã vel stĩlũ home-
ro subtrahere. Fulmẽ emĩ tacere nemĩnẽ decet nĩsĩ iouem in-
luctabili iuicĩbĩlĩqz robore certare nemĩnĩ vnqz (q herculĩ)
adscĩptũ est. Lanere aut (vt cecinĩt Homer⁹) vĩdetĩ impossĩbĩ
le tũqz secũdo. Vĩrgĩlĩ⁹ certe ita versus homerĩ imĩtat⁹ est
vt trãsserẽdo que porvates cecĩnerat fecĩt vt sua esse credan-
tur cui hocĩpo ppulcro facĩnoze ascribĩt rem immẽsa gloriã
dĩgnã fecĩsse ac ioui fulmẽ vel herculĩ clauã ex manĩbĩ excus-
sisset. Cui Vĩrgĩlĩ tã dulcis fuit homerĩ imĩtatio ĩ quẽ tam
attẽte oculos inuexĩt vt z in pĩsĩbĩ vĩa (q a nõnullĩs imĩtĩs
rephẽsa fuerãt) ex ĩndustřĩa sit imĩtat⁹ (autore Macrobio) q
ĩ tuã snĩaz vĩrgĩlĩũ tã alta in specula locat vt nullĩ laudĩbĩ
crescat nullĩ vituperatĩde mĩnuat. Fĩnẽ do verĩt ne amĩcas
obtundã aures sĩ fuero plĩcĩus ĩncĩpĩloqĩo ĩmorat⁹. Vale.
atqz qđ voles pĩcipe oculũ qz mĩbĩ effodĩto (vt apud Plautũ
est) Sĩ vllũ pĩbum faxo nĩsĩ quod ĩpse fũsserĩs

Folium. XLIII.

Rogatur amicus ut adoleſcē

tem pducatur q̄ bñ ſcribat atq; erroris arguit cū iſertōe nouorū
 Salutes feliciffima ſorte decoras. Q̄ in pceſſiōe ſā piſſiē.
 me nō vidiffi (vīr luce mihi dilector) n̄hīl aliud fuit in cau-
 ſa q̄ curruū inopſa ⁊ hoc iam tempore venire mihi nō eſt in-
 tegrū nam alio trahor pollicet⁹. Et n̄hīl duco antiqu⁹ ſide
 Scripſit ad me nepotul⁹ me⁹ ſtillo ſatis compoſito ſed ru-
 di caractere. Age queſo vt ſtat bonus calamo, de bonitate
 p̄cture loquor atq; ſigure. In ſcriptore em̄ ſine litterarū or-
 namine omnis virtus languere videtur. Eluceſcit em̄ om̄e
 dictamē ſi ſc̄arū pulcritudo acceſſerit placentiūq; mētib⁹
 ⁊ oculis hominū ſe offert ſi ſit ſplēdida ſc̄arū forma p̄ſcriptū
 Deformia em̄ ⁊ incompoſita nemo probat. Laboret igitur
 vt inter ſcriptores em̄ineat nec inſcribendī velocitate letet⁹
 properata em̄ formā debītā non aſſumunt nec quicq; recte
 feſtinantia gerit. Leterū ei pauperrimū vīrum p̄mendauit
 vt eidem in dei honorem patrociniā ferret a quo denarios
 extorſit, viderit ne indignetur creator omniū eos p̄temni q̄
 ſuo noīe opē querūt. Arguas q̄ ſo em̄ multa p̄bor acrimo-
 nia ne amplius lacrimas paup̄s viliſſimi ſpe lucelli p̄te-
 nat. Preterea petiuit famul⁹ tu⁹ vt ſtatū dom⁹ mee tibi om-
 nē p̄ſcriberē. Frater me⁹ ſenior vīr armorū eſt tāta audaciā ⁊
 roboze vt nō cederet furozi achill̄s, tā magno p̄cero elegā-
 tiq; corpe q̄ ob formā dign⁹ videt⁹ ſi eternos art⁹ haberet q̄
 ei ſup̄iter ocio gaudēs ſacleda fulmina daret ſi tā diligēter
 vell⁹ aureū draco cuſtodiebat q̄ h̄c arma ſua radiſta curat
 aliqd magnū de eo fert ſz p̄ſtas adhuc nubilofa ē. Secūd⁹
 frat̄ oīa diſſipat quē ſi q̄q; redimo mor ſicut ſus lota loti-
 one pacta ſe rurfus in lutū p̄iecit. Junior diez p̄iecit nec am-
 pli⁹ v̄ſciſ aura ſuit q̄ cūcta ferūt ⁊ q̄ rapimur oēs mores oīa
 tollit caput oīa tell⁹ lōga febre puſtus eſt milleq; mores cō-
 cluſit in vna q̄ tñ meo in animo nūq; videt⁹ obijſſe, ibi ei ſp̄
 meū eſt culus vult⁹ mihi ſp̄ relucet, dulcesq; elus ſp̄ mihi
 aridet oculi, ſta quoq; ſua p̄ba ſam recenter mihi occurrūt

vt vel ego videar secū alio mīgrasse vel ipse h̄ meū p̄serua-
tus, cui p̄cat deus q̄ te sanū p̄seruet atz valentē.

Congratulatur amicus ami-

co q̄ receptus sit in seruiciū regis z caritatue admonet ne
se amplexibz misceat impudicis.

S. z rursus salutes innumerisqz salutibz comitatas. Sper
sit se hic loci n̄ri (amicē q̄ nō dilector alter) de te mibi letissi-
ma fama q̄ tibi videlicet felix hora illuxerit. q̄ ad fustū sere-
nissimi regis n̄ri tuā p̄ industriā te aduexit vñ nō par tue p̄-
morōi gratulor q̄ te sp̄ habui meavita cariorē. Quāqz tū cō-
stat amicitias regū nō esse phēnes s; Petrarchā mēte reuol-
ues q̄ p̄sult vtendū fore dñis nō fidēdū. Nō nō dñor p̄d-
tioni adsc̄psero s; vicis q̄runda curialiū q̄ q̄s p̄tute limita-
ri nequeūt p̄sequunt inuidia etrudereqz laborāt ex dñorūz
grat̄is q̄s int̄m? credūt esse receptos Tu em̄ illic pegrin?
incola es tuis te curis nō alienis inseres nec om̄ibz oīa cre-
das. Vult curiales (put hoīm varietas sit) diuerso thure
sacrificant. S; nescio qd p̄ nebula audierim te veneri illis
angoribz iplicari q̄ hac de re lōge min? sape videris q̄ egre-
gius ille pictor appelles q̄ veneri caput de sumi pectoris sui
pollitissima arte p̄fecti reliqz corpis ptes (vt poete canunt
inchoatas rudelqz reliquit quasi h̄ ip̄o significare voluissz
p̄ter pmā apparentiā in ip̄a venere n̄hll esse decorū l̄ sua ar-
te picture p̄dignū. Nō etiā de nibilo sagax nata (si valerio
credim?) v̄l poti? oculis rosā (q̄ flos veneri ē) ita p̄duxit q̄ s; b̄
et? purpura mltos aculeos terit quā etiā spinis armauit q̄l
p̄lagire vellet natura in flore qd asp̄rat̄is occulte sub vene-
ris blāditijs p̄tegati. Sat sit dictū prudēti rogo ne reditū fa-
ciāt q̄ amica fide dicta sūt nō meū est docuisse palladē Va-
le ceruo v̄nuacioz. philomena letioz. coruozqz longuloz. Et
Nap̄yllis. vj. m̄rso tam sole luce d̄lmota.

Queritur causa cur plures

dictōes h̄ libelli vario mō vt tā vno tā alto imp̄isse sint.
Ineffabiles amātissimo corde salutes. Velle forte posses

disser-
me ta-
tute
tiam
se te a-
atz pb-
foria
oribo
tem z
pcon-
leuare
varia
reper-
chil z
dus p
vel om
cumqz
or t sin
Hunc
adsum-
litas.
scriben-
solidue
sentias
obsequ-
Re
cur mul-
Salut-
dam tibi
tu p̄scri-
oni vt
nō teme-
decreto
tem por

Folium. XLV.

disertissime vīr q̄ loco dīstātore abessem vbi tibi amoris ex
me tantūdem sed moleste min⁹ esset. sed cū abūdas omī vīr-
tute tñ hac p̄cipue q̄ sp̄ habeas maximā i amicitia constan-
tiam audentior fio ad te iteratas p̄ces effundere. Deminiss
se te arbitror (amice fidētissime) te nup̄ mibi animo parato
atq̄ pbenigno misisse epistolaz codicem cui hec noua imp̄s-
soria ars characteris formaz contulerat, sed quia multa que
orthographiam respectant in his reperio que me vacillan-
tem & dubiū reddunt, Deceunt rursus te p̄cibus meis adire
p̄contande securitatis grā. Rogo igit̄ vt hac me vacillatōe
leuare digneris. Inuenio in dicto codice multas dīctōes
varia sillabicatōe depictas, Et (vt ex multis pauca attingā)
reperio qñq̄ mīchi per c qñq̄ mibi littera c omīssa. sic nō
chil & nībil c posita vel neglecta. Interdū locund⁹ vel iucū-
dus p u vel o. Jam pulchrū vel pulcrū b aspiratiōe posita
vel omīssa. Similiter nanq̄ vel namq̄ nō aliter cunq̄ vel
cumq̄ vt p̄mīscue p m vel n sillabice. Sic q̄tuor vel quattu-
or t simplici vel duplicata. Secutū vel sequutū per c vel q.
Hunc exsurgo nūc exurgo s fuata vel semota. Jam assuz tā
adsum pont̄ sp̄icto, & similes dīctōes multas memoratu p̄-
litas. Rogo igit̄ mibi deuelare digneris qd sibi velit hec
scribendi varietas cur q̄z modus vnus idemq̄ arte vī vsu
solidus nō hīc seruatus est. Sup̄ q̄ cupio vebementer qd
sentias p̄gnoscerē qd si feceris magnū mibi gratūq̄ feceris
obsequiū. Interea bonā & letā serua valitudine

Responsio dans rationem

cur multe dīuerse dīctōes in h̄ libello vario mō ipresse sint
Salutes dīuerfas vno glomore p̄neras. Ut securus qd
dam tibi (ornatissime vīr) tua sup̄ vacillātia de orthoḡphā-
tu p̄scribere plurimū p̄bi habui cū eo q̄ haz sp̄ eplariū ip̄ssī
onī vt ductor astabat. Et q̄ accepi hāc sillabicatū varietatē
nō temere nō casu nō īgratia p̄dīsse s̄ certa rōe p̄uēsoq̄
decreto q̄ cautis oculis p̄cauere studebat ne in vnam par-
tem potiusq̄ aliam inclinatioz notaretur In ea p̄cipue re

vbi ex equo pondere ad varias ptes tractio est vbi videlicez
 ars ab vſu discrepat vel vſus ab arte diſſideat vel vbi artis
 cū arte vel vſus cū vſu vel opīnionū pugnātia eſt. Nā quis
 modus neruoſior eſt vt dubiū reperit ſic dubiū relinquit, et
 pari pacto q̄ eple nō vno ſtilo decurrūt (vt in eaz miſſiōe ad
 te ſcripſi) ſi hec ſyllabificatio tam vno tam alto mō ꝑficiat ne ſi
 vna pte reſecta in alia ceciderit, ſā eos habeat q̄ ſp ſibi ſint i
 feſti. *Varia* varios delectāt, nō voto vſuſ vno. *Sepe* etiā
 eoſdē cibos edentibz (ſi *Bregorio* credim⁹) diuerſitas pla
 cuit actōis. S; vbi ſtudioſe pquir⁹ hac ſup re meū iudiciū
 in cinere algendū perſas vbi ſcintillaz inueneris nihil nec
 caloris aliquid. *Uter* igiſt modus melior ſit q̄ has dictōes
 nihil et mihi vel ſuata clā vel abiecta ſcribim⁹ vt diſſiniaz
 nō expecta vetuſtas forte clā nō vtiſ. *Leonardus* tñ aren
 cinus (nō ſutil auctor) cponi ꝑſult teſtes adducēs dantē pe
 trarchā bocaciū et collutiū ſalutariū. *Vſus* em̄ (vt idēz inq̄
 mgi et dñs) ſermonis eſt adeoq; imperioſus vt rōe reſecta
 ſolo arbitrio moueat. Similit pulcer ſepulcz et ſimiles an
 aſpiratōez ad clām admittāt nō laboro. h; ſ; vetuſtas. ſed
 ꝑuſtan⁹ ꝑhibet. Idemq; vīr acuti ameniq; ingenij. *Sa*
ſperin⁹. De adſum vel aſſum adq̄ro vel acquiro adq̄ſco vt
 acquieſco et his ſimilibz nō habeo qd̄ elegero. Non deſunt
 tñ qui inter duo que eque libere dici poſſunt idducūt orna
 tius politiuſq; qd̄ videt rarior lingua ꝑferri. Sed qd̄ (q̄ſo)
 arte ſecuri⁹ quid rurius vſu eſt triti⁹ que penes (*Oratio* re
 ſte) arbitriū eſt et ius et norma loq̄ndi. *Fauorin⁹* vīr ornatif
 ſim⁹ idemq; doctiſſim⁹ ꝑſcipit q̄ moribz vſuam⁹ ꝑterit. ſed
 ꝑbis vtamur preſentibz ſirōnes oīm ꝑcurrere velim liber
 mor fiet idemq; maximus. Sed age vt liber, et (vt oīa ꝑbo
 claudam *Licronis*) perinde eſt vt acceperis. *Vale* ſorte ſe
 licet et omīne fauſto.

Finis opusculi. Impreſſum
 Anno dñi. M. cccc. xciiij.

stdr0007921

Biblioteka Jagiellońska

sidr0007921

